

METAMORFOZE

RECONFIGURAREA ACTULUI
EDUCAȚIONAL ÎN ERA DIGITALĂ

⋮

Lucrările simpozionului *Metamorfoze*

Concurs județean de creație
cuprins în **CPEEJ 2026 SM**
cu numărul 25132/02.03.2025,
poziția **1320**

28 mai 2026

ISSN 3045 - 2082
ISSN-L 3045 - 2082

NR.1/2026
Satu Mare

⋮

Cuprins

1. Redimensionarea actului didactic în era digitală, prof. Achim Monica, Liceul Tehnologic „Elisa Zamfirescu” Satu Mare, m.i. Mic Camelia, Liceul Tehnologic „Elisa Zamfirescu” Satu Mare....	4
2. Softuri cad pentru designul vestimentar, prof. ing. Buzilă Delia, Liceul Tehnologic „Elisa Zamfirescu” Satu Mare, prof. Vaida Rodica Mariana, Liceul Tehnologic „Elisa Zamfirescu” Satu Mare	6
3. Platforma Livresq – resursă educațională importantă în era digitală, m.i. Cadar Marinela, Liceul Tehnologic „Elisa Zamfirescu” Satu Mare	10
4. Importanța programelor Erasmus+, într-un liceu tehnologic în era digitală, prof. dr. Chira Monica Daniela Liceul Tehnologic „Elisa Zamfirescu” Satu Mare	14
5. Perspective și provocări în educația timpurie, prof. preșc. Chiș Mariana, Grădinița cu P.P. „Voinicelul” Satu Mare	15
6. Ce este arta?, prof. Ciungan Ioana, CJRAE Cluj Napoca, jud. Cluj	17
7. Reconfigurarea actului educațional în era digitală, prof. Costin Carmen Gianina, Liceul Tehnologic „Transilvania” +Șc. Gimn. „N. Bălcescu”, Baia Mare, prof. Dejeran Simona Laura Liceul Tehnologic „Transilvania”, Baia Mare	19
8. Frumusețe și tehnologie: utilizarea aplicațiilor de realitate argumentată (ar) în reconfigurarea actului educațional, prof. Crișan Csilla, Colegiul Tehnic „Traian Vuia”, Oradea, prof. Biro Ildiko, Colegiul Tehnic „Traian Vuia”, Oradea	21
9. Pedagogii moderne și digitale aplicate în domeniul cosmeticii, prof. m.i. Darida Monica, Liceul Tehnologic „Elisa Zamfirescu” Satu Mare	23
10. Igiena și siguranța digitală a elevului de liceu. Protecția datelor • sănătatea mintală online • fake news • aplicabilitate practică, prof. Duca Adrian, prof. Bertaru Didina, Liceul Tehnologic „Dan Mateescu”, Călărași	25
11. Utilizarea inteligenței artificiale în realizarea temelor școlare - dezvoltă abilitățile de sinteză ale elevului fără a-i afecta creativitatea sau gândirea critică?, prof. Duca Adrian, prof. Caciularu Ionuț Cosmin, Liceul Tehnologic „Dan Mateescu”, Călărași	27
12. Consilierea școlară, busolă în reconfigurarea educației, prof. Erdei Claudia, Liceul Tehnologic „Elisa Zamfirescu” Satu Mare	29
13. Educație, formare și digitalizare la orele de estetică, m.i. Erdelyi Beatrix Melinda, Liceul Tehnologic „Elisa Zamfirescu” Satu Mare	31
14. Reconfigurarea educației timpurii în era digitală – între tehnologie, joc și dezvoltare armonioasă, prof. pentru ed. timpurie Filip Maria, Liceul Tehnologic Ardud, jud. Satu Mare ..	33
15. Transformarea practicilor didactice prin integrarea tehnologiilor digitale, prof. dr. Gabor Nicoleta, Liceul Tehnologic „Elisa Zamfirescu” Satu Mare	34
16. Cum s-a schimbat modul în care învățăm manichiura în era digitală, elev Mărginean Ionela Florentina, prof. coordonator Grec Alina Gabriela, Liceul Tehnologic „Ion Bănescu”, Mangalia, jud. Constanța	34
17. Educația digitală ca spațiu al autonomiei elevului, elev Țupu Ema Ionela, prof. coordonator Grec Alina Gabriela, Liceul Tehnologic „Ion Bănescu”, Mangalia, jud. Constanța	36
18. Arta machiajului în epoca digitală: provocări, tendințe, oportunități educaționale, m.i. Handrașu Alina Florentina, Liceul Tehnologic „Elisa Zamfirescu” Satu Mare	38
19. Prințesa Sci-Fi a Galaxiei, prof. Ilisei Ligia Roxana, Liceul Tehnologic „Anghel Saligny”, Turț, jud. Satu Mare	40
20. Educația în era digitală, prof. înv. preșcolar Iuhász Timea Noemi, Școala Gimnazială Oar, structura Grădinița cu P.P. Oar, jud. Satu Mare	42
21. A digitális pedagógia fontossága a modern oktatásban, prof. Kovacs Izabella, Liceul Tehnologic „Elisa Zamfirescu” Satu Mare	43
22. Dizabilități vizuale, prof. Matei Gianina Silvia, Școala Gimn. Murășanu, Turda	47
23. Actul educațional între tradiție și digitalizare în specializarea confecției textile, prof. m.i. Matioc Rodica Nicoleta, Liceul Tehnologic „Elisa Zamfirescu” Satu Mare	48
24. Învățarea modernă în context digital, prof. înv. preșc. Mészáros Gabriela Tünde, Grădinița cu PP „Voinicelul”, Satu Mare	49
25. Transformarea procesului educațional în contextul digitalizării, prof. Mitu Luminița Adela, Liceul Tehnologic „Anghel Saligny” Ploiești, jud. Prahova	50

26. Reconfigurarea actului educațional în era digitală la ora de limba română, prof. Moiş Daniela, Liceul Tehnologic „Elisa Zamfirescu” Satu Mare	53
27. Reconfigurarea actului educațional în era digitală, prof. Moraru Mihaela, Liceul Tehnologic „Grigore Antipa”, Bacău	55
28. Exemple de bune practici și activități educaționale în era digitală la Liceul Tehnologic Elisa Zamfirescu, prof. Mureșan Angelica, Liceul Tehnologic „Elisa Zamfirescu” Satu Mare	56
29. Reconfigurarea actului educațional în era digitală: Provocări, strategii și noi paradigme pedagogice, prof. Niculuț Alina, Școala Gimnazială „Octavian Goga”, Satu Mare	58
30. Inovație și tehnologie în studiul tunsorii, m.i. Papp Tunde, prof. Suciș Emilia Lucreția, Liceul Tehnologic „Elisa Zamfirescu”, Satu Mare	60
31. Educația digitală incluzivă în învățământul profesional special: strategii și bune practici în domeniul turism și alimentație, prof. Pădurețu Simona Brândușa, Școala Profesională Specială Nr.3, sector 2, București	61
32. Metodologia didactică aplicată la disciplina ergoterapie la elevii cu CES în școala de masă, prof. Roș Mihaela, CJRAE Cluj Napoca, jud. Cluj	65
33. Dizabilități auditive, prof. Rusu Mircea, CJRAE Cluj Napoca, jud. Cluj	67
34. Metode de recuperare și reabilitare în afazie la adolescenți, prof. Rusu Mircea, CJRAE Cluj Napoca, jud. Cluj	69
35. Reconfigurarea actului educațional în era digitală, prof. Sabo Mariana, Liceul Tehnologic „Elisa Zamfirescu” Satu Mare	72
36. Noi experiențe de învățare în era digitală la orele de Estetica și igiena corpului omenesc, prof. Sava Ana, m.i. Regepi Georgeta, Liceul Economic „Alexandru Ioan Cuza”, Piatra Neamț, jud. Neamț	74
37. Metode pedagogice inovatoare în era digitală, prof. Slujitoru Mirela, Liceul Tehnologic „Elisa Zamfirescu”, jud. Satu Mare	76
38. Reconfigurarea actului educațional în era digitală, prof. Szabo Alina Maria, Liceul de Arte „Aurel Popp”, Satu Mare	78
39. Viitorul educației digitale pentru învățământul primar – clasa pregătitoare, înv. Tămaș Alexandra Maria, Școala Gimnazială „Mircea Eliade”, Satu Mare	79
40. Profesorul digital: noi perspective în arta predării disciplinelor Informatică și TIC, prof. Tămaș Filomela Monica, Liceul Tehnologic „Elisa Zamfirescu”, Satu Mare	82
41. Impactul digitalizării în demersul didactic, prof. înv. preșc. Toma Paula Nicoleta, prof. Catona Maria Ilona, Liceul Tehnologic Ardud, jud. Satu Mare	84
42. Reconfigurarea actului educațional în era digitală în cadrul orelor de practică la domeniul estetica și igiena corpului omenesc, prof. Țipu Mihaela, Liceul Tehnologic „Ioan N. Roman”, Constanța	86
43. Educația digitală și noile perspective ale predării limbii române, prof. Vaida Rodica Mariana, Liceul Tehnologic „Elisa Zamfirescu”, Satu Mare	88
44. Digitalizarea în formarea profesională din estetică și igiena corpului omenesc, elev Alexandru Bianca Anamaria, prof. coord. Vasilescu Roxana Violeta, Liceul Tehnologic „Ion Bănescu”, Mangalia	89

REDIMENSIONAREA ACTULUI DIDACTIC ÎN ERA DIGITALĂ

Prof. Monica ACHIM, Liceul Tehnologic „Elisa Zamfirescu”, Satu Mare
M.i. Camelia MIC, Liceul Tehnologic „Elisa Zamfirescu”, Satu Mare

În era digitală, redimensionarea actului didactic se realizează prin:

- *Crearea de lecții interactive: Profesorii pot adapta conținutul la nevoile elevilor, folosind instrumente digitale pentru a oferi experiențe de învățare captivante.*
- *Adaptarea metodologiei de învățare: Profesorii devin facilitatori ai învățării, învățându-și să fie versatili și să stăpânească tehnologia*
- *Utilizarea resurselor educaționale digitale: Acestea devin instrumente esențiale pentru personalizare a parcursului educațional și pentru stimularea participării active a elevilor.*
- *Dezvoltarea competențelor digitale: Profesorii trebuie să dezvolte abilități digitale funcționale și pedagogice, pentru a integra eficient tehnologia în activitatea didactică.*

Aceste transformări subliniază importanța educației digitale și a adaptării metodologiei de învățare în contextul contemporan.

Cu ajutorul instrumentelor digitale, profesorii pot crea lecții interactive, adaptând conținutul la nevoile fiecărui elev. Pentru a reuși în acest nou context, ei trebuie să fie versatili, să stăpânească tehnologia și să gândească creativ.

Era digitală a redefinit radical rolul profesorului, transformându-l dintr-un simplu transmițător de informații într-un facilitator al învățării personalizate. Dacă, în trecut, cunoștințele erau transmise într-un mod unidirecțional, astăzi, tehnologiile educaționale moderne, precum tablele interactive, aplicațiile mobile și platformele online, permit profesorilor să creeze experiențe de învățare dinamice și interactive. Astfel, profesorul devine un ghid care însoțește elevii într-o călătorie a descoperirii active, ajutându-i să-și exploreze curiozitățile, să-și dezvolte gândirea critică și să colaboreze eficient. Din foarte multe puncte de vedere, profesorul modern se aseamănă unui regizor care pune în scenă o piesă de teatru, unde fiecare elev are un rol important și unde învățarea este o experiență captivantă.

Tranziția sistemului educațional către o pedagogie a competențelor, accentuată în ultimul deceniu, a generat o reconfigurare a rolului educatorului. Acesta nu mai este doar un simplu transmițător de cunoștințe, ci devine facilitator, coordonator al învățării, creator de contexte educaționale atractive și mai ales, utilizator și integrator al tehnologiilor digitale în activitatea didactică. În acest context, resursele educaționale digitale (RED) devin instrumente esențiale pentru stimularea participării active a elevului și personalizarea parcursului educațional.

În contextul educației contemporane, rolul educatorului transcende limitele tradiționale ale transmiterii de informații și se transformă într-un rol de designer educațional și facilitator al învățării asistate de tehnologie. Într-o clasă modernă, profesorul:

- a) planifică lecții integrate digital, aliniind obiectivele de învățare cu mijloacele digitale disponibile;*
- b) selectează și adaptează resursele digitale în funcție de particularitățile de vârstă, ritm și stil de învățare ale elevilor;*
- c) motivează și implică elevii, stimulând interactivitatea, jocul educativ și competiția constructivă prin platforme digitale;*
- d) mediatizează relația elev-tehnologie, oferind ghidare în navigarea conținutului digital și în dezvoltarea gândirii critice;*
- e) asigură echilibrul între activitățile clasice și cele digitale, evitând suprasaturarea digitală și cultivând un raport sănătos cu tehnologia;*
- f) evaluează progresul în mod adaptiv, utilizând platforme care oferă feedback instantaneu și analize formative.*

Această transformare presupune și o redefinire a competențelor profesionale ale cadrului didactic. El trebuie să dobândească abilități digitale funcționale (de utilizare a instrumentelor), dar și abilități pedagogice digitale (de integrare metodologică a resurselor), dezvoltând o gândire critică privind utilitatea fiecărui instrument folosit în raport cu obiectivele educaționale.

Integrarea eficientă a tehnologiei presupune și colaborare interdisciplinară, participarea la cursuri de formare continuă și o deschidere constantă spre inovație. În esență, cadrul didactic devine un arhitect al unui mediu educațional hibrid, dinamic și centrat pe elev.

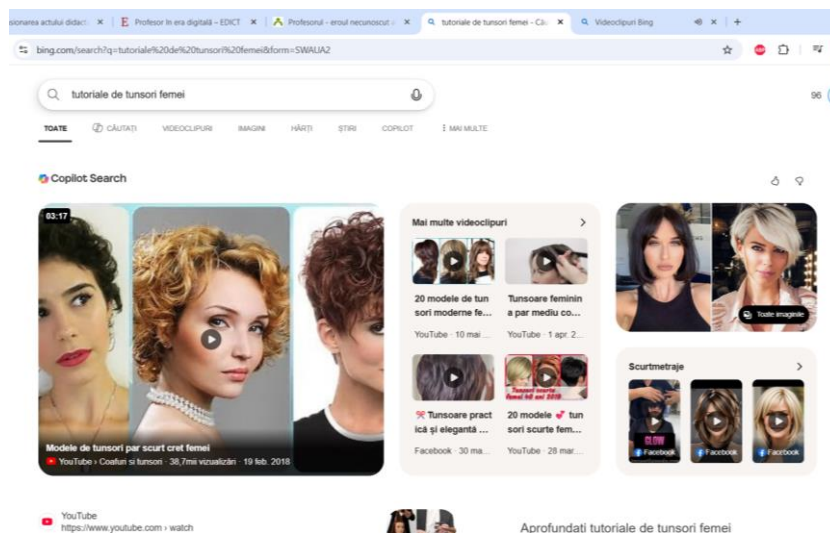
Conform literaturii de specialitate utilizarea resurselor digitale contribuie la diversificarea strategiilor didactice și favorizează o abordare constructivistă a învățării. Printre cele mai utilizate RED se numără:

- *Platformele educaționale online: Livresq, Google Classroom, Moodle, Microsoft Teams; Livresq*
- *Aplicații interactive: Wordwall, Quizizz, Kahoot, Jamboard;*
- *Manuale digitale și lecții interactive oferite de Editura Intuitext, Editura Edu etc.;*
- *Instrumente de colaborare: Padlet, Mentimeter, Canva Edu;*
- *Evaluare digitală: Forms, Socrative, Educaplay.*

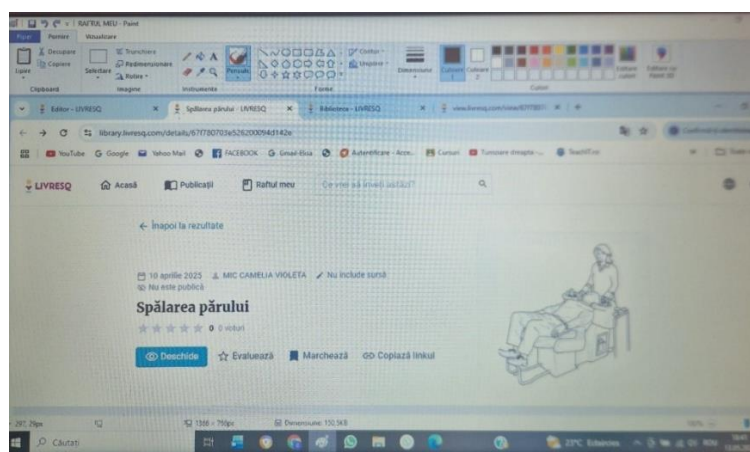
Folosirea acestor instrumente nu se rezumă doar la atractivitate, ci presupune o reproiectare a demersului didactic pentru a integra digitalul ca resursă educațională cu valoare pedagogică. Pentru a vedea cum le putem integra în orele de curs, voi da câteva exemple de aplicații practice realizate și folosite de noi.

Rezultatele așteptate: manifestarea interesului crescut, reducerea timpului de răspuns față de varianta clasică.

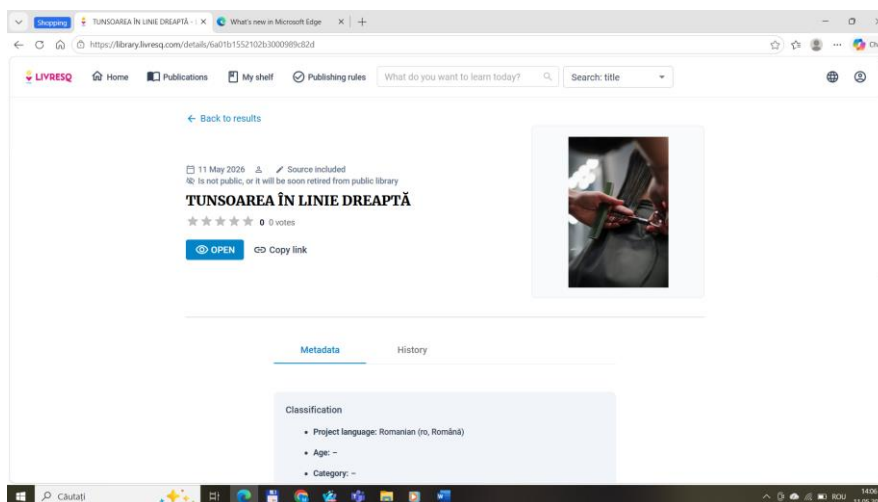
Exemplul nr. 1

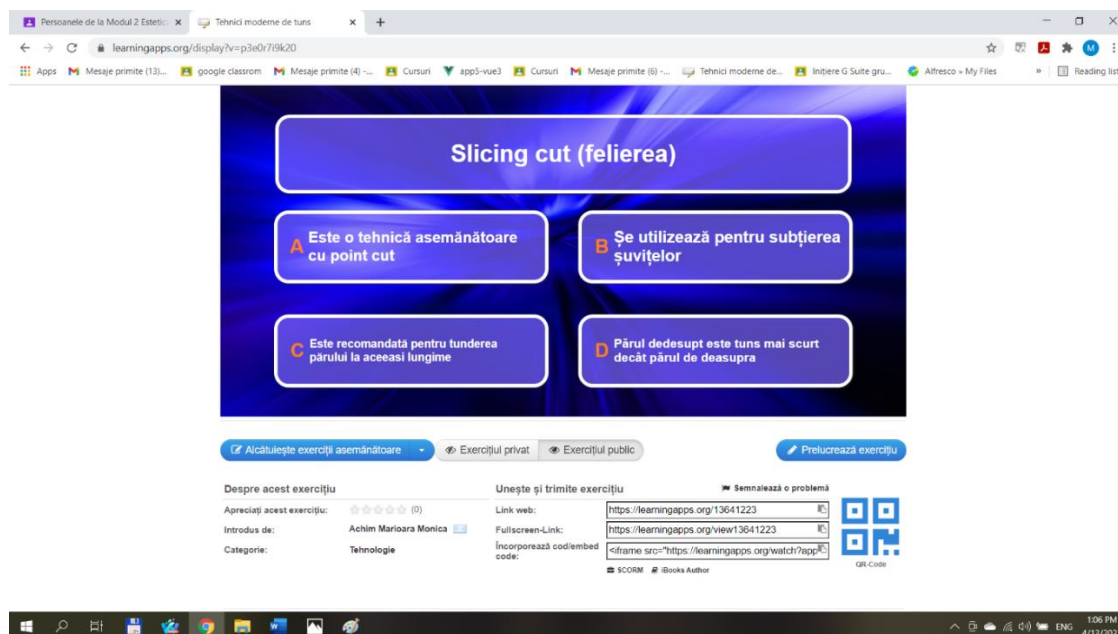
Exemplul nr. 2

Exemplul nr. 3

Exemplul nr. 4

Bibliografie:

<https://talentedge.com/blog/role-of-teacher-digital-age/amp/>

1. Bălan, M. (2020), *Educația digitală în învățământul primar*, București, Editura Didactică.
2. Ionescu, A. (2021), *Didactica modernă în era digitală*, Iași, Editura Polirom.
3. Articol: Utilizarea resurselor educaționale digitale în procesul instructiv-educativ, www.ibn.idsi.md
4. Articol: Resurse educaționale deschise – utilitate și utilizare, educatia-digitala.ro
5. Articol: Eficientizarea procesului de învățare prin utilizarea instrumentelor digitale, <https://iteach.ro>
6. Articol: Importanța resurselor digitale în activitatea didactică, www.edict.ro
7. Studii și articole pe tema pedagogiei digitale: <https://pedagogie-digitala.ro/>

SOFTURI CAD PENTRU DESIGNUL VESTIMENTAR

Prof. ing. Delia BUZILĂ, Liceul Tehnologic „Elisa Zamfirescu” Satu Mare
Prof. Rodica Mariana VAIDA, Liceul Tehnologic „Elisa Zamfirescu” Satu Mare

Una dintre metodele de predare-învățare digitale poate fi exercițiul de realizare a schițelor vestimentare cu ajutorul calculatorului, folosind diferite softuri de desenare, cum ar fi Smart Designer, Adobe Illustrator, Photoshop, Modarys by Lectra Systems. Metoda poate fi aplicată la clasele de calificarea TEHNICIAN DESIGNER VESTIMENTAR corespunzătoare profilului TEHNIC, domeniul de pregătire profesională INDUSTRIA TEXTILĂ ȘI PIELĂRIE, la următoarele module de specialitate: Elemente de design, Schițe pentru produse vestimentare și accesorii, Modulul CDL.

Iată câteva softuri ce pot fi folosite în realizarea unei schițe vestimentare.

Fashion Design CAD - SMART DESIGNER **(Design vestimentar CAD - DESIGNER INTELIGENT)**

SmartDesigner™ este un CAD cu design inovator și inteligent pentru industria de îmbrăcăminte, textile și industriile conexe. Acest program bazat pe web permite oricui să folosească programul oriunde și oricând. Este disponibil pe bază de plată pe utilizare, se plătește o taxă lunară.

SmartDesigner™ este un software CAD online cu diverse funcții pentru a exprima creativitatea infinită a designerului. Combinația directă a caracteristicilor de design ale specialității industriale și a interfeței utilizatorilor scurtează timpul de dezvoltare, menținând în același timp creativitatea. Procedura de configurare este foarte simplă. Se descarcă fișierul de instalare online și se conectează. Atâta timp cât există acces la Internet și un ID de utilizator, oricine poate folosi programul oriunde și oricând.

Folosind câteva capturi de imagine dintr-un tutorial de pe youtube¹, se prezintă în continuare secvențial pașii de lucru în realizarea unei schițe vestimentare cu ajutorul programului **Fashion Design CAD - Smart Designer**:

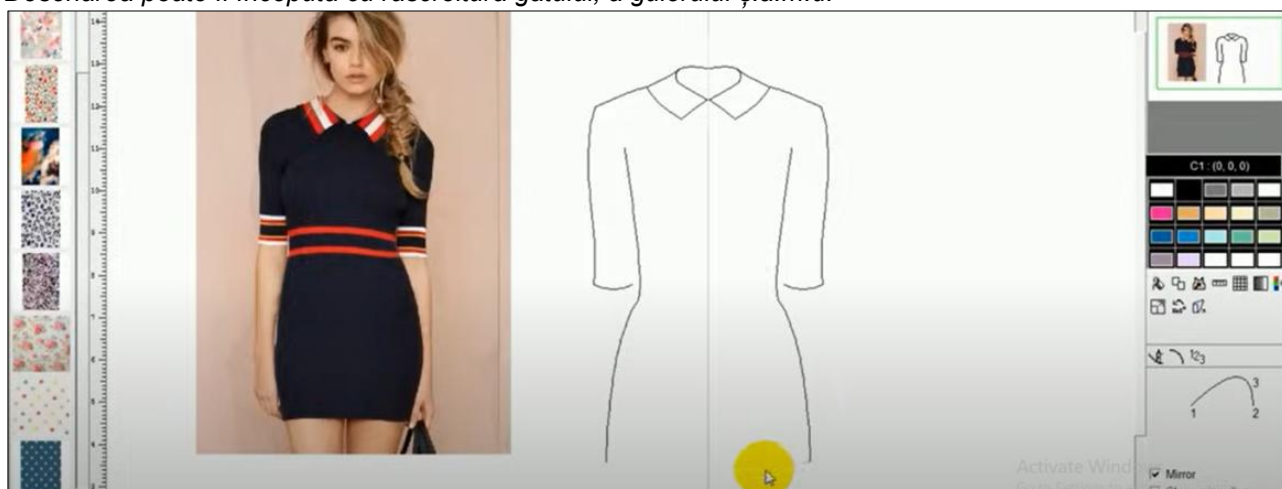
La deschiderea programului, interfața cuprinde zona de lucru, meniurile, materialele textile sugerate și instrumentele de desenare. Se alege o poză (format .jpg) cu ținuta vestimentară dorită, din calculator și se aduce în zona de lucru.

Se începe desenarea folosind butoanele de desenare a liniilor curbe (drepte) din bara de sus.

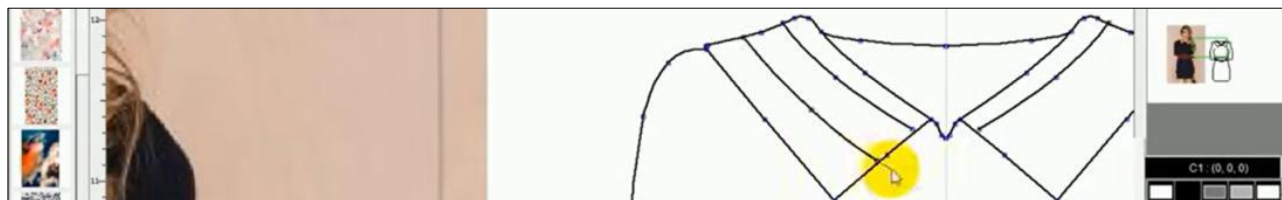
Punctele de început și de sfârșit ale liniilor de contur se marchează prin click de mouse.

Forma curbelor poate fi modificată prin tragerea tangentelor la curbă.

Desenarea poate fi începută cu răscoitura gâtului, a gulerului ș.a.m.d.

Se adaugă detaliile modelului, precum liniile de delimitare a culorilor

Sau, cu linie întreruptă, delimitarea mânecii de față produsului vestimentar:

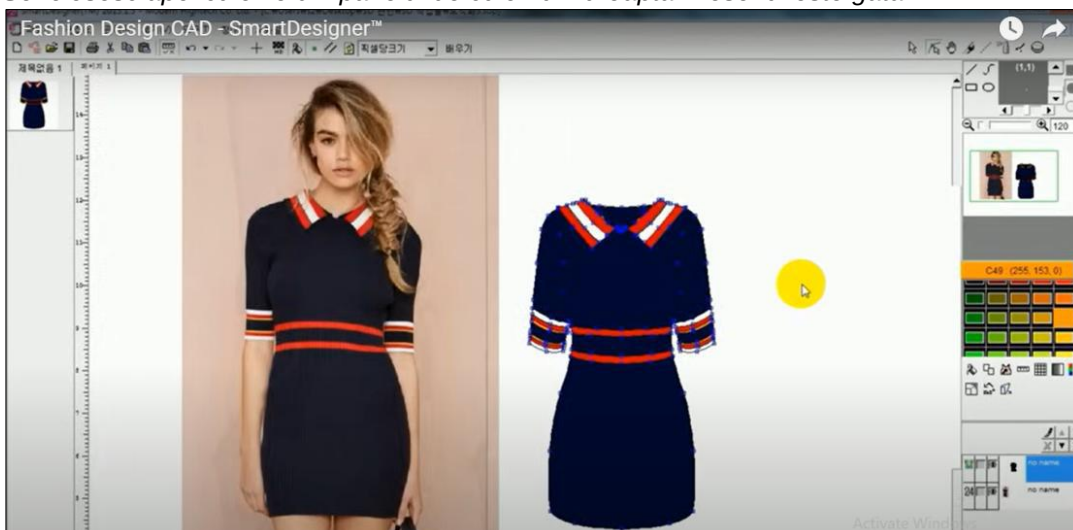
¹ <https://youtu.be/WaQV8IU4iR0>

Sunt trasate acum toate liniile necesare:

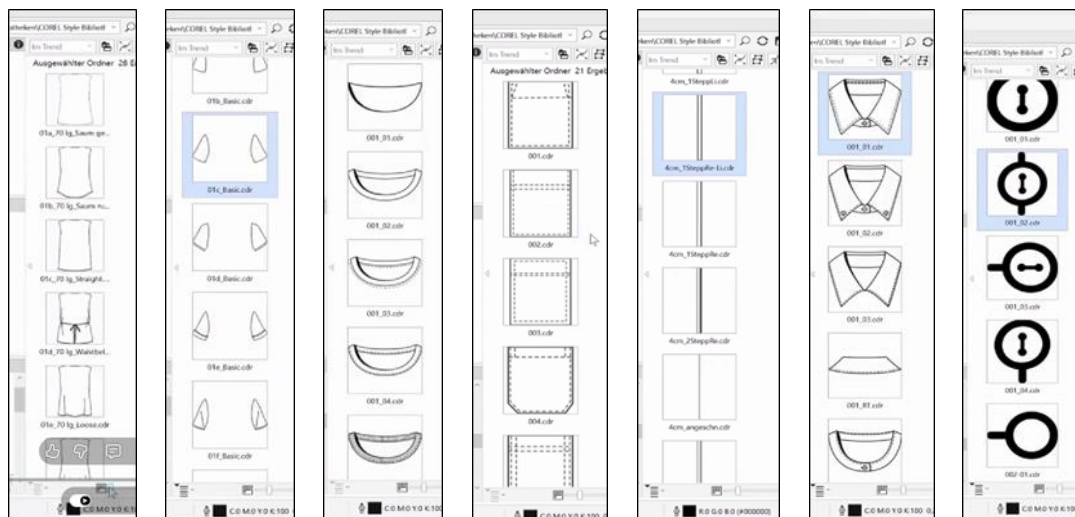

Se folosesc apoi culorile din panelul de culori din dreapta. Desenul este gata:

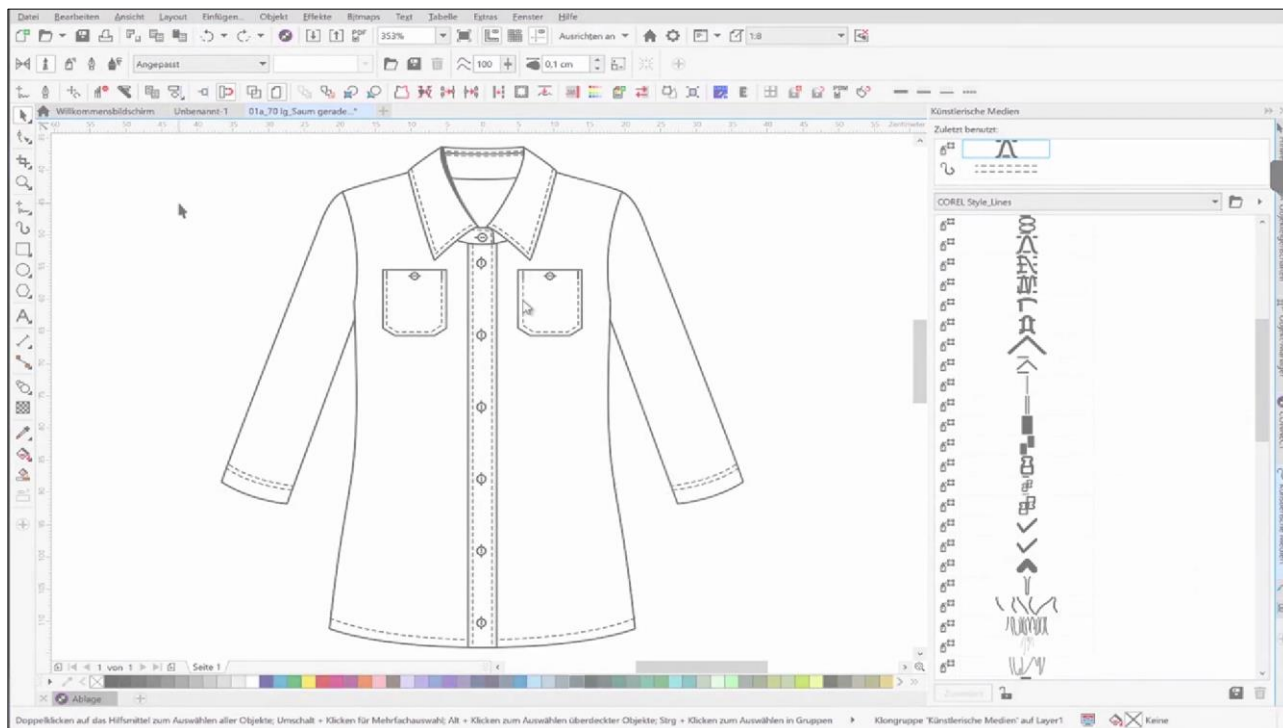
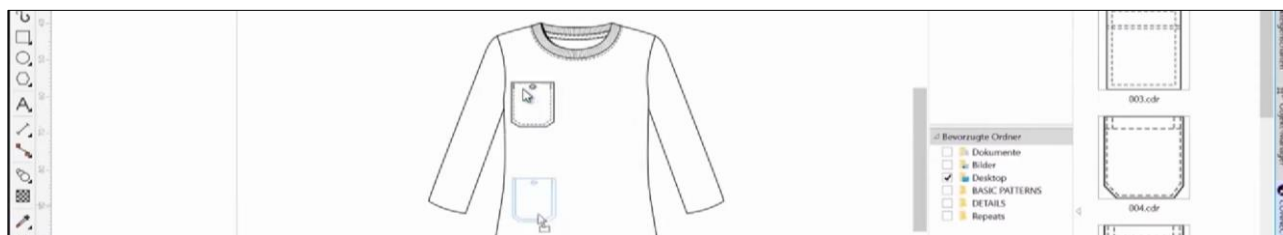

Apparel Draw - Corel for Fashion

Este un soft specializat pe produse de îmbrăcăminte. Conține seturi de șabloane și funcții care permit modificarea dimensiunilor sau formei acestora, în funcție de modelul dorit. Șabloanele predefinite sunt contururi pentru: față, mâneci, decolteu, buzunare, sisteme de închidere, gulere, nasturi, etc.:

Un tutorial foarte util se găsește la adresa web <https://youtu.be/zooaY47BP9I>

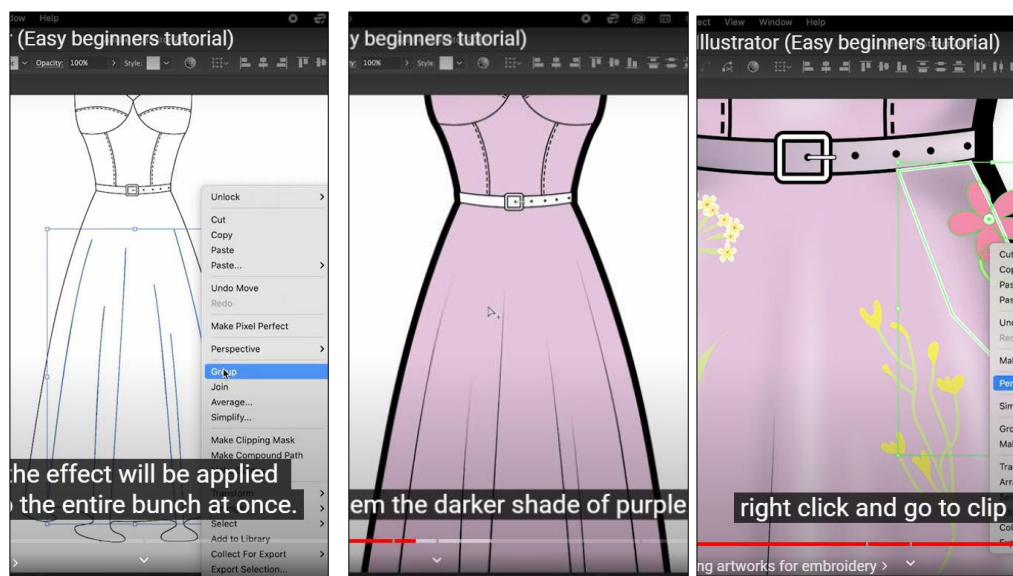

Programul **Adobe Illustrator** este un program de desenare ce permite crearea grafică și ilustrații, cum ar fi logo-uri, grafice informative și designuri de tricouri, modele frumoase, sigle, pictograme și multe altele.

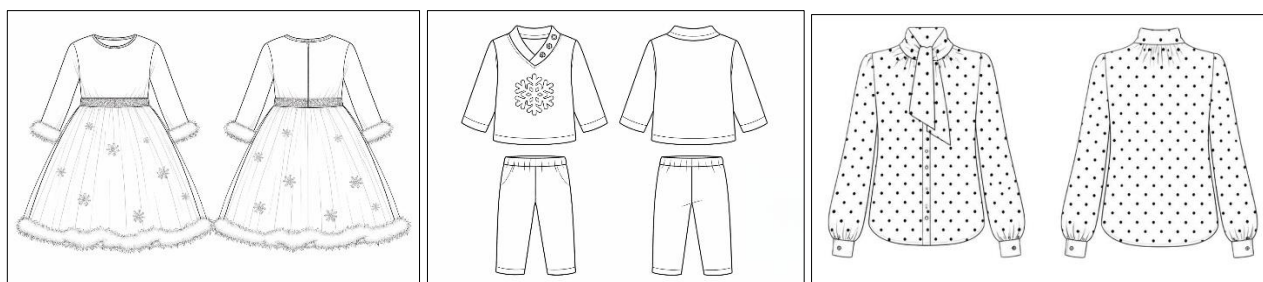
Un tutorial foarte explicit poate fi utilizat de la adresa web <https://youtu.be/SfOeHOPCRLA>

La deschiderea programului, interfața cuprinde zona de lucru, meniurile, instrumentele de desenare. Se începe cu o foaie de format A3. Se începe desenarea folosind butoanele de desenare "peniță" din bara de butoane verticală din stânga. Punctele de început, de pe contur și de sfârșit ale liniilor de contur se punctează prin click de mouse. Se selectează o culoare, porțiunile ce urmează a fi colorate și se folosește butonul "Pipetă" din partea stângă. Desenul poate fi considerat gata sau mai poate fi completat cu model floral de imprimeu. Desenarea imprimeului floral se face mai întâi separat, pe o altă foaie. Apoi florile desenate se plasează pe rochie. Florile care ies din contur, se maschează.

Există o multitudine de programe de desenare care pot fi folosite și care astăzi sunt preluate de către **inteligenta artificială** și astfel munca elevilor devine și mai ușoară, putând obține o schiță doar prin dialog cu aceasta. Așa, de exemplu, unii elevi au obținut următoarele desene cu ajutorul IA:

Bibliografie:

<https://fashionandtextilecad.wordpress.com/tag/smartdesigner/>
<https://youtu.be/WaQV8IU4iR0>
<https://youtu.be/zooaY47BP9I>
<https://youtu.be/SfOeHOPCRLA>

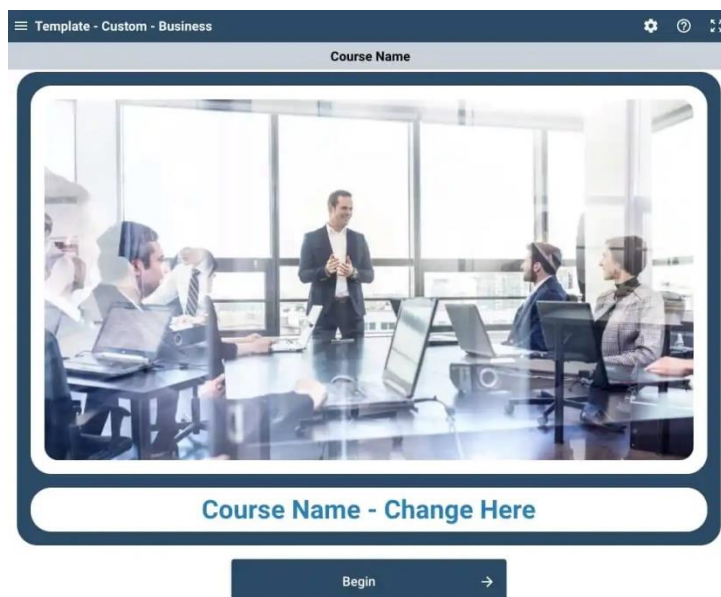
PLATFORMA LIVRESQ- RESURSA EDUCATIONALA IMPORTANTA IN ERA DIGITALA

M. i. Marinela CADAR, Liceul Tehnologic „Elisa Zamfirescu”, Satu Mare

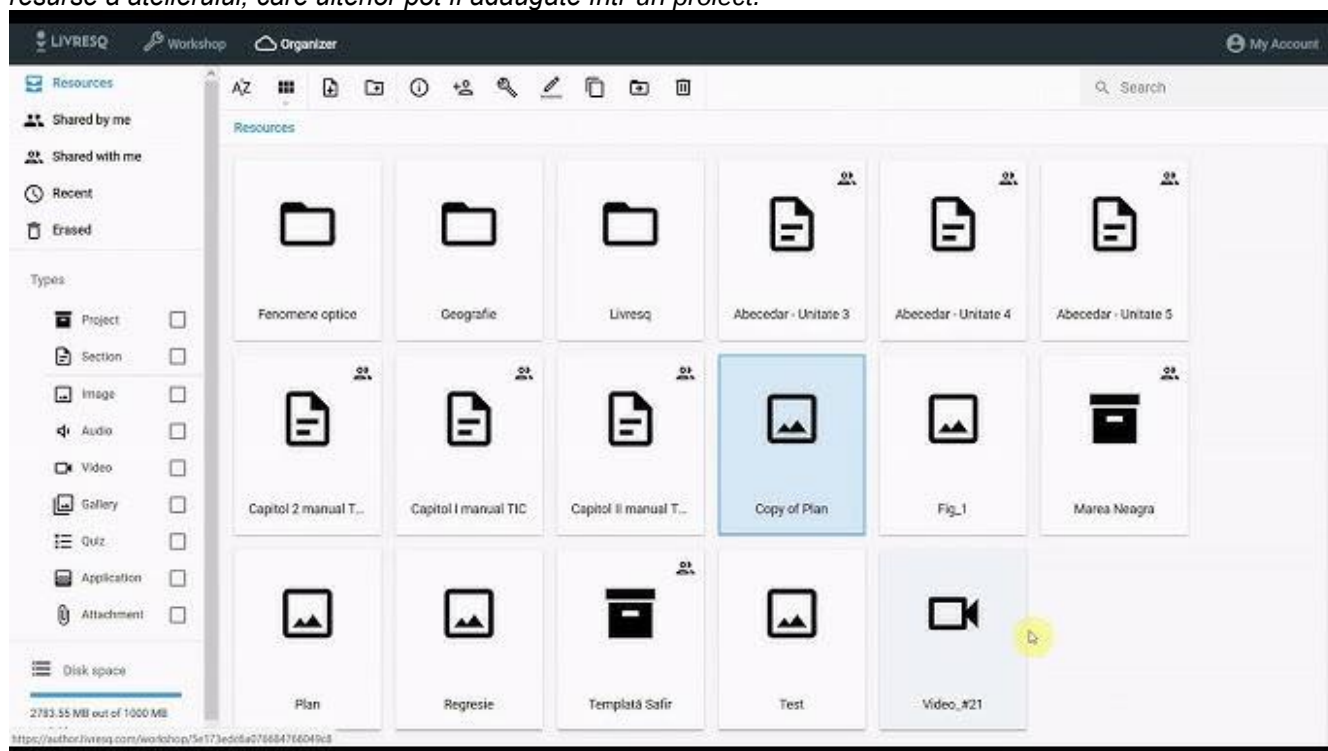
O metodă inovatoare de a împlini actul educațional cu era digitală este utilizarea platformei LIVRESQ. Aceasta este o platformă românească de creare de lecții digitale interactive și cursuri e-learning. Este folosită în special de profesori, organizații și universități pentru a crea materiale educaționale interactive. Platforma funcționează direct în browser și, de asemenea, are o bibliotecă mare de lecții deja create.

Pentru a folosi platforma Livresq nu este nevoie de instalare, funcționează direct în browser. Platforma oferă atât un plan gratuit, cât și opțiuni cu abonament. Opțiunea gratuită permite crearea de lecții și accesarea majorității funcțiilor de bază. Planul Premium adaugă funcționalități suplimentare, cum ar fi: colaborare în timp real cu alți utilizatori, modul de planificare, spațiu suplimentar de stocare, creare de lecții cu ajutorul inteligenței artificiale.

Pentru a crea o nouă lecție, se accesează secțiunea Atelier (editorul de lecții) și ulterior, se găsește butonul „Creează un proiect nou”. Se poate realiza lecția de la zero sau să se folosească șabloane de lecție de pe platformă sau chiar crearea uneia cu ajutorul inteligenței artificiale.

În Livresq un proiect este lecția completă. Proiectul este alcătuit din una sau mai multe secțiuni-fiecare secțiune poate fi privită ca un capitol, subcapitol sau pagină individual de lecție. O resursă este un element de conținut care se inserează într-o secțiune -ex: o imagine, un video etc, materiale effective plasate în secțiuni. Platforma permite și crearea de secțiuni ca resurse independente în zona de resurse a atelierului, care ulterior pot fi adăugate într-un proiect.

Pe platformă, în cadrul unei lecții, se poate îmbina conținutul teoretic (texte, imagini, video) cu exercitii practice sau evaluări (chestionare, quiz uri , jocuri de tip rebus etc) . Astfel, lecția devine interactivă și verifică cunoștințele elevului pe parcurs. De asemenea, platforma are mai multe teste si chestionare care pot fi adaugate în secțiunile dorite.

Alege numărul par

☐ 0

☐ 1

☐ 2

Verifică

Alege numărul par

☐ 0

☐ 1

☐ 3

Verifică

Livresq oferă o varietate de tipuri de chestionare interactive: întrebări cu alegere multiplă (tip grilă), întrebări de tip adevărat/ fals, exerciții de tragere și plasare (drag and drop), itemi de ordonare (rearanjare a elementelor în ordinea corectă), întrebări cu răspuns deschis, chestionare de evidențiere (unde elevul marchează anumite zone din text sau imagine), completare de spații goale în text, rebus (matrice de litere) etc. Fiecare tip servește altui scop (verificarea cunoștințelor, exersare interactivă, joc educativ).

LIVRESQ Atelier Biblioteca Română Contul Meu

Template - Sapphire - ... X

Template - Sapphire - RO - Sc... > Sectiunea 1 > Chestionar_#1

Salvat acum câteva secunde

PROPRIETĂȚI

Chestionar: Chestionar_#1

T Titlu: Scrie un titlu...

Temă grafică: Moștenește

Culoare fundal:

Imagine fundal:

Contur...

Scop: Învățare

Întrebări amestecate:

Păstrează răspunsurile:

Barem:

Arată butonul de repornire:

Etichete:

STILIZARE AVANSATĂ

Scrie un titlu...

Scrie o întrebare sau o cerință...

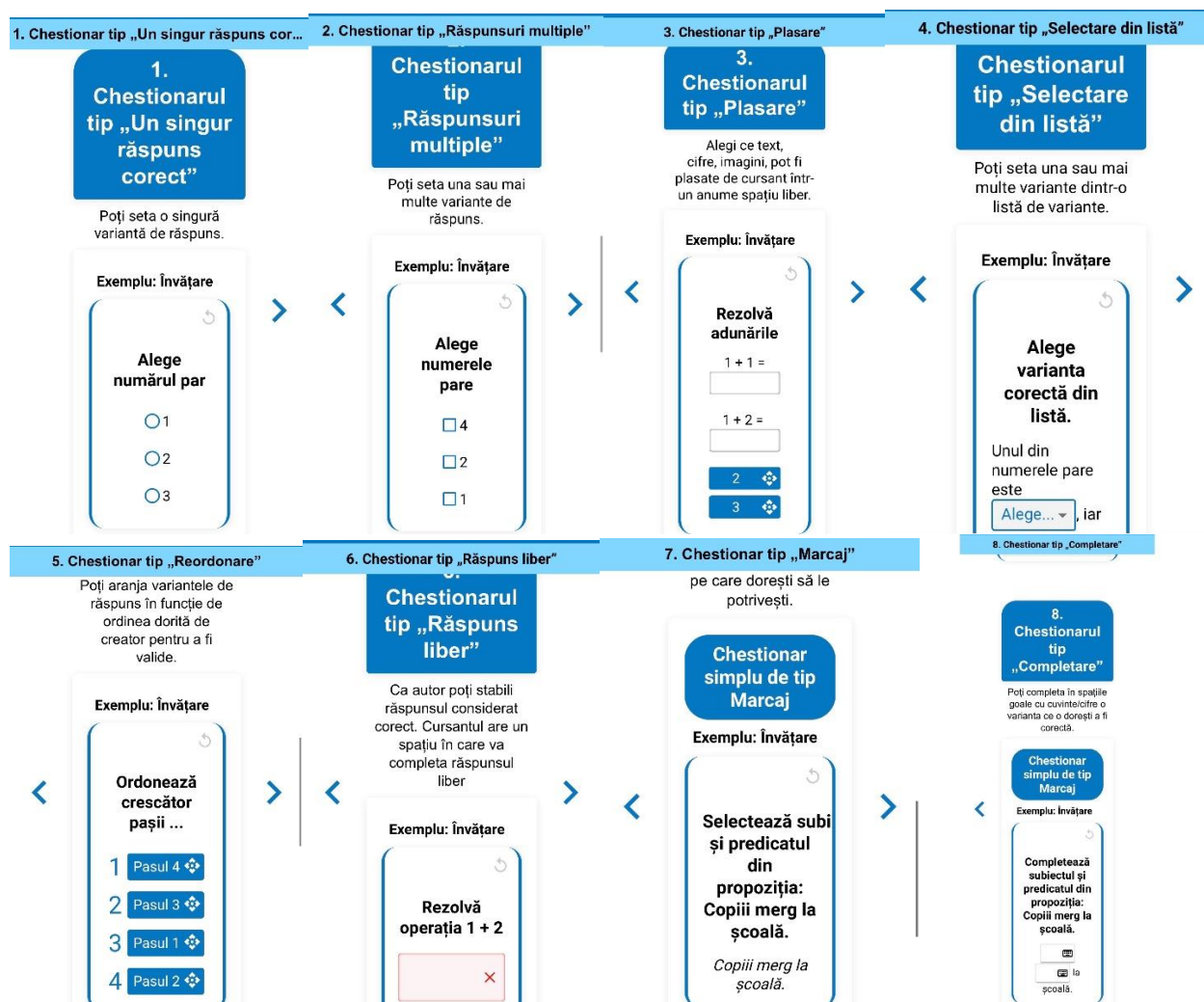
☐ Răspuns Greșit

☐ Răspuns Greșit

☐ Răspuns Greșit

☐ Răspuns Greșit

☐ Răspuns Corect

De asemenea, în cadrul lecțiilor create pe platformă pot fi introduse și fișiere audio prin utilizarea resursei Audio, unde se pot încărca fișiere, formatul recomandat fiind MP3. Pentru a insera un video, se folosește resursa Video, unde se încarcă fișiere MP4. De asemenea, se pot integra clipuri video de pe platforme externe folosind embed (platforme Youtube, Vimeo). În editorul de text se folosește funcția de inserare de cod HTML (iframe) - se copiază codul embed furnizat de Youtube/ Vimeo și se inserează într-un bloc de text. Astfel, cursanții pot vizualiza video-ul fără a părăsi lecția.

În concluzie, platforma Livresq oferă o gamă variată de posibilități în ceea ce privește crearea unei lecții interactive pentru elevi, de la a alege șabloane de lecție și a le personaliza în funcție de obiectivele fiecărui profesor, până la a adăuga audio și video și chiar video de pe platforme externe. De asemenea, unul dintre cele mai importante tool-uri permise de platformă este reprezentat de posibilitatea creării de chestionare variate care să fixeze și să verifice informația transmisă în cadrul lecției interactive.

Bibliografie

1. <https://view.livresq.com/view/5e6f46590a81753c15c86eb9/>
2. <https://livresq.com/ro/news/cum-creez-o-lectie-interactiva/>
3. https://view.livresq.com/view/624bf7e7a8ed82000893aa42/#lucrul_cu_resursa_chestionar
4. <https://livresq.com/ro/faq/>
5. <https://livresq.com/ro/elearning-templates/>

IMPORTANȚA PROGRAMELOR ERASMUS+, ÎNTR-UN LICEU TEHNOLOGIC ÎN ERA DIGITALĂ

Prof. dr. ing. Monica Daniela CHIRA, Liceul Tehnologic „Elisa Zamfirescu” Satu Mare

Rezumat: Digitalizarea accelerată a societății contemporane impune o reformă profundă a învățământului tehnic și profesional. În acest context, programele Erasmus+ devin catalizatori esențiali ai schimbării în liceele tehnologice. Această lucrare analizează modul în care mobilitățile europene reconfigurează actul educațional prin digitalizarea metodelor de predare, alinierea competențelor tehnice ale elevilor la standardele pieței europene a muncii și dezvoltarea profesională a cadrelor didactice. Prin exemple practice și analize de impact, demonstrăm că Erasmus+ nu reprezintă doar o oportunitate de finanțare, ci un pilon strategic pentru modernizarea curriculei și reducerea decalajelor tehnologice din învățământul preuniversitar.

Cuvinte-cheie: digitalizare, act educațional, Erasmus+, liceu tehnologic, competențe VET.

1. Introducere. Contextul digitalizării în învățământul tehnologic. Era digitală a transformat radical structura pieței muncii. Meseriile tradiționale evoluează într-un ritm alert, integrând automatizarea, inteligența artificială, Internetul Lucrurilor (IoT) și sistemele avansate de producție. În acest peisaj dinamic, liceele tehnologice se confruntă cu o dublă provocare: adaptarea rapidă a curriculei la standardele industriale actuale și captarea interesului unei generații de elevi nativi digitali, ale căror mecanisme de atenție și învățare sunt profund modelate de tehnologie.

Reconfigurarea actului educațional nu mai înseamnă doar dotarea claselor cu table interactive sau calculatoare, ci transformarea mentalităților și a modului în care se transmite și se asimilează cunoașterea. Pentru învățământul profesional și tehnic (VET), această tranziție este una critică. Adesea, resursele financiare naționale sunt insuficiente pentru a achiziționa echipamente industriale de ultimă generație sau licențe software industriale costisitoare. În acest punct de inflexiune intervin programele finanțate de Uniunea Europeană, în special Erasmus+, care oferă punți directe între școală și mediul economic european digitalizat.

2. Erasmus+ ca vector al inovării metodologice și digitale. Programele de mobilitate Erasmus+ (atât prin Acțiunile Cheie K1, cât și K2) oferă cadrelor didactice din liceele tehnologice oportunitatea de a participa la cursuri de formare internaționale sau la stagii de tip job shadowing în instituții și companii de top. Impactul asupra reconfigurării actului educațional este imediat și se manifestă pe mai multe paliere:

Trecerea de la predarea pasivă la învățarea experiențială: Profesorii asimilează și implementează metode active de predare asistată de tehnologie. Exemple precum Flipped Classroom (clasa inversată), Gamification (învățarea prin joc) sau Project-Based Learning (învățarea bazată pe proiecte) devin mult mai ușor de integrat după observarea directă a aplicării lor în sisteme de învățământ europene.

Integrarea instrumentelor digitale avansate: Platformele de e-learning, simulatoarele virtuale de realitate augmentată pentru meserii tehnice și aplicațiile moderne de evaluare online devin instrumente curente în procesul didactic. Acestea au capacitatea de a transforma orele rigide de teorie în experiențe interactive, mult mai atractive pentru elevi.

Internaționalizarea prin eTwinning și cooperare virtuală: Colaborarea digitală care precedă sau completează mobilitățile fizice dezvoltă competențele de comunicare virtuală ale elevilor și profesorilor, învățându-i să utilizeze instrumente de lucru colaborativ la distanță.

Prin urmare, actul educațional este reconfigurat prin schimbarea rolului profesorului. Acesta nu mai reprezintă singurul deținător al informației tehnice, ci devine un facilitator al învățării, un mentor care ghidează elevul într-un spațiu digital complex.

3. Dezvoltarea competențelor profesionale și digitale ale elevilor VET. Pentru elevii dintr-un liceu tehnologic, participarea la stagii de practică în companii din țări europene dezvoltate reprezintă un salt calitativ major în pregătirea lor. Într-o eră puternic tehnologizată, competențele tehnice specifice (hard skills) se întrepătrund organic cu cele digitale, devenind inseparabile.

În timpul stagiilor de mobilitate, elevii intră în contact direct cu tehnologii de vârf. Aceștia învață să utilizeze mașini cu comandă numerică (CNC) de ultimă generație, sisteme automatizate de diagnoză auto, software-uri moderne de proiectare și simulare (CAD/CAM) sau programe avansate de management și contabilitate. De asemenea, ei experimentează direct cultura muncii digitalizate, învățând să folosească platforme de management al sarcinilor și să respecte normele riguroase de securitate cibernetică la locul de muncă.

Pe lângă acestea, utilizarea zilnică a tehnologiei pentru comunicare și orientare într-o țară străină le dezvoltă abilitățile digitale transversale. Certificatul Europass Mobility, obținut de elevi la finalul stagiului, atestă oficial aceste competențe, oferindu-le absolvenților un avantaj competitiv major la angajare, atât pe piața muncii locală, cât și pe cea europeană.

4. Reducerea riscului de excludere și creșterea atractivității învățământului tehnic. O problemă cronică a liceelor tehnologice o reprezintă absenteismul și riscul de abandon școlar, corelate deseori cu medii socio-economice defavorizate din care provin elevii. Programele Erasmus+ pun un accent deosebit pe incluziune și diversitate. Oferind acces complet gratuit la stagii internaționale elevilor cu oportunități reduse, programul combate în mod direct demotivarea școlară.

Perspectiva participării la o mobilitate europeană acționează ca un puternic stimul psihologic și comportamental. Elevii devin considerabil mai implicați la orele de specialitate, dar și la cursurile de limbi străine și tehnologia informației, domenii absolut necesare pentru selecție. În plus, succesul proiectelor Erasmus+ crește prestigiul întregii comunități școlare. Liceul tehnologic încetează să mai fie văzut de comunitate ca o opțiune secundară sau de rezervă, transformându-se într-o instituție modernă, capabilă să ofere rute profesionale de succes adaptate societății informaționale.

5. Concluzii. Reconfigurarea actului educațional în era digitală nu se poate realiza în izolare sau exclusiv prin strategii teoretice. Programele Erasmus+ reprezintă o deschidere vitală prin care școala tehnică românească se racordează direct la fluxul inovării europene. Ele reduc decalajul tehnologic dintre oferta educațională a școlii și cerințele reale ale Industriei.

Prin digitalizarea metodelor didactice, accesul la tehnologii pe care școala nu le-ar putea implementa din bugete proprii și transformarea atitudinii elevilor față de învățare, Erasmus+ reconfigurează din temelii actul educațional. Programul transformă liceul tehnologic dintr-un simplu spațiu de transmitere a unor noțiuni învechite într-un hub dinamic de formare profesională digitalizată, orientat complet către viitor.

Bibliografie

1. Comisia Europeană (2020). Planul de acțiune pentru educația digitală (2021-2027). Reorientarea educației și formării profesionale pentru era digitală.
2. Ministerul Educației din România. Strategia privind digitalizarea educației din România - SMART-Edu.
3. Agenția Națională pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale (ANPCDEFP). Ghidul Programului Erasmus+

PERSPECTIVE ȘI PROVOCĂRI ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE.

Prof.preșc. Mariana CHIȘ, Grădinița cu P.P. Voinicelul, Satu Mare

Transformările tehnologice din ultimele decenii au influențat profund toate domeniile societății, inclusiv sistemul educațional. Era digitală a adus schimbări semnificative în modul de accesare, transmitere și valorificare a informației, iar educația timpurie nu poate rămâne în afara acestui proces de modernizare. În grădiniță, actul educațional capătă noi valențe prin integrarea tehnologiei digitale în activitățile instructiv-educative, contribuind la dezvoltarea competențelor necesare copilului pentru adaptarea la societatea contemporană. Reconfigurarea actului educațional presupune o schimbare de paradigmă, în care accentul se mută de la transmiterea tradițională a informațiilor către învățarea activă, colaborativă și centrată pe copil. Rolul cadrului didactic se redefineste, educatorul devenind facilitator al învățării, mediator și creator de contexte educaționale atractive și interactive.

În educația preșcolară, utilizarea tehnologiei trebuie realizată echilibrat, ținând cont de particularitățile de vârstă ale copiilor, de nevoia lor de explorare directă, joc și interacțiune socială. Integrarea instrumentelor digitale poate îmbogăți experiențele de învățare, poate stimula motivația și creativitatea copiilor și poate facilita comunicarea dintre grădiniță și familie.

Rolul tehnologiei digitale în educația preșcolară:

Tehnologia digitală reprezintă un instrument valoros în organizarea și desfășurarea activităților educative din grădiniță. Tablele interactive, platformele educaționale, aplicațiile multimedia, jocurile didactice digitale și resursele audio-video oferă oportunități multiple pentru stimularea interesului și participării active a copiilor. Prin intermediul tehnologiei, informația devine accesibilă și atractivă, iar activitățile pot fi adaptate stilurilor diferite de învățare ale copiilor. Utilizarea imaginilor, animațiilor și materialelor interactive facilitează înțelegerea conceptelor și dezvoltarea gândirii logice, a limbajului și a creativității.

În cadrul activităților integrate, instrumentele digitale pot sprijini dezvoltarea competențelor cognitive și socio-emoționale. De exemplu, poveștile interactive stimulează imaginația și comunicarea, jocurile educative dezvoltă atenția și memoria, iar aplicațiile de desen contribuie la exprimarea artistică. Totodată, tehnologia poate facilita individualizarea învățării. Educatorul poate selecta resurse adaptate nivelului de dezvoltare al fiecărui copil, oferind sprijin diferențiat și valorificând ritmul propriu de învățare. Astfel, copilul devine participant activ la propria formare.

Un alt aspect important îl constituie dezvoltarea competențelor digitale încă din perioada preșcolară. Familiarizarea timpurie cu utilizarea responsabilă a tehnologiei contribuie la pregătirea copiilor pentru integrarea în societatea cunoașterii și pentru cerințele viitorului.

Reconfigurarea rolului cadrului didactic:

În contextul educației digitale, rolul cadrului didactic se transformă semnificativ. Educatorul nu mai este doar furnizor de informații, ci organizator al experiențelor de învățare și ghid în explorarea cunoașterii. Acesta trebuie să manifeste flexibilitate, creativitate și deschidere către utilizarea noilor tehnologii. Competențele digitale ale profesorului devin esențiale pentru proiectarea și desfășurarea unui demers educațional modern și eficient. Educatorul trebuie să cunoască și să utilizeze resurse educaționale digitale, să selecteze aplicații adecvate vârstei copiilor și să creeze activități interactive și motivante. În același timp, cadrul didactic are responsabilitatea de a asigura un echilibru între activitățile digitale și experiențele concrete de învățare. La vârsta preșcolară, jocul direct, mișcarea, comunicarea și interacțiunea cu mediul real rămân fundamentale pentru dezvoltarea armonioasă a copilului. De asemenea, profesorul are rolul de a educa utilizarea responsabilă a tehnologiei. Copiii trebuie îndrumați să folosească dispozitivele digitale în scop educativ și recreativ moderat, evitând expunerea excesivă la ecrane.

Parteneriatul dintre grădiniță și familie reprezintă o altă dimensiune importantă a reconfigurării actului educațional. Platformele digitale și mijloacele moderne de comunicare facilitează transmiterea informațiilor către părinți, colaborarea și implicarea acestora în procesul educativ.

Avantaje și provocări ale educației digitale în grădiniță:

Integrarea tehnologiei digitale în educația timpurie oferă numeroase avantaje. În primul rând, activitățile devin mai atractive și interactive, crescând interesul și motivația copiilor pentru învățare. Utilizarea resurselor multimedia contribuie la captarea atenției și la înțelegerea mai ușoară a informațiilor. În al doilea rând, tehnologia permite diversificarea strategiilor didactice și adaptarea activităților la nevoile individuale ale copiilor. Educatorii pot utiliza materiale variate, jocuri educative și aplicații interactive pentru consolidarea cunoștințelor și dezvoltarea competențelor. De asemenea, mediul digital facilitează accesul rapid la resurse educaționale moderne și promovează colaborarea între cadre didactice. Schimbul de bune practici și utilizarea platformelor online contribuie la dezvoltarea profesională continuă a educatorilor. Cu toate acestea, utilizarea tehnologiei în educația preșcolară presupune și anumite provocări. Una dintre cele mai importante este riscul expunerii excesive la dispozitive digitale, care poate influența negativ dezvoltarea fizică, emoțională și socială a copilului.

O altă provocare este reprezentată de inegalitatea accesului la tehnologie. Nu toate instituțiile de învățământ sau familiile dispun de resurse digitale adecvate, ceea ce poate crea diferențe în oportunitățile educaționale. În plus, cadrele didactice au nevoie de formare continuă pentru utilizarea eficientă și responsabilă a tehnologiei. Adaptarea la noile cerințe educaționale presupune dezvoltarea competențelor digitale și actualizarea permanentă a strategiilor didactice.

Este important ca tehnologia să fie utilizată ca mijloc de sprijin al învățării și nu ca substitut al relațiilor umane și al experiențelor directe. Educația timpurie trebuie să păstreze caracterul ludic, afectiv și interactiv specific acestei etape de dezvoltare.

Strategii eficiente de integrare a tehnologiei în educația preșcolară:

Pentru ca procesul educațional să fie eficient și echilibrat, integrarea tehnologiei trebuie realizată prin strategii adecvate particularităților de vârstă ale copiilor.

O strategie importantă este utilizarea jocurilor didactice digitale în activitățile de consolidare și evaluare. Acestea stimulează participarea activă și permit învățarea prin joc, principiu fundamental în educația timpurie. De asemenea, poveștile digitale și materialele audio-video pot fi utilizate pentru dezvoltarea limbajului și a imaginației.

Activitățile interactive bazate pe imagini și sunete contribuie la dezvoltarea atenției și a capacității de concentrare. Integrarea tehnologiei în proiectele tematice oferă copiilor posibilitatea de a explora și descoperi informații într-un mod atractiv și accesibil. De exemplu, vizionarea unor materiale educative despre natură, animale sau fenomene ale mediului poate completa experiențele directe de observare.

Un rol esențial îl are și colaborarea cu familia. Educatorii pot recomanda părinților aplicații educative și activități digitale adecvate vârstei copiilor, promovând utilizarea responsabilă și echilibrată a tehnologiei. Totodată, este necesară respectarea unor reguli clare privind timpul petrecut în fața ecranelor și alternarea activităților digitale cu jocul liber, mișcarea și activitățile practice.

Concluzii:

Reconfigurarea actului educațional în era digitală reprezintă o necesitate a societății contemporane și o oportunitate de modernizare a procesului instructiv-educativ. În educația preșcolară, tehnologia poate deveni un instrument valoros pentru stimularea interesului pentru învățare, dezvoltarea competențelor cognitive și formarea abilităților necesare copilului viitorului. Succesul integrării tehnologiei depinde însă de

modul în care aceasta este utilizată. Rolul cadrului didactic rămâne esențial în organizarea unor experiențe de învățare echilibrate, interactive și adaptate nevoilor copiilor.

Educația digitală trebuie să completeze și să susțină metodele tradiționale, fără a înlocui interacțiunea umană, jocul și experiențele concrete, indispensabile dezvoltării armonioase a copilului preșcolar. Prin formare continuă, colaborare și utilizarea responsabilă a resurselor digitale, grădinița poate răspunde provocărilor erei digitale și poate contribui la pregătirea copiilor pentru o societate aflată într-o permanentă transformare.

Bibliografie

1. Cucos, Constantin – Pedagogie, Editura Polirom, Iași, 2014.
2. Ezechil, Liliana – Didactica activităților instructiv-educative în grădiniță, Editura V&I Integral, București, 2018.
3. Cerghit, Ioan – Metode de învățământ, Editura Polirom, Iași, 2006.
4. Joița, Elena – Instruirea constructivistă – o alternativă. Fundamente. Strategii, Editura Arves, Craiova, 2006.
5. Ministerul Educației – Curriculum pentru educație timpurie, București, 2019.
6. Iucu, Romiță – Managementul clasei de elevi, Editura Polirom, Iași, 2006.
7. UNESCO – Education in a Digital World, Paris, 2021.
8. Voiculescu, Elvira – Pedagogie preșcolară, Editura Aramis, București, 2017.

CE ESTE ART-TERAPIA ?

Prof. Ioana CIUNGAN, CJRAE CLUJ

Art-terapia sau terapia prin artă, este o modalitate psihoterapeutică ce presupune utilizarea artei plastice (desen, pictură, modelaj, sculptură, colaj) în scop terapeutic sau reeducativ. În sens larg, art-terapia presupune reunirea mai multor activități creative sub același obiectiv.

Expresia generică „art-terapie” include toate formele de artă: dansterapie, meloterapie, dramaterapie, arte plastice, unele forme de ergo-terapie. În ambele accepțiuni, art-terapia se desfășoară într-un cadru terapeutic, derulându-se fie între două persoane, fie în cadrul unui grup. În prezent, există multe grupuri sau cluburi ce au la bază tehnici art-terapeutice, în special datorită caracterului lor extrem de ofertant.

În opinia lui Klein (1998), art-terapia este un itinerar metaforic, iar metafora nu este concepută ca o enigmă în cadrul unei raționalități, ci ca o etapă a itinerarului. Metafora nu este enigma, ci soluția enigmei. Prin acest vector se stimulează, se facilitează accesul la conținuturile inconștientului și/sau subconștientului subiectului. Etapa verbalizării caută să aprofundeze conținutul, conducând la o conștientizare ce are ca scop realizarea dinamicii terapeutice. Art-terapia trebuie concepută ca un câmp simbolic, ca un proces de transformare de-a lungul creației, ca o nouă cale de comunicare.

Scopul art-terapiei

Scopul terapiei prin artă constă în explorarea emoțiilor, scăderea anxietății și gestionarea acelor comportamente problematice. Terapeutul nu învață pacientul să deseneze sau să compună muzică, ci îl susține în a folosi arta așa cum o înțelege el pentru a-și dezvolta încrederea în sine și a atinge obiectivele terapeutice.

Beneficiile art-terapiei la copiii cu dizabilități sunt multiple iar studiile de specialitate menționează în principal:

- dezvoltarea imaginației și a spiritului creativ;
- dezvoltarea abilităților de comunicare și relaționare;
- dezvoltarea abilităților de exprimare;
- reducerea tensiunilor și a anxietății;
- dezvoltarea stimei de sine;
- creșterea adaptării în societate.

ȘEDINȚA 1 : “ A sosît Primăvara “

Obiective propuse :

- Confectionarea unor produse ;
- Dezvoltarea încrederii în forțele proprii;
- Creșterea stimei de sine;
- Dezvoltarea motricității fine;
- Îmbunătățirea abilităților de percepție și concentrare.
- Dezvoltarea simțului estetic;
- Dezvoltarea respectului față de rezultatele muncii altor copii.

Materiale utilizate : cartoane colorate, fâșii de hârtie colorată, lipici, scobitori, foarfece, perforatoare și foarfece cu model, șnur colorat.

Desfășurarea activității : Elevilor li se explică modul în care se rulează hârtia pentru a obține diferite forme. Fiecare elev își alege în funcție de propriile dorințe materialele pe care le va folosi în realizarea lucrărilor. La finalul activității fiecare elev își va prezenta propria lucrare.

ȘEDINȚA 2 : “Pictăm pe apă!” - tehnica Ebru

Obiective propuse :

- Stimularea creației vizuale, care să permită elevilor să se exprime prin pictură;
- Dezvoltarea încrederii în forțele proprii;
- Explorarea emoțiilor
- Înlăturarea stresului;
- Dezvoltarea simțului estetic;
- Dezvoltarea încrederii în forțele proprii.

Materiale utilizate : guașe și culori acrilice, guma arabică, tavă cu apă, pipete, hârtie, carton, pensule, spatule, bețișoare din metal.

Desfășurarea activității : Copiii sunt atenți la etapele de execuție a unei lucrări : pregătirea tăviței cu apă și gumă arabică, pregătirea culorilor și a pensulelor, stropirea deasupra apei cu ajutorul pensulelor sau a bețelilor de metal, obținerea imprimeului prin așezarea hârtiei sau a cartonului pe suprafața apei, uscarea imprimeului.

La final fiecare copil își prezintă lucrarea.

Studiul de caz nr. 1

Date personale :

Numele și prenumele elevului : L.A.

Gen : masculin

Vârsta : 12 ani

Domiciliul : localitatea Gilău, județul Cluj

Diagnostic : dificultăți de învățare

Date de anamneză personală și familială :

Naștere normală la 9 luni, copilul având greutatea de 2,900 gr și un scor Apgar 9. Din discuțiile cu mama reiese faptul că pe parcursul sarcinii aceasta nu a întâmpinat probleme semnificative. Dezvoltarea fizică a copilului este armonioasă, fără anomalii fizice.

Evoluția copilului în primii ani de viață nu a ridicat semne de întrebare familiei, copilul neînregistrând întârzieri semnificative în achiziția limbajului sau a mersului. Copilul nu a frecventat grădinița iar la intrarea în școală prezenta dificultăți de comunicare, de înțelegere a sarcinilor de lucru și de concentrare. Toate aceste dificultăți au dus la înregistrarea unor lacune semnificative în raport cu grupa de vârstă din care face parte copilul.

La începutul clasei a II-a, L.A. este diagnosticat cu dificultăți de învățare fiind inclus în programul de sprijin al școlii, beneficiind de atunci și până în prezent de intervenție psihoterapeutică și consiliere cu psihologul școlii.

Elevul face parte dintr-o familie legal constituită, compusă din 5 membri (părinții și cei 2 frați mai mici).

Relațiile dintre părinți sunt tensionate datorită situației materiale precare și a condițiilor de locuit. Părinții nu prezintă interes deosebit față de școală neimplicându-se în activitățile educative ale copilului. L.A. este deseori responsabilizat de părinți în îngrijirea fraților ai mici, (parentificat), stabilind cu aceștia o relație destul de bună.

Observații pe parcursul evaluării :

Elevul prezintă tulburări de citit-scris: citire lentă, fragmentată (pe silabe sau litere), cu multe ezitări, pauze; face deseori inversiuni de litere/silabe: „el”-„le”, „al”-„la”, „un”-„nu”, „ul”-„lu”; omite și înlocuiește litere, silabe, grupuri de litere, diftongi, cuvinte de legătură: de exemplu scrie „giocel” în loc de „ghiocel”, „pimejdie” în loc de „primejdie”, scrie cu aspect dezordonat.

La momentul actual, L.A. înregistrează rezultate slabe la învățătură, în mare parte, din cauza limbajului deficitar.

Din observațiile efectuate și din analiza testelor aplicate la clasă, am putut constata faptul că procesarea de factură matematică reprezintă unul dintre aspectele foarte deficitare ale elevului, pe lângă procesarea lingvistică.

Elevul prezintă dificultăți de concentrare, de urmărire și înțelegere a instrucțiunilor și explicațiilor oferite de către cadrele didactice. Totodată elevul întâmpină dificultăți în exprimarea orală și scrisă, nu realizează acordul dintre subiect și predicat. Dificultățile de citit influențează negativ înțelegerea textelor, memoria de lucru fiind și ea deficitară.

Din punct de vedere socio-emoțional, L.A. nu este prietenos, fiind mai tot timpul retras, interiorizat, neavând încredere în sine. Nu este sociabil și nici prietenos cu cei din jur. Nu suportă să-și împartă lucrurile cu colegii.

Din discuțiile cu părinții am constatat lipsa de interes a acestora față de copil și față de școală.

La începutul ședințelor de art-terapie, elevul a fost retras, slab interesat de tot ceea ce se întâmplă și la indicațiile mele. Pe parcursul fiecărei activități de art-terapie am remarcat o îmbunătățire a comunicării cu ceilalți copii, a atenției, interes crescut față de activitate. Prin intermediul activităților art-terapeutice, L.A. a dobândit încredere în sine și în forțele proprii integrându-se perfect atât în colectivul clasei cât și în grupul de elevi.

Concluzii :

În urma ședințelor de art-terapie, la care a participat cu mare plăcere, am constatat la L.A. o îmbunătățire semnificativă a capacității de exprimare verbală, elevul stabilind relații de prietenie mult mai ușor cu ceilalți copii. Nivelul de dezvoltare a capacităților creative și cognitive a fost mai ridicat în urma ședințelor de art-terapie. De asemenea am observat o ușoară creștere a stimei de sine și a încrederii în forțele proprii.

Recomandări :

- Continuarea ședințelor de consiliere și psihoterapie;
- Antrenarea în activități de echipă;
- Mobilizarea voinței în vederea ducerii la bun sfârșit a sarcinilor;
- Implicarea și susținerea din partea familiei;
- Continuarea ședințelor de art-terapie.

Bibliografie

1. Atkinson, R., & Atkinson, R., 2002, *Introducere în psihologie*, Ed. Tehnica, București;
2. Băban, A., 2002, *Metodologia cercetării calitative*, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca;
3. Case C & Dalley, T, 1992, *The handbook of art therapy* : Routledge, London, UK;
4. Chateau, J. 1995, *Copilul și jocul*, Editura Didactică și Pedagogică, București;
5. Cioca, V., Gorcea, M., Kiss, M., 2011, *Copiii și artele*, Editura Grinta, Cluj-Napoca;
6. Crețu, T. 1979, *Dicționar enciclopedic de psihologie*, Universitatea București ;
7. Crețu, T. 2004, *Psihologia educației*, Editura Credis, București.

RECONFIGURAREA ACTULUI EDUCAȚIONAL ÎN ERA DIGITALĂ

Prof. Carmen Gianina COSTIN, Liceul Tehnologic „Transilvania” Baia Mare + Școala Gimnazială „Nicolae Bălcescu”, Baia Mare

Prof. Simona Laura DEJERAN, Liceul Tehnologic „Transilvania”, Baia Mare

Reconfigurarea actului educațional în era digitală reprezintă o transformare structurală profundă, menită să adapteze sistemele de învățare la evoluțiile tehnologice rapide, asigurând o educație de înaltă calitate, incluzivă și adaptată secolului XXI. Această schimbare implică nu doar introducerea tehnologiei în clasă, ci o regândire a modului în care profesorii predau și elevii învață.

Pilonii reconfigurării educaționale

- **Personalizarea învățării:** Utilizarea tehnologiilor digitale și a inteligenței artificiale (AI) permite adaptarea conținutului educațional la ritmul și nevoile specifice ale fiecărui elev.
- **Incluziune și accesibilitate:** Obiectivul este garantarea accesului egal la educație digitală pentru toți elevii, indiferent de locație sau nevoi speciale.
- **Integrarea AI în educație:** AI deschide perspective inovatoare, oferind instrumente care facilitează predarea și evaluarea, transformând profesorul dintr-un simplu transmițător de informații într-un mentor.
- **Dezvoltarea competențelor digitale:** Curriculumul este adaptat pentru a forma competențe necesare într-o lume tehnologizată, esențiale pentru viitorul profesional al elevilor.

Provocările transformării digitale

- **Adaptarea pedagogică:** Necesitatea ca profesorii să-și actualizeze metodele de predare pentru a integra eficient tehnologiile digitale, trecând de la metodele tradiționale la cele interactive.
- **Gestionarea resurselor:** Necesitatea de a asigura infrastructură tehnologică adecvată în toate școlile.
- **Consens social:** Transformarea educației este considerată o sarcină a întregii societăți, implicând profesori, elevi și părinți.

Prin acest plan de acțiune pentru educația digitală, se urmărește crearea unui mediu educațional modern, care să valorifice la maximum beneficiile erei digitale.

Transformarea peisajului educațional prin integrarea tehnologiilor digitale constituie una dintre cele mai semnificative provocări ale sistemelor de învățământ contemporane. Evoluția tehnologică a determinat

nu doar diversificarea modalităților de acces la conținutul educațional, ci și reconfigurarea fundamentală a proceselor de predare-învățare.

În contextul în care elevii actuali manifestă caracteristici comportamentale și cognitive distincte, generate de expunerea constantă la mediul digital, se impune o analiză sistematică a tipurilor de învățare și a competențelor digitale necesare pentru optimizarea actului educativ.

De la învățarea la distanță s-a trecut la învățarea electronică, apoi la cea mobilă, iar noua tendință este ca ea să fie ubicuă omniprezentă. În mediul online, nivelul de implicare a elevilor poate fi variat: de la acțiuni de învățare pasivă (prin urmărirea unor prezentări sau explicații), la acțiuni de învățare activă (prin lucrul cu informații sau conținuturi furnizate), la acțiuni de învățare constructivă (prin simulări și elaborări de conținuturi), la acțiuni de învățare interactivă (prin contribuția în grup la rezolvarea unor sarcini).

Tehnologiile digitale se referă la: instruirea asistată de calculator, folosirea internetului, a telefoanelor inteligente, a tablelor interactive, lucrul în clase virtuale, schimbul de materiale multimedia, colaborarea online, comunicarea prin e-mailuri, forumuri de discuții, folosirea unor software-uri sau a unor aplicații, iar învățarea digitală este o competență care include:

- capacitatea de a participa și de a beneficia de oportunități de învățare digitală;
- identificarea și utilizarea resurselor de învățare digitale;
- participarea la comunicarea educațională prin intermediul platformelor digitale;
- utilizarea de aplicații și servicii de învățare (personale sau organizaționale);
- folosirea instrumentelor digitale pentru a organiza, a planifica și a reflecta asupra învățării;
- înregistrarea unor evenimente/date de învățare, care pot fi utile pentru autoanaliză, reflecție și prezentarea realizărilor;
- monitorizarea progresului propriu, participarea la evaluarea digitală, primirea de feedback digital;
- capacitatea de a gestiona timpul și sarcinile proprii, de focalizare a atenției și de dezvoltare a motivației de a învăța în contexte digitale;
- înțelegerea oportunităților și provocărilor implicate de învățarea online, ca înțelegere a nevoilor și preferințelor proprii (modalități și instrumente de acces online, preferințe media, platforme pentru învățare, metode potrivite).

Ca forme de învățare, după timpul și spațiul accesării tehnologiilor digitale, învățarea poate fi sincronă sau asincronă. Cea sincronă se desfășoară în cadrul unei săli de clase virtuale, prin conferințe audio-video, în care profesorul și elevii se întâlnesc și acționează ca și cum s-ar afla fizic în același loc, iar cea asincronă permite elevilor să acceseze mediile de instruire în momente alese de ei, în mod independent de ceilalți participanți. De asemenea, profesorii oferă îndrumare și feedback, în timpul stabilit de ei. Intotdeauna se recomandă alternarea predării-învățării sincronă cu cea asincronă, astfel încât un elev să nu fie nevoit să petreacă foarte mult timp conectat în fața dispozitivelor.

Ca tipuri de învățare, noile tehnologii digitale au condus la dezvoltarea învățării adaptive, învățării autoreglate, învățării colaborative, pe care le vom prezenta în continuare. Ele se află în strânsă legătură cu competențele digitale ale profesorilor, referitoare la promovarea diverselor tipuri de învățare și sunt axate colaborarea prin intermediul tehnologiilor digitale. Implementarea în clasă a învățării colaborative necesită următorii pași:

1. Formularea întrebărilor astfel încât să se constituie baza pentru discuții;
2. Identificarea obiectivelor pentru fiecare sarcină de grup, în vederea orientării elevilor;
3. Comunicarea clară către elevi a așteptărilor;
4. Stabilirea criteriilor de performanță care vor fi folosite la evaluare;
5. Reflecția finală asupra muncii de grup, pentru a aduce unele reglaje.

Când elevii lucrează împreună în grupuri colaborative, își pot adresa reciproc întrebări, pot împărtăși idei și pot oferi feedback pentru a-și direcționa propria învățare. Exemplele de echipe de învățare colaborativă includ: a) Grupurile de studiu; b) Grupurile de proiect; c) Grupurile de rezolvare a problemelor sau a unor puzzle-uri, rebusuri educative; d) Grupurile de scriere; e) Grupurile de discuții; f) Grupurile de dezbateri sau cercurile socratice; g) Grupurile de editare de la egal la egal; h) Grupurile de jocuri de rol.

Importanța învățării colaborative constă în capacitatea ei de a încuraja gândirea la nivel superior și de a dezvolta abilitățile interpersonale prin faptul că perspectivele comune și eforturile colective de rezolvare a problemelor sunt foarte productive.

În cazul învățării cu tehnologii digitale este necesară abordarea inovativă a tehnologiilor digitale, în scopul realizării unor achiziții de calitate. Cei care învață nu mai au răbdare să citească instrucțiunile și sunt centrați pe explorare și pe experimentare directă. Elevii folosesc artefactele digitale, dar evită raționamentele logice și se mulțumesc cu ceea ce obțin pe moment. Se ajunge astfel la o învățare de suprafață, în care nivelul să fie minim acceptabil.

Metodele de învățare adecvate utilizării tehnologiilor digitale sunt foarte variate: metoda proiectelor, care se asociază cu amplificarea motivației și a satisfacției pe care o resimt participanții, metoda exercițiului, metoda celor 6 pași, metoda jocului, reflecția, conceptualizarea în trepte, dezbaterea, formularea unor judecăți și raționamente, rezolvarea unor situații prin luarea celor mai bune decizii, aplicarea unor valorizări/

autoevaluări, utilizarea organizatorilor grafici în structurarea cunoașterii, realizarea unor lucrări aplicative/produse, prin sesiuni de instructaj și tutoriat.

Ca mijloace, pe lângă utilizarea calculatorului, sunt utile și alte resurse de tipul manualului digital, software-ului educațional, e-mailului, forumului de discuții, chat-ului, video-conferinței, blogului, etc.

Astfel, pentru profesor, valorificarea resurselor web în contexte didactice înseamnă: reconstruiri ale curriculumului, în manieră interdisciplinară sau chiar transdisciplinară, acordare de sprijin pentru învățarea individualizată sau colaborativă, managementul unor proiecte/investigații, acțiuni de informare și documentare, derularea unor dezbateri, conceperea unor produse de marketing educațional, monitorizarea progresului elevilor.

Pentru elevi, eficiența în utilizarea tehnologiilor informaționale și de comunicare înseamnă că:

- pot utiliza dispozitive bazate pe TIC (Tehnologia Informației și Comunicării): laptopuri, tablete, telefoane inteligente, computere desktop, instrumente și echipamente digitale;
- utilizează dispozitive cum sunt: mouse, tastatură, ecran tactil, control vocal și alte forme de intrare;
- utilizează ecrane, microfoane, feedback și alte forme de ieșire;
- utilizează software de productivitate de bază (editare text, prezentări, foi de calcul, editări de bază ale imaginilor);
- utilizează un browser web și motoare de căutare;
- utilizează dispozitive de captare digitală, cum ar fi o cameră foto, o cameră video, un înregistrator audio și software-ul de editare asociat;
- au priceperi să descarce și să încarce materiale pe internet sau în cloud sau în spații comune instituționale;
- gestionează fișiere digitale;
- etichetează materialele digitale;
- se conectează și utilizează materialele instituției de învățământ.

Totuși, conceptul de nativi digitali aplicat elevilor actuali, apelează mai mult la faptul că ei au crescut înconjuzați de tehnologie. Elevii au nevoie de o formare în domeniul digital, pentru că nu dețin competențe digitale în mod natural, pentru a utiliza tehnologia în siguranță și pe cea de instruire la un nivel înalt.

În concluzie, cea mai importantă abilitate a profesorilor în era digitală este considerată abilitatea de a utiliza mediile de învățare bazate pe suportul digital, în paralel cu dezvoltarea psihologiei, și anume capacitatea de creativitate, gândire critică, colaborare, comunicare, inovare, rezolvare de probleme, abilități TIC și **CARACTER**.

FRUMUSEȚE ȘI TEHNOLOGIE: UTILIZAREA APLICAȚIILOR DE REALITATE AUGMENTATĂ (AR) ÎN RECONFIGURAREA ACTULUI EDUCATIONAL

Prof. Csilla CRIȘAN – Colegiul Tehnic „Traian Vuia” Oradea

Prof. Ildikó BIRÓ – Colegiul Tehnic „Traian Vuia” Oradea

În peisajul educațional contemporan, integrarea tehnologiilor emergente redefineste fundamentele instruirii profesionale. Lucrarea de față analizează impactul Realității Augmentate (AR) în cadrul disciplinelor de estetică și igienă a corpului omenesc, propunând o trecere de la metodele demonstrative rigide la o pedagogie a experienței vizuale. Prin utilizarea simulărilor digitale, procesul de învățare devine un spațiu de explorare creativă unde eroarea este transformată în oportunitate didactică, pregătind viitorii specialiști pentru o piață a muncii înalt tehnologizată.

Reconfigurarea actului educațional în era digitală nu reprezintă doar o simplă adaptare la noile tehnologii, ci o transformare profundă a filosofiei predării. În domeniul „Esteticii și igienei corpului omenesc”, unde percepția vizuală și precizia tehnică sunt piloni centrali, era digitală aduce un instrument revoluționar: Realitatea Augmentată (AR).

Această tehnologie, permite suprapunerea unor elemente virtuale peste imaginea reală, deschide porți către o învățare interactivă, transformând teoria colorimetriei din noțiuni abstracte în experiențe vii pe ecranul unei tablete.

Metamorfoza pedagogică prin AR reconfigurează parcursul tradițional, care se baza strict pe observație și exercițiu direct pe modele umane – metode ce implicau riscuri legate de irosirea materialelor sau erori tehnice ireversibile. Integrarea aplicațiilor precum L'Oréal Style My Hair Pro sau a simulatoarelor de machiaj permite vizualizarea instantanee a interacțiunii dintre lumină, pigment și fizionomie. Această etapă de simulare nu este doar un exercițiu tehnic, ci unul de gândire critică: elevul analizează, compară și decide, asumându-și rolul de consilier de estetică, migrând astfel de la simpla execuție către o viziune profesională complexă.

Elevul este pus în situația de a analiza, de a compara și de a decide, asumându-și rolul de consilier de estetică. Astfel, actul educațional migrează de la simpla execuție a unei sarcini către dezvoltarea unei viziuni artistice și profesionale complexe.

STUDIUL DE CAZ: „De la simularea digitală la precizia manuală”

În cadrul unei lecții despre armonia cromatică, Modul IV Pigmentarea și depigmentarea părului, elevii sunt provocați să identifice nuanța ideală de păr pentru un ten cu subton rece. În loc să asculte o prelegere teoretică despre cercul cromatic, elevii utilizează tabletele pentru a scana chipul unei colege. Prin intermediul Realității Augmentate, aceștia testează în timp real zeci de nuanțe. Momentul de învățare apare atunci când elevul observă, prin simulare, cum o alegere cromatică greșită poate accentua imperfecțiunile tenului sau alegerea corectă a culorilor vopselei influențează pozitiv aspectul final al lucrării. Profesorul intervine în acest proces nu ca o autoritate care dictează soluția corectă, ci ca un facilitator care ghidează elevul în interpretarea acestor transformări digitale.

Odată ce proiectul este validat virtual, trecerea la execuția practică pe manechin se face cu o încredere sporită și cu o înțelegere clară a obiectivului final.

Desfășurarea activității:

1. Etapa de diagnoză digitală (Realitatea Augmentată ca instrument de analiză)

În loc să abordeze teoretic legile colorimetriei, elevii primesc sarcina de a efectua o diagnoză completă a unui „client-model” (coleg de clasă). Utilizând tabletele, aceștia determină subtonul pielii (cald/rece) și analizează baza naturală a părului. Tehnologia AR „izolează” digital firele de păr, permițând vizualizarea modului în care pigmentii artificiali se vor suprapune peste fondul de decolorare estimat.

- **Subtonul pielii:** Aplicația evidențiază diferențele dintre un ten cald (auriu/oliv) și unul rece (roz/albastru).
- **Baza naturală și reflexele existente:** Tehnologia AR „izolează” digital firul de păr, permițând elevului să vadă cum ar interacționa pigmentii artificiali.

2. Etapa de Simulare Interactivă

Învățarea devine activă prin testarea diverselor scenarii de pigmentare. Elevul testează prin Realitate Augmentată diverse scenarii de pigmentare:

- **Conflictul cromatic:** Elevul aplică digital o nuanță de blond cenușiu pe un ten cu subton rece, observând imediat cum trăsăturile devin șterse sau „obosite”.
- **Armonizarea:** Sub îndrumarea profesorului-facilitator, elevul modifică nuanța spre un castaniu irizat sau un cupru vibrant, demonstrând impactul acestor schimbări asupra echilibrului facial.
- **Analiza părului:** Simularea digitală permite și modificarea formei și culorii părului, demonstrând elevului cum acest detaliu poate schimba întreaga expresivitate și echilibru al feței, conform regulilor de estetică.

3. Validarea proiectului și transpunerea în planul real

Profesorul intervine nu pentru a oferi soluția, ci pentru a pune întrebări socratice: „Ce amestec de vopsele ar trebui să prepari în realitate pentru a obține acest rezultat de pe ecran?”. Odată validat virtual, proiectul este transpus în fișa de lucru tehnologică, unde elevul calculează proporțiile de oxidant și vopsea și alege tehnicile de aplicare potrivite.

ANEXA - FIȘA DE EVALUARE A ACTIVITĂȚII

FIȘĂ DE EVALUARE: DIAGNOZĂ ȘI SIMULARE CROMATICĂ PRIN REALITATE AUGMENTATĂ (AR)

Modulul IV: Pigmentarea și depigmentarea părului

Unitatea de învățare: Alegerea vopselelor în funcție de caracteristicile clientului

Nume elev: _____ **Clasa:** _____ **Data:** _____

I. ETAPA DE DIAGNOZĂ ȘI SIMULARE DIGITALĂ (Utilizarea AR)

Criteriu de evaluare **Rezultat Identificat / Alegere** **Observații (Impact vizual pe ecran)**

Subtonul tenului ☐ Cald ☐ Rece ☐ Neutru

Baza naturală a părului Nivel (1-10): _____

Nuanța țintă (simulată) _____ ☐ Armonizare ☐ Contrast

Efectul simulării ☐ Luminozitate ☐ Paloare Cum s-a schimbat expresivitatea feței?

II. TRANSFORMAREA PROIECTULUI DIGITAL ÎN FORMULĂ TEHNICĂ

Pornind de la nuanța vizualizată pe tabletă, stabilește rețeta reală pentru execuția pe manechin/model:

Vopseaua aleasă (Cod/Nuanță): _____

Stabilirea oxidantului: ☐ 6% ☐ 9% ☐ 12%

Motivația alegerii: _____

Proporția de amestec (Vopsea : Oxidant): ☐ 1:1 ☐ 1:1,5 ☐ 1:2

Tehnica de lucru: ☐ Colorare totală ☐ Suvite ☐ Balayage ☐ Retuș rădăcină

III. REFLECȚIE CRITICĂ (Autoevaluare)

Eroarea digitală: Ce nuanță ai testat în AR și ai eliminat-o imediat deoarece creă un „conflict cromatic” cu tenul modelului?

Răspuns: _____

Limita tehnologică: Menționează un aspect tehnic pe care aplicația AR nu l-a putut detecta, dar de care trebuie să ții cont în realitate (ex: porozitatea firului, fire albe, rezistența la decolorare).

Răspuns: _____

IV. CONCLUZIA PROFESORULUI-FACILITATOR

Capacitatea de utilizare a instrumentelor digitale: ☐ Excelent ☐ Bine ☐ Necesită sprijin

Corectitudinea formulei chimice propuse: ☐ Corect ☐ Erori minore ☐ Incorect

Argumentarea alegerii estetice: ☐ Convingătoare ☐ Slab fundamentată

Calificativ/Notă: _____

Beneficii și responsabilitate etică

Eficiența acestei abordări se reflectă în motivarea elevilor și în sustenabilitatea procesului prin reducerea risipei de consumabile. Totuși, AR rămâne un ghid, nu un substitut pentru competența manuală sau chimia produselor. Rolul profesorului este de a menține echilibrul între „perfecțiunea pixelului” și limitările fizice ale materialelor, educând viitorii specialiști în spiritul integrității profesionale.

În concluzie, reconfigurarea educației în era digitală reprezintă o fuziune armonioasă între artă, tehnologie și pedagogie. Realitatea Augmentată transformă sala de curs dintr-un spațiu de instruire pasivă într-un laborator de inovație, apropiind actul educațional de realitatea unei industrii înalt digitalizate. Viitorul profesioniștilor în estetică depinde de integrarea acestor „oglinzi digitale” în formarea lor cotidiană.

Bibliografie:

- ✚ Istrate, O. (2020). *Pedagogia digitală. Strategii și instrumente de învățare*. București: Editura Universitară.
- ✚ Pânișoară, I. O. (2017). *Profesorul de succes. 59 de principii de pedagogie practică*. Iași: Polirom.
- ✚ Azuma, R. T. (1997). *A Survey of Augmented Reality*. In *Presence: Teleoperators and Virtual Environments*.
- ✚ Ministerul Educației. (2021). *Strategia privind Digitalizarea Educației în România (SMART-Edu)*.
- ✚ UNESCO. (2021). *ICT in Education: Policies and Frameworks*.
- ✚ L'Oréal Professional Academy. *Digital Transformation in Hairdressing Education (Case Study)*.
- ✚ Cucos, C. (2018). *Educația. Reîntemeieri, dinamici, prefigurări*. Iași: Polirom.
- ✚ Adascalitei, A. (2007). *Instruire asistată de calculator*. Iași: Polirom.
- ✚ European Commission. (2020). *Digital Education Action Plan 2021-2027*.

PEDAGOGII MODERNE ȘI DIGITALE APLICATE ÎN DOMENIUL COSMETICII

Prof. m. i. Monica DARIDA, Liceul Tehnologic „Elisa Zamfirescu” Satu Mare

Transformarea digitală a influențat toate domeniile educației, inclusiv învățământul profesional și tehnic. În domeniul cosmeticii, utilizarea tehnologiilor digitale și a pedagogiilor moderne contribuie la formarea unor competențe adaptate cerințelor actuale ale pieței muncii.

Elevii clasei de postliceal PI 1A cu calificarea cosmetician, trebuie să dobândească nu doar competențe practice, ci și capacitatea de a utiliza instrumente digitale pentru informare, comunicare, promovare și dezvoltare profesională.

Pedagogiile digitale reprezintă ansamblul strategiilor didactice care folosesc tehnologia pentru a facilita procesul de predare–învățare–evaluare. Aceste metode permit crearea unui mediu educațional interactiv, atractiv și adaptat nevoilor generației actuale de elevi.

În cosmetică, pedagogiile digitale pot îmbina învățarea teoretică cu simularea practică, oferind elevilor posibilitatea de a exersa tehnici, de a analiza tipuri de ten și de a dezvolta proiecte creative folosind resurse online. În învățământul preuniversitar, tehnologia digitală are rolul de a apropia elevii de realitatea locului de muncă. Industria frumuseții utilizează tot mai des platforme online, aplicații pentru programări, promovare pe rețele sociale și instrumente digitale pentru analizarea pielii sau prezentarea produselor cosmetice.

Pedagogiile digitale dezvoltă următoarele competențe: competențe digitale; creativitate și gândire critică; comunicare și colaborare; autonomie în învățare; capacitatea de rezolvare a problemelor. Pentru elevi clasei PL 1A, aceste competențe sunt esențiale deoarece mulți dintre ei vor intra direct pe piața muncii sau își vor deschide propriul salon.

Utilizarea tehnologiei în procesul educațional îi ajută să se adapteze mai ușor cerințelor moderne ale domeniului cosmetic. Profesorul nu mai este doar furnizor de informații, ci devine facilitator al învățării. Elevii participă activ la lecții, caută informații, realizează proiecte digitale și colaborează cu colegii folosind platforme online. Platformele educaționale precum Google Classroom, Moodle sau Microsoft Teams permit organizarea eficientă a lecțiilor. Profesorul poate încărca materiale video, fișe de lucru, teste și prezentări. Avantajele utilizării platformelor educaționale sunt: acces rapid la informații; comunicare eficientă între profesor și elevi; posibilitatea evaluării online; organizarea portofoliului digital al elevului.

În cosmetică, profesorul poate încărca tutoriale despre: tipuri de ten; tehnici de demachiere; aplicarea măștilor cosmetice; igiena instrumentarului; masaj facial. Elevii pot viziona materialele de mai multe ori, ceea ce facilitează înțelegerea etapelor de lucru. Tutorialele video reprezintă una dintre cele mai eficiente metode digitale în domeniul cosmeticii. Deoarece activitățile practice presupun observarea tehnicilor, videoclipurile ajută elevii să înțeleagă corect procedurile. Profesorul poate: crea propriile materiale video; utiliza platforme precum YouTube; organiza demonstrații live. Prin intermediul videoclipurilor, elevii observă: poziția corectă a mâinilor; aplicarea produselor; regulile de igienă; etapele tratamentelor cosmetice. De asemenea, elevii pot realiza propriile tutoriale video, dezvoltându-și creativitatea și capacitatea de comunicare profesională. Există numeroase aplicații educaționale care pot fi folosite în cosmetică: Kahoot; Quizizz; Canva; Padlet; Genially. Aceste instrumente transformă lecțiile în activități interactive și atractive. De exemplu, profesorul poate crea quiz-uri despre: anatomia pielii, afecțiuni dermatologice, produse cosmetice, norme de igienă și securitate. Canva poate fi utilizată pentru realizarea: posterelor publicitare, portofoliilor digitale, prezentărilor despre tratamente cosmetice; materialelor de promovare pentru un salon imaginar. Astfel, elevii își dezvoltă atât competențele profesionale, cât și cele digitale și antreprenoriale.

Clasa inversată este o metodă modernă prin care elevii studiază teoria acasă, folosind materiale digitale, iar la școală aplică practic ceea ce au învățat. În cosmetică, profesorul poate trimite: videoclipuri explicative, prezentări PowerPoint, fișe digitale, articole despre tratamente faciale.

La clasă, timpul este utilizat pentru: exerciții practice; simulări, studii de caz, corectarea greșelilor. Această metodă crește implicarea elevilor și oferă mai mult timp pentru activitățile practice, foarte importante în formarea cosmeticienilor.

Învățarea bazată pe proiecte presupune realizarea unor activități complexe care implică documentare, creativitate și colaborare. Exemple de proiecte: realizarea unui plan de promovare online pentru un salon cosmetic; crearea unui catalog digital de produse, elaborarea unui ghid de îngrijire a tenului, realizarea unui vlog despre proceduri cosmetice. Elevii lucrează individual sau în echipă și folosesc instrumente digitale pentru documentare și prezentare.

Această metodă dezvoltă responsabilitatea și spiritul antreprenorial. Gamificarea presupune utilizarea elementelor specifice jocurilor în procesul educațional. Prin puncte, clasamente și recompense virtuale, elevii devin mai motivați. În cosmetică, profesorul poate organiza: concursuri online; teste interactive; provocări tematice; escape room-uri educaționale. De exemplu, elevii pot participa la un joc digital în care identifică tipuri de ten sau aleg produsele potrivite pentru diferite afecțiuni cutanate. Gamificarea reduce stresul și crește interesul pentru învățare.

Industria frumuseții este puternic influențată de mediul online. Promovarea serviciilor cosmetice se realizează prin: rețele sociale, platforme de programări, marketing digital, conținut video. Prin pedagogii digitale, elevii învață: să utilizeze aplicații moderne, să comunice profesional, să promoveze servicii cosmetice, să își construiască un portofoliu digital. Aceste competențe cresc șansele de integrare profesională și îi pregătesc pentru cerințele actuale ale pieței muncii. Pedagogiile digitale reprezintă o componentă esențială a educației moderne în domeniul cosmeticii.

Utilizarea platformelor educaționale, a aplicațiilor interactive, a tutorialelor video și a strategiilor moderne de predare contribuie la dezvoltarea competențelor profesionale și digitale ale elevilor, calificarea cosmetician.

Tehnologia facilitează accesul la informație, stimulează creativitatea și transformă procesul educațional într-unul interactiv și eficient. Cu toate acestea, succesul pedagogiilor digitale depinde de pregătirea profesorilor, de accesul la resurse și de utilizarea echilibrată a tehnologiei.

În viitor, competențele digitale vor deveni din ce în ce mai importante în industria frumuseții, iar integrarea pedagogiilor digitale în procesul de formare profesională va contribui la pregătirea unor specialiști competitivi, adaptați cerințelor societății moderne.

IGIENA ȘI SIGURANȚA DIGITALĂ A ELEVULUI DE LICEU PROTECȚIA DATELOR • SĂNĂTATEA MENTALĂ ONLINE • FAKE NEWS • APLICABILITATE PRACTICĂ

**Prof. Adrian DUCA, Liceul Tehnologic „Dan Mateescu”, Călărași
Prof. Didina BERTARU, Liceul Tehnologic „Dan Mateescu”, Călărași
Elevi: Constantin Paula și Ivan Cosmina, Clasa a X-a**

I. Introducere — Viața dublă a adolescentului modern

Trăim simultan în două lumi: una fizică, în care mergem la școală, vorbim cu prietenii față în față, dormim și mâncăm, și una digitală, în care petrecem uneori mai mult timp decât în prima. Telefoanele noastre știu unde suntem, ce cumpărăm, ce muzică ascultăm, cu cine vorbim și la ce ore. Platformele pe care le folosim zilnic colectează date despre noi înainte ca noi să fi terminat liceul.

Igiena digitală nu înseamnă să renunți la tehnologie — la fel cum igiena corporală nu înseamnă să nu mai ieși afară. Înseamnă să înveți regulile de bază ale unui spațiu în care pericolele nu sunt vizibile cu ochiul liber: parole slabe, conținut manipulator, dependențe construite algoritmic, date personale vândute fără consimțământ real.

Acest referat tratează patru dimensiuni ale igienei digitale care ne privesc direct, ca elevi de liceu: siguranța datelor personale, sănătatea mentală în mediul online, distincția dintre surse sigure și dezinformare, și, cel mai important, ce putem face concret în viața de zi cu zi.

II. Siguranța datelor personale — Ce lăsăm în urmă fără să știm

Fiecare acțiune digitală generează o urmă. Când creezi un cont pe o rețea socială, când accepți cookie-uri pe un site, când dai permisiunea unei aplicații să-ți acceseze contactele sau locația — toate acestea sunt momente în care cedezi date personale, de obicei fără să citești ce ai semnat.

1. Ce înseamnă datele tale personale

Datele personale nu se rezumă la nume și adresă. Includ: adresa de email și numărul de telefon, fotografiile și videoclipurile postate, localizarea geografică, obiceiurile de navigare pe internet, preferințele muzicale și de conținut, cercul de prieteni și rețelele sociale, chiar și ritmul cardiac dacă folosești un smartwatch. Toate acestea formează un profil digital care, odată construit, poate fi folosit pentru publicitate personalizată, manipulare politică sau, în cazuri extreme, furt de identitate.

2. Cele mai frecvente riscuri pentru elevii de liceu

- Parole slabe sau reutilizate pe mai multe platforme
- Acceptarea fără lectură a condițiilor de utilizare și politicilor de confidențialitate
- Partajarea excesivă a locației în timp real pe Snapchat, Instagram Stories sau WhatsApp
- Utilizarea rețelilor Wi-Fi publice fără protecție VPN pentru activități sensibile
- Descărcarea aplicațiilor din surse neoficiale, care pot conține malware

Știi că? Conform unui studiu ENISA (2023), 67% dintre tinerii europeni au experimentat cel puțin un incident de securitate digitală înainte de vârsta de 18 ani — de la phishing la furtul de cont.

3. Reguli de bază — ce funcționează cu adevărat

Nu este vorba de paranoia, ci de obiceiuri simple care fac diferența reală:

- Folosește un manager de parole (Bitwarden, 1Password) și parole unice pentru fiecare cont important.
- Activează autentificarea în doi pași (2FA) cel puțin pentru email, rețele sociale și conturi bancare.
- Revizuieste periodic aplicațiile care au acces la camera, microfon sau locație pe telefon.
- Nu posta documente care conțin date personale (CNP, adresă, fotografii cu documente de identitate).

III. Sănătatea mentală în mediul digital — Algoritmii care nu doarme niciodată

Rețelele de socializare nu sunt neutre din punct de vedere psihologic. Sunt proiectate de echipe de ingineri și psihologi comportamentali cu un singur obiectiv: să petrecem cât mai mult timp pe platformă. Fiecare notificare, fiecare like, fiecare video care apare automat este rezultatul unor decizii de design gândite să creeze dependență.

1. Efectele documentate asupra adolescenților

Cercetările din ultimul deceniu indică o corelație semnificativă între utilizarea intensă a rețelilor sociale și anxietatea socială, depresia și scăderea stimei de sine la adolescenți. Mecanismele sunt mai

subtile decât par: comparația socială permanentă cu versiunile editate ale vieților altora, frica de a rata (FOMO — Fear of Missing Out), presiunea de a fi disponibil și de a răspunde imediat, și întreruperea constantă a atenției care face lectura profundă sau concentrarea prelungită din ce în ce mai dificile.

Date concrete: Un raport al Organizației Mondiale a Sănătății (2022) arată că 1 din 5 adolescenți europeni experimentează simptome de anxietate asociate parțial cu utilizarea excesivă a mediului digital.

2. Semne că relația cu mediul digital nu este sănătoasă

- Verifici telefonul în primele 5 minute după trezire și ultimele 5 minute înainte de somn
- Te simți anxios sau iritabil când nu ai acces la internet
- Compararea constantă a propriei vieți cu ce postează alții generează sentimente de inferioritate
- Somnul este perturbat de notificări sau de utilizarea ecranului înainte de culcare
- Timpul petrecut online crește progresiv, fără o decizie conștientă

3. Ce putem face — fără să renunțăm la viața digitală

Igiena digitală mintală nu este despre detox total, ci despre relație conștientă cu tehnologia:

- Setează limite de timp reale pentru aplicații (funcția Screen Time pe iPhone sau Digital Wellbeing pe Android).
- Activează modul silențios pe timp de noapte și ține telefonul în afara dormitorului.
- Urmărește conturi care îți adaugă valoare, nu care îți creează insecuritate.
- Fă pauze active — plimbare, sport, conversații față în față — nu pasive în fața altui ecran.

IV. Surse sigure vs. Fake News — Cum recunoști manipularea

Dezinformarea nu este un fenomen nou, dar viteza cu care se propagă în era digitală îi conferă o putere fără precedent. Un titlu fals poate fi distribuit de milioane de ori înainte ca o dezmințire să ajungă la publicul larg. Și, spre deosebire de propaganda clasică, dezinformarea modernă nu vine întotdeauna de la surse evident dubioase — vine uneori de la conturi care arată exact ca cele de știri legitime.

1. De ce suntem vulnerabili

Creierul uman nu a evoluat pentru a procesa sute de titluri pe minut. Reacționăm emoțional la conținut care confirmă ce credem deja (bias de confirmare), la conținut care provoacă teamă sau indignare (emoțiile negative au prioritate în procesarea cerebrală) și la conținut repetat (repetarea creează familiaritate, iar familiaritatea este adesea confundată cu adevărul). Algoritmii platformelor știu toate acestea și amplifică exact tipul de conținut care generează cea mai mare reacție emoțională — indiferent dacă este adevărat sau nu.

2. Ghid practic de verificare a informațiilor

- Verifică sursa — cine a publicat articolul? Ce alt conținut are pe site?
- Caută aceeași știre pe cel puțin 3 surse diferite, de preferință cu orientări editoriale diferite.
- Citește dincolo de titlu — titlul este adesea exagerat sau scos din context.
- Verifică data — multe știri false sunt știri vechi repostate cu alt context.
- Folosește instrumente de fact-checking: Snopes, FactCheck.org, Verificatfaptic.ro (pentru România).
- Imaginile pot fi verificate prin Google Reverse Image Search sau TinEye.

Regulă simplă: Dacă un titlu provoacă o reacție emoțională puternică (furie, teamă, indignare), acesta este exact momentul să te oprești și să verifici înainte să distribui. Manipularea funcționează pe emoție, nu pe rațiune.

3. Cum arată o sursă de informare de calitate

Sursele credibile au câteva caracteristici comune: identifică autorii articolelor (cu nume reale și expertiză verificabilă), corectează public erorile atunci când le fac, separă clar opinia de știre, oferă surse și linkuri pentru afirmațiile factuale și nu au ca scop principal provocarea scandalului sau generarea de trafic cu orice preț.

Pe de altă parte, sursele problematice folosesc titluri senzaționale și puncte de exclamare, nu au pagină de contact sau despre noi, postează conținut în rafale mari fără profunzime, și câștigă bani direct din numărul de click-uri, ceea ce le stimulează să prefere spectacolul în detrimentul adevărului.

V. Aplicabilitate practică — Ce facem începând de azi

Igiena digitală nu este un curs opțional pentru viitor. Este o competență necesară acum, în viața de elev de liceu, unde o parte importantă din comunicare, informare și chiar identitate socială se desfășoară online. Iată un plan concret, organizat pe trei niveluri de acțiune:

Nivel 1 — Acțiuni imediate (această săptămână)

- Schimbă parola contului de email și activează 2FA.
- Verifică ce aplicații au acces la microfon și cameră pe telefonul tău — revocă accesul celor care nu au nevoie.
- Dezactivează notificările pentru toate aplicațiile de social media între orele 22:00 și 8:00.
- Urmărește cel puțin un canal de fact-checking sau jurnalism de calitate.

Nivel 2 — Obiceiuri pe termen mediu (această lună)

- Instalează un manager de parole și migrează conturile importante.

- Setează limite de ecran de maximum 2 ore/zi pentru social media în zilele de școală.
- Înainte de a distribui o știre, aplică cele 6 întrebări din ghidul de verificare de mai sus.
- Poartă o conversație cu un prieten sau coleg despre cum se simt în raport cu mediul online.

Nivel 3 — Proiecte de clasă și comunitate (semestrul acesta)

- Propune un atelier de igiena digitală în școală — poate fi organizat de elevi pentru elevi.
- Creează un ghid simplu (afiș sau postare) despre recunoașterea fake news, distribuit în grupul clasei.
- Discută cu un profesor de TIC sau diriginte despre politica școlii privind utilizarea telefonului și datele personale.

De reținut: Nicio aplicație sau platformă nu va face aceste lucruri pentru tine. Siguranța digitală este, în ultimă instanță, o responsabilitate personală — dar una care se poate învăța și exersa, exact ca orice altă abilitate.

VI. Concluzie — Cetățeanul digital informat

Igiena digitală nu este o temă pentru adulți. Este o temă pentru fiecare dintre noi, acum, în clasa a X-a, în momentul în care cele mai multe obiceiuri digitale pe care le vom purta toată viața se formează. Nu avem luxul de a aștepta să devenim adulți pentru a ne gândi la siguranța datelor, la sănătatea mintală sau la calitatea informației pe care o consumăm.

Lumea digitală nu este nici rai, nici iad. Este un spațiu cu reguli, riscuri și oportunități — exact ca lumea fizică. Diferența este că în lumea fizică am crescut cu ghidaj: ni s-a spus cum să traversăm strada, cum să vorbim cu străinii, cum să recunoaștem pericolele. În lumea digitală, mulți dintre noi am intrat singuri, fără o hartă.

Acest referat este o propunere de hartă — incompletă, perfectibilă, dar utilă. Fiecare capitol ridică mai multe întrebări decât răspunsuri, și asta este intenționat. Igiena digitală nu se termină cu o listă de reguli memorate; se termină cu un obicei de a pune întrebări înainte de a acționa în spațiul online.

Cel mai puternic instrument de protecție digitală nu este un antivirus. Este gândirea critică — un obicei pe care îl cultivăm în fiecare oră de școală, dacă alegem să fim activi, nu pasivi, atât în sală, cât și în fața ecranului.

Bibliografie

1. ENISA — European Union Agency for Cybersecurity (2023). Cybersecurity for Youth. ENISA Report.
2. Organizația Mondială a Sănătății (2022). Mental Health of Adolescents in the Digital Age.
3. Twenge, J.M. (2017). iGen: Why Today's Super-Connected Kids Are Growing Up Less Rebellious. Atria Books.
4. Wardle, C. & Derakhshan, H. (2017). Information Disorder: Toward an Interdisciplinary Framework. Council of Europe.
5. Verificatfaptic.ro — platformă românească de fact-checking (accesat 2025).

UTILIZAREA INTELIGENȚEI ARTIFICIALE ÎN REALIZAREA TEMELOR ȘCOLARE

— Dezvoltă abilitățile de sinteză ale elevului fără a-i afecta creativitatea sau gândirea critică? —

Prof. Adrian DUCA, Liceul Tehnologic „Dan Mateescu”, Călărași
Prof. Ionuț Cosmin CACIULARU, Liceul Tehnologic „Dan Mateescu”, Călărași

I. Introducere — De ce contează întrebarea

Suntem prima generație de elevi care a crescut cu un asistent de inteligență artificială disponibil în permanență — nu ca personaj din filme SF, ci ca aplicație pe telefon, accesibilă oricând, în orice moment al zilei. Când profesorul dă o temă pentru acasă, între noi și soluție nu mai stă biblioteca sau manualul, ci o casetă de dialog în care poți scrie orice.

Această realitate a declanșat o dezbateră pe care adulții o purtau înainte cu calculatoarele, cu internetul, cu Wikipedia: tehnologia ne face mai proști sau mai deștepți? De data aceasta însă, miza este mai subtilă. Inteligența artificială nu-ți dă un link — îți construiește un răspuns complet, coerent, aparent perfect. Și tocmai de aceea merită analizată cu mai multă atenție.

Ipoteza pe care o apărăm în acest referat este că utilizarea conștientă și structurată a inteligenței artificiale în pregătirea temelor școlare poate dezvolta abilitățile de sinteză ale elevului fără să-i afecteze creativitatea sau gândirea critică — cu condiția esențială că elevul rămâne în rolul de autor, nu de copist.

II. Ipoteza noastră — Acord condiționat, nu acceptare oarbă

Nu susținem că orice utilizare a AI în teme este benefică. Susținem ceva mai precis: că există o diferență fundamentală între a cere AI-ului să-ți facă tema și a-l folosi ca instrument de lucru în procesul de

documentare și sinteză. Prima variantă este un scurtcircuit al învățării; a doua poate fi, dacă este folosită bine, un accelerator al ei.

Acordul nostru față de ipoteză pornește din experiența concretă din clasă. Când am primit să redactăm un eseu despre curentele literare ale secolului XX, AI-ul ne-a ajutat să structurăm cronologic informația, să identificăm conexiunile dintre mișcări literare pe care nu le prinsesem din manual — dar judecata estetică, comparația dintre autori, alegerea unui citat reprezentativ au rămas deciziile noastre.

Sinteza finală nu era a AI-ului; era a noastră, construită cu ajutorul lui.

Rezerva noastră apare acolo unde AI-ul înlocuiește complet procesul de gândire: când elevul copiază răspunsul fără să-l înțeleagă, nu mai exersează nimic — nici sinteză, nici creativitate, nici spirit critic. Ipoteza noastră nu este că AI-ul e întotdeauna bun, ci că poate fi bun dacă elevul rămâne activ în relație cu el.

III. Argumente din viața școlară

1. AI-ul ca instrument de sinteză — nu de substituie

La ora de biologie, tema a fost un referat despre modificările climatice și impactul lor asupra biodiversității. Fără AI, procesul de documentare presupunea ore de căutat pe site-uri, filtrarea surselor nesigure și încercarea de a lega informații disparate. Cu ajutorul AI-ului, am putut genera rapid un schelet tematic — cauzele, efectele, speciile afectate — și ne-am concentrat energia pe ceea ce chiar conta: să înțelegem mecanismele, să identificăm exemple din România și să formulăm o opinie proprie despre urgența problemei.

Sinteza nu a dispărut din proces — a fost deplasată la un nivel superior. În loc să sintetizăm fragmente de text brut, am sintetizat idei deja structurate, ceea ce necesita un efort cognitiv diferit, dar nu mai mic.

2. Gândirea critică — stimulată, nu eliminată

Un argument frecvent împotriva AI-ului este că elimină gândirea critică. Experiența noastră arată altceva. Când AI-ul îți oferă un răspuns complet, ești pus în situația de a-l evalua: este corect? Este complet? Lipsește ceva important? Este compatibil cu ce am discutat la ore? Această evaluare critică a unui text deja elaborat este o formă de gândire critică diferită de cea tradițională, dar nu inferioară.

Mai mult, AI-ul greșește și simplifică. La un proiect de istorie, AI-ul a omis contextul geopolitic al unui eveniment pe care profesorul îl subliniase explicit. Am observat lipsa, am completat din manual, am menționat discrepanța. Fără AI, poate nu am fi remarcat absența; cu el, am comparat două surse și am luat o decizie editorială — ceea ce este, în esență, gândire critică aplicată.

3. Creativitatea — nu o resursă epuizabilă

Teama că AI-ul 201eucide creativitatea201d pornește de la o premisă discutabilă: că resursele creative sunt limitate și că, dacă nu le exersezi la fiecare temă, se atrofiază. În realitate, creativitatea este stimulată de context și libertate, nu de cantitatea de efort depus în sarcini de rutină.

Când AI-ul preia partea de documentare și structurare, elevul rămâne cu mai mult spațiu mental pentru a se gândi la unghiul original din care poate aborda subiectul, la o comparație neașteptată, la o concluzie personală. La un proiect de psihologie despre emoții și luare de decizie, AI-ul ne-a dat cadrul teoretic în zece minute — și am petrecut restul timpului construind un experiment mental propriu pentru a testa teoria. Acela a fost momentul cu adevărat creativ al temei, nu căutatul bibliografiei.

4. Riscul real — și cum îl gestionăm

Ar fi necinstit să ignorăm riscul. Utilizarea AI-ului poate deveni o soluție de comoditate dacă nu există o disciplină personală sau un cadru exterior care să ceară elevului mai mult decât copierea unui răspuns. Există colegi care trimit prompt-ul, copiază rezultatul, îl predau. Rezultatul lor este imediat, dar golul din cunoaștere rămâne și devine vizibil la evaluările orale sau la bacalaureat.

Soluția nu este interzicerea AI-ului — interzicerea unui instrument disponibil pe orice telefon este o ficțiune pedagogică. Soluția este schimbarea modului în care sunt proiectate temele: să ceară nu reproducere, ci aplicare, nu rezumat, ci interpretare. O temă care te întreabă ce crezi tu despre un fenomen nu poate fi delegată complet unui AI fără să devină evident.

IV. Contraargumentul onest — Când AI-ul chiar dăunează

Există situații în care utilizarea AI-ului la teme este în mod cert dăunătoare, și le recunoaștem fără rezerve. La matematică sau la rezolvarea de probleme de fizică, procesul de gândire pas cu pas este chiar obiectivul — nu soluția finală. Dacă AI-ul îți dă rezolvarea completă și tu o copiezi, nu ai exersat nimic din ce voia profesorul să exersezi. Același lucru este valabil în scrierile creative libere: un eseu de tip „ce a însemnat pentru tine vacanța de vară” scris de AI este, în sens literal, o fraudă identitară — nu tu ai scris acel text, deci nu tu ai comunicat nimic.

Distincția pe care o propunem nu este între subiecte bune și subiecte rele pentru AI, ci între utilizarea instrumentală (AI ca unealtă în mâna elevului) și utilizarea substitutivă (AI ca înlocuitor al elevului). Prima poate fi benefică; a doua este, întotdeauna, un pas înapoi în procesul de formare.

V. Concluzie — Un argument logic, nu o promisiune

Dacă acceptăm că scopul temelor școlare este formarea unor abilități — de gândire, de sinteză, de exprimare, de rezolvare a problemelor — atunci criteriul de evaluare al oricărui instrument trebuie să fie simplu: contribuie sau nu la formarea acelor abilități?

Răspunsul pentru inteligența artificială este: depinde de cum o folosești. Nu este un răspuns comod, dar este singurul onest. Un cuțit poate fi unealtă de bucătărie sau armă — același obiect, utilizări fundamentale diferite, consecințe fundamentale diferite. AI-ul nu este nici salvator, nici dușman al educației; este un instrument puternic care amplifică intenția celui care îl folosește.

Elevul care îl folosește pentru a înțelege mai repede, pentru a organiza mai eficient, pentru a testa propriile idei față de o sursă alternativă — acel elev își dezvoltă abilitățile de sinteză fără să-și sacrifice creativitatea sau gândirea critică. Elevul care îl folosește pentru a evita orice efort cognitiv — acela pierde exact ce școala încearcă să construiască.

Concluzia noastră nu este un îndemn la utopie digitală. Este o observație pragmatică: în loc să ne întrebăm dacă AI-ul este bun sau rău pentru educație, ar trebui să ne întrebăm ce tip de elev vrem să fim în relație cu el. Răspunsul la această întrebare este, de altfel, singurul răspuns pe care AI-ul nu ni-l poate da.

Bibliografie selectivă

1. Luckin, R. (2018). *Machine Learning and Human Intelligence*. UCL IOE Press.
2. OECD (2023). *Artificial Intelligence and the Future of Education*. OECD Publishing.
3. Blikstein, P. & Worsley, M. (2016). *Multimodal Learning Analytics*. Springer.
4. *Discuții de clasă și experiențe personale — Clasa a X-a, 2024-2025.*

CONSILIEREA ȘCOLARĂ, BUSOLĂ ÎN RECONFIGURAREA EDUCAȚIEI

Profesor-consilier Claudia ERDEI, CJRAE Satu Mare

Cabinet Școlar de Asistență Psihopedagogică al Liceului Tehnologic „Elisa Zamfirescu”

Digitalizarea nu mai este de mult un simplu „accesoriu” al sălii de clasă, ci a devenit sistemul de operare al noii generații. Într-un context în care informația este la un click distanță, rolul școlii se translatează de la livrarea de conținut către gestionarea experiențelor de învățare. Din perspectiva consilierii școlare, această reconfigurare nu este doar o provocare tehnologică, ci una profund umană, vizând recalibrarea identității adolescentului într-un univers hibrid.

În contextul contemporan, actul educațional trece printr-o metamorfoză structurală, forțată de avansul tehnologic și de mutarea parțială a existenței umane în spațiul virtual. Pentru liceanul de astăzi, tehnologia nu este un instrument extern, ci un mediu de viață. În acest peisaj, reconfigurarea educației nu mai poate fi privită doar prin prisma dotărilor tehnice, ci trebuie analizată și prin lentila consilierii școlare. Consilierul devine, astfel, arhitectul care transformă „școala digitală” dintr-o simplă platformă de livrare de informații într-un spațiu de formare a caracterului și a rezilienței emoționale.

De la alfabetizarea digitală la cetățenia digitală

Un argument în favoarea reconfigurării actului educațional rezidă în necesitatea de a trece de la simpla utilizare a gadgeturilor la formarea unei etici digitale. Dacă profesorul de disciplină livrează cunoștințe, consilierul școlar trebuie să ghideze elevul în descifrarea amprentei digitale. În liceu, unde nevoia de apartenență este maximă, rețelele sociale devin un teren minat. Reconfigurarea educației presupune introducerea unor module de „digital well-being”, unde elevii învață să navigheze printre algoritmi fără a-și sacrifica stima de sine. Un act educațional modern nu doar „predă” informatică, ci cultivă reziliența în fața fenomenelor de tip cyberbullying sau fomo (fear of missing out).

Un pilon al acestei reconfigurări este tranziția de la alfabetizarea digitală la cetățenia digitală. Dacă până recent școala se concentra pe cum să utilizăm un computer, astăzi miza este cum să fim oameni în mediul online. Consilierea școlară joacă un rol important în această etapă, deoarece liceul este perioada de maximă vulnerabilitate și cristalizare a identității.

Cetățenia digitală presupune o etică a prezenței virtuale. Din perspectiva consilierului, acest lucru înseamnă alfabetizare emoțională aplicată tehnologiei: gestionarea „n-etichetei”, înțelegerea consecințelor pe termen lung ale amprentei digitale și dezvoltarea unui filtru critic în fața algoritmilor. Elevul trebuie învățat că libertatea virtuală vine cu o responsabilitate socială reală. Reconfigurarea educației presupune, deci, mutarea accentului de pe competențele tehnice pe cele morale, transformând navigarea pe internet dintr-un act instinctiv într-unul conștient și asumat.

Personalizarea vocațională în orizontul big data

În modelul educațional tradițional, orientarea vocațională era adesea un eveniment izolat, bazat pe un test de aptitudini aplicat spre finalul liceului. Astăzi, reconfigurarea digitală a educației ne oferă

oportunitatea de a transforma acest proces într-o monitorizare continuă și personalizată. Din perspectiva consilierii școlare, „personalizarea” nu înseamnă lăsarea elevului în fața unui algoritm, ci utilizarea puterii big data pentru a fundamenta o intervenție umană mai profundă și mai precisă.

Tehnologia modernă permite colectarea unui volum impresionant de date despre stilurile de învățare, interesele și performanțele cognitive ale elevilor prin platforme de testare psihometrică avansată. Aceste instrumente digitale elimină subiectivitatea și erorile de evaluare umană, oferind un „radiografiat” obiectiv al potențialului adolescentului.

Totuși, în consilierea liceală, datele colectate sunt doar punctul de plecare. Un algoritm poate indica faptul că un elev posedă abilități analitice superioare, însă doar consilierul poate descifra dacă acele abilități sunt dublate de pasiune sau dacă ele reprezintă doar o conformare la așteptările părinților. Reconfigurarea actului educațional presupune, deci, utilizarea datelor ca o oglindă în care elevul se privește pentru a se înțelege, sub ghidajul unui mentor care pune întrebările potrivite.

Un alt beneficiu major al erei digitale este posibilitatea de a crea trasee educaționale adaptabile. Dacă în trecut profilul ales la intrarea în liceu era un drum cu sens unic, astăzi, monitorizarea digitală a progresului permite reconfigurări de parcurs.

Consilierul școlar, dotat cu instrumente de analiză predictivă, poate observa timpuriu când un elev își pierde motivația sau când interesele sale migrează către un alt domeniu. Această „personalizare în timp real” salvează elevul de la blazare și eșec academic. Actul educațional devine astfel un parteneriat dinamic: platformele digitale semnalează variațiile, iar consilierul intervine pentru a recalibra direcția, asigurându-se că liceanul rămâne pe un drum care să îi valorifice la maximum vocația.

Există riscul ca, în fața eficienței digitale, să uităm că liceanul este o ființă în plină furtună emoțională. Big data pot prezice succesul academic, dar nu pot gestiona anxietatea de performanță sau crizele de identitate. Reconfigurarea educației presupune că profesorul-consilier folosește timpul câștigat prin automatizarea testărilor pentru a se concentra pe dialogul empatic. Valoarea adăugată a consilierii în era digitală constă în capacitatea de a oferi context emoțional datelor reci. Un consilier care spune: „Datele arată că ești excelent la arhitectură, dar cum se simte acest lucru pentru tine?” transformă o simplă recomandare software într-o experiență de autocunoaștere autentică.

Personalizarea învățării și a orientării vocaționale prin intermediul tehnologiei nu este o dehumanizare a educației, ci, paradoxal, o șansă de a fi mai umani. Prin delegarea sarcinilor de colectare și analiză către sistemele digitale, consilierul școlar își recapătă rolul fundamental: acela de a fi un strateg al potențialului uman. În această nouă paradigmă, succesul nu mai este măsurat prin uniformizarea rezultatelor, ci prin capacitatea sistemului de a oferi fiecărui elev un traseu unic, susținut de precizia tehnologiei și validat de empatia consilierului.

Echilibrul în hiperconectivitate: sănătatea mintală, baza educației digitale

Într-o eră în care granița dintre „online” și „offline” a devenit aproape invizibilă pentru adolescenți, sănătatea mintală nu mai poate fi tratată ca o variabilă externă actului educativ. Pentru un licean, universul digital nu este un simplu spațiu de informare, ci scena principală pe care se joacă dramele identitare, validarea socială și apartenența la grup. Reconfigurarea educației din perspectiva consilierii școlare presupune o mutare a centrului de greutate: de la gestionarea comportamentelor din curtea școlii, la monitorizarea și sprijinirea sănătății mintale în „cloud”.

Un prim aspect critic în această reconfigurare este gestionarea paradoxului social al erei digitale: deși sunt permanent conectați prin tehnologie, adolescenții raportează niveluri record de singurătate și izolare. Din perspectiva consilierii, actul educațional trebuie să adreseze fenomenul de social snacking — consumul superficial de interacțiuni digitale care nu reușește să satisfacă nevoia umană de conexiune profundă. Consilierul școlar devine un facilitator al „prezenței autentice”. El îi învață pe elevi să recunoască diferența dintre popularitatea algoritmică și prietenia reală. Rolul școlii devine acela de a crea „spații sigure de deconectare”, unde liceenii pot experimenta vulnerabilitatea și empatia fără teama de a fi judecați sau „anulați” în mediul virtual.

Un alt argument vizează impactul devastator al standardelor nerealiste de frumusețe și succes promovate de rețelele sociale. În liceu, unde imaginea corporală este centrală în construcția identității, algoritmii care promovează perfecțiunea editată pot genera anxietate, dismorfie corporală și scăderea drastică a stimei de sine. În era digitală, oglinda nu mai reflectă realitatea, ci o versiune optimizată a acesteia, lăsând adolescentul într-o perpetuă stare de insuficiență. Reconfigurarea educației presupune introducerea unor programe de reziliență emoțională sub egida consilierului școlar. Elevii sunt ghidați să deconstruiască mecanismele de manipulare vizuală și să înțeleagă că valoarea lor intrinsecă nu este cuantificabilă în „like-uri”. Această formă de educație pentru sănătate mintală este esențială pentru a preveni transformarea spațiului digital într-o sursă constantă de traumă psihologică.

În cele din urmă, digitalizarea oferă instrumente inedite pentru protejarea sănătății mintale, dacă acestea sunt utilizate strategic. Reconfigurarea actului educațional înseamnă că serviciile de consiliere devin mult mai accesibile și mai puțin stigmatizate. Utilizarea platformelor de tele-counseling, a aplicațiilor de monitorizare a stării de bine și a canalelor de comunicare asincronă permite consilierului să intervină

proactiv. Nu mai așteptăm ca elevul să „bată la ușă” în momente de criză; școala modernă utilizează tehnologia pentru a detecta semnele timpurii de burnout sau depresie digitală. Astfel, tehnologia încetează să mai fie doar problema, devenind o parte fundamentală a soluției, oferind un sistem de suport disponibil oricând liceanul se simte copleșit.

Integrarea sănătății mintale în arhitectura educației digitale nu mai este o opțiune, ci o necesitate. O școală care formează experți digitali, dar ignoră echilibrul lor emoțional, este o școală care eșuează în misiunea sa umanistă. Din perspectiva consilierilor școlari, reconfigurarea înseamnă transformarea spațiului educațional într-un laborator de reziliență, unde tehnologia este dublată de o igienă digitală riguroasă și de o grijă profundă pentru „sufletul din spatele ecranului”.

Reconfigurarea educației implică o nouă abordare a stării de bine. Digitalizarea a adus cu sine fenomene precum cyberbullying-ul, dependența de ecrane și distorsiunea imaginii de sine prin filtrele rețelelor sociale. Consilierea școlară trebuie să integreze aceste realități în curriculumul ascuns al școlii. Actul educațional modern include acum strategii de „igienă digitală”. Consilierul nu mai așteaptă elevul în cabinetul fizic, ci intervine proactiv prin module de tele-counseling și campanii de conștientizare care vizează echilibrul dintre viața online și cea offline. Școala reconfigurată este cea care recunoaște că o minte educată este inutilă fără un psihic echilibrat în fața presiunii digitale.

În concluzie, reconfigurarea actului educațional în era digitală depășește granițele tehnologiei, devenind o misiune de reumanizare a învățării. Din perspectiva consilierii școlare, această transformare înseamnă trecerea de la un model de educație bazat pe control și uniformizare la unul bazat pe cetățenie responsabilă, personalizare și suport emoțional. În acest nou ecosistem, tehnologia oferă vehiculul, dar consilierea școlară rămâne busola care garantează că, indiferent cât de avansat devine instrumentarul digital, elevul rămâne ancorat în valori umane fundamentale. Reconfigurarea actului educațional în era digitală nu înseamnă înlocuirea profesorului cu un ecran, ci eliberarea acestuia de sarcinile repetitive pentru a se concentra pe mentorat. Din perspectiva consilierii școlare, succesul acestei transformări depinde de capacitatea noastră de a nu lăsa „tehnicul” să eclipseze „umanul”.

În esență, educația viitorului este una în care tableta este instrumentul, dar empatia și gândirea critică rămân busola. Liceanul de astăzi nu are nevoie de mai multă informație, ci de mai mult sens, iar consilierea școlară este puntea care unește datele din cloud cu realitatea inimii.

EDUCAȚIE, FORMARE ȘI DIGITALIZARE LA ORELE DE ESTETICĂ

M.i. ERDÉLYI Beatrix Melinda, Liceul Tehnologic „Elisa Zamfirescu”, Satu Mare

Manichiura reprezintă astăzi mult mai mult decât o simplă metodă de îngrijire a unghiilor. În contextul actual, aceasta a devenit o adevărată formă de artă, creativitate și dezvoltare profesională, adaptată permanent noilor tehnologii și tendințe moderne. Digitalizarea și accesul rapid la informație au contribuit semnificativ la dezvoltarea domeniului beauty și la modernizarea tehnicilor utilizate în realizarea manichiurii profesionale.

Tehnologia digitală influențează semnificativ procesul de învățare și perfecționare în domeniul manichiurii. Platformele educaționale online, tutorialele video și aplicațiile specializate oferă elevilor și profesorilor posibilitatea de a descoperi noi tehnici și modele inovatoare. Astfel, procesul educațional devine mai interactiv, mai accesibil și adaptat cerințelor actuale.

Manichiura modernă presupune respectarea unor reguli importante de igienă și siguranță, precum:

- sterilizarea instrumentelor utilizate;
- folosirea produselor profesionale de calitate;
- respectarea normelor de protecție și igienă;
- îngrijirea corespunzătoare a unghiilor naturale;
- realizarea corectă a tehnicilor de aplicare a gelului și ojei semipermanente.

Igiena reprezintă unul dintre cele mai importante aspecte în domeniul manichiurii profesionale. Respectarea normelor de curățenie și sterilizare contribuie la protejarea sănătății clientului și la prevenirea apariției infecțiilor sau a afecțiunilor unghiilor. Instrumentele utilizate trebuie dezinfectate și sterilizate după fiecare utilizare, iar spațiul de lucru trebuie menținut permanent curat și organizat.

Utilizarea mănușilor de protecție, a produselor profesionale și a echipamentelor moderne demonstrează profesionalism și responsabilitate. În cadrul activităților practice desfășurate în școală, elevii învață să respecte regulile de igienă și să adopte comportamente corecte în relația cu viitorii clienți.

În prezent, cele mai apreciate stiluri de manichiură sunt:

- manichiura french modernă;
- modelele minimaliste;
- designul floral și abstract;
- nail art și design artistic;
- modelele personalizate realizate digital.

Designul unghiilor a evoluat foarte mult în ultimii ani, devenind o combinație între estetică, eleganță și creativitate. Fiecare model de manichiură poate evidenția stilul și personalitatea unei persoane, iar noile tendințe sunt influențate permanent de modă, tehnologie și rețelele sociale.

În prezent, cliențele preferă modele variate, de la manichiura simplă și elegantă până la designuri complexe realizate manual sau cu ajutorul tehnicilor moderne. Stilurile minimaliste sunt foarte apreciate datorită aspectului natural și rafinat, în timp ce modelele artistice oferă posibilitatea exprimării creativității.

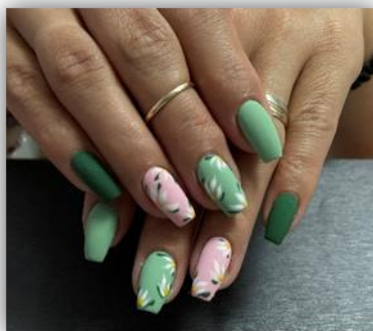
Pictarea unghiilor reprezintă una dintre cele mai importante tehnici artistice din domeniul manichiurii.

Aceasta presupune realizarea unor desene decorative utilizând pensule speciale, culori acrilice, geluri colorate sau accesorii decorative.

Printre cele mai populare modele se regăsesc:

- modelele florale;
- desenele geometrice;
- efectele marble și baby boomer;
- modelele glitter și chrome;
- desenele abstracte și artistice;
- modelele inspirate din anotimpuri și sărbători.

Tehnologia modernă a contribuit la apariția unor metode noi de decorare, precum ștampilele pentru unghii, stickerele profesionale sau imprimarea digitală a modelelor. Aceste tehnici permit realizarea unor designuri precise și originale într-un timp mai scurt.

Forma unghiilor are un rol important în aspectul final al manichiurii și trebuie aleasă în funcție de preferințele clienței și de forma naturală a mâinii. În ultimii ani au apărut numeroase stiluri moderne, apreciate atât pentru eleganță, cât și pentru originalitate.

Unghiile tip almond și coffin sunt foarte apreciate datorită aspectului elegant și feminin, fiind frecvent întâlnite în tendințele actuale din domeniul beauty. În schimb, forma pătrată rămâne o alegere clasică, potrivită pentru manichiurile simple și elegante.

Creativitatea ocupă un loc esențial în realizarea modelelor de manichiură moderne. Fiecare lucrare poate reflecta personalitatea, stilul și preferințele clientului. Culoarele, accesorii decorative și tehnicile artistice transformă manichiura într-o adevărată formă de exprimare artistică.

În prezent, modelele inspirate din natură, anotimpuri, forme geometrice sau efecte 3D sunt tot mai apreciate. Dezvoltarea imaginației și a simțului estetic contribuie la formarea unui specialist modern și competitiv.

În domeniul manichiurii, alegerea culorilor are un rol foarte important în realizarea unui design armonios și elegant. Culoarele pot transmite emoții, stil și personalitate, motiv pentru care sunt alese cu atenție în funcție de preferințele clienței, sezon sau eveniment.

În ultimii ani, nuanțele nude și pastelate au devenit foarte apreciate datorită aspectului natural și rafinat. De asemenea, culorile intense, precum roșu, negru sau albastru electric, sunt preferate pentru modelele îndrăznețe și moderne.

Combinarea corectă a culorilor contribuie la obținerea unor modele originale și atractive. În realizarea manichiurii artistice sunt utilizate frecvent degradeurile, efectele ombre și combinațiile mate-lucioase, care oferă un aspect elegant și modern.

Cele mai utilizate accesorii sunt:

- pietricelele decorative;
- foliile de transfer;
- sclipiciul și paietele;
- abțibildurile și stickerile profesionale;
- pigmenții chrome;
- decorațiunile 3D.

În era digitală, promovarea serviciilor de manichiură se realizează frecvent prin intermediul rețelelor sociale și al platformelor online, unde specialiștii își pot prezenta creațiile și pot interacționa cu clienții. Instagram, TikTok sau Facebook oferă posibilitatea prezentării lucrărilor și dezvoltării unei imagini profesionale moderne.

Astfel, competențele digitale devin esențiale pentru dezvoltarea profesională și pentru integrarea cu succes pe piața muncii.

Educația modernă oferă elevilor oportunitatea de a combina creativitatea artistică cu utilizarea tehnologiei. În cadrul activităților practice, elevii învață să respecte normele de igienă, să utilizeze corect instrumentele specifice și să adopte tehnici moderne de lucru. Totodată, sunt dezvoltate abilități precum răbdarea, precizia, spiritul estetic și comunicarea profesională.

Participarea la activități educaționale, „Metamorfoze” și proiecte tematice stimulează schimbul de experiență și promovează dezvoltarea profesională continuă. Prin îmbinarea creativității cu tehnologia, domeniul manichiurii devine un exemplu relevant al modului în care educația modernă poate valorifica resursele digitale pentru formarea viitorilor profesioniști.

RECONFIGURAREA EDUCAȚIEI TIMPURII ÎN ERA DIGITALĂ – ÎNTRE TEHNOLOGIE, JOC ȘI DEZVOLTARE ARMONIOASĂ

Prof. pentru educație timpurie Maria FILIP, Liceul Tehnologic Ardu

Moto:

„Tehnologia schimbă instrumentele educației, dar sufletul învățării rămâne relația dintre profesor și copil.”—
autor necunoscut

Societatea actuală este caracterizată de schimbări rapide și de dezvoltarea continuă a tehnologiei, iar educația trebuie să răspundă acestor transformări. În special în educația timpurie, procesul instructiv-educativ are nevoie de metode moderne care să stimuleze curiozitatea, creativitatea și dorința de învățare a copiilor. Tehnologia a devenit o parte importantă a vieții cotidiene, iar copiii interacționează cu mediul digital încă de la vârste foarte mici.

În acest context, rolul profesorului pentru educație timpurie este esențial în realizarea unui echilibru între metodele tradiționale și resursele digitale. Profesorul nu mai este doar un transmitător de informații, ci un facilitator al învățării și un creator de experiențe educaționale adaptate nevoilor generației actuale. Utilizarea tehnologiei în activitățile didactice poate transforma procesul de învățare într-o experiență atractivă și interactivă.

Introducerea resurselor digitale în grădiniță oferă numeroase avantaje. Materialele interactive, poveștile digitale, imaginile animate și jocurile educative contribuie la dezvoltarea atenției și a limbajului. Copiii devin mai implicați în activități, iar informațiile sunt înțelese și reținute mai ușor atunci când sunt prezentate într-un mod atractiv și accesibil. În același timp, activitățile digitale stimulează creativitatea și gândirea logică.

Cu toate acestea, tehnologia trebuie utilizată cu măsură și responsabilitate. În educația timpurie, contactul direct cu ceilalți copii, jocul liber, activitățile practice și relațiile afective reprezintă elemente fundamentale pentru dezvoltarea armonioasă a copilului. Din acest motiv, resursele digitale nu trebuie să înlocuiască experiențele reale, ci să completeze activitățile tradiționale.

Un alt aspect important al reconfigurării actului educațional îl reprezintă colaborarea dintre familie și instituția de învățământ. Comunicarea rapidă prin mijloace digitale facilitează transmiterea informațiilor și implicarea părinților în activitățile educative. Astfel, parteneriatul dintre familie și grădiniță devine mai eficient și mai apropiat de nevoile copilului.

În activitatea didactică desfășurată la nivelul educației timpurii, utilizarea tehnologiei poate sprijini dezvoltarea competențelor necesare viitorului. Prin activități adaptate vârstei, copiii învață să comunice, să

coopereze și să descopere informații într-un mod creativ. Totodată, profesorul are responsabilitatea de a selecta conținuturi adecvate și de a crea un mediu educațional sigur și echilibrat.

În concluzie, reconfigurarea educației în era digitală reprezintă o necesitate a societății moderne. Tehnologia poate deveni un instrument valoros în educația timpurie atunci când este utilizată responsabil și integrată armonios în activitățile didactice. Rolul profesorului rămâne fundamental în formarea copiilor, deoarece empatia, comunicarea și susținerea emoțională nu pot fi înlocuite de niciun dispozitiv digital.

Bibliografie

1. Cucoș, C. – *Pedagogie*, Editura Polirom.
2. Iucu, R. – *Educația în era digitală*, Editura Universitară.
3. Ministerul Educației – *Repere pentru educația timpurie*.
4. UNESCO – *Education in a Digital World*.

TRANSFORMAREA PRACTICILOR DIDACTICE PRIN INTEGRAREA TEHNOLOGIILOR DIGITALE

Prof.dr. Nicoleta GABOR, Liceul Tehnologic „Elisa Zamfirescu” Satu Mare

Transformările tehnologice din ultimele decenii au determinat schimbări profunde în toate domeniile societății, inclusiv în educație. Era digitală aduce oportunități semnificative pentru modernizarea procesului instructiv-educativ, dar și provocări care necesită adaptare continuă din partea profesorilor, elevilor și instituțiilor de învățământ. Reconfigurarea actului educațional presupune integrarea eficientă a tehnologiilor digitale, dezvoltarea competențelor necesare secolului XXI și promovarea unor practici pedagogice inovatoare.

Digitalizarea educației nu înseamnă doar utilizarea dispozitivelor electronice în sala de clasă, ci și schimbarea paradigmei de predare și învățare. Elevul devine participant activ la propriul proces educațional, iar profesorul își asumă rolul de facilitator, mentor și ghid. Platformele educaționale, resursele digitale interactive, aplicațiile colaborative și instrumentele bazate pe inteligență artificială oferă noi modalități de acces la informație și de dezvoltare a competențelor.

Un aspect esențial al educației digitale îl reprezintă dezvoltarea competențelor digitale atât pentru elevi, cât și pentru cadrele didactice. Aceste competențe includ utilizarea responsabilă a tehnologiei, evaluarea critică a informațiilor din mediul online, comunicarea și colaborarea digitală, precum și protejarea datelor personale. În contextul actual, alfabetizarea digitală devine o componentă fundamentală a formării cetățeanului activ și responsabil.

Integrarea tehnologiilor digitale contribuie și la creșterea incluziunii educaționale. Resursele adaptate, platformele accesibile și posibilitatea personalizării învățării permit răspunsuri mai eficiente la nevoile diverse ale elevilor. Astfel, educația poate deveni mai echitabilă și mai orientată spre valorificarea potențialului fiecărui copil.

Totodată, utilizarea tehnologiei implică anumite provocări. Diferențele de acces la echipamente și internet, riscul dependenței de mediul digital, securitatea cibernetică sau necesitatea formării continue a profesorilor reprezintă aspecte care trebuie gestionate prin politici educaționale coerente și prin colaborarea tuturor actorilor implicați în procesul educațional.

Experiențele dobândite prin proiectele europene, mobilitățile Erasmus+ și participarea la cursuri de formare internaționale demonstrează că digitalizarea poate sprijini inovarea pedagogică și dezvoltarea unei culturi organizaționale deschise schimbării. Schimbul de bune practici între instituții contribuie la identificarea unor soluții eficiente pentru integrarea tehnologiei în activitățile de predare, învățare și evaluare.

În concluzie, reconfigurarea actului educațional în era digitală reprezintă o necesitate și o oportunitate pentru sistemul de învățământ. Succesul acestui proces depinde de investițiile în infrastructură, de formarea continuă a personalului didactic și de promovarea unei utilizări responsabile și creative a tehnologiei. Educația viitorului trebuie să fie flexibilă, incluzivă și adaptată unei societăți aflate într-o continuă transformare digitală.

CUM S-A SCHIMBAT MODUL ÎN CARE ÎNVĂȚĂM MANICHIURA ÎN ERA DIGITALĂ

Elev Mărginean Ionela Florentina, Liceul Tehnologic „Ion Bănescu”, Mangalia
Prof. coordonator: Alina Gabriela GREC, Liceul Tehnologic „Ion Bănescu” Mangalia

În ultimii ani, școala s-a schimbat foarte mult din cauza tehnologiei, iar noi, elevii, simțim asta în fiecare zi. Tema „Reconfigurarea actului educațional în era digitală” nu e doar o expresie complicată, ci chiar descrie ce trăim: învățăm altfel, lucrăm altfel și ne pregătim pentru meserie într-un mod mult mai modern. Asta se vede foarte bine și în domeniul manichiurii, pe care îl studiem la școală.

Înainte, totul se învăța doar din explicațiile profesorului și din demonstrațiile făcute în clasă. Acum, tehnologia ne ajută enorm. Putem vedea tutoriale video cu tehnici profesionale, putem urmări pașii unei manichiuri perfecte în slow-motion și putem compara stiluri diferite de lucru. De multe ori, un videoclip bine făcut ne ajută să înțelegem mai repede decât un paragraf din manual.

Platformele online ne permit să repetăm teoria în ritmul nostru. Când învățăm despre igienă, despre structura unghiei sau despre instrumente, găsim explicații vizuale, imagini detaliate și exemple reale. Asta face totul mai clar și ne pregătește mai bine pentru partea practică.

Un alt lucru important este că putem trimite poze sau filmări cu lucrările noastre, iar profesorul ne poate corecta mult mai precis. Uneori, la clasă, nu apucă să vadă fiecare detaliu, dar online poate analiza forma, cuticula, culoarea și ne poate spune exact ce să îmbunătățim. Asta ne ajută să progresăm mai repede.

Totuși, chiar dacă tehnologia ne ajută mult, manichiura rămâne o meserie practică. Poți să vezi o mie de tutoriale, dar până nu ții pila în mână și nu simți cum lucrezi pe o unghie reală, nu poți spune că stăpânești tehnica. De aceea, cred că educația digitală nu înlocuiește școala, ci o completează. Ne pregătește mai bine, ne dă curaj și ne ajută să înțelegem ce avem de făcut atunci când trecem la practică.

Tehnologia ne ajută și să ne dezvoltăm simțul estetic. Există platforme și aplicații unde putem vedea modele de unghii, combinații de culori, forme moderne și tehnici noi. Putem analiza lucrări profesionale și putem observa detalii pe care altfel nu le-am fi remarcat. Unele aplicații ne permit chiar să testăm virtual diferite designuri, ca să vedem cum ar arăta înainte să le realizăm în practică. Asta ne ajută să fim mai creativi și să înțelegem mai bine ce înseamnă o lucrare estetică bine făcută.

Un alt avantaj al digitalizării este faptul că putem învăța și de la specialiști din alte țări. Prin cursuri online, webinarii și demonstrații live, avem acces la tehnici moderne și la tendințe internaționale. Înainte, astfel de informații ajungeau greu la noi, dar acum sunt la un click distanță. Asta ne ajută să fim mai bine pregătiți pentru piața muncii și să înțelegem ce se cere în saloanele moderne.

Digitalizarea ne ajută și să colaborăm mai ușor. Putem lucra în echipă chiar și atunci când nu suntem în aceeași sală. Putem discuta tehnici, putem compara rezultate și putem cere sfaturi. Asta creează o comunitate de învățare în care fiecare elev poate contribui și poate învăța de la ceilalți. Într-un fel, tehnologia ne apropie, chiar dacă nu suntem fizic împreună.

Un alt lucru important este că tehnologia ne ajută să înțelegem mai bine responsabilitatea pe care o avem ca viitori tehnicieni în manichiură. Prin exemple video, studii de caz și materiale interactive, vedem ce se poate întâmpla atunci când o procedură este realizată greșit sau când regulile de igienă nu sunt respectate. Aceste resurse ne fac să conștientizăm că munca noastră nu este doar despre frumusețe, ci și despre sănătate. Într-un fel, tehnologia ne ajută să devenim mai atenți, mai disciplinați și mai conștienți de impactul pe care îl avem asupra oamenilor.

Totuși, chiar dacă tehnologia ne ajută mult, manichiura rămâne o meserie practică. Poți să vezi o mie de tutoriale, dar până nu ții pila în mână și nu simți cum lucrezi pe o unghie reală, nu poți spune că stăpânești tehnica. Practica este cea care ne formează cu adevărat. Tehnologia ne pregătește, ne explică și ne arată, dar doar exercițiul ne face mai buni. De aceea, cred că educația digitală nu înlocuiește școala, ci o completează. Ne dă curaj, ne ajută să înțelegem mai bine și ne pregătește pentru momentul în care trecem la lucrul real.

Pentru mine, reconfigurarea educației în era digitală înseamnă să învățăm mai inteligent, nu neapărat mai greu. Înseamnă să folosim tehnologia ca pe un sprijin, nu ca pe o scurtătură. Înseamnă să avem acces la informații moderne, la exemple clare și la resurse care ne ajută să devenim mai profesioniști. Iar în domeniul manichiurii, tehnologia chiar face diferența: ne ajută să fim mai atenți, mai creativi și mai responsabili.

Cred că viitorul educației în estetică este o combinație între practică și digital. Învățăm cu ochii, cu mintea și cu mâinile. Iar tehnologia ne ajută să le folosim pe toate trei mai bine.

Un alt lucru care s-a schimbat datorită digitalizării este modul în care învățăm vizual. În manichiură, foarte multe lucruri țin de observație: cum se ține pila, cum se formează apexul, cum se curăță cuticula sau cum se aplică o culoare fără dungi. Înainte, vedeam aceste lucruri doar în demonstrațiile profesorului, care uneori erau rapide sau greu de urmărit din spatele clasei. Acum, tehnologia ne permite să vedem aceleași proceduri din mai multe unghiuri, filmate clar, cu zoom pe detalii. Putem pune pauză, putem relua, putem compara. Asta ne ajută să înțelegem mult mai bine mișcările fine și să ne formăm ochiul profesional. Practic, învățăm cu adevărat „cu ochii”, nu doar din explicații.

Digitalizarea nu ne ajută doar să învățăm tehnici corecte, ci și să devenim mai creativi. Există aplicații unde putem combina culori, putem testa modele, putem vedea cum ar arăta o anumită formă de unghie înainte să o realizăm în practică. Putem salva idei, putem crea moodboard-uri și putem urmări artiști internaționali care postează lucrări impresionante. Toate aceste lucruri ne inspiră și ne ajută să ne dezvoltăm

stilul personal. Înainte, inspirația venea doar din reviste sau din ce vedeam în salon. Acum, avem acces la o lume întreagă de idei, iar asta ne face să fim mai curajoși și mai originali în ceea ce facem.

Un alt aspect important pe care tehnologia îl schimbă este modul în care înțelegem responsabilitatea profesională. În manichiură, nu este vorba doar despre estetică, ci și despre sănătate. Prin materiale video, studii de caz și exemple reale, vedem ce se poate întâmpla atunci când o procedură este făcută greșit sau când igiena nu este respectată. Aceste resurse ne arată consecințele reale, nu doar teoretice. Înainte, multe lucruri le învățam doar din manual, dar acum le vedem cu ochii noștri. Asta ne face să fim mai atenți, mai disciplinați și mai conștienți de impactul pe care îl avem asupra oamenilor. Tehnologia ne învață că un tehnician bun nu este doar talentat, ci și responsabil. Unul dintre cele mai interesante exemple de digitalizare în domeniul manichiurii este apariția aparatelor care printează modele direct pe unghii. Aceste dispozitive par desprinse din filmele SF, dar sunt deja o realitate în Japonia, unde pot fi găsite în mall-uri, saloane și chiar în unele magazine obișnuite. Practic, aparatul funcționează ca o imprimantă în miniatură: alegi modelul dorit dintr-o aplicație, introduci degetul în aparat, iar acesta printează imaginea perfect, în câteva secunde. Modelele pot fi extrem de complexe — de la flori, personaje anime, fotografii reale, până la designuri abstracte sau personalizate. Totul se face rapid, precis și fără riscul de a greși linia sau forma, așa cum se poate întâmpla atunci când lucrăm manual.

Pentru noi, elevii, aceste aparate sunt o dovadă clară că tehnologia schimbă complet modul în care se practică manichiura. Înainte, un model complicat putea dura chiar și o oră, iar dacă greșeai un detaliu, trebuia să o iei de la capăt. Acum, aparatul poate realiza același model în câteva secunde, cu o precizie pe care uneori nici un tehnician experimentat nu o poate atinge. Asta nu înseamnă că munca manuală nu mai contează, ci doar că tehnologia devine un ajutor important, mai ales pentru clienții care își doresc modele foarte detaliate sau personalizate. În plus, aceste imprimante pot salva timp, pot reduce stresul și pot oferi rezultate uniforme, ceea ce este un mare avantaj în saloanele aglomerate.

Un alt lucru fascinant este modul în care aceste aparate combină creativitatea cu tehnologia. De exemplu, poți încărca o fotografie din telefon și aparatul o transformă într-un design pentru unghii. Poți crea modele unice, pe care nu le are nimeni altcineva, sau poți reproduce imagini foarte mici, imposibil de realizat manual. În Japonia, multe fete își printează pe unghii poze cu animalele lor de companie, cu personaje preferate sau chiar cu prietenii lor. Este o formă modernă de exprimare artistică, care arată cât de mult poate evolua domeniul esteticii atunci când tehnologia este folosită inteligent.

Pentru mine, reconfigurarea educației în era digitală înseamnă exact asta: să învățăm mai inteligent, nu neapărat mai greu. Să folosim tehnologia ca pe un sprijin, nu ca pe o scurtătură. Iar în domeniul manichiurii, tehnologia chiar ne ajută să devenim mai buni, mai atenți și mai profesioniști.

EDUCAȚIA DIGITALĂ CA SPAȚIU AL AUTONOMIEI ELEVULUI

Elev: Țupu Ema Ionela, Liceul Tehnologic „Ion Bănescu” Mangalia
Prof. coordonator: Alina Gabriela GREC, Liceul Tehnologic „Ion Bănescu” Mangalia

În ultimii ani, educația s-a schimbat enorm, iar noi, elevii, simțim asta în fiecare zi. Tehnologia nu mai este doar un instrument pe care îl folosim ocazional, ci a devenit o parte importantă din modul în care învățăm, lucrăm și ne organizăm. Pentru mine, educația digitală înseamnă mai mult decât platforme online sau videoclipuri explicative. Înseamnă libertate, responsabilitate și posibilitatea de a învăța în ritmul meu. Practic, educația digitală a devenit un spațiu în care elevul are mai mult control asupra propriei formări, iar asta schimbă complet modul în care ne raportăm la școală.

Unul dintre cele mai mari avantaje ale educației digitale este faptul că ne oferă autonomie. Înainte, totul depindea de ritmul clasei: dacă profesorul explica repede, trebuia să ții pasul; dacă explica încet, te plictiseai. Acum, putem revedea lecțiile, putem căuta informații suplimentare, putem repeta până înțelegem și putem lucra în funcție de nevoile noastre. Asta ne ajută să ne cunoaștem mai bine și să ne dăm seama ce stil de învățare ni se potrivește. Unii învățăm mai bine vizual, alții prin repetiție, alții prin exemple practice. Tehnologia ne permite să alegem ce funcționează pentru noi.

Educația digitală ne ajută și să fim mai responsabili. Atunci când ai libertatea de a învăța în ritmul tău, trebuie să știi și cum să îți organizezi timpul. Platformele online ne arată termene limită, ne trimit notificări, ne permit să ne planificăm sarcinile și să ne urmărim progresul. Într-un fel, tehnologia ne învață să fim mai disciplinați, pentru că nu mai depindem doar de profesor. Suntem noi cei care trebuie să ne asigurăm că ne facem treaba la timp. Asta ne pregătește pentru viața de adult, unde autonomia și organizarea sunt esențiale.

Un alt lucru important este faptul că educația digitală ne oferă acces la resurse variate. Putem vedea videoclipuri, putem citi articole, putem participa la cursuri online sau putem folosi aplicații interactive. Toate acestea ne ajută să înțelegem mai bine materia și să ne dezvoltăm cunoștințele într-un mod mai interesant. De exemplu, atunci când învățăm despre manichiură, putem urmări tehnici profesionale, putem vedea

demonstrații filmate din mai multe unghiuri și putem compara stiluri diferite. Asta ne ajută să ne formăm propriul stil și să devenim mai creativi.

Educația digitală ne oferă și libertatea de a explora domenii care ne pasionează. Dacă ne place un anumit subiect, putem căuta informații suplimentare, putem urmări tutoriale sau putem participa la cursuri gratuite. Înainte, eram limitați la manual și la ce se predă la clasă. Acum, avem acces la o lume întreagă de informații. Asta ne ajută să ne descoperim pasiunile și să ne dezvoltăm în direcția în care ne dorim. Practic, educația digitală ne dă șansa să învățăm nu doar pentru școală, ci și pentru noi.

Un alt aspect important este faptul că educația digitală ne ajută să ne dezvoltăm încrederea în noi. Atunci când putem repeta o lecție până o înțelegem sau când putem lucra în ritmul nostru, nu ne mai simțim presați sau stresați. Putem învăța într-un mod mai relaxat, fără teama că vom rămâne în urmă. În plus, atunci când vedem progresul nostru în platformele digitale, ne simțim motivați să continuăm. Este o formă de autonomie care ne ajută să devenim mai siguri pe noi și mai conștienți de propriile abilități.

Educația digitală schimbă și relația dintre elev și profesor. Profesorul nu mai este singura sursă de informație, ci devine un ghid care ne ajută să selectăm resursele potrivite și să înțelegem ce este corect și ce nu. Într-o lume în care există atât de multe informații online, este important să știm ce este de încredere. Profesorul ne ajută să navigăm prin acest „ocean digital” și să alegem ce este relevant pentru noi. În același timp, noi avem libertatea de a explora și de a învăța în mod independent.

Un alt lucru care îmi place la educația digitală este faptul că ne ajută să colaborăm mai ușor. Putem lucra în echipă chiar și atunci când nu suntem în aceeași sală. Putem discuta pe grupuri, putem împărtăși idei, putem trimite poze sau filmări și putem primi feedback rapid. Asta ne ajută să învățăm unii de la alții și să ne simțim parte dintr-o comunitate. Autonomia nu înseamnă să înveți singur, ci să ai libertatea de a alege cum și cu cine înveți.

Pentru mine, educația digitală ca spațiu al autonomiei elevului înseamnă libertate, responsabilitate și încredere. Înseamnă să pot învăța în ritmul meu, să pot explora ce mă pasionează și să pot folosi tehnologia ca pe un sprijin, nu ca pe o scurtătură. Înseamnă să fiu mai implicată, mai motivată și mai conștientă de ceea ce pot să fac. Cred că viitorul educației este unul în care elevul are un rol mai activ, iar tehnologia este instrumentul care îl ajută să își descopere potențialul.

Un alt aspect important al educației digitale este faptul că ne oferă acces la resurse nelimitate, ceea ce ne face să fim mult mai independenți. Dacă înainte eram limitați la manual și la ce se discuta în clasă, acum putem căuta explicații suplimentare, putem urmări tutoriale, putem citi articole sau putem viziona prezentări interactive. Asta ne ajută să înțelegem materia din mai multe perspective și să alegem modul care ni se potrivește cel mai bine. Practic, nu mai depindem doar de o singură sursă de informație. Avem libertatea de a explora, de a compara și de a învăța în profunzime, ceea ce ne dezvoltă gândirea critică și ne face mai autonomi.

Educația digitală ne ajută și să ne organizăm mai bine timpul. Platformele online ne arată clar ce avem de făcut, până când și în ce ordine. Putem să ne planificăm singuri programul, să lucrăm atunci când suntem mai concentrați și să revenim asupra lecțiilor atunci când simțim că avem nevoie. Asta ne învață să fim responsabili și să ne gestionăm singuri ritmul de învățare. Înainte, totul era fix: ora începea, ora se termina, iar dacă nu înțelegeai ceva, rămâneai în urmă. Acum, autonomia înseamnă că putem recupera, putem aprofunda și putem progresa în funcție de propriile nevoi. Este un mod de învățare mult mai flexibil și mai adaptat fiecărui elev.

Un alt avantaj al educației digitale este faptul că ne ajută să ne evaluăm singuri. Multe platforme ne arată progresul, ne spun ce am înțeles bine și ce mai trebuie repetat. Putem vedea rezultatele imediat, fără să așteptăm corectarea profesorului. Asta ne ajută să ne cunoaștem mai bine punctele forte și punctele slabe și să lucrăm exact acolo unde avem nevoie. Autonomia înseamnă și să știi să te corectezi singur, iar tehnologia ne oferă instrumentele necesare pentru asta. În plus, faptul că putem vedea evoluția noastră în timp ne motivează și ne face să ne simțim mai implicați în propria formare.

Un alt aspect important al educației digitale este faptul că ne încurajează să fim mai curioși. Atunci când avem acces la platforme, tutoriale și materiale interactive, începem să explorăm subiecte pe care poate nu le-am fi descoperit niciodată în mod tradițional. De exemplu, dacă în timpul unei lecții apare un termen nou sau o tehnică interesantă, putem căuta imediat informații suplimentare. Asta ne face să învățăm nu doar ce este obligatoriu, ci și ce ne atrage cu adevărat. Autonomia înseamnă și libertatea de a descoperi, iar educația digitală ne oferă exact acest spațiu: un loc în care curiozitatea devine o parte naturală a învățării.

Educația digitală ne ajută să devenim mai responsabili și mai motivați. Atunci când profesorul nu mai este singurul care ne spune ce să facem, învățăm să ne asumăm propriile decizii. Trebuie să ne organizăm timpul, să ne verificăm temele, să ne urmărim progresul și să ne corectăm greșelile. Platformele digitale ne arată clar ce am făcut și ce mai avem de făcut, iar asta ne ajută să ne dezvoltăm auto-disciplina. Autonomia nu înseamnă doar libertate, ci și responsabilitate. Iar educația digitală ne oferă exact acest echilibru: libertatea de a învăța în felul nostru și responsabilitatea de a ne gestiona singuri procesul.

Pentru mine, educația digitală ca spațiu al autonomiei elevului înseamnă o schimbare reală în modul în care învățăm și ne dezvoltăm. Ne oferă libertatea de a explora, de a repeta, de a greși și de a corecta, fără presiune și fără limite. Ne ajută să ne descoperim pasiunile, să ne organizăm mai bine și să devenim

mai responsabili. În același timp, ne pregătește pentru o lume în care tehnologia este prezentă în orice domeniu, inclusiv în estetică și manichiură. Autonomia pe care o câștigăm prin educația digitală nu este doar un avantaj pentru școală, ci și pentru viață. Ne face mai siguri pe noi, mai flexibili și mai pregătiți pentru viitor.

ARTA MACHIAJULUI ÎN EPOCA DIGITALĂ: PROVOCĂRI, TENDINȚE ȘI OPORTUNITĂȚI EDUCAȚIONALE

M. i. Alina Florentina HANDRĂU, Liceul Tehnologic „Elisa Zamfirescu”, Satu Mare

Istoricul machiajului – de la Antichitate la era digitală

Machiajul reprezintă una dintre cele mai vechi forme de exprimare estetică și culturală, fiind utilizat încă din Antichitate atât în scop decorativ, cât și spiritual sau social. În civilizațiile antice, machiajul nu avea doar rolul de a evidenția frumusețea, ci reflecta statutul social, apartenența religioasă și chiar protecția împotriva factorilor de mediu.

În **Egiptul Antic**, femeile și bărbații foloseau frecvent produse cosmetice obținute din ingrediente naturale precum minerale, plante, argilă sau cărbune. Ochii erau conturați cu kohl, un amestec realizat din galenă și alte substanțe minerale, care avea atât rol estetic, cât și protector împotriva razelor puternice ale soarelui și a infecțiilor oculare. Machiajul era asociat cu eleganța, puterea și protecția divină, fiind utilizat inclusiv în ritualuri religioase.

Astfel, în epoca antică, machiajul depășea dimensiunea estetică, devenind un simbol cultural, spiritual și social, realizat exclusiv cu ajutorul resurselor naturale disponibile la acea vreme.

Epoca modernă a adus transformări semnificative în domeniul machiajului, odată cu dezvoltarea industriei cosmetice și apariția produselor profesionale destinate publicului larg și specialiștilor din domeniul beauty.

În secolul al XX-lea au apărut primele branduri cosmetice internaționale, care au revoluționat piața produselor de machiaj prin introducerea fondului de ten modern, a rujurilor în diferite nuanțe și a produselor special concepute pentru rezistență și performanță profesională. Machiajul scenic, fashion și TV s-a dezvoltat rapid, necesitând tehnici tot mai complexe și specializate. Astfel, profesia de makeup artist a început să fie recunoscută și apreciată la nivel profesional. Au apărut școli de specialitate, cursuri acreditate și programe de formare dedicate artei machiajului, unde accentul era pus atât pe creativitate, cât și pe cunoașterea tehnicilor corecte de aplicare.

Prin urmare, epoca modernă marchează trecerea de la utilizarea tradițională a machiajului la profesionalizarea și industrializarea acestui domeniu artistic.

În prezent, **era digitală** a schimbat profund atât industria beauty, cât și modul de formare profesională în domeniul machiajului. Dezvoltarea tehnologiei și accesul rapid la informație au transformat procesul de învățare, promovare și comunicare profesională, oferind noi oportunități pentru makeup artiști și cursanți. Una dintre cele mai importante schimbări este apariția tutorialelor online și a platformelor educaționale dedicate domeniului beauty. Platforme precum YouTube oferă acces gratuit la mii de demonstrații practice realizate de specialiști internaționali. Social media a devenit un instrument esențial atât pentru învățare, cât și pentru promovarea profesională. Rețele precum Instagram, TikTok sau Facebook permit makeup artiștilor să își prezinte lucrările, să urmărească tendințele internaționale și să interacționeze cu comunități profesionale din întreaga lume. În același timp, aceste platforme contribuie la dezvoltarea brandingului personal și la creșterea vizibilității profesionale. Tehnologia modernă a introdus și utilizarea inteligenței artificiale și a realității augmentate în industria cosmetică.

Astfel, era digitală redefineste conținutul domeniului machiajului, combinând creativitatea artistică cu inovația tehnologică și facilitând accesul la educație profesională la nivel global.

Predarea machiajului în era digitală

Transformarea digitală a educației influențează în mod direct și domeniul esteticii și al machiajului profesional. Dacă în trecut procesul didactic se baza aproape exclusiv pe demonstrația practică realizată în atelier, astăzi profesorul are la dispoziție numeroase instrumente digitale care facilitează învățarea interactivă, accesul rapid la informație și dezvoltarea competențelor profesionale ale elevilor.

Pornind de la structura unui proiect didactic clasic destinat lecției „Machiajul de seară”, se poate observa că metodele moderne pot fi integrate în fiecare etapă a activității didactice, contribuind la creșterea eficienței procesului educațional.

În **etapa organizării activității și a captării atenției**, tabla inteligentă poate înlocui metodele tradiționale bazate exclusiv pe explicație verbală și scriere pe tablă. Prin utilizarea acesteia, profesorul poate proiecta imagini profesionale, scheme cromatice, exemple de machiaje de seară și videoclipuri demonstrative care facilitează înțelegerea vizuală a conținutului. Spre exemplu, în cadrul lecției despre

machiajul de seară, elevii pot analiza pe tabla interactivă diferențele dintre un machiaj de zi și unul de seară, observând detalii privind intensitatea culorilor, tehnicile de blending sau iluminare.

*În contextul educației digitale, platforme precum **Livresq** permit realizarea unor lecții interactive moderne, care îmbină textul, imaginile, materialele video și exercițiile de evaluare într-un singur spațiu educațional. Profesorul poate crea module digitale dedicate etapelor realizării machiajului, unde elevii au acces la conținut structurat, tutoriale și fișe de lucru interactive. De exemplu, pentru tema „Machiajul de seară”, poate fi realizată o lecție digitală care să conțină:*

- prezentarea produselor necesare;*
- demonstrații video pentru pregătirea tenului;*
- exerciții interactive privind alegerea produselor în funcție de tipul tenului;*
- teste rapide de verificare a cunoștințelor.*

*Un alt instrument util în procesul didactic este **WAND AI** care poate sprijini profesorul în generarea de materiale educaționale, imagini explicative, structuri de lecții sau exemple vizuale adaptate diferitelor tipuri de machiaj. Utilizarea inteligenței artificiale în educație contribuie la personalizarea procesului de învățare și la adaptarea conținutului în funcție de nivelul elevilor.*

*În **etapa de transmitere și însușire a noilor cunoștințe**, metodele clasice precum studiul de caz sau metoda Buzz Groups pot fi completate cu resurse digitale interactive. În locul fișelor tradiționale pe hârtie, elevii pot primi sarcinile de lucru prin intermediul platformelor educaționale precum **Google Classroom**. Această platformă permite încărcarea materialelor, distribuirea rapidă a sarcinilor și transmiterea feedbackului în timp real.*

*De exemplu, studiul de caz privind „Armonizarea culorilor și adaptarea machiajului de seară pentru o clientă” poate fi prezentat digital prin imagini de înaltă rezoluție sau simulări video. Elevii pot analiza online caracteristicile clienței – forma feței, tipul tenului, culoarea ochilor și a părului – și pot propune variante de machiaj folosind aplicații digitale de design facial create în **Canva for Education**.*

*De asemenea, tutorialele video reprezintă una dintre cele mai eficiente metode moderne de predare în domeniul machiajului. Platforme precum **YouTube** oferă acces la demonstrații realizate de makeup artiști profesioniști din întreaga lume. Avantajul major al resurselor video constă în posibilitatea reluării explicațiilor și învățării în ritm propriu.*

Social media joacă, la rândul său, un rol important în predarea modernă a machiajului. Platforme precum Instagram sau TikTok au devenit surse importante de inspirație și documentare profesională. Elevii urmăresc tendințele actuale, tehnicile promovate de makeup artiști internaționali și evoluția stilurilor de machiaj. În același timp, profesorul poate utiliza aceste platforme pentru a crea comunități educaționale, pentru a distribui exemple de bune practici și pentru a stimula creativitatea elevilor.

Prin urmare, predarea machiajului în era digitală presupune îmbinarea metodelor clasice de instruire practică cu noile tehnologii educaționale. Utilizarea tablei inteligente, a platformelor interactive, a tutorialelor video și a aplicațiilor digitale transformă lecția într-o experiență dinamică, accesibilă și adaptată cerințelor actuale ale educației moderne. Digitalizarea nu înlocuiește practica directă, esențială în domeniul esteticii, însă completează și eficientizează procesul de formare profesională, pregătind elevii pentru cerințele unei industrii beauty aflate într-o continuă evoluție.

Concluzii – avantaje și limitări ale digitalizării în domeniul machiajului

Digitalizarea educației și dezvoltarea tehnologiei au produs schimbări importante în domeniul machiajului profesional, influențând atât modul de predare, cât și procesul de învățare și promovare profesională. Integrarea platformelor educaționale, a tutorialelor video, a aplicațiilor interactive și a rețelelor sociale a contribuit la modernizarea formării profesionale și la adaptarea acesteia la cerințele societății contemporane.

*Unul dintre cele mai importante **avantaje** ale digitalizării este accesul rapid și facil la informație. Elevii și profesorii pot consulta într-un timp foarte scurt materiale educaționale variate, tutoriale realizate de specialiști internaționali, demonstrații practice și tendințe actuale din industria beauty. Platforme precum YouTube, Livresq sau Google Classroom oferă posibilitatea desfășurării unor activități interactive și flexibile, adaptate ritmului individual de învățare.*

Un alt avantaj important îl reprezintă comunicarea rapidă și eficientă dintre profesor și elev. Platformele digitale permit transmiterea instantanee a materialelor, realizarea evaluărilor online și oferirea unui feedback personalizat. În plus, portofoliile digitale și rețelele sociale contribuie la promovarea profesională a elevilor și la dezvoltarea imaginii lor în domeniul beauty.

*Cu toate acestea, digitalizarea prezintă și anumite **limitări**. În domeniul machiajului, componenta practică și contactul direct cu clientul rămân esențiale pentru formarea profesională completă. Nicio platformă digitală nu poate substitui în totalitate experiența practică din atelier, unde elevul își dezvoltă dexteritatea, precizia mișcărilor și capacitatea de adaptare la particularitățile fiecărei persoane.*

În concluzie, digitalizarea reprezintă o etapă importantă în modernizarea educației și a formării profesionale în domeniul machiajului. Noile tehnologii oferă multiple oportunități de învățare, dezvoltare și promovare profesională, contribuind la creșterea calității actului educațional. Totuși, eficiența procesului de formare depinde de menținerea unui echilibru între utilizarea instrumentelor digitale și practica directă, indispensabilă în domeniul esteticii și al machiajului profesional.

BIBLIOGRAFIE

Șapera Stela și Vescan Mirela, *Machiaj*, București, Eurocor, 2011

AI and technologies in education | UNESCO

Digital-only beauty: From gaming skins to Zoom makeup | Vogue

<https://livresq.com/en/> – platformă pentru crearea lecțiilor interactive digitale.

<https://wand.ai/> – instrument AI pentru generarea de conținut educațional și materiale vizuale.

<https://www.canva.com/education/> – instrument pentru realizarea materialelor vizuale și a portofoliilor digitale.

„PRINȚESA SCI-FI A GALAXIEI”

Prof. Ligia Roxana ILISEI, Liceul Tehnologic “Anghel Saligny” Turț

Introducere

Moda a reprezentat întotdeauna o modalitate prin care oamenii și-au exprimat personalitatea, cultura și viziunea asupra lumii. De-a lungul timpului, stilurile vestimentare s-au schimbat în funcție de evoluția societății, a tehnologiei și a artei. În prezent, dezvoltarea tehnologică influențează din ce în ce mai mult domeniul modei, iar designerii creează haine care combină estetica, confortul și inovația. Materialele inteligente, luminile integrate și accesoriile digitale transformă treptat hainele în adevărate produse futuriste. În viitor, hainele nu vor avea doar rol decorativ, ci vor integra senzori, fibre optice, materiale interactive și elemente digitale. Moda viitorului va combina eleganța cu tehnologia și va oferi noi posibilități de exprimare artistică. Designerii moderni încearcă deja să creeze colecții inspirate de univers, roboți, galaxii și lumi imaginare. Rochia „Prințesa SCI-FI a Galaxiei” reprezintă o viziune artistică asupra modei viitorului, unde eleganța regală se îmbină cu tehnologia avansată și inspirația cosmică. Această creație vestimentară imaginează o prințesă a viitorului, puternică, misterioasă și sofisticată, care trăiește într-o lume dominată de tehnologie și explorare spațială.

Descrierea creației vestimentare

Rochia este concepută pentru a reprezenta o prințesă dintr-o lume futuristă, aflată într-o galaxie avansată tehnologic. Designul îmbină elemente elegante clasice cu detalii moderne și spectaculoase. Silueta rochiei este amplă, elegantă și impunătoare, de tip A-line, având o trenă lungă care oferă impresia de plutire și mișcare continuă. Partea superioară a rochiei este realizată sub forma unui corset bine structurat, decorat cu linii geometrice inspirate din arhitectura modernă și din formele navelor spațiale. Corsetul pune în evidență eleganța și rafinamentul personajului, sugerând în același timp forță și autoritate. Fusta este realizată din mai multe straturi transparente de organza și voal, care creează efectul unei ceți cosmice și al unui univers misterios. Materialele vaporoză permit luminii să se reflecte în diferite nuanțe, oferind impresia că rochia este în continuă transformare. În anumite zone ale rochiei sunt integrate fibre optice și benzi luminoase discrete, care oferă efecte spectaculoase în lumină slabă. Aceste lumini simbolizează energia cosmică și tehnologia avansată. În timpul mișcării, efectele luminoase creează imaginea unei galaxii în mișcare. Întregul ansamblu este gândit pentru a transmite ideea unei ființe elegante și puternice, desprinse dintr-o lume futuristă și misterioasă.

Materiale futuriste utilizate

Pentru realizarea acestei creații vestimentare sunt utilizate materiale moderne și inovatoare, specifice conceptului de modă futuristă. Aceste materiale nu au doar rol estetic, ci și funcțional, reprezentând direcția în care industria textilă se dezvoltă. Materialul holografic este unul dintre cele mai importante elemente ale rochiei. Acesta își schimbă nuanțele în funcție de lumină și de unghiul de privire, oferind reflexii albastre, mov și argintii. Efectul vizual creat amintește de suprafața stelelor și a galaxiilor. Organza transparentă și voalul fin contribuie la aspectul vaporos și elegant al creației. Aceste materiale creează impresia de plutire și fluiditate, oferind rochiei un aspect delicat și spectaculos. Fibrele optice integrate în material reprezintă elementul tehnologic principal. Ele creează efecte luminoase discrete, sugerând fluxuri de energie și conexiunea dintre om și univers. În viitor, astfel de tehnologii ar putea permite hainelor să își schimbe culoarea sau intensitatea luminii în funcție de mediul înconjurător. Elementele metalice decorative și inserțiile din vinil flexibil completează aspectul futurist și regal al rochiei. Aceste detalii oferă rezistență,

structură și un design modern inspirat din tehnologia spațială. Materialele utilizate simbolizează evoluția tehnologiei textile și transformarea hainelor în produse inteligente, interactive și sustenabile.

Materiale futuriste utilizate

Pentru realizarea acestei creații vestimentare sunt utilizate materiale moderne și inovatoare, specifice conceptului de modă futuristă. Aceste materiale nu au doar rol estetic, ci și funcțional, reprezentând direcția în care industria textilă se dezvoltă. Materialul holografic este unul dintre cele mai importante elemente ale rochiei. Acesta își schimbă nuanțele în funcție de lumină și de unghiul de privire, oferind reflexii albastre, mov și argintii. Efectul vizual creat amintește de suprafața stelelor și a galaxiilor. Organza transparentă și voalul fin contribuie la aspectul vaporos și elegant al creației. Aceste materiale creează impresia de plutire și fluiditate, oferind rochiei un aspect delicat și spectaculos. Fibrele optice integrate în material reprezintă elementul tehnologic principal. Ele creează efecte luminoase discrete, sugerând fluxuri de energie și conexiunea dintre om și univers. În viitor, astfel de tehnologii ar putea permite hainelor să își schimbe culoarea sau intensitatea luminii în funcție de mediul înconjurător. Elementele metalice decorative și inserțiile din vinil flexibil completează aspectul futurist și regal al rochiei. Aceste detalii oferă rezistență, structură și un design modern inspirat din tehnologia spațială. Materialele utilizate simbolizează evoluția tehnologiei textile și transformarea hainelor în produse inteligente, interactive și sustenabile.

Paleta cromatică și simbolistică

Culorile alese pentru această rochie sunt inspirate de univers, energie cosmică și tehnologie. Fiecare nuanță are o semnificație aparte și contribuie la crearea unei imagini spectaculoase și misterioase. Albul perlat și argintiul reprezintă puritatea, eleganța și lumina stelelor. Aceste culori oferă impresia de rafinament și noblete, specifice unei prințese galactice. Accentele de albastru electric simbolizează tehnologia, inteligența și energia viitorului. Această culoare este asociată cu lumina digitală, calculatoarele și universul modern. Movul neon sugerează misterul cosmosului și imaginația fără limite. Este o culoare puternică și artistică, des întâlnită în designul science-fiction. Lumina albă rece și turcoaz integrată în design sugerează conexiunea dintre om și univers. Aceste nuanțe creează efecte spectaculoase și oferă senzația unui spațiu cosmic infinit. Întreaga paletă cromatică contribuie la crearea unei imagini futuriste, elegante și impresionante.

Accesorii și detalii speciale

Rochia este completată de accesorii inspirate din stilul science-fiction și din moda regală futuristă. Aceste detalii speciale transformă creația într-un adevărat costum artistic. Gulerul înalt amintește de armurile regale futuriste și oferă eleganță și autoritate personajului. Forma acestuia este inspirată din costumele spațiale și din moda avangardistă. Umerii accentuați sugerează aripi stilizate și simbolizează libertatea, puterea și explorarea universului. Designul geometric oferă un aspect modern și sofisticat. Coroana minimalistă luminoasă reprezintă simbolul puterii și al inteligenței unei prințese galactice. Lumina integrată în accesorii creează un efect vizual spectaculos și completează armonios întregul costum. Trena lungă, decorată cu lumini discrete și reflexii holografice, oferă impresia că personajul plutește în spațiu. În timpul mersului, aceasta creează efecte dinamice asemănătoare unei cozi de cometă. Machiajul și coafura completează imaginea futuristă prin utilizarea de accente metalice, pietre decorative și efecte strălucitoare inspirate de stele și galaxii.

Moda viitorului și tehnologia

În viitor, industria modei va utiliza tot mai multe materiale inteligente și tehnologii digitale. Hainele vor deveni interactive și vor putea îndeplini funcții multiple, nu doar estetice.

Vor exista haine capabile să își schimbe culoarea în funcție de temperatură, lumină sau starea emoțională a utilizatorului. Alte materiale vor putea regla temperatura corpului sau vor monitoriza anumite funcții biologice. Imprimarea 3D va permite realizarea rapidă a unor creații vestimentare complexe și personalizate. Designerii vor putea produce haine adaptate perfect corpului fiecărei persoane. Inteligența artificială va avea un rol important în crearea și personalizarea hainelor. Programele digitale vor putea genera modele noi, combinații

cromatice și structuri inovatoare. Moda viitorului va pune accent și pe sustenabilitate. Materialele reciclabile, fibrele biodegradabile și tehnologiile ecologice vor reduce impactul negativ asupra mediului. Rochia „Prințesa SCI-FI a Galaxiei” reflectă această direcție modernă și demonstrează cum imaginația poate deveni realitate prin tehnologie și creativitate artistică.

Moda viitorului și sustenabilitatea

Pe lângă tehnologie și aspectul spectaculos, moda viitorului va pune accent și pe protejarea mediului înconjurător. Designerii vor utiliza materiale reciclabile, fibre biodegradabile și tehnologii care reduc consumul de energie și poluarea.

Hainele inteligente vor fi create astfel încât să reziste mai mult timp și să poată fi reutilizate sau transformate. În cazul rochiei „Prințesa SCI-FI a Galaxiei”, materialele futuriste sunt alese nu doar pentru efectul vizual impresionant, ci și pentru capacitatea lor de a reprezenta o modă modernă și responsabilă. Integrarea fibrelor optice cu consum redus de energie și utilizarea materialelor ușoare simbolizează legătura dintre progresul tehnologic și respectul pentru natură. Astfel, creația vestimentară transmite ideea că moda viitorului trebuie să fie atât inovatoare, cât și sustenabilă.

Impactul artistic al creației

Rochia „Prințesa SCI-FI a Galaxiei” nu reprezintă doar un obiect vestimentar, ci și o formă de artă contemporană. Prin combinația dintre lumini, texturi și elemente inspirate din univers, creația atrage atenția și provoacă imaginația privitorului. Designul transmite ideea unei lumi futuriste în care oamenii trăiesc în armonie cu tehnologia și explorează noi forme de exprimare artistică. Spectacolul vizual creat de materialele holografice și de efectele luminoase transformă rochia într-o apariție unică. Această creație poate fi prezentată în concursuri tematice, expoziții de modă, prezentări artistice sau evenimente inspirate din universul science-fiction. Ea demonstrează că moda poate deveni un limbaj artistic prin care oamenii își exprimă viziunea asupra viitorului.

Concluzie

Creația vestimentară „Prințesa SCI-FI a Galaxiei” reprezintă o combinație între eleganța clasică și inovația futuristă. Prin materialele utilizate, formele spectaculoase și efectele luminoase, rochia sugerează imaginea unei lumi avansate tehnologic, în care moda devine o expresie a creativității și a progresului. Acest proiect demonstrează că moda viitorului nu va fi doar despre aspect, ci și despre inteligență, funcționalitate și conexiunea dintre om și univers. Prin imaginație și tehnologie, designerii pot crea adevărate opere de artă care transformă hainele în experiențe vizuale și emoționale. Rochia „Prințesa SCI-FI a Galaxiei” reprezintă simbolul unei lumi moderne, elegante și inovatoare, în care limitele dintre modă, artă și tehnologie dispar treptat.

Bibliografie

- Xiaming Tao – *Smart Fibres, Fabrics and Clothing: Fundamentals and Applications*, Woodhead Publishing, 2001 – lucrare despre textile inteligente și materiale utilizate în moda viitorului.
- Revista WIRED – articole despre tehnologie, modă digitală și creații vestimentare futuriste.
- William Gibson – *Neuromancer*, Ace Books, 1984 – roman science-fiction care a influențat stilul cyberpunk și designul futurist.
- Vogue_Runway – sursă online cu exemple reale de colecții futuriste și prezentări de modă avangardistă.
- Articole și documentare despre imprimarea 3D, fibre optice și materiale holografice utilizate în industria textilă modernă.

EDUCAȚIA ÎN ERA DIGITALĂ

Prof. înv. preșcolar IUHÁSZ Tímea Noémi, Școala Gimnazială Oar, Structura Grădinița cu Program Prolungit Oar

Societatea contemporană traversează o perioadă de transformări accelerate generate de dezvoltarea tehnologiilor digitale. Aceste schimbări influențează toate domeniile vieții sociale, inclusiv educația. Procesul educațional tradițional, bazat exclusiv pe predarea față în față și pe utilizarea manualelor tipărite, este înlocuit treptat de metode moderne care valorifică internetul, platformele online și dispozitivele digitale. Astfel, actul educațional se reconfigurează pentru a răspunde nevoilor unei societăți bazate pe informație și cunoaștere. Era digitală a adus numeroase oportunități pentru elevi, profesori și instituțiile de învățământ. Accesul rapid la informație, comunicarea instantanee și diversitatea resurselor educaționale permit desfășurarea unui proces instructiv-educativ mai flexibil și mai atractiv. Totodată, această transformare implică și provocări legate de adaptarea cadrelor didactice, de protecția datelor personale și de dependența excesivă de tehnologie.

Rolul tehnologiei în procesul educațional

Tehnologia digitală a devenit un instrument esențial în educație. Utilizarea calculatoarelor, tabletelor, telefoanelor inteligente și a platformelor educaționale facilitează accesul elevilor la informații și contribuie la

dezvoltarea competențelor digitale necesare în societatea actuală. În prezent, elevii pot participa la cursuri online, pot realiza proiecte colaborative și pot accesa biblioteci virtuale din orice colț al lumii. Platformele educaționale precum Google Classroom, Microsoft Teams sau Moodle permit organizarea eficientă a lecțiilor și comunicarea rapidă între profesori și elevi. De asemenea, aplicațiile interactive și materialele multimedia contribuie la creșterea interesului pentru învățare. Prin intermediul videoclipurilor, simulărilor și jocurilor educative, informațiile devin mai ușor de înțeles și de reținut. Un alt avantaj important al digitalizării este posibilitatea personalizării procesului de învățare. Fiecare elev poate învăța în propriul ritm, având acces la materiale suplimentare adaptate nivelului său de pregătire. În acest mod, educația devine mai incluzivă și mai eficientă.

Transformarea rolului profesorului și al elevului

În era digitală, rolul profesorului nu mai este doar acela de furnizor de informații, ci și de ghid și facilitator al învățării. Profesorul trebuie să selecteze resursele potrivite, să stimuleze gândirea critică și să îi învețe pe elevi cum să utilizeze corect informațiile disponibile online. În plus, cadrele didactice trebuie să își dezvolte permanent competențele digitale pentru a face față cerințelor actuale. Elevul devine un participant activ la procesul educațional. Acesta are posibilitatea să caute informații, să colaboreze cu colegii și să își exprime opiniile prin intermediul platformelor digitale. Astfel, accentul se mută de la memorarea mecanică a informațiilor la dezvoltarea creativității, a spiritului critic și a capacității de rezolvare a problemelor. De asemenea, învățarea online încurajează autonomia și responsabilitatea elevului. Pentru a avea rezultate bune, acesta trebuie să își organizeze timpul și să manifeste disciplină în utilizarea tehnologiei.

Avantajele și dezavantajele digitalizării educației

Digitalizarea educației oferă numeroase avantaje. În primul rând, facilitează accesul rapid la o cantitate mare de informații. Elevii și profesorii pot utiliza resurse variate, precum enciclopedii online, platforme educaționale și materiale multimedia. În al doilea rând, tehnologia permite desfășurarea cursurilor la distanță, aspect foarte important în situații de criză. Un alt beneficiu este dezvoltarea competențelor digitale, esențiale pe piața muncii. Utilizarea constantă a tehnologiei contribuie la formarea unor abilități precum comunicarea online, colaborarea virtuală și utilizarea aplicațiilor informatice. Cu toate acestea, există și dezavantaje. Unul dintre cele mai mari riscuri este dependența excesivă de tehnologie, care poate afecta sănătatea fizică și psihică a elevilor. Petrecerea unui timp îndelungat în fața ecranelor poate provoca oboseală, probleme de vedere și scăderea capacității de concentrare. În plus, nu toți elevii beneficiază de acces egal la tehnologie și internet, ceea ce poate genera inegalități educaționale. Lipsa dispozitivelor moderne sau a unei conexiuni stabile la internet reprezintă o problemă pentru multe familii. De asemenea, utilizarea necorespunzătoare a internetului poate expune elevii la informații false sau la pericole din mediul online.

Perspective de viitor

Viitorul educației va fi strâns legat de evoluția tehnologiei. Inteligența artificială, realitatea virtuală și platformele interactive vor transforma modul în care elevii învață și profesorii predau. Se estimează că învățarea va deveni tot mai personalizată, iar tehnologia va contribui la identificarea nevoilor fiecărui elev.

Cu toate acestea, tehnologia nu poate înlocui complet relația umană dintre profesor și elev. Comunicarea directă, empatia și sprijinul emoțional rămân elemente esențiale ale procesului educațional. Din acest motiv, este important ca digitalizarea să fie utilizată în mod echilibrat și responsabil. Pentru ca reconfigurarea actului educațional să fie eficientă, este necesară investiția în infrastructură digitală, formarea cadrelor didactice și elaborarea unor politici educaționale adaptate noilor realități. De asemenea, elevii trebuie educați în spiritul utilizării corecte și sigure a tehnologiei.

Concluzie

Reconfigurarea actului educațional în era digitală reprezintă un proces complex și necesar, determinat de evoluția rapidă a tehnologiei și de schimbările din societate. Digitalizarea aduce multiple avantaje, precum accesul facil la informații, flexibilitatea învățării și dezvoltarea competențelor digitale. În același timp, aceasta presupune și provocări legate de inegalitățile sociale, dependența de tehnologie și necesitatea adaptării continue. Educația viitorului trebuie să combine metodele tradiționale cu noile tehnologii pentru a forma persoane capabile să se adapteze cerințelor unei lumi moderne și dinamice. Astfel, tehnologia trebuie privită ca un sprijin al procesului educațional, nu ca un substitut al valorilor fundamentale ale educației.

A DIGITÁLIS PEDAGÓGIA FONTOSSÁGA A MODERN OKTATÁSBAN

Prof. Kovács Izabella, Liceul Tehnologic „Elisa Zamfirescu”, Satu Mare

A digitális átalakulás korában az oktatás történelmi válaszúthoz érkezett. A digitális pedagógia koncepciója már nem pusztán trend, hanem a modern oktatási rendszerek alapvető szükségletévé vált. Ez

az innovatív megközelítés teljesen újradefiniálja a tanítási-tanulási-értékelési folyamatot, és a digitális technológiákat nem csupán segédeszközként, hanem egy új oktatási filozófia központi elemeként integrálja. A hagyományos módszerekről a digitális pedagógiára való áttérés olyan forradalmat jelent, amely túlmutat a technológia pusztá használatán, és a 21. században a tanulásról és a készségfejlesztésről való gondolkodásmód mélyreható átalakítását célozza.

A digitális pedagógia meghatározása és fogalma

A digitális pedagógia a pedagógia azon ága, amely a digitális technológiák jelentős részét tartalmazó oktatási helyzetek tervezését, megvalósítását és értékelését, valamint a megvalósításukhoz szükséges feltételeket tanulmányozza. A Közös Információs Rendszerek Bizottsága (JISC) meghatározása szerint a digitális pedagógia "annak tanulmányozása, hogy a digitális technológiák hogyan használhatók optimálisan a tanításban és a tanulásban". Magában foglalja a különböző digitális alkalmazások és eszközök, a virtuális tanítási és tanulási asszisztensek, a tanárok digitális kompetenciái, az oktatáspolitikai és a konkrét programok oktatási szempontjait is.

Ezt a meghatározást nem úgy kell érteni, mint a hagyományos oktatás egyszerű átültetését a digitális környezetbe. Ahogy a hibrid pedagógia hangsúlyozza, a digitális pedagógia "nem egyszerűen a technológiák tanításhoz való használatáról szól, hanem arról, hogy ezeket az eszközöket kritikai pedagógiai szempontból közelítjük meg". A tanulási célok alapvető újralibrálásáról, a didaktikai elvek körülírásáról, valamint az új tanulási környezetekhez igazított stratégiai és eszközrendszer meghatározásáról van szó.

A digitális pedagógia alapvetően az oktatással foglalkozik - elvek és törvényszerűségek, jellemzők, korlátok -, és a terület sajátosságát az a megkülönböztető jegy adja, amelyet a digitális komponens a tanítási módszerekhez, az iskolai előrehaladás értékeléséhez, a tartalomhoz és a tanulási feltételekhez ad. Amennyiben a digitális technológiák által támogatott tanítási, tanulási és/vagy értékelési tapasztalat nem ültethető át az "analóg környezetbe" anélkül, hogy annak lényege megváltozna, akkor kizárólag a szakterületre jellemző innovációról beszélhetünk.

Kulcsfogalmak és szinonimák (e-learning, online oktatás stb.)

A digitális pedagógia fogalmak és kifejezések széles skáláját foglalja magában, amelyek - bár gyakran felcserélhetők - sajátos árnyalatokkal rendelkeznek. A leggyakrabban előforduló fogalmak közé tartoznak a következők: számítógépes oktatás, számítógépes oktatás, technológia által közvetített pedagógia, virtuális tanulási/oktatási környezetek, digitális tanterv. A lista folytatódik a távoktatással, e-learning, online tanulás/online pedagógia, webalapú tanulás, pedagógia a kibertérben vagy kiberpedagógia, multimédiapedagógia.

A nomenklatúra magában foglalja az OER-alapú pedagógiát, az elektronikus támogatott pedagógiát és a hibrid pedagógiát is. E kifejezések mindegyike a technológia oktatásba való integrációjának sajátos aspektusait tükrözi. Az e-learning például az oktatási tartalmak elektronikus úton történő átadásának technikai aspektusára összpontosít, míg a digitális pedagógia tágabb perspektívát képvisel, beleértve az oktatás átalakításának filozófiai és módszertani dimenzióit is.

Az online oktatás az oktatáshoz való hozzáférés földrajzi és időbeli aspektusát hangsúlyozza, míg a vegyes tanulás a személyes és a digitális oktatás elemeit egyesíti integrált megközelítésben. Brian Croxall a digitális pedagógiát tágan úgy határozza meg, mint "az elektronikus elemek felhasználása az oktatási élmény fokozására vagy megváltoztatására".

Fogalmi keret (hogyan illeszkedik a digitális pedagógia az oktatástudományokba)

Neveléstudományi szempontból a digitális pedagógia nem egy teljesen önálló tudományág, hanem az általános pedagógia kiterjesztése és kontextualizálása a digitális technológiák kontextusában. Ez "nem egy új pedagógia, hanem egy kiterjesztés, a kontextualizálás egy formája, és az új technológiáknak az oktatási folyamatokba való integrálásából eredő új típusú problémákra való összpontosítás". A digitális pedagógia a tanuláselméletekben, például a konstruktivizmusban és a szociokonstruktivizmusban

gyökerezik, de olyan korábbi, kifejezetten erre a témára irányuló törekvésekben is, mint a számítógépes oktatás, a kritikai pedagógia és a nyílt pedagógia.

Ezen elméleti alapok és a modern technológiák által kínált lehetőségek integrálásával a digitális pedagógia új paradigmákat dolgoz ki, amelyek újrakonfigurálják az oktatási folyamat résztvevői közötti kapcsolatokat. A szakemberek a digitális pedagógiát "a pedagógiai innováció lándzsájának", a kortárs oktatáselmélet és -gyakorlat változásának fő forrásának tekintik. A neveléstudományokon belül ezt a központi helyet az indokolja, hogy a digitális pedagógia képes választ adni a jelenlegi oktatási kihívásokra és előre jelezni a jövőbeli oktatási igényeket.

A digitális pedagógiát a nyílt pedagógiával vagy nyílt oktatással konvergálva határozták meg és operacionalizálták. A nyílt oktatás "sikeresen illeszkedik a szerepek fluiditása, a tanulókörzpontúság, az elosztott erőforrások, a virtuális eszközök és az aszinkron tanórák által meghatározott új paradigmába". A két fogalmi terület közötti átfedések sokasága mutatja a konstruktumok közötti kölcsönös függőséget.

Digitális pedagógia, illetve hagyományos pedagógia

Különbségek és komplementaritások (megközelítések, eszközök, a tanár szerepe)

A digitális pedagógia és a hagyományos pedagógia közötti különbségtétel nem korlátozódik a használt eszközökre, hanem a megközelítés, az oktatási filozófia és az oktatási folyamatban résztvevők által vállalt szerepek alapvető különbségeit érinti. A hagyományos módszereket a tartalom elsajátításának hangsúlyozása jellemzi, és elsősorban az oktatás információs oldalára összpontosítanak. Ezek középpontjában a tanár tanítási tevékenysége áll, a tanulót az oktatás tárgyának tekintik, és a kommunikáció általában egyirányú.

A hagyományos rendszerben a tanár a fő információforrásként funkcionál, és elsősorban kommunikatív módon közvetíti az információkat a tanulóknak. A hagyományos módszerek a tudás reprodukálására helyezik a hangsúlyt, elsősorban végtermékorientáltak, és az értékelés valójában a tudás reprodukálása. Ezek formalizáltak és versenyre serkentik a tanulást, ami extrinsic motivációt generál a tanulásra.

Ezzel szemben a digitális pedagógia a tanulókörzpontú megközelítést alkalmazza, amelyben a tanuló aktív résztvevőjévé válik a tanulási folyamatnak. A digitális technológiák megkönnyítik a többirányú kommunikációt és lehetővé teszik a személyre szabott tanulási tapasztalatokat. A tanár szerepe az információközvetítőtől a tanulás elősegítőjévé, mentorává és a tartalom kurátorává alakul át. A digitális korban a tanár "a tanulási élmények tervezőjévé válik, interaktív és ösztönző tevékenységeket hoz létre, mentor és coach, aki személyre szabott visszajelzést és bátorítást nyújt".

Az alkalmazott eszközök jelentősen eltérnek a két megközelítés között. A hagyományos oktatás a nyomtatott tankönyvekre, klasszikus táblákra és fizikai anyagokra támaszkodik, míg a digitális pedagógia online platformokat, interaktív alkalmazásokat, multimédiás forrásokat, virtuális és kiterjesztett valóságot integrál. A hagyományos tantermekben táblákat és táblákat használnak, míg a digitális oktatás nagy interaktív képernyőket és a diákok képernyőit. Ezek az eszközbeli különbségek mélyreható változásokat generálnak az oktatási folyamat dinamikájában.

A tanulási tér szervezése is jelentős átalakuláson megy keresztül. A hagyományos, kötött és hierarchikus felépítésű tantermet felváltják vagy kiegészítik a rugalmas virtuális környezetek, amelyek lehetővé teszik a távoli együttműködést, a globális erőforrásokhoz való hozzáférést és az egyéni tanulási ritmushoz való alkalmazkodást. E különbségek ellenére a digitális pedagógia nem a hagyományos módszerek teljes felváltására, hanem inkább kiegészítésére törekszik.

A digitális pedagógia jelentősége a kortárs oktatásban

Előnyök a tanulók számára (nagyobb elkötelezettség, a tanulás személyre szabása, hozzáférés a különböző erőforrásokhoz).

A digitális pedagógia bevezetése jelentős előnyökkel jár a tanulók számára, és több dimenzióban is átalakítja oktatási tapasztalataikat. Az egyik legjelentősebb előny a fokozott elkötelezettség (aktív részvétel). 2023-ban a Tyton Partners nemrégiben készült tanulmánya szerint a diákok 69%-je az online, hibrid vagy vegyes tanulási lehetőségeket részesíti előnyben a teljesen személyes oktatással szemben.

Az információkhoz való gyors és széles körű hozzáférés egy másik nagy előny. A hallgatók hozzáférhetnek "az oktatási források, például könyvek, tudományos cikkek, videós oktatóanyagok, interaktív szimulációk és online tanfolyamok hatalmas univerzumához". A források e gazdagsága lehetővé teszi az önálló és változatos tanulást, a tudás megerősítését minden diák saját tempójában. A technológia nagyszámú felhasználó számára biztosít egyidejű hozzáférést nagy mennyiségű információhoz, és szélesíti a tudás horizontját.

A tanulás személyre szabása a digitális pedagógia egyik legforradalmibb eleme. Az online tanulási platformok és oktatási alkalmazások az egyes tanulók igényeihez és fejlődéséhez igazítják a tartalmat és a tanítási módszereket. Ez a személyre szabott megközelítés növeli a tanulók elkötelezettségét és motivációját, lehetővé téve számukra, hogy teljes mértékben kiaknázzák a bennük rejlő lehetőségeket. Az adaptív tanulási alkalmazások a tanuló teljesítménye alapján módosítják a tartalom nehézségét.

Előnyök a tanárok számára (rugalmasság, hatékonyság, a tanulók fejlődésére vonatkozó adatok)

A tanárok számára a digitális pedagógia mélyreható változásokat hoz a szakmai gyakorlatban, új lehetőségeket kínál a fejlődésre és az oktatási folyamat hatékonyságára. Az időbeli és térbeli rugalmasság jelentős előny, amely lehetővé teszi a tanárok számára, hogy oktatási tevékenységeiket a földrajzi és kötött órarendi korlátoktól függetlenül szervezzék meg. A tevékenységek hatékonysága egy másik jelentős előny. A digitális eszközök felszabadítják a tanárt "számos ismétlődő vagy rutinszerű feladat alól, így több idő marad a tanítás kreatív és kapcsolati aspektusaira". A tanulók előrehaladásáról szóló részletes adatokhoz való hozzáférés forradalmasítja a tanárok tanítási stratégiáinak kiigazítását. A digitális platformok valós idejű elemzéseket nyújtanak a diákok teljesítményéről, és azonosítják az egyes diákok erősségeit és gyengeségeit. Ezek az információk lehetővé teszik a célzott oktatási beavatkozásokat és a személyre szabott tanulási utakat. Az online alkalmazásokat használó értékelések releváns és gyors módot biztosítanak a tanulók fejlődésének nyomon követésére.

A digitális eszközök használatával hatékonyabbá válik a tananyagok létrehozása és terjesztése. A tanárok interaktív multimédiás tartalmakat fejleszthetnek, szisztematikusan rendszerezhetik a forrásokat és valós időben frissíthetik az anyagokat. A digitális eszközök segítségével a tanárok interaktív órákat hozhatnak létre, a tartalmat az egyes tanulók igényeihez igazítva. A kollégákkal való együttműködést és a bevált gyakorlatok megosztását megkönnyítik az online szakmai együttműködési platformok.

A tanárok digitális kompetenciáinak fejlesztése hozzájárul a szakmai önbizalom és hatékonyság növeléséhez. A digitális korban a tanárok digitális kompetenciái alapvető fontosságúak, és ismerniük kell a különböző online oktatási platformokat. Az európai DigCompEdu keretrendszer átfogó keretet biztosít e kompetenciák értékeléséhez és fejlesztéséhez, és 22 kompetenciát vázol fel, amelyek hat területre oszlanak.

Következtetések - Miért elengedhetetlen a digitális pedagógia bevezetése?

A digitális pedagógia bevezetése már nem lehetőség, hanem elengedhetetlen a mai oktatási rendszerek számára. A technológiai fejlődés és az olyan globális kihívások, mint a világlárvány által felgyorsított mélyreható társadalmi átalakulások megmutatták, hogy az oktatásnak gyorsan kell alkalmazkodnia az új realitásokhoz. A pandémiás időszak a digitális technológia gyorsított stílusú bevezetését jelentette az oktatási rendszerbe.

A digitális pedagógia konkrét válaszokat kínál napjaink oktatási kihívásaira: a tanulás személyre szabásának szükségességére, a digitális kompetenciák fejlesztésének szükségességére, az oktatás rugalmasságának követelményére, valamint a digitális anyanyelvű generációk tanulási stílusához való alkalmazkodás szükségességére. Ez a megközelítés nem váltja fel az oktatás alapvető értékeit, hanem a technológiák intelligens integrálásával továbbfejleszti és modernizálja azokat. Az oktatás digitalizálására vonatkozó román nemzeti stratégia elismeri, hogy "minden tanárnak rendelkeznie kell a digitális eszközök használatához szükséges készségekkel és magabiztossággal a tanítás - tanulás - értékelés során".

A jövőre nézve a digitális pedagógia tovább fog fejlődni, integrálva az olyan újonnan megjelenő technológiákat, mint a mesterséges intelligencia, a gépi tanulás és a kiterjesztett valóság. Ennek az átalakulásnak a sikere a tanárképzésbe való befektetésen, a technológiai infrastruktúra fejlesztésén és a tantervnek a 21. század követelményeire való igazításán múlik. A digitális pedagógia elfogadása az oktatás jövőjébe való befektetés, amely a tanulóknak olyan készségeket biztosít, amelyekkel sikeresen eligazodhatnak az egyre inkább digitalizált világban, a tanároknak pedig olyan eszközöket, amelyekkel újradefiniálhatják és megújíthatják oktatási gyakorlatukat.

A digitális technológia "nagy lehetőségeket rejt magában: az összekapcsolhatóság, a hordozhatóság, a nyílt oktatási források és a mesterséges intelligencia terén elért fejlődés több lehetőséget teremt a marginalizált tanulók elérésére". A szervezet azonban felhívja a figyelmet a továbbra is fennálló digitális szakadékokra - 2,6 milliárd ember (a világ népességének 32%-je) még mindig nem fér hozzá az internethez, és az általános iskolák 60%-je nem rendelkezik internetkapcsolattal.

Itt az ideje, hogy a "vajon" kérdéstől a "hogyan" kérdésre térjünk át a digitális pedagógia hatékony, az oktatási előnyök maximalizálását célzó megvalósításának kérdésére. Az online oktatásról és a technológiával történő tanításról szóló viták során túl gyakran jutunk el a technológia használatának "hogyan" és "mikor" kérdéséig, anélkül, hogy megállnánk a "ha" és a "miért" kérdésén gondolkodni. A digitális pedagógia ma a pedagógiai innováció élharcosa, az oktatási elmélet és gyakorlat változásának fő forrása.

A digitális pedagógia esetében teljesen át kellett alakítani az oktatásszervezést, számonkérést, ellenőrzést, időgazdálkodást és a pedagógiai módszertant. Az eltelt időszakban kirajzolódott, hogy a közismereti tárgyak esetében a digitális, illetve az online oktatásnak van jövője, a szakmai tárgyak oktatása, viszont így nehézkes, számos akadály merült fel. Ezzel szemben nem egy kutatás mutat rá, hogy az IKT eszközök innovatív lehetőséget biztosítanak az oktatás és a pedagógiai értékelési rendszerek forradalmasításához. Hatalmas előnyei vannak a számítógépek és mobiltelefonok bevonásának az értékelésbe és a diákok fejlesztésébe, ráadásul szinte kimeríthetetlen a lehetőségek tárháza, mert számos új elem, például hanganyagok, videók, stb. emelhetők be az oktatásba. Levonva a tapasztalatokat kijelenthető, hogy térbeli faktor tekintetében a pandémia alatt online oktatás valósult meg, de tartalmi szempontok alapján ezt már nem lehet kijelenteni. A kutatók felhívják a figyelmet, hogy az oktatási környezet

ekkor technikai szempontok alapján nem volt egységes, hagyományos és online eljárások keveredtek benne.

DIZABILITĂȚILE VIZUALE

Prof. Gianina Silvia MATEI, Școala Gimnazială Murășanu, Turda

Persoanele cu deficiență de vedere se caracterizează prin vedere slabă sau vedere parțială, iar în unele cazuri chiar orbire totală. Acestea produc un dezechilibru la nivel comportamental, ceea ce pot duce la reacții negative ale persoanei cu mediul înconjurător. Copilul poate să îndeplinească anumite activități, dar să nu facă același lucru în zilele următoare. Deseori copiii cu dizabilități de vedere manifestă un interes senzorial pentru atingerea materialelor cu structură diferită cum sunt plastilina, argila, lutul pentru modelat.

Copiii cu deficiențe de vedere pot realiza aproape aceleași sarcini ca și colegii lor, dar cu unele adaptări ale mediului de învățare, a resurselor educaționale și ale timpului. Aceștia au o dezvoltare psihică normală și se pot remarca în unele domenii artistice cum ar fi muzica sau sculptura.

Cum identificăm un copil cu deficiențe de vedere?

- nu reușește să găsească obiecte mici pe care le scapă pe jos;
 - se lovește des de obiectele din clasă;
 - când se uită la un obiect are obiceiul să încline capul într-o parte ceea ce dovedește faptul că nu vede suficient de bine;
 - după vârsta de 5 luni poate să încrucișeze ochii;
 - se freacă frecvent la ochi;
 - acoperă un ochi dacă simte că nu vede bine;
 - are ochii roșii și umezi;
 - ridică sau înclină capul spre înainte;
 - folosește văzul periferic;
 - nu are capacitatea de a ridica obiecte de dimensiuni mici;
 - sensibilitate sau dificultate în funcție de lumină-evită lumina puternică
 - clipește foarte des sau tinde să își închidă ochii;
 - vede cu dificultate când lumina este slabă sau când se va însera;
 - dificultate în a examina imagini, a citi și a manipula obiecte;
 - aduce cartea aproape de ochi pentru a citi;
 - se descurcă foarte bine dacă i se dau indicații verbale;
 - își apleacă capul cât mai aproape de suprafața mesei;
 - dificultăți de a lucra în scris, nu poate respecta rîndul sau scrie între spații;
 - are memoria de lungă durată dezvoltată;
 - apare necesitatea păstrării și așezării obiectelor în locuri bine delimitate pentru a fi ușor găsite
- Bariere în calea învățării:**

- o anumită scădere a analizei și sintezei optice poate fi corelată cu o întârziere a planului gândirii și a achiziției operațiilor instrumentale;

- cantitatea și calitatea reprezentărilor, volumul și forța acestora prezintă un decalaj în raport cu cunoștințele verbale, fapt reflectat în recunoașterea unor obiecte sau fenomene și în capacitatea redusă de actualizare a unor caracteristici definitorii;

- dificultăți de înțelegere a conceptelor spațiale (rotire, scheme spațiale);

- dificultăți în coordonarea mișcărilor;

- ritm mai lent în realizarea sarcinilor.

Posibilități de învățare:

- adaptări ale mijloacelor de învățământ (dimensiuni mai mari și mai clare ale literelor și cifrelor);
- prelungirea timpului de lucru;
- alternarea sarcinilor de lucru care solicită vederea cu cele de repaus vizual;
- încurajarea lucrului în echipă;
- acești copii învață deseori folosindu-se de pipăit, gust, miros și auz;
- mai au nevoie și de un mediu securizant unde predomină confortul psihic și înțelegerea.

Adaptări ale sălii de clasă:

- identificați modul de aranjare și locul unde copilul vede cel mai bine (un loc cu o lumină bună, nu prea strălucitoare, la o anumită distanță, într-un anumit unghi față de tablă);

- lumina nu trebuie să se reflecte pe tablă, iar ceea ce se scrie cu cretă pe tablă trebuie să fie foarte vizibil;

- folosiți lumina artificială uniformă;

- folosiți material cu suprafața mată pentru a acoperi mesele și vopseaua mată unicoloră pentru pereți.

Bibliografie

1. Bălaș-Baconschi, Cristina (2008) – Psihopedagogia copiilor cu dificultăți de învățare (suport de curs), Cluj-Napoca.
2. Coman, S., (1995): Educația fizică și metodică predării ei la clasele I-IV. Editura Tehnică Chișinău, Editura Spiru Haret Iași
3. Cucu, și Tache, (2004): Psihomotricitatea și actul grafic, Risoprint Cluj Napoca
4. Dănoiu, M., Dănoiu, S., Orănescu, D., Călina, M., (1997): Introducere în Kinetologie, caiet de lucrări pentru uzul studenților. Reprografia Universității din Craiova
5. Fătu, Z., (1969): Ritmică și gimnastică medicală. Ministerul Învățământului, Universitatea “Babeș-Bolyai” Cluj, Facultatea de Istorie-Filozofie, Catedra de Psihopedagogie Specială, Cluj
6. Gherguț, Alois (2007) – Sinteze de psihopedagogie specială, Ed. Polirom, București.
7. Kramar, M., (1997): Psihologia culturii fizice și a sporturilor. Editura Fundația “Vasile Goldiș”, Arad
8. Nicola, I.(1994) – Pedagogie, Ed. Didactică și Pedagogică, București

ACTUL EDUCAȚIONAL ÎNTRE TRADIȚIE ȘI DIGITALIZARE ÎN SPECIALIZAREA CONFEȚII TEXTILE

M.i. Rodica Nicoleta MATIOC, Liceul Tehnologic „Elisa Zamfirescu”, Satu Mare

Transformările tehnologice din ultimele decenii au influențat profund sistemul educațional, determinând integrarea mijloacelor digitale în procesul de predare-învățare-evaluare. În învățământul tehnologic, în special în domeniul Confecției textile, utilizarea tehnologiilor digitale contribuie la modernizarea actului educațional, la dezvoltarea competențelor profesionale și la adaptarea elevilor la cerințele pieței muncii. Articolul evidențiază rolul educației digitale în formarea viitorilor specialiști din industria textilă, avantajele utilizării instrumentelor digitale, precum și provocările întâlnite în procesul instructiv-educativ.

Societatea contemporană se află într-un continuu proces de digitalizare, iar educația trebuie să țină pasul cu aceste schimbări. Actul educațional nu mai poate fi limitat doar la metodele tradiționale de predare, bazate exclusiv pe manual și expunere verbală. Era digitală impune utilizarea unor strategii moderne, interactive și adaptate nevoilor generațiilor actuale de elevi.

În domeniul Confecției textile, schimbările tehnologice sunt evidente: proiectarea asistată de calculator, utilizarea software-urilor specializate, automatizarea proceselor de producție și digitalizarea designului vestimentar transformă permanent industria modei și a textilelor. În acest context, școala are responsabilitatea de a pregăti elevii pentru integrarea într-un mediu profesional modern și competitiv. Integrarea tehnologiei digitale în educație nu reprezintă doar o tendință, ci o necesitate pentru dezvoltarea competențelor profesionale și digitale ale elevilor. Tehnologia digitală a schimbat semnificativ modul în care profesorii predau și elevii învață. Utilizarea calculatorului, a internetului, a platformelor educaționale și a aplicațiilor interactive oferă noi posibilități de transmitere și consolidare a cunoștințelor.

În domeniul Confecției textile, resursele digitale permit prezentarea conținuturilor într-un mod atractiv și accesibil. Lecțiile pot fi susținute prin: prezentări multimedia, videoclipuri demonstrative privind operațiile tehnologice, simulări digitale ale proceselor de fabricație, platforme educaționale pentru distribuirea materialelor de studiu, teste online pentru evaluarea progresului elevilor. Prin intermediul instrumentelor digitale, profesorul devine un facilitator al învățării, iar elevul este implicat activ în procesul educațional. Această abordare stimulează creativitatea, autonomia și capacitatea de rezolvare a problemelor. Digitalizarea educației contribuie și la individualizarea învățării. Elevii pot accesa materiale educaționale în ritmul propriu, pot reveni asupra conținuturilor dificile și își pot dezvolta competențele prin exerciții suplimentare și activități interactive. Industria confecțiilor textile utilizează tot mai frecvent tehnologii moderne, ceea ce impune adaptarea curriculumului școlar la cerințele actuale ale pieței muncii. În procesul instructiv-educativ, elevii pot fi familiarizați cu utilizarea unor aplicații și programe digitale destinate proiectării vestimentare și organizării procesului tehnologic. Printre instrumentele digitale utile în domeniul confecțiilor textile se regăsesc: programe de proiectare vestimentară asistată de calculator, aplicații pentru realizarea desenelor tehnice, resurse video pentru demonstrarea etapelor tehnologice, platforme de învățare colaborativă, cataloage și biblioteci digitale de materiale textile și modele. Folosirea acestor resurse contribuie la dezvoltarea competențelor tehnice și creative ale elevilor. De asemenea, elevii înțeleg mai ușor relația dintre proiectare, realizarea tiparelor, execuția produsului și controlul calității. În activitățile practice, tehnologia digitală poate completa demonstrațiile realizate de profesor. De exemplu, operațiile de croire, asamblare sau finisare pot fi urmărite prin materiale video sau animații digitale înainte de execuția efectivă la mașina de cusut. Această combinație între instruirea practică și suportul digital conduce la o mai bună înțelegere a proceselor tehnologice și la creșterea eficienței învățării.

Integrarea tehnologiei digitale în actul educațional oferă numeroase avantaje atât profesorilor, cât și elevilor. Un prim avantaj este creșterea motivației pentru învățare. Generațiile actuale sunt familiarizate cu

mediul digital, iar utilizarea instrumentelor interactive face lecțiile mai atractive și mai dinamice. Un alt beneficiu îl reprezintă accesul rapid la informații și resurse educaționale. Elevii pot consulta materiale suplimentare, tutoriale, articole și exemple practice relevante pentru domeniul de specializare. De asemenea, tehnologia digitală favorizează dezvoltarea unor competențe esențiale pentru integrarea profesională: competențe digitale, competențe de comunicare, gândire critică, creativitate și inovare, capacitate de lucru colaborativ.

În domeniul confecțiilor textile, utilizarea aplicațiilor digitale contribuie la stimularea imaginației și la dezvoltarea spiritului artistic al elevilor. Aceștia pot crea modele vestimentare, pot experimenta combinații de culori și materiale și pot analiza rapid diferite variante de design. Evaluarea digitală reprezintă, de asemenea, un avantaj important. Testele online, chestionarele interactive și portofoliile digitale permit monitorizarea progresului școlar într-un mod eficient și obiectiv. În ciuda numeroaselor beneficii, implementarea educației digitale implică și anumite dificultăți. Una dintre provocările majore este accesul inegal la tehnologie. Nu toți elevii beneficiază de dispozitive performante sau de conexiune stabilă la internet, ceea ce poate afecta participarea la activitățile educaționale digitale. O altă provocare o reprezintă necesitatea formării continue a cadrelor didactice. Profesorii trebuie să își dezvolte permanent competențele digitale pentru a utiliza eficient noile tehnologii în procesul de predare. Totodată, apare și provocarea echilibrării componentei digitale cu pregătirea practică. Formarea profesională nu poate fi realizată exclusiv în mediul virtual, deoarece deprinderile practice necesită exercițiu direct, contact cu materialele textile și utilizarea echipamentelor specifice. Prin urmare, cea mai eficientă abordare este combinarea metodelor tradiționale cu instrumentele digitale, într-un model educațional modern și echilibrat. Actul educațional în era digitală reprezintă o oportunitate importantă pentru modernizarea învățământului tehnologic și pentru creșterea calității formării profesionale în domeniul Confecții textile.

Integrarea tehnologiilor digitale în procesul instructiv-educativ contribuie la dezvoltarea competențelor profesionale, digitale și creative ale elevilor, facilitând adaptarea acestora la cerințele unei industrii aflate într-o continuă transformare. Succesul educației digitale depinde de pregătirea cadrelor didactice, de accesul la resurse tehnologice adecvate și de utilizarea echilibrată a metodelor moderne și tradiționale de predare. Școala viitorului trebuie să formeze specialiști competenți, creativi și capabili să răspundă provocărilor unei economii digitalizate, iar domeniul Confecții textile nu face excepție de la această evoluție.

Bibliografie

1. Cerghit, I. – Metode de învățământ, Editura Didactică și Pedagogică, București.
2. Cuceș, C. – Pedagogie, Editura Polirom, Iași.
3. Istrate, O. – Educația la distanță și noile tehnologii, București.
4. Ministerul Educației – Documente privind digitalizarea educației și competențele digitale.
5. Resurse educaționale digitale și materiale de specialitate din domeniul confecțiilor textile.

ÎNVĂȚAREA MODERNĂ ÎN CONTEXT DIGITAL

**Prof. Înv. Preșcolar MÉSZÁROS Gabriela Tünde, Grădinița cu Program Prelungit
„Voinicelul”, Satu Mare**

Dezvoltarea rapidă a tehnologiei și extinderea mediului digital au produs schimbări importante în toate domeniile societății, iar educația nu face excepție. În prezent, școala tradițională se adaptează noilor cerințe ale societății moderne, în care informația circulă rapid, iar competențele digitale au devenit esențiale. Învățarea modernă în context digital presupune folosirea tehnologiei pentru a îmbunătăți procesul educațional și pentru a facilita accesul elevilor la informație și cunoaștere. Tehnologia digitală a schimbat modul în care elevii învață și profesorii predau. Dacă în trecut manualul și tabla reprezentau principalele instrumente de lucru, astăzi platformele educaționale, aplicațiile interactive și resursele multimedia ocupă un rol important în activitatea școlară. Elevii au posibilitatea de a învăța într-un mod mai atractiv și mai dinamic, folosind internetul și dispozitivele digitale pentru a descoperi informații noi și pentru a comunica mai ușor. În ultimii ani, mai ales după perioada pandemiei, educația digitală a devenit o necesitate. Școlile și universitățile au fost nevoite să adopte metode online de predare, ceea ce a demonstrat că tehnologia poate susține procesul educațional chiar și în situații dificile. Astfel, învățarea modernă a devenit o combinație între metodele tradiționale și cele digitale, având scopul de a răspunde mai bine nevoilor elevilor și cerințelor societății actuale.

Tehnologia are un rol esențial în modernizarea educației. Prin intermediul internetului și al dispozitivelor digitale, elevii pot avea acces la o cantitate mare de informații într-un timp foarte scurt. Platformele educaționale precum Google Classroom, Microsoft Teams sau Moodle permit organizarea

lecțiilor, distribuirea materialelor și comunicarea rapidă între profesori și elevi. Un avantaj important al învățării digitale este caracterul interactiv al lecțiilor. Materialele video, prezentările multimedia, animațiile și simulările virtuale fac procesul de învățare mai interesant și mai ușor de înțeles. De exemplu, în cadrul orelor de biologie sau chimie, elevii pot vizualiza experimente virtuale, iar la geografie pot explora hărți interactive și imagini satelitare. Astfel, informațiile sunt prezentate într-un mod atractiv, ceea ce contribuie la creșterea interesului pentru studiu. În plus, tehnologia permite personalizarea învățării. Fiecare elev poate învăța în ritmul propriu, revenind asupra informațiilor pe care nu le-a înțeles suficient. Există numeroase aplicații și platforme care oferă exerciții adaptate nivelului de pregătire al elevilor, contribuind la dezvoltarea autonomiei și responsabilității în procesul de învățare. Comunicarea dintre profesori și elevi este, de asemenea, îmbunătățită prin utilizarea tehnologiei. Elevii pot adresa întrebări online, pot trimite teme și proiecte în format digital și pot colabora cu colegii în cadrul unor activități comune. Acest tip de colaborare dezvoltă competențe importante precum lucrul în echipă, creativitatea și gândirea critică.

Învățarea digitală oferă numeroase beneficii atât elevilor, cât și profesorilor. Un prim avantaj este accesul rapid la informație. Internetul reprezintă o sursă vastă de cunoștințe, iar elevii pot găsi materiale educaționale din întreaga lume. Bibliotecile online, cursurile video și enciclopediile digitale contribuie la îmbogățirea cunoștințelor și la dezvoltarea culturii generale. Un alt avantaj important este flexibilitatea. Învățarea online permite desfășurarea activităților educaționale indiferent de spațiu și timp. Elevii pot participa la cursuri de acasă și pot accesa materialele oricând au nevoie. Această flexibilitate este foarte utilă mai ales pentru persoanele care au nevoie de un program adaptat sau care locuiesc în zone izolate. Tehnologia stimulează și motivația elevilor. Utilizarea jocurilor educaționale, a aplicațiilor interactive și a platformelor digitale transformă învățarea într-o experiență mai plăcută și mai captivantă. Mulți elevi sunt mai implicați atunci când folosesc metode moderne și interactive, comparativ cu metodele tradiționale bazate exclusiv pe memorare. De asemenea, învățarea digitală contribuie la dezvoltarea competențelor necesare în societatea actuală. Elevii învață să utilizeze tehnologia în mod eficient, să selecteze informațiile importante și să comunice în mediul online. Aceste competențe sunt foarte importante pentru integrarea pe piața muncii și pentru adaptarea la schimbările rapide ale lumii moderne.

Deși avantajele sunt numeroase, învățarea modernă în context digital implică și anumite dificultăți. Una dintre cele mai importante probleme este lipsa accesului egal la tehnologie. Nu toți elevii dispun de dispozitive performante sau de conexiune stabilă la internet, ceea ce poate crea diferențe între elevii din mediile sociale diferite. O altă provocare este utilizarea excesivă a tehnologiei. Petrecerea unui timp îndelungat în fața ecranelor poate afecta sănătatea fizică și psihică a elevilor. Pot apărea probleme de concentrare, oboseală sau dependență de mediul digital. Din acest motiv, este important ca tehnologia să fie utilizată echilibrat și responsabil. În plus, profesorii trebuie să fie pregătiți pentru a integra eficient tehnologia în activitatea didactică. Nu este suficientă doar existența dispozitivelor digitale, ci și formarea cadrelor didactice pentru utilizarea acestora. Profesorii trebuie să adapteze metodele de predare și să găsească modalități prin care tehnologia să susțină procesul educațional. Există și riscul ca relațiile directe dintre profesori și elevi să fie afectate. Comunicarea față în față are un rol important în dezvoltarea emoțională și socială a elevilor, iar educația digitală nu trebuie să înlocuiască complet interacțiunea umană. Din acest motiv, metodele tradiționale și cele moderne trebuie combinate pentru a asigura un proces educațional echilibrat.

Învățarea modernă în context digital reprezintă o transformare importantă a educației contemporane. Tehnologia oferă multiple posibilități pentru îmbunătățirea procesului de predare și învățare, facilitând accesul la informație și dezvoltarea competențelor digitale. Prin utilizarea platformelor online și a resurselor multimedia, educația devine mai interactivă, mai flexibilă și mai atractivă pentru elevi. Cu toate acestea, digitalizarea educației presupune și anumite provocări, precum accesul inegal la tehnologie, utilizarea excesivă a dispozitivelor digitale și necesitatea pregătirii profesorilor. Pentru ca învățarea modernă să fie eficientă, este necesar un echilibru între metodele clasice și cele digitale. În concluzie, tehnologia reprezintă un instrument valoros pentru educație, iar utilizarea sa responsabilă poate contribui la formarea unor generații bine pregătite pentru cerințele societății moderne. Educația viitorului trebuie să combine inovația tehnologică cu valorile tradiționale ale școlii, pentru a crea un mediu de învățare eficient și adaptat nevoilor elevilor.

TRANSFORMAREA PROCESULUI EDUCAȚIONAL ÎN CONTEXTUL DIGITALIZĂRII

Prof Luminița Adela MITU, Liceul Tehnologic „Anghel Saligny”, Municipiul Ploiești

„În secolul XXI, tehnologia și educația nu mai pot fi privite separat.” — Salman Khan

Societatea contemporană traversează o perioadă de transformări accelerate generate de dezvoltarea tehnologiilor digitale, iar educația reprezintă unul dintre domeniile cele mai influențate de

această schimbare. Dacă în trecut procesul instructiv-educativ se baza aproape exclusiv pe metode tradiționale de predare și pe accesul limitat la informație, în prezent digitalizarea a modificat profund modul în care elevii și studenții învață, comunică și interacționează cu actul educațional. Platformele online, inteligența artificială, resursele multimedia și aplicațiile educaționale au devenit instrumente tot mai utilizate atât de profesori, cât și de elevi.

Digitalizarea educației nu presupune doar introducerea tehnologiei în sala de clasă, ci și redefinirea relației dintre profesor și elev, a metodelor de predare și a modului în care informația este accesată și procesată. Potrivit lui George Siemens (2005), învățarea modernă se bazează tot mai mult pe conectivitate și pe capacitatea individului de a selecta informațiile relevante dintr-un volum uriaș de date. În acest context, rolul profesorului nu mai este doar acela de furnizor de informații, ci și de coordonator și facilitator al învățării. Această transformare este inevitabilă într-o societate dominată de tehnologie, însă utilizarea instrumentelor digitale trebuie realizată echilibrat, astfel încât procesul educațional să nu își piardă dimensiunea umană și formativă.

De asemenea, teoria conectivismului evidențiază importanța relațiilor și a conexiunilor dintre oameni, informații și tehnologie. Învățarea se realizează nu doar prin intermediul profesorului, ci și prin colaborare, interacțiune online și schimb de informații între utilizatori. Platformele educaționale, forumurile, cursurile online și rețelele digitale devin astfel spații importante pentru dezvoltarea cunoștințelor și competențelor. În acest context, rolul profesorului se transformă semnificativ. Acesta nu mai este doar un simplu furnizor de informații, ci devine un ghid al procesului de învățare, orientând elevii către surse relevante și ajutându-i să dezvolte gândirea critică. Totodată, Siemens atrage atenția asupra faptului că educația trebuie să țină pasul cu ritmul accelerat al dezvoltării tehnologice. Metodele tradiționale de predare nu mai sunt întotdeauna suficiente pentru generațiile actuale, obișnuite cu accesul rapid la informație și cu utilizarea constantă a tehnologiei. Din această perspectivă, integrarea instrumentelor digitale în procesul educațional devine necesară pentru adaptarea școlii la realitățile societății contemporane.

Integrarea tehnologiei în educație a produs numeroase schimbări atât la nivelul metodelor de predare, cât și al experienței de învățare. În prezent, elevii și studenții au acces rapid la informații, articole științifice, platforme educaționale și materiale multimedia care facilitează înțelegerea conținuturilor. Apariția platformelor precum Google Classroom, Microsoft Teams sau Moodle a permis desfășurarea activităților educaționale inclusiv în mediul online, aspect devenit extrem de vizibil în perioada pandemiei COVID-19.

Conform rapoartelor elaborate de UNESCO (2021), tehnologia poate avea un rol esențial în modernizarea educației și în adaptarea acesteia la cerințele societății contemporane. Dezvoltarea instrumentelor digitale contribuie la creșterea accesului la educație, oferind elevilor și studenților posibilitatea de a participa la activități educaționale indiferent de locația în care se află. Astfel, platformele online, cursurile digitale și resursele educaționale disponibile pe internet facilitează procesul de învățare și reduc anumite bariere legate de distanță sau de accesul limitat la materiale didactice.

UNESCO evidențiază și importanța dezvoltării competențelor digitale necesare pe piața muncii actuale. În contextul unei societăți dominate de tehnologie și automatizare, capacitatea de utilizare a instrumentelor digitale a devenit o competență fundamentală pentru integrarea profesională și socială. Elevii trebuie să învețe nu doar să utilizeze tehnologia, ci și să selecteze informațiile relevante, să comunice eficient în mediul online și să dezvolte abilități de adaptare la schimbările tehnologice permanente. Din această perspectivă, școala are rolul de a pregăti elevii pentru realitățile unei economii digitale aflate într-o continuă transformare. Utilizarea resurselor interactive poate transforma lecțiile într-un proces mai atractiv și mai dinamic pentru elevi. Prezentările multimedia, videoclipurile educaționale, simulările virtuale sau aplicațiile interactive contribuie la creșterea interesului și a implicării elevilor în activitățile didactice. Comparativ cu metodele tradiționale bazate exclusiv pe transmiterea teoretică a informațiilor, instrumentele digitale permit o abordare mai vizuală și mai practică a procesului de învățare. În multe situații, elevii reușesc să înțeleagă mai ușor anumite concepte prin intermediul imaginilor, animațiilor sau aplicațiilor interactive.

Un alt avantaj important al digitalizării îl reprezintă flexibilitatea procesului educațional. Elevii pot învăța într-un ritm propriu, pot relua informațiile și pot accesa resurse suplimentare în orice moment. De asemenea, profesorii beneficiază de multiple instrumente digitale pentru evaluare, prezentare și organizarea activităților didactice. Tehnologia oferă oportunități foarte mari pentru dezvoltarea educației moderne. Unul dintre cele mai importante efecte ale digitalizării este democratizarea accesului la informație. În prezent, accesul la informație este mult mai rapid decât în trecut, iar realizarea unui proiect sau a unui referat presupune posibilitatea consultării unor surse internaționale direct de acasă. Dacă în trecut procesul de documentare era limitat de accesul la biblioteci fizice sau de dificultatea procurării unor materiale de specialitate, astăzi informația poate fi găsită rapid prin intermediul bazelor de date online, al articolelor științifice sau al platformelor educaționale. Procesul de învățare devine astfel mai complex, mai eficient și mai conectat la realitățile globale.

Este de menționat faptul că deși digitalizarea aduce multiple beneficii, aceasta generează și numeroase provocări. Una dintre cele mai importante probleme este dependența excesivă de tehnologie și reducerea atenției elevilor. În multe situații, accesul permanent la informație poate conduce la superficialitate și la diminuarea gândirii critice.

Marc Prensky (2001) susține că noile generații, considerate „digital natives”, utilizează tehnologia într-un mod natural, însă acest lucru nu garantează automat o utilizare eficientă și responsabilă a informației. Conceptul de „digital natives” este utilizat pentru a descrie generațiile care au crescut într-un mediu dominat de tehnologie, internet și dispozitive digitale. Potrivit acestuia, tinerii contemporani sunt familiarizați încă din copilărie cu utilizarea telefoanelor mobile, calculatoarelor, rețelelor sociale și platformelor online, ceea ce determină un mod diferit de raportare la informație și la procesul de învățare. Spre deosebire de generațiile anterioare, considerate „digital immigrants”, care au fost nevoite să se adapteze progresiv noilor tehnologii, „digital natives” utilizează mediul digital într-un mod natural și intuitiv. Această realitate influențează semnificativ procesul educațional, deoarece elevii și studenții actuali preferă metode interactive, dinamice și vizuale de învățare. Ei sunt obișnuiți să primească informația rapid, să utilizeze simultan mai multe surse și să interacționeze constant cu tehnologia. Din acest motiv, metodele tradiționale bazate exclusiv pe predare teoretică și memorare pot deveni mai puțin eficiente în raport cu noile stiluri de învățare. Integrarea platformelor digitale, a prezentărilor multimedia sau a aplicațiilor interactive poate contribui la creșterea interesului elevilor și la adaptarea educației la cerințele societății actuale.

Totuși, faptul că noile generații utilizează tehnologia cu ușurință nu înseamnă automat că acestea dețin competențe digitale complete sau că folosesc informația într-un mod critic și responsabil. În multe situații, accesul foarte rapid la informație poate conduce la superficialitate, dependență de mediul online și dificultăți de concentrare. Elevii tind uneori să preia informații fără a le analiza suficient sau fără a verifica veridicitatea surselor consultate. În plus, utilizarea excesivă a tehnologiei poate diminua comunicarea directă și capacitatea de argumentare profundă. Din această perspectivă, rolul profesorului devine esențial în formarea unei educații digitale echilibrate. Profesorul nu trebuie doar să transmită informații, ci și să îi ajute pe elevi să selecteze corect sursele, să dezvolte gândirea critică și să utilizeze tehnologia într-un mod responsabil și eficient. Astfel, educația modernă trebuie să combine avantajele digitalizării cu dezvoltarea competențelor intelectuale și sociale necesare într-o societate aflată într-o continuă transformare tehnologică.

Pe de altă parte, utilizarea inteligenței artificiale în educație ridică probleme legate de originalitate și etică academică. Numeroși elevi și studenți folosesc instrumente AI pentru redactarea temelor sau proiectelor, fără a mai analiza critic informațiile primite. În aceste condiții, profesorul trebuie să încurajeze dezvoltarea creativității și a gândirii personale, nu doar reproducerea rapidă a unor răspunsuri generate automat. O altă problemă importantă este reprezentată de inegalitatea accesului la tehnologie. Nu toți elevii beneficiază de dispozitive performante sau de conexiuni stabile la internet, iar acest aspect poate accentua diferențele dintre mediile sociale și educaționale.

Conform rapoartelor elaborate de OECD (2020), accesul la tehnologie și la resurse digitale influențează în mod direct performanțele educaționale ale elevilor. În societatea contemporană, competențele digitale au devenit esențiale atât pentru procesul educațional, cât și pentru integrarea profesională și socială. Cu toate acestea, nu toți elevii beneficiază de aceleași condiții privind accesul la dispozitive electronice, internet sau platforme educaționale, iar aceste diferențe pot accentua inegalitățile existente între mediile sociale și educaționale. În multe situații, elevii proveniți din medii defavorizate întâmpină dificultăți în participarea la activitățile educaționale desfășurate online, din cauza lipsei echipamentelor necesare sau a conexiunilor stabile la internet. Astfel, digitalizarea educației poate genera un decalaj între elevii care au acces constant la tehnologie și cei care nu dispun de resurse suficiente. În perioada pandemiei COVID-19, aceste diferențe au devenit mult mai evidente, numeroși elevi fiind puși în situația de a participa cu dificultate la cursurile online sau chiar de a nu avea acces deloc la acestea. Din această perspectivă, digitalizarea educației reprezintă atât o oportunitate de dezvoltare, cât și o provocare pentru sistemele educaționale moderne.

Pe de altă parte, tehnologia nu trebuie privită exclusiv ca un factor negativ sau ca un pericol pentru educație. Utilizată responsabil, aceasta poate contribui semnificativ la modernizarea procesului instructiv-educativ și la dezvoltarea unor metode de învățare mai eficiente și mai atractive. Platformele educaționale, resursele multimedia și instrumentele digitale interactive pot facilita înțelegerea informațiilor și pot stimula interesul elevilor pentru procesul de învățare. De asemenea, accesul rapid la informație și posibilitatea comunicării online permit desfășurarea activităților educaționale într-un mod mai flexibil și mai adaptat nevoilor actuale ale societății.

Dezvoltarea tehnologiei nu poate înlocui complet rolul profesorului în procesul educațional. Relația umană dintre profesor și elev rămâne esențială pentru formarea intelectuală și emoțională a elevilor. Profesorul nu are doar rolul de a transmite informații, ci și de a motiva, de a ghida și de a susține dezvoltarea personală a elevilor. Comunicarea directă, empatia și interacțiunea umană contribuie la crearea unui mediu educațional echilibrat și eficient, aspecte care nu pot fi reproduse integral prin intermediul tehnologiei.

Transformarea procesului educațional în contextul digitalizării reprezintă una dintre cele mai importante schimbări ale societății contemporane. Tehnologia a contribuit la modernizarea educației, la diversificarea resurselor didactice și la facilitarea accesului la informație. Totodată, aceasta a schimbat modul în care profesorii predau și modul în care elevii învață. Cu toate avantajele sale, digitalizarea implică

și riscuri precum superficialitatea, dependența de tehnologie sau diminuarea originalității academice. Din acest motiv, utilizarea instrumentelor digitale trebuie realizată echilibrat și responsabil.

Viitorul educației nu constă în înlocuirea profesorului cu tehnologia, ci în colaborarea dintre competențele umane și posibilitățile oferite de mediul digital!

Bibliografie

1. Marc Prensky (2001). *Digital Natives, Digital Immigrants*. MCB University Press.
2. George Siemens (2005). *Connectivism: A Learning Theory for the Digital Age*.
3. OECD (2020). *Education in the Digital Age*.
4. UNESCO (2021). *Reimagining our Futures Together: A New Social Contract for Education*.

RECONFIGURAREA ACTULUI EDUCAȚIONAL ÎN ERA DIGITALĂ LA ORA DE LIMBA ROMÂNĂ

Prof. Daniela MOIȘ, Liceul Tehnologic „Elisa Zamfirescu”, Satu Mare

În ultimele decenii, dezvoltarea tehnologiei digitale a schimbat profund modul în care oamenii comunică, învață și relaționează cu informația. Internetul, rețelele sociale, platformele educaționale și aplicațiile interactive au devenit parte din viața cotidiană a elevilor, influențând inevitabil și procesul educațional. Ritmul accelerat al schimbărilor tehnologice determină școala să își regândească metodele și strategiile de predare, astfel încât acestea să răspundă nevoilor unei generații crescute în mediul digital. În acest context, școala trebuie să se adapteze noilor realități și să valorifice avantajele oferite de mediul digital. Ora de limba și literatura română, considerată un spațiu al formării culturale și al dezvoltării exprimării corecte, cunoaște astăzi o transformare semnificativă. Reconfigurarea actului educațional presupune nu doar utilizarea tehnologiei ca instrument auxiliar, ci și integrarea elementelor de media digitală în procesul de predare și învățare, astfel încât elevii să devină utilizatori responsabili, creativi și critici ai informației.

În societatea contemporană, elevii sunt expuși permanent la fluxuri informaționale variate și rapide, iar modul lor de receptare a mesajelor diferă considerabil față de generațiile anterioare. Tinerii utilizează zilnic telefoane mobile, platforme online și rețele sociale, ceea ce influențează atenția, limbajul și stilul de comunicare. Din acest motiv, profesorul de limba română trebuie să găsească modalități prin care să apropie conținuturile școlare de universul digital familiar elevilor. Integrarea tehnologiei în procesul educațional nu înseamnă abandonarea valorilor tradiționale, ci adaptarea acestora la noile forme de comunicare și învățare.

În primul rând, tehnologia digitală a modificat modul în care elevii intră în contact cu literatura și cu limba română. Dacă în trecut sursa principală de învățare era manualul tipărit, astăzi elevii au acces la biblioteci virtuale, cărți electronice, platforme educaționale și resurse multimedia. Informația poate fi accesată rapid, iar textele literare pot fi completate prin materiale audio-vizuale care facilitează înțelegerea și interpretarea lor. Profesorii pot utiliza prezentări interactive, materiale video, podcasturi sau aplicații educaționale pentru a face lecțiile mai atractive și mai accesibile. De exemplu, analiza unei opere literare poate fi completată prin vizionarea unei ecranizări, prin audierea unor interviuri cu scriitori sau prin explorarea unor tururi virtuale ale muzeelor literare. Astfel, elevii percep literatura nu doar ca pe o disciplină școlară, ci ca pe o experiență culturală complexă.

În plus, mediul digital permite personalizarea procesului de învățare. Elevii pot accesa materiale suplimentare în funcție de nivelul lor de pregătire și de interesele personale. Cei pasionați de lectură pot descoperi autori contemporani prin intermediul platformelor online, iar cei care întâmpină dificultăți pot utiliza exerciții interactive și aplicații de consolidare a cunoștințelor gramaticale. Această flexibilitate contribuie la creșterea motivației pentru învățare și la implicarea mai activă a elevilor în activitățile școlare.

În al doilea rând, infuzarea elementelor de media digitală la orele de limba română contribuie la dezvoltarea competențelor de comunicare și de interpretare a mesajelor. În societatea contemporană, comunicarea nu mai este realizată exclusiv prin text scris, ci prin imagini, videoclipuri, reclame, postări online sau conținut multimedia. Limbajul vizual și cel digital ocupă un loc important în viața cotidiană, iar elevii trebuie să învețe să decodeze și să interpreteze corect aceste forme moderne de exprimare. Prin urmare, elevii trebuie să învețe să analizeze critic aceste forme de comunicare. Profesorul poate introduce în cadrul lecțiilor exemple de articole online, vloguri, campanii publicitare sau materiale de pe rețelele sociale pentru a discuta despre limbaj, persuasiune și manipulare mediatică. În acest fel, ora de limba română depășește granițele tradiționale și contribuie la formarea unei gândiri critice, necesare în era informațională.

De asemenea, educația media îi ajută pe elevi să distingă informațiile reale de cele false și să identifice sursele credibile. În contextul răspândirii rapide a dezinformării în mediul online, dezvoltarea spiritului critic devine o competență esențială. Elevii trebuie să înțeleagă modul în care limbajul poate influența opinia publică și să fie capabili să analizeze intențiile mesajelor pe care le întâlnesc zilnic în mediul virtual. Ora de limba română poate contribui semnificativ la formarea acestei capacități de analiză și reflecție.

Totodată, utilizarea instrumentelor digitale stimulează creativitatea elevilor și participarea activă la lecție. În locul unor metode exclusiv teoretice, elevii pot realiza proiecte multimedia, prezentări digitale, bloguri literare, reviste online sau podcasturi pe teme culturale. Aceste activități îi ajută să își dezvolte competențele de redactare, exprimare orală și colaborare. Spre exemplu, realizarea unui videoclip inspirat dintr-o operă literară sau crearea unei prezentări interactive despre viața unui autor îi implică activ pe elevi și transformă învățarea într-un proces dinamic și creativ. În același timp, astfel de activități îi determină pe elevi să lucreze în echipă, să își organizeze ideile și să își asume responsabilități în cadrul proiectelor comune.

Mai mult decât atât, tehnologia poate transforma elevul dintr-un simplu receptor de informații într-un creator de conținut. Realizarea unor materiale digitale, precum recenzii video, podcasturi literare sau pagini web tematice, dezvoltă inițiativa și capacitatea de exprimare personală. Elevii au posibilitatea de a-și valorifica imaginația și de a se implica activ în procesul educativ, ceea ce contribuie la consolidarea încrederii în propriile abilități.

Totodată, mediul digital facilitează comunicarea și colaborarea dintre profesori și elevi. Platformele educaționale permit distribuirea rapidă a materialelor, organizarea activităților online și oferirea unui feedback imediat. Elevii pot participa la dezbateri virtuale, pot redacta texte colaborative și pot avea acces permanent la resurse suplimentare. În acest mod, procesul educațional devine mai flexibil și mai adaptat nevoilor individuale ale fiecărui elev. În plus, tehnologia permite continuarea activităților educative și în afara clasei, oferind posibilitatea desfășurării unor proiecte sau teme într-un spațiu virtual comun.

Comunicarea digitală poate contribui și la consolidarea relației dintre profesor și elev. Prin intermediul platformelor educaționale, profesorul poate monitoriza progresul elevilor, poate transmite recomandări personalizate și poate răspunde mai rapid nevoilor acestora. Astfel, actul educațional devine mai interactiv și mai apropiat de ritmul individual de învățare al fiecărui elev.

Cu toate acestea, integrarea tehnologiei în predarea limbii române implică și anumite riscuri și provocări. Utilizarea excesivă a dispozitivelor digitale poate diminua interesul pentru lectura aprofundată și pentru contactul direct cu cartea tipărită. În multe situații, elevii preferă textele scurte și informațiile sintetizate, ceea ce poate afecta capacitatea de concentrare și de analiză aprofundată. Limbajul informal și prescurtat utilizat frecvent pe rețelele sociale poate influența negativ exprimarea corectă a elevilor, conducând la greșeli gramaticale și la sărăcirea vocabularului. În plus, multitudinea informațiilor disponibile online poate favoriza superficialitatea și dificultatea de a selecta surse credibile. De aceea, profesorul are un rol esențial în orientarea elevilor spre utilizarea responsabilă a tehnologiei și spre dezvoltarea discernământului critic.

O altă problemă importantă este reprezentată de dependența de tehnologie și de reducerea interacțiunii directe dintre elevi. Comunicarea exclusiv virtuală poate diminua capacitatea de exprimare orală și de relaționare autentică. În plus, nu toți elevii beneficiază de aceleași condiții tehnologice, ceea ce poate genera inegalități în accesul la educație digitală. Din acest motiv, școala trebuie să asigure un echilibru între metodele moderne și cele tradiționale, astfel încât tehnologia să fie utilizată ca sprijin al procesului educativ și nu ca substitut al acestuia.

Un alt aspect important al reconfigurării actului educațional îl reprezintă schimbarea rolului profesorului. În era digitală, cadrul didactic nu mai este doar un transmițător de informații, ci devine un mentor și un ghid al învățării. Profesorul trebuie să creeze contexte interactive, să stimuleze dialogul și să îi învețe pe elevi să utilizeze tehnologia în mod eficient și etic. Totodată, acesta trebuie să găsească un echilibru între metodele tradiționale și cele moderne, astfel încât utilizarea tehnologiei să completeze procesul educativ, nu să îl înlocuiască.

Pentru a răspunde cerințelor actuale, profesorul trebuie să își dezvolte permanent competențele digitale și pedagogice. Participarea la cursuri de formare, utilizarea platformelor educaționale și adaptarea strategiilor didactice reprezintă condiții necesare pentru desfășurarea unui act educațional modern și eficient. În același timp, profesorul rămâne modelul cultural și moral al elevilor, având responsabilitatea de a promova lectura, dialogul și exprimarea corectă chiar și într-un context dominat de tehnologie.

În concluzie, reconfigurarea actului educațional în era digitală la ora de limba română reprezintă o necesitate impusă de transformările societății contemporane. Integrarea elementelor de media digitală oferă oportunități importante pentru modernizarea procesului de predare și pentru dezvoltarea unor competențe esențiale, precum gândirea critică, creativitatea și comunicarea eficientă. Tehnologia poate transforma ora de limba română într-un spațiu interactiv și atractiv, apropiat de interesele și nevoile elevilor din prezent. Totuși, succesul acestei transformări depinde de utilizarea echilibrată și responsabilă a tehnologiei. Ora de limba română trebuie să rămână un spațiu al culturii, al reflecției și al exprimării autentice, valorificând avantajele mediului digital fără a pierde contactul cu valorile fundamentale ale educației și ale literaturii.

Numai printr-o îmbinare armonioasă între tradiție și inovație, școala poate forma elevi capabili să se adapteze societății moderne și să utilizeze informația în mod conștient, critic și creativ.

Bibliografie:

1. <https://liteach.ro/experiencedidactice/integrarea-instrumentelor-digitale-in-ora-de-limba-si-literatura-romana>
2. <https://edict.ro/strategii-interactive-si-modelarea-creativitatii-la-disciplina-limba-si-literatura-romana/>
3. chrome-extension://kdpelmjpfajppnhbloffcjpeomlnpah/https://ccdiss.ro/images/Editura/Profesor_creativ_in_era_digitala_site.pdf

RECONFIGURAREA ACTULUI EDUCAȚIONAL ÎN ERA DIGITALĂ

Prof. Mihaela MORARU, Liceul Tehnologic “Grigore Antipa”, Bacău

Dezvoltarea tehnologiei digitale a schimbat profund societatea contemporană, iar educația reprezintă unul dintre domeniile cele mai influențate de aceste transformări. În prezent, actul educațional nu mai este bazat exclusiv pe metode tradiționale de predare, ci include platforme online, aplicații interactive, resurse educaționale digitale și metode moderne de evaluare. În era digitală, profesorul devine un facilitator al învățării, iar elevul are un rol activ în procesul educativ.

Integrarea tehnologiei în educație aduce numeroase avantaje. Accesul rapid la informație, posibilitatea utilizării resurselor multimedia și flexibilitatea procesului de învățare contribuie la creșterea interesului elevilor pentru studiu. Tablele interactive, platformele educaționale, aplicațiile de evaluare și materialele video permit realizarea unor activități atractive și adaptate stilurilor individuale de învățare. Documentele curriculare actuale pentru domeniul „Estetica și igiena corpului omenesc” recomandă utilizarea resurselor digitale, a materialelor video și a metodelor activ-participative în procesul de predare-învățare-evaluare. (edu.ro)

Un aspect important al reconfigurării actului educațional îl reprezintă trecerea de la învățarea centrată pe profesor la învățarea centrată pe elev. În acest context, elevii sunt încurajați să descopere informațiile prin investigație, proiecte, studii de caz și activități practice. Profesorul utilizează tehnologia pentru a crea contexte reale de învățare și pentru a stimula gândirea critică și creativitatea elevilor. De asemenea, evaluarea devine mai diversificată și mai interactivă prin folosirea testelor online, portofoliilor digitale, fișelor interactive și aplicațiilor educaționale.

În domeniul „Estetica și igiena corpului omenesc”, digitalizarea are un rol deosebit de important deoarece multe competențe se formează prin observare și aplicații practice. Platformele educaționale și videoclipurile demonstrative permit elevilor să urmărească tehnici moderne de lucru, tratamente estetice și proceduri profesionale înainte de realizarea lor practică în laborator sau salon. Materialele digitale contribuie la înțelegerea mai rapidă a etapelor de lucru și la dezvoltarea competențelor profesionale. (edu.ro)

Un exemplu aplicativ în predarea modului „Consilierea clientului” îl reprezintă utilizarea videoclipurilor educaționale pentru identificarea tipurilor de păr și a gradului de deteriorare. Elevii pot analiza imagini și materiale video cu păr uscat, gras, degradat sau deshidratat și pot completa fișe de observație digitale. Prin această metodă, elevii își dezvoltă capacitatea de analiză și de formulare a recomandărilor profesionale pentru client.

În cadrul instruirii practice la coafură, tehnologia digitală poate fi utilizată pentru demonstrarea etapelor unei tunsori moderne sau ale unei tehnici de colorare. Profesorul poate proiecta materiale video sau animații 3D care prezintă poziția corectă a mâinilor, utilizarea instrumentelor și succesiunea etapelor tehnologice. Elevii pot exersa ulterior pe capete de exercițiu sau pe modele reale. Reperele metodologice pentru domeniul „Estetica și igiena corpului omenesc” recomandă utilizarea activităților practice, a studiilor de caz și a resurselor multimedia pentru formarea competențelor profesionale. ([Scribd](http://scribd.com))

Evaluarea digitală reprezintă un alt element important al educației moderne. Profesorii pot utiliza platforme precum Google Forms, Kahoot, Quizizz sau Wordwall pentru verificarea cunoștințelor într-un mod interactiv. Aceste metode cresc motivația elevilor și oferă feedback rapid. În domeniul esteticii, evaluarea poate include teste interactive privind tipurile de ten, structura firului de păr, afecțiunile pielii sau regulile de igienă profesională. De asemenea, elevii pot realiza portofolii digitale cu lucrări practice, fotografii și proiecte realizate în timpul stagiilor de practică.

Un alt aspect important al reconfigurării actului educațional în era digitală îl reprezintă utilizarea aplicațiilor interactive și a resurselor multimedia în activitatea didactică. În prezent, profesorii pot transforma lecțiile clasice în activități moderne și atractive, care îi implică activ pe elevi în procesul de învățare. În

domeniul „Estetica și igiena corpului omenesc”, acest lucru este foarte util deoarece multe noțiuni sunt mai ușor de înțeles prin imagini, demonstrații video și simulări practice.

De exemplu, în cadrul lecțiilor despre tipurile de ten sau afecțiunile pielii, profesorul poate utiliza prezentări interactive, imagini mărite sau videoclipuri explicative pentru ca elevii să observe mai ușor caracteristicile fiecărui tip de ten. Elevii pot completa fișe digitale de observație sau pot participa la jocuri educaționale realizate pe platforme precum Wordwall sau LearningApps. Astfel, procesul de învățare devine mai atractiv și mai accesibil.

În cadrul instruirii practice la coafură și cosmetică, utilizarea telefonului mobil sau a tabletei poate avea un rol educativ important. Elevii pot fotografia etapele unei lucrări practice, precum realizarea unei coafuri sau aplicarea unui tratament cosmetic, iar ulterior pot analiza împreună cu profesorul greșelile și aspectele care trebuie îmbunătățite. În acest mod, evaluarea devine mai obiectivă și contribuie la dezvoltarea spiritului de autoevaluare.

De asemenea, platformele online permit realizarea unor portofolii digitale ale elevilor. Aceste portofolii pot include fotografiile ale lucrărilor practice, fișe de observație, proiecte, studii de caz și rezultate ale evaluărilor. Un astfel de portofoliu ajută atât profesorul, cât și elevul să urmărească progresul realizat pe parcursul anului școlar.

Un exemplu aplicativ relevant îl reprezintă lecțiile despre îngrijirea părului deteriorat. Profesorul poate prezenta videoclipuri despre identificarea părului uscat, degradat sau deshidratat, iar elevii pot completa tabele comparative și pot propune tratamente adecvate. În acest fel, tehnologia contribuie la formarea competențelor profesionale și la dezvoltarea gândirii practice.

În ceea ce privește evaluarea, aplicațiile digitale permit realizarea unor teste interactive cu feedback imediat. Elevii își pot verifica rapid cunoștințele despre structura firului de păr, regulile de igienă sau produsele cosmetice utilizate în salon. Aceste metode moderne cresc motivația elevilor și îi ajută să participe activ la lecții.

În ceea ce privește instruirea practică, digitalizarea permite simularea unor activități profesionale prin programe specializate și aplicații interactive. Elevii pot realiza consultații virtuale, pot analiza studii de caz și pot exersa alegerea produselor cosmetice adecvate diferitelor tipuri de ten și păr. În plus, utilizarea platformelor online facilitează comunicarea dintre profesor și elev și permite accesul permanent la materiale educaționale.

Cu toate avantajele sale, educația digitală prezintă și anumite limite. Utilizarea excesivă a tehnologiei poate reduce interacțiunea directă dintre elev și profesor și poate afecta dezvoltarea abilităților practice dacă nu există suficiente activități aplicative. În domeniul esteticii, practica directă rămâne esențială, deoarece elevii trebuie să își formeze deprinderi manuale și profesionale prin exercițiu concret. De asemenea, nu toți elevii au acces egal la dispozitive și internet, ceea ce poate crea diferențe în procesul de învățare.

În concluzie, reconfigurarea actului educațional în era digitală reprezintă o necesitate a societății moderne. Integrarea tehnologiei în procesul de predare, evaluare și instruire practică contribuie la modernizarea educației și la formarea unor competențe adaptate cerințelor actuale ale pieței muncii. În domeniul „Estetica și igiena corpului omenesc”, utilizarea resurselor digitale, a materialelor video și a platformelor interactive sprijină dezvoltarea competențelor profesionale și crește interesul elevilor pentru activitățile practice. Totuși, tehnologia trebuie utilizată echilibrat, în combinație cu metodele clasice și cu instruirea practică directă.

Prin urmare, integrarea tehnologiei digitale în educație contribuie la modernizarea procesului instructiv-educativ și la adaptarea acestuia la nevoile actuale ale elevilor și ale pieței muncii.

Bibliografie

1. [Ministerul Educației – Curriculum Estetica și igiena corpului omenesc](#)
2. [Repere metodologice pentru domeniul Estetica și igiena corpului omenesc](#)
3. [Didactic.ro – Resurse educaționale Estetică și igiena corpului omenesc](#)
4. Teoria și metodologia instruirii – Tiron E., Stanciu T.
5. Pedagogie – Constantin Cucoș
6. Psihologia educației – Iucu Romiță
7. Instruirea asistată de calculator – Vlada Marin
8. Tehnologii educaționale moderne – Cerghit Ioan

EXEMPLE DE BUNE PRACTICI ȘI ACTIVITĂȚI EDUCAȚIONALE ÎN ERA DIGITALĂ LA LICEUL TEHNOLOGIC ELISA ZAMFIRESCU

Prof. Angelica MUREȘAN, Liceul Tehnologic „Elisa Zamfirescu”, Satu Mare

Transformările tehnologice din ultimele decenii au determinat schimbări majore în toate domeniile societății, inclusiv în educație. În contextul digitalizării accelerate, învățământul tehnologic trebuie să răspundă noilor cerințe ale pieței muncii prin modernizarea strategiilor didactice și integrarea instrumentelor digitale în procesul instructiv-educativ. Domeniul confecțiilor și designului textil necesită dezvoltarea unor competențe tehnice și creative adaptate industriei moderne a modei, în care tehnologia joacă un rol esențial. Școala modernă nu mai poate funcționa exclusiv prin metode tradiționale, fiind necesară adaptarea procesului instructiv-educativ la noile realități tehnologice și sociale. În domeniul textilelor, digitalizarea influențează atât procesele industriale, cât și modul de formare profesională a elevilor. Industria modei utilizează astăzi programe informatice pentru proiectare asistată de calculator, simulări digitale, croi computerizat și managementul producției textile. Prin urmare, școala trebuie să pregătească elevii pentru utilizarea acestor tehnologii moderne, dezvoltând simultan competențe tehnice, digitale și creative.

La Liceul Tehnologic Elisa Zamfirescu, procesul educațional se află într-o continuă transformare prin introducerea resurselor digitale, a platformelor educaționale și a activităților interdisciplinare. Integrarea tehnologiei în activitatea didactică contribuie la creșterea atractivității lecțiilor, la dezvoltarea creativității elevilor și la apropierea școlii de standardele europene din domeniul educației tehnologice. Digitalizarea reprezintă unul dintre cele mai importante procese de transformare a educației contemporane. În cadrul învățământului tehnologic, utilizarea tehnologiei digitale permite diversificarea strategiilor didactice și dezvoltarea unui mediu educațional interactiv centrat pe elev. Reconfigurarea actului educațional presupune trecerea de la modelul tradițional bazat pe transmiterea informației către un model modern, în care elevul devine participant activ la propria formare. Profesorul nu mai este doar furnizor de informații, ci facilitator al învățării, coordonator și mentor în dezvoltarea competențelor profesionale și personale ale elevilor.

În domeniul confecțiilor textile, utilizarea tehnologiei digitale permite realizarea schițelor vestimentare digitale, utilizarea aplicațiilor CAD pentru proiectare, realizarea portofoliilor digitale, utilizarea tutorialelor video și a resurselor multimedia, evaluarea online și feedback-ul rapid. Astfel, integrarea tehnologiei în procesul educațional contribuie la dezvoltarea competențelor-cheie necesare în societatea actuală, și anume: competențe digitale, competențe de comunicare, creativitate, gândire critică și capacitate de rezolvare a problemelor. Platformele educaționale online oferă posibilitatea organizării de lecții interactive, a distribuirii materialelor didactice și a realizării evaluărilor digitale. Elevii pot accesa resurse educaționale variate: prezentări multimedia, videoclipuri demonstrative, aplicații interactive și simulări virtuale. Utilizarea aplicațiilor grafice și a programelor de proiectare vestimentară contribuie la dezvoltarea competențelor practice și creative. Elevii pot realiza schițe digitale, pot experimenta combinații cromatice și pot crea modele vestimentare utilizând instrumente moderne similare celor din industria modei. Totodată, tehnologia facilitează învățarea colaborativă. Prin proiecte digitale și activități interdisciplinare, elevii învață să lucreze în echipă, să comunice eficient și să își dezvolte responsabilitatea și autonomia în procesul de învățare. Activitățile bazate pe metode moderne, precum învățarea prin proiecte, abordarea STEM și utilizarea resurselor multimedia, contribuie la creșterea motivației elevilor și la dezvoltarea unui climat educațional atractiv și inovator. În cadrul proiectelor educaționale și al activităților extracurriculare, elevii pot realiza prezentări digitale, cataloage vestimentare, afișe, portofolii și materiale promoționale. Astfel, procesul educațional devine mai apropiat de cerințele reale ale pieței muncii și ale industriei creative.

Exemple de bune practici și activități educaționale

În cadrul Liceului Tehnologic Elisa Zamfirescu, implementarea tehnologiilor digitale este valorificată prin activități și proiecte educaționale diverse, orientate spre dezvoltarea competențelor profesionale și digitale ale elevilor. Proiectele eTwinning și colaborările internaționale contribuie la dezvoltarea dimensiunii europene a educației și facilitează schimbul de experiență între elevi și profesori din diferite țări. Participarea la astfel de proiecte dezvoltă competențele lingvistice, digitale și interculturale ale elevilor. Activitățile STEM integrate în domeniul designului vestimentar stimulează creativitatea și gândirea practică. Elevii realizează produse textile utilizând metode moderne de proiectare și pot înțelege relația dintre tehnologie, artă și funcționalitate. Portofoliile digitale reprezintă o metodă eficientă de evaluare și promovare a activității elevilor. Acestea permit prezentarea proiectelor realizate și contribuie la dezvoltarea imaginii profesionale a viitorilor specialiști în domeniul modei și confecțiilor textile. De asemenea, utilizarea resurselor multimedia și a tutorialelor video facilitează înțelegerea operațiilor tehnologice și susține procesul de învățare individualizată.

Reconfigurarea actului educațional în era digitală reprezintă o necesitate pentru învățământul tehnologic contemporan. Utilizarea instrumentelor digitale modernizează activitatea didactică, stimulează creativitatea elevilor și facilitează învățarea interactivă și colaborativă. În același timp, digitalizarea educației presupune investiții în infrastructură, formarea continuă a cadrelor didactice și identificarea unor strategii eficiente de îmbinare a activităților practice cu noile tehnologii.

Prin promovarea unui învățământ modern, inovator și orientat spre competențe, Liceul Tehnologic Elisa Zamfirescu poate contribui la formarea unor viitori specialiști capabili să răspundă provocărilor industriei textile contemporane și să valorifice oportunitățile oferite de transformarea digitală.

Bibliografie

1. Cerghit, I. *Sisteme de instruire alternative și complementare*. București: Editura Aramis.
2. Cucoș, C. *Pedagogie. Iași: Editura Polirom*.
3. Ionescu, M., Radu, I. *Didactica modernă*. Cluj-Napoca: Editura Dacia.
4. Joița, E. *Instruirea constructivistă – o alternativă. Fundamente. Strategii*. București: Editura Aramis.
5. OECD. *Education and Digital Transformation*.
6. Comisia Europeană. *Digital Education Action Plan*.
7. Paniagua, A., Istance, D. *Teachers as Designers of Learning Environments*. OECD Publishing.
8. UNESCO. *ICT in Education and Teacher Professional Development*.

RECONFIGURAREA ACTULUI EDUCAȚIONAL ÎN ERA DIGITALĂ: PROVOCĂRI, STRATEGII ȘI NOI PARADIGME PEDAGOGICE

Prof. Alina NICULUȚ, Școala Gimnazială „Octavian Goga”, Satu Mare

Tranziția către societatea digitală a transformat fundamental modul în care accesăm, procesăm și transmitem informația. În acest context, sistemul de învățământ nu mai poate opera după coordonatele tradiționale, exclusiv magistrocentrice. Lucrarea de față analizează dimensiunile esențiale ale reconfigurării actului educațional sub impactul tehnologiilor digitale. Sunt explorate mutațiile produse la nivelul rolului cadrului didactic, strategiei didactice, instrumentelor de evaluare și designului spațiilor de învățare. Concluziile evidențiază faptul că digitalizarea nu reprezintă doar o simplă infuzie de tehnologie în clasă, ci o restructurare profundă a filosofiei educaționale, centrată pe competențe, flexibilitate și personalizare.

1. Introducere. Contextul global al digitalizării educației

Suntem martorii unei revoluții tehnologice fără precedent, definită de inteligența artificială, automatizare și interconectivitate globală. Această nouă realitate socială și economică impune o revizuire radicală a profilului de formare al absolventului. Școala contemporană se află în fața unei provocări majore: aceea de a pregăti elevii pentru meserii care încă nu au fost inventate și pentru a rezolva probleme pe care încă nu le anticipăm.

Reconfigurarea actului educațional în era digitală nu mai este o opțiune abstractă sau un deziderat de viitor, ci o necesitate imediată. Pandemia de COVID-19 a funcționat ca un catalizator global, accelerând adoptarea soluțiilor tehnologice în regim de urgență. Însă, dincolo de acea etapă de criză, asimilarea tehnologiei în educație trebuie să treacă de la stadiul de „reacție de moment” la cel de „strategie pe termen lung”. Digitalizarea veritabilă presupune trecerea de la simplul consum de tehnologie la utilizarea ei creativă, critică și responsabilă pentru construcția cunoașterii.

2. De la transmiterea de cunoștințe la facilitarea învățării: Noul rol al profesorului

În modelul educațional tradițional, profesorul deținea monopolul informației, fiind principala sursă de cunoaștere pentru elevi. În era internetului și a motoarelor de căutare, informația este omniprezentă, accesibilă printr-un singur clic. Prin urmare, funcția magistrală a cadrului didactic suferă o mutație structurală.

Profesorul modern devine un **facilitator al învățării**, un designer de experiențe educaționale, un mentor și un ghid în selectarea surselor valide de informație. Rolul său actual este de a învăța elevul cum să învețe, cum să gândească critic și cum să aplice cunoștințele în contexte variate. Această reconfigurare de rol cere, corelat, o dezvoltare continuă a competențelor digitale ale cadrelor didactice. Nu este suficient ca un profesor să știe să utilizeze un computer; el trebuie să posede competențe de pedagogie digitală – adică abilitatea de a integra instrumentele tehnologice în mod integrat, adaptat particularităților de vârstă și obiectivelor curriculare.

3. Strategii didactice interactive. Aplicații practice la clasă: Kahoot și Padlet

Tehnologia oferă pedagogiei un arsenal generos de metode și mijloace de învățământ care transformă elevul dintr-un receptor pasiv într-un participant activ la propria formare. Pentru ca actul educațional să fie cu adevărat reconfigurat, instrumentele digitale nu trebuie folosite doar ca un substitut pentru manualul pe hârtie, ci ca mijloace de stimulare a interactivității și colaborării.

În practica mea didactică, am integrat activ două instrumente cu un impact major asupra dinamicii clasei: **Kahoot** și **Padlet**. Implementarea lor a demonstrat că tehnologia poate spori semnificativ atât implicarea cognitivă, cât și pe cea afectiv-motivațională a elevilor.

A. Gamificarea evaluării formative prin Kahoot

Platforma Kahoot reprezintă un instrument ideal pentru transpunerea principiilor gamificării (învățarea bazată pe joc) în activitatea didactică. Am utilizat această aplicație în diverse momente ale lecției, cu precădere în secvențele de captare a atenției, de reactualizare a cunoștințelor sau de evaluare formativă la finalul unei unități de învățare.

Din punct de vedere pedagogic, avantajele utilizării Kahoot la clasă sunt multiple:

- **Creșterea motivației intrinseci:** Elementele de competiție (cronometrul, punctajul, clasamentul în timp real) transformă o simplă verificare a cunoștințelor într-o activitate dinamică și extrem de atractivă pentru elevi.
- **Feedback instantaneu:** Aplicația oferă atât profesorului, cât și elevului, un raport imediat cu privire la corectitudinea răspunsurilor. Acest lucru îmi permite să identific instantaneu conceptele greșit înțelese de majoritatea clasei și să intervin cu explicații suplimentare pe loc.
- **Inclusivitate:** Elevii mai timizi sau cei care de obicei ezită să răspundă oral în fața colectivului participă activ și fără presiune socială, interfața fiind una prietenoasă și securizantă din punct de vedere emoțional.

B. Colaborare și structurare conceptuală prin Padlet

Dacă instrumentul Kahoot stimulează spiritul competitiv și rapiditatea în gândire, aplicația Padlet se adresează dimensiunii colaborative și constructive a învățării. Padlet funcționează ca un avizier virtual multimedia pe care elevii pot posta în timp real text, imagini, linkuri video, documente sau înregistrări audio. Am integrat Padlet ca spațiu de lucru comun pentru activități de grup, proiecte de cercetare sau sesiuni de brainstorming. Valoarea pedagogică a acestui instrument s-a evidențiat prin:

- **Co-construcția cunoașterii:** Elevii nu mai lucrează izolați; ei pot vedea în timp real contribuțiile colegilor lor, pot lăsa comentarii constructive, pot evalua ideile celorlalți (prin sistemul de aprecieri sau stele) și pot sintetiza informația într-un mod vizual organizat.
- **Flexibilitate și extinderea spațiului clasei:** Padlet permite continuarea învățării și dincolo de pereții fizici ai clasei. Tabelele virtuale pot fi accesate de acasă, facilitând realizarea temelor colaborative sau a proiectelor pe termen lung.
- **Portofoliu digital:** Panoul virtual devine o arhivă vie a progresului unei clase, reflectând evoluția gândirii elevilor pe parcursul unui semestru sau al unui an școlar.

4. Reconfigurarea evaluării: Focus pe progres și personalizare

Evaluarea tradițională, bazată preponderent pe teste scrise sumative și memorare mecanică, își dovedește limitele în era digitală. Reconfigurarea actului educațional aduce în prim-plan evaluarea formativă, continuă și centrată pe progresul individual al fiecărui elev.

Sistemele de management al învățării (LMS - Learning Management Systems) precum Moodle, Google Classroom sau Microsoft Teams oferă instrumente analitice avansate. Acestea permit monitorizarea în timp real a parcursului fiecărui elev, identificarea lacunelor imediat ce ele apar și oferirea unui feedback rapid, personalizat. De asemenea, portofoliile digitale (e-portofolii) oferă o imagine holistică asupra evoluției competențelor unui elev de-a lungul unui întreg ciclu de învățământ, valorizând creativitatea, auto-evaluarea și reflecția personală în detrimentul simplului punctaj cantitativ.

5. Incluziune, echitate și provocări în mediul digital

Deși digitalizarea deschide perspective remarcabile, ea aduce cu sine și o serie de provocări majore care nu pot fi ignorate în cadrul unui simpozion științific. Cea mai importantă rămâne **falia digitală (digital divide)** – decalajul socioeconomic dintre elevii care au acces la echipamente de ultimă generație și conexiuni rapide la internet și cei care sunt privați de aceste resurse. O reconfigurare corectă a educației trebuie să asigure echitatea, oferind tuturor elevilor șanse egale la o educație de calitate.

O altă provocare majoră este reprezentată de **siguranța în mediul online (cybersecurity)** și starea de bine (well-being) a elevilor. Expunerea prelungită la ecrane, riscurile de cyberbullying, fenomenul de dependență digitală și dezinformarea (fake news) sunt realități pe care școala trebuie să le gestioneze prin cursuri dedicate de cetățenie digitală și alfabetizare media. Scopul nu este de a izola elevul de mediul virtual, ci de a-i dezvolta mecanisme de reziliență și discernământ valoric.

6. Concluzii. Direcții de viitor pentru o școală rezilientă

Reconfigurarea actului educațional în era digitală nu înseamnă înlocuirea profesorului cu un ecran și nici abandonarea completă a metodelor clasice care și-au dovedit eficiența în timp. Digitalizarea de succes este una de tip **hibrid**, care îmbină armonios căldura, empatia și interacțiunea umană directă cu eficiența, rapiditatea și atractivitatea instrumentelor tehnologice.

Viitorul educației aparține unui ecosistem flexibil, capabil să se adapteze din mers transformărilor tehnologice. Pentru ca această tranziție să fie de succes, este nevoie de o investiție triplă: în infrastructură tehnologică modernă, în formarea continuă a resurselor umane și în actualizarea periodică a curriculei școlare. Doar printr-o abordare integrată vom transforma era digitală dintr-o provocare administrativă într-o oportunitate istorică de modernizare a învățământului românesc.

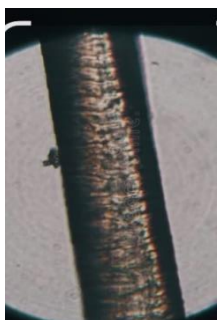
Bibliografie selectivă

1. Cucos, Constantin (2018). *Educația. Reîntemeieri, dinamici, prefigurări*. Iași: Editura Polirom.
2. Prensky, Marc (2001). *Digital Natives, Digital Immigrants*. On the Horizon, Vol. 9, No. 5.
3. OECD (2020). *Back to the Future of Education: Four OECD Scenarios for Schooling*. OECD Publishing, Paris.
4. Ministerul Educației (2021). *Strategia privind digitalizarea educației din România - SMART-Edu*.

INOVAȚIE ȘI TEHNOLOGIE ÎN STUDIUL TUNSORII

Maistru-instructor PAPP Tunde, Liceul Tehnologic „Elisa Zamfirescu”, Satu Mare
Profesor Emilia Lucreția SUCIU, Liceul Tehnologic „Elisa Zamfirescu”, Satu Mare

Învățarea artei tunsorii s-a bazat în mod tradițional pe observație și repetiție fizică. Conform temei „Reconfigurarea actului educațional în era digitală”, educația vocațională trebuie să integreze instrumente moderne pentru a corespunde nevoilor noii generații. Digitalizarea nu diminuează importanța îndemnării manuale, ci o rafinează prin simulare.

Instrumentele digitalizării în predarea la profilul „Estetica și igiena corpului omenesc”:

- **Simularea virtuală:** utilizarea realității augmentate permite elevilor să vizualizeze unghiurile de tăiere folosite în executarea tuturor tunsorilor, atât pentru femei, cât și pentru bărbați. Aceasta oferă posibilitatea proiecției părului în spațiul 3D înainte de a efectua prima tăietură pe un manechin real.
- **Analiza digitală a structurii firului de păr:** folosirea microscopiei digitale conectate la tablete pentru a face posibile diagnosticarea scalpului și identificarea tipului părului în funcție de textura lui, elemente esențiale în alegerea tipului de tunsoare.

Evaluarea tradițională prin note nu mai este suficientă. Reconfigurarea implică adoptarea portofoliilor digitale și a rețelelor sociale ca instrumente de învățare și evaluare. Evaluarea este bazată pe calitatea execuției tehnice și acuratețea rezultatului final, totodată și pe claritatea comunicării digitale.

Transformarea procesului de evaluare din note clasice în crearea de conținut digital (videoclipuri pas cu pas) pregătește elevii pentru realitatea pieței muncii. Elevii nu doar realizează o tunsoare, ci sunt instruiți să documenteze procesul, să filmeze etapele, să editeze tutoriale scurte, să explice geometria aplicată și să utilizeze o iluminare profesională. Aceasta nu este doar o competență, ci o metodă didactică: elevul trebuie să structureze informația pentru a o transmite și altora, consolidându-și astfel propriile cunoștințe.

Învățarea colaborativă se poate realiza prin intermediul mediului online prin:

- proiecte realizate în echipe online;
- workshop-uri live cu specialiști;
- schimburi de experiență între școli și saloane.

Reconfigurarea curriculumului și geometria aplicată digital:

Un aspect esențial în noua metodologie este predarea esteticii și, în momentul de față, a tunsorii prin prisma geometriei formei feței și a craniului uman. Software-urile de design 2D și 3D, utilizate în mod obișnuit doar în arhitectură, sunt acum adaptate în predarea tunsorilor.

Simulări și aplicații 3D:

- aplicații care arată structura pielii și structura firului de păr;
- teste interactive pentru identificarea formei feței pentru un diagnostic estetic.

Învățarea prin social media implică utilizarea platformelor TikTok, Instagram și YouTube în scop educativ, prin analizarea tendințelor în industria Beauty pentru identificarea informațiilor corecte. De asemenea, folosirea mediului online este esențială pentru obținerea noilor tendințe în moda tunsorilor actuale.

Folosirea inteligenței artificiale în educația estetică oferă recomandări de stil, de tunsori și coafuri prin intermediul unor aplicații care simulează schimbări de look.

Portofoliul digital al elevului:

Fiecare elev poate să-și creeze un portofoliu online cu fotografii de tip „Before/After”, în care poate să-și încarce în format digital eventualele diplome obținute la diferite concursuri, olimpiade etc. Totodată, acest portofoliu poate fi utilizat direct pentru angajare sau, în viitor, pentru promovare profesională.

Curriculumul cuprinde module unde elevii desenează planuri de tăiere pe tablete grafice, demonstrând modul în care un unghi de proiecție de 30°, 45°, 90°, 135° sau 180° va afecta căderea naturală a părului în funcție de forma craniului. Acest aspect este crucial pentru a înțelege de ce o tehnică funcționează, nu doar cum se execută.

Concluzii și recomandări pentru implementare:

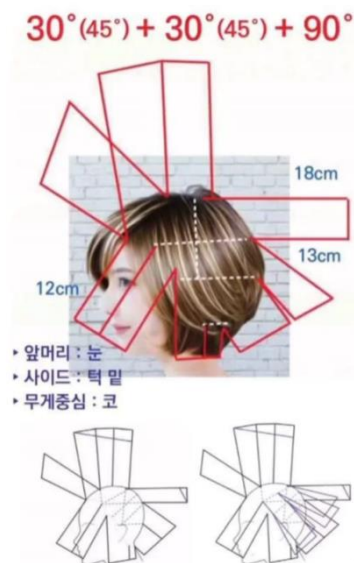
Reconfigurarea actului educațional în specializarea „Estetica și Igiena Corpului Omenesc” în era digitală nu este o opțiune, ci o necesitate foarte importantă. Digitalizarea oferă instrumente puternice pentru predarea și analizarea științifică modernă.

Această lucrare recomandă:

1. Investiția în infrastructură: dotarea sălilor de curs cu kituri AR, microscopie digitale și ecrane interactive.
2. Formarea cadrelor didactice: trainingul profesorilor în utilizarea softurilor și în integrarea lor pedagogică, în urma căruia profesorul nu mai este doar o sursă de informație, ci devine ghid, mentor și coordonator al activităților practice și digitale. Tehnologia îl ajută pe profesor să creeze lecții mai atractive și mai interactive. Se pot îmbina tradiția cu tehnologia, accesând rapid informații și metode moderne de predare și comunicare eficientă.
3. Actualizarea curriculumului: includerea modulelor de geometrie aplicată digital și, ca standard de evaluare, a unui portofoliu multimedia.

Prin aceste măsuri, actul educațional reconfigurat va forma specialiști de tipul „Arhitecți ai formei”, care sunt gata să inoveze într-o industrie nouă și modernizată. Educația în acest domeniu trebuie să evolueze odată cu societatea modernă; folosirea tehnologiei digitale contribuie la formarea unor specialiști creativi, bine informați și adaptați cerințelor actuale ale pieței muncii. Era digitală nu suplinește practica în domeniul esteticii, ci oferă instrumente moderne de a prezenta creativitatea și pregătirea profesională a elevilor.

Reconfigurarea actului educațional reprezintă o posibilitate de modernizare a procesului de învățare prin îmbinarea abilităților și competențelor practice cu noua tehnologie, în vederea formării de profesioniști responsabili. Domeniul „Estetica și Igiena Corpului Omenesc” aparține celor care pot îmbina măiestria tradițională cu precizie digitală.

EDUCAȚIA DIGITALĂ INCLUZIVĂ ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PROFESIONAL SPECIAL: STRATEGII ȘI BUNE PRACTICI ÎN DOMENIUL TURISM ȘI ALIMENTAȚIE

Prof. Simona-Brîndușa PĂDUREȚU, Școala Profesională Specială Nr. 3, sector 2, București

Rezumat

Lucrarea analizează procesul de reconfigurare a actului educațional în contextul digitalizării, cu focalizare pe învățământul profesional special destinat elevilor cu cerințe educative speciale (CES), în domeniul Turism și alimentație.

Sunt evidențiate direcțiile actuale ale educației digitale incluzive, particularitățile învățării la elevii cu dizabilități intelectuale moderate și severe, precum și modalități concrete de integrare a tehnologiei în formarea competențelor profesionale pentru calificările lucrător hotelier, bucătar și ospătar (chelner)-vânzător în unități de alimentație. Partea aplicativă ilustrează exemple de bune practici didactice, centrate pe adaptare curriculară, utilizarea resurselor digitale și evaluarea individualizată.

Cuvinte-cheie: educație digitală incluzivă, învățământ profesional special, CES, Turism și alimentație, incluziune

1. Introducere

Transformările accelerate ale societății contemporane, generate de dezvoltarea tehnologiilor digitale, au determinat mutații semnificative în toate nivelurile sistemului educațional. În acest context, reconfigurarea actului educațional devine un demers necesar, mai ales în învățământul profesional special, unde adaptarea la nevoile elevilor cu cerințe educative speciale reprezintă o condiție esențială a eficienței procesului instructiv-educativ.

Domeniul Turism și alimentație presupune formarea unor competențe preponderent practice, însă integrarea tehnologiilor digitale oferă oportunități suplimentare pentru facilitarea învățării, creșterea motivației și dezvoltarea autonomiei elevilor. În cazul elevilor cu dizabilități intelectuale moderate și severe, digitalizarea trebuie realizată diferențiat, în acord cu particularitățile cognitive și socio-emoționale ale acestora.

2. Cadrul teoretic

2.1. Educația digitală – repere conceptuale

Educația digitală presupune utilizarea tehnologiilor informației și comunicațiilor în proiectarea, desfășurarea și evaluarea procesului educațional. Aceasta nu se limitează la integrarea instrumentelor tehnologice, ci implică o schimbare de paradigmă, centrată pe:

- învățarea activă și interactivă;
- personalizarea traseelor educaționale;
- accesibilizarea conținuturilor.

În învățământul profesional, digitalizarea facilitează simularea contextelor reale de muncă și dezvoltarea competențelor transferabile, necesare integrării pe piața muncii.

2.2. Educația incluzivă și particularitățile elevilor cu CES

Educația incluzivă promovează accesul egal la educație de calitate pentru toți elevii, indiferent de particularitățile acestora. Elevii cu dizabilități intelectuale moderate și severe prezintă:

- dificultăți în procesarea informației abstracte;
- ritm lent de învățare;
- necesitatea repetiției și a sprijinului vizual;
- dificultăți de generalizare a cunoștințelor.

În acest context, procesul educațional trebuie adaptat prin:

- simplificarea conținuturilor;
- utilizarea suporturilor vizuale și multimodale;
- structurarea clară a sarcinilor de lucru.

2.3. Direcții actuale în reconfigurarea educației digitale pentru CES

Reconfigurarea actului educațional în era digitală se fundamentează pe câteva direcții majore:

a) Învățarea personalizată

Adaptarea conținuturilor și a ritmului de lucru la nevoile individuale ale elevilor.

b) Microlearning

Fragmentarea conținutului în unități mici, ușor de parcurs și de reținut.

c) Universal Design for Learning (UDL)

Proiectarea instruirii astfel încât să permită:

- multiple modalități de reprezentare
- multiple modalități de exprimare
- multiple modalități de implicare

d) Utilizarea tehnologiilor asistive

Instrumente digitale care facilitează accesul la învățare și compensarea dificultăților.

e) Evaluarea digitală adaptată

Evaluarea continuă, individualizată, cu accent pe progresul elevului.

3. Particularități ale formării profesionale în domeniul Turism și alimentație

În cadrul școlii profesionale speciale, formarea pentru calificările: lucrător hotelier, bucătar, ospătar (chelner), vânzător în unități de alimentație se caracterizează prin: predominanța activităților practice, învățare prin imitație și exercițiu, necesitatea contextualizării sarcinilor.

Competențele vizate includ:

- respectarea normelor de igienă;
- pregătirea și manipularea alimentelor;
- servirea clienților;
- comunicarea profesională.

Principalele provocări sunt:

- dificultăți în înțelegerea instrucțiunilor complexe;
- autonomie redusă;
- necesitatea suportului constant.

4. Metodologia integrării tehnologiei în activitatea didactică

Integrarea tehnologiei în învățământul profesional special trebuie să respecte următoarele principii:

- accesibilitate;
- simplitate;
- relevanță practică;
- adaptare la nivelul cognitiv al elevilor.

Resursele digitale utilizate includ:

- materiale video demonstrative;
- aplicații interactive;
- fișe digitale vizuale;
- platforme educaționale adaptate.

5. Exemple de bune practici

5.1. Utilizarea materialelor video în formarea competențelor profesionale

Calificarea: Bucătar

Se utilizează videoclipuri demonstrative pentru prezentarea etapelor de realizare a unor preparate simple.

Desfășurare:

- vizionarea materialului video;
- identificarea ingredientelor și ustensilelor;
- reproducerea etapelor în laborator.

Rezultate:

- îmbunătățirea înțelegerii secvențiale;
- creșterea gradului de autonomie.

5.2. Simularea situațiilor profesionale

Calificarea: Ospătar (chelner), vânzător în unități de alimentație

Se realizează jocuri de rol asistate digital (scenarii de servire).

Activitate:

- simularea interacțiunii cu clientul;
- utilizarea unor aplicații simple de comandă.

Beneficii:

- dezvoltarea abilităților de comunicare;
- reducerea anxietății sociale.

5.3. Portofoliul digital al elevului

Portofoliul include:

- fotografii ale produselor realizate;
- înregistrări video ale activităților;
- fișe de evaluare.

Rol:

- monitorizarea progresului;
- creșterea motivației.

5.4. Evaluarea digitală adaptată

Metode utilizate:

- teste cu suport vizual;
- evaluare practică filmată;
- feedback audio.

Evaluarea este centrată pe:

- progres individual;

- competențe funcționale.

5.5. Activitate integrată – exemplu

Tema: Servirea micului dejun

Etape:

1. Vizionarea unui material video demonstrativ;
2. Identificarea obiectelor de inventar necesare;
3. Simulare digitală;
4. Activitate practică.

Competențe dezvoltate:

- organizarea spațiului de lucru;
- respectarea etapelor de lucru;
- comunicare profesională.

5.6. Exemplu de bună practică – calificarea „Lucrător hotelier”

Activitate: Pregătirea camerei pentru client

Obiectiv: Formarea deprinderilor de organizare și igienizare a camerei de hotel.

Resurse utilizate:

- material video demonstrativ (aranjarea patului, curățarea suprafețelor);
- prezentare digitală cu imagini secvențiale (pași de lucru);
- fișă digitală interactivă (ordonarea etapelor).

Desfășurarea activității:

1. Captarea atenției

Elevii vizionează un videoclip scurt care prezintă pregătirea unei camere de hotel.

2. Înțelegerea conținutului

Profesorul utilizează imagini secvențiale pentru a explica fiecare etapă:

- aerisirea camerei;
- schimbarea lenjeriei;
- aranjarea patului;
- curățarea suprafețelor;
- verificarea finală.

3. Exersarea digitală

Elevii realizează o activitate interactivă:

- ordonează imaginile în succesiunea corectă;
- identifică obiectele necesare.

4. Activitatea practică

Elevii aplică etapele în cadrul atelierului (cameră simulată):

- execută sarcinile în ordine;
- lucrează individual sau în perechi.

5. Feedback și evaluare

- evaluare prin observație directă;
- înregistrare video a activității;
- feedback imediat (verbal și vizual).

Adaptări pentru elevii cu CES:

- utilizarea unui limbaj simplificat;
- sarcini fragmentate în pași mici;
- suport vizual permanent (imagini, pictograme);
- repetarea etapelor;
- sprijin individualizat.

Rezultate observate:

- îmbunătățirea capacității de organizare a activității;
- creșterea gradului de autonomie;
- formarea deprinderilor funcționale;
- reducerea erorilor în executarea sarcinilor.

Valențe educaționale:

Activitatea contribuie la:

- dezvoltarea competențelor profesionale specifice;
- formarea rutinei de lucru;
- integrarea tehnologiei în învățarea practică;
- creșterea motivației elevilor.

Extensie digitală:

Se poate realiza un **portofoliu digital** al elevului, care să includă:

- fotografii ale camerei pregătite;
- videoclipuri scurte cu activitatea desfășurată;
- fișe de evaluare.

Acest exemplu evidențiază modul în care tehnologia digitală poate sprijini formarea competențelor profesionale chiar și în cazul elevilor cu dizabilități intelectuale, facilitând învățarea prin vizualizare, repetiție și aplicare practică.

6. Rolul cadrului didactic în context digital

Profesorul devine un facilitator al învățării, având rolul de:

- a adapta conținuturile;
- a selecta resursele digitale adecvate;
- a sprijini elevii în utilizarea tehnologiei.

Competențele necesare includ:

- competențe digitale;
- competențe de educație incluzivă;
- capacitate de diferențiere didactică.

7. Concluzii

Reconfigurarea actului educațional în școala profesională specială implică o abordare integrată, care valorifică potențialul tehnologiilor digitale în sprijinul incluziunii educaționale.

Digitalizarea nu substituie activitatea practică, ci o completează, contribuind la: creșterea accesibilității învățării, dezvoltarea autonomiei elevilor, facilitarea inserției socio-profesionale.

Pentru elevii cu CES, utilizarea tehnologiei reprezintă o oportunitate reală de adaptare la cerințele societății contemporane și de integrare în mediul profesional.

BIBLIOGRAFIE

1. Anderson, T., Shattuck, J. (2012). *Design-Based Research: A Decade of Progress in Education Research*.
2. CAST (2018). *Universal Design for Learning Guidelines*.
3. Deaconu, A. et al. (2018). *The Use of ICT in Vocational Education and Training. Sustainability*.
4. Ionescu, D., Vrăsmaș, E. (2024). *Competențe pentru educația incluzivă*.
5. Means, B. et al. (2009). *Evaluation of Evidence-Based Practices in Online Learning*.
6. Stăiculescu, C. et al. (2022). *Inclusive Education in Romania. Sustainability*.
7. **Ministerul Educației** (România) – *Programe școlare pentru învățământ profesional special*.
8. **UNESCO** (2021). *Reimagining Our Futures Together: A New Social Contract for Education*.
9. **European Commission** (2020). *Digital Education Action Plan*.

METODOLOGIA DIDACTICĂ APLICATĂ LA DISCIPLINA ERGOTERAPIE LA ELEVII CU CES ÎN ȘCOALA DE MASĂ

Prof. Mihaela ROȘ , CJRAE CLUJ

Caracteristicile metodologiei și strategiile didactice la disciplina Ergoterapie

Metodologia didactică reprezintă sistemul metodelor și procedeele didactice studiate din punct de vedere teoretic și practic, precum și al principiilor, orientărilor și cerințelor de valorificare a acestora, pe baza unei concepții unitare și coerente despre actul predării, învățării și evaluării. În acest sens, Babanski (1979) susține ideea că strategia didactică urmărește optimizarea actului de instruire prin alegerea metodelor de învățământ de pe pozițiile principiilor învățământului. Cuvântul „metodă” provine din limba greacă, de la termenul „methodos”, compus din „metha”=către, spre și „odos”=cale, drum, de unde semnificația de drum de urmat în vederea atingerii obiectivelor predării și învățării, drum care reflectă unitatea dintre activitatea profesorului și cea a elevilor. Metoda de învățământ este cea care traduce în acte de învățare/cunoaștere acțiunile proiectate în plan mental, conform unei strategii didactice stabilite, transformând în situații de învățare și în experiențe de învățare personale ale elevilor, obiectivele prestabilite, de ordin cognitiv, afectiv-motivațional și psihomotoriu.

Relația dintre procedeul didactic și metoda pe care o sprijină este flexibilă și dinamică: o metodă poate deveni ea însăși procedeu al unei metode considerată principală în activitatea instructiv-educativă, iar un procedeu poate dobândi statutul de metodă în situațiile de instruire în care este folosit, cu precădere, în activitatea didactică. Într-o activitate didactică obișnuită (de 50 de minute), de obicei, se lucrează cu 1-2 metode și cu unul sau mai multe procedee didactice, astfel că diferențele dintre metodele și procedeele didactice pot fi sesizate și la nivelul timpului pedagogic investit în proiectarea și realizarea activităților

didactice. Metodele și procedeele didactice vor fi consemnate în cadrul sistemului metodologic în ordinea descrescătoare a ponderii lor și, eventual, se va preciza statutul de metodă și cel de procedeu didactic (Papuc și Bocoș, 2015).

Din multitudinea de metode didactice descrise în literatura de specialitate, în procesul instructiv-educativ al disciplinelor de specialitate o pondere mai mare o au metodele activ-participative, deoarece sunt centrate pe elev. Ele vizează și asigură antrenarea și activizarea structurilor cognitive, operatorii și afective ale elevului în direcția utilizării potențialului său psihic, fizic și afectiv și a transformării lui într-un co-participant implicat profund în propria instruire și formare, într-un constructor al propriei cunoașteri, prin activități și sarcini de lucru individuale și/sau cooperative, independente sau interdependente (Zlate, 1999; Bocoș, 2013).

Basoterapia și preparatele culinare

Argument. Am găsit în bibliotecă povestea "Harap Alb", povestea citită în copilărie. Răsfoind filele cărții, m-am gândit la un titlu sugestiv: "Mâncărurile gătite în poveștile și basmele românești". În basme regăsim ocupații cum ar fi: chelăreasa, bucătarul, cârciumăreasa, paharnicul, pivnicerul, hangiul, grădinarul, apicultorul, morarul, jupâneasa. Fiecare dintre ei aveau atribuții bine stabilite iar chelăreasa păstra cheile cămărilor. Am considerat ca fiind o idee frumoasă pentru realizarea unor materiale informative pentru elevi.

Capra cu trei iezi. Povestea "Capra cu trei iezi", scrisă de Ion Creangă apare în revista "Convorbiri literare", la Iași în anul 1875. Supărată capra pe cumătrul ei, vecinul lup pentru că i-a mâncat pe cei 2 iezișori, pe cel mare și mijlociu, care erau cei mai năzdrăvani, vrea să-l pedepsească. Își invită cumătrul lup la un praznic de pomenire. Pregătește cele trebuincioase, dar și cele mai alese bucate: plăcinte poale-n brâu, sarmale, alivenci, pască cu smântâniță și cu ouă. Ațâțarea focului și suflecarea mâneșilor arată iscusința și hărnicia caprei. Regăsim în text bucatele tradiționale, servite la praznic precum și tehnologia de preparare, varietatea preaparatorilor și hărnicia caprei.

Sarea-n bucate. "Sarea-n bucate" este o poveste scrisă de Petre Ispirescu. Împăratul întreabă pe cele trei fete cât de mult îl iubesc fiecare. Fata cea mare răspunde ca zahărul, cea mijlocie ca mierea, iar cea mare ca sarea în bucate. Regăsim în povestire importanța paharului, morții, a sării în alimentație, dar și ocupația de ajutor în bucătărie.

Harap alb. "Basmul Harap Alb" de Ion Creangă este un basm în care se regăsește salata din grădina ursului care este servită la ospățul împăratului, apa cristalină din fântână și ospățul împărătesc cu o suită de invitați pofticioși.

Soacra cu trei nurori. În basmul „Soacra cu trei nurori” și "Ursul păcălit de vulpe" de Ion Creangă se regăsesc câteva elemente care sunt în legătură cu tematica lucrării. În "Soacra cu trei nurori" regăsim preparatele regionale ca plăchie cu costiță afumată, dar și afumatură care erau servite feciorilor, iar pentru nurori: ceapă, usturoi și mămligă rece. În basmul "Ursul păcălit de vulpe" de Ion Creangă este descrisă viclenia vulpii și naivitatea ursului trimis la pescuit la băltoaca din marginea pădurii.

Răvașul spânului. "Răvașul spânului" este un basm scris de Petre Ispirescu în anul 1872 unde se vorbește despre un flăcău care ajunge la moara unui spân. În basm se prezintă rețete de făcut turte din făină. Astfel spânul face un foc mare, pune apa să dea în cloco, apoi adaugă făină multă și face o turtă mare cât toate zilele. Flăcăul povestește despre tatăl său care era stupar.

Amintiri din copilărie. „Amintiri din copilărie” a fost scrisă de Ion Creangă și publicată în Convorbiri literare în 1881-1882 și are patru părți. În prima parte este descrisă perioada în care Nică era școlar, precum și năzdrăvăniile pe care le făcea. Ieșea în fața mortului pe drumul spre biserică, primea covrigi, mere, turte, nuci poleite, roșcove și smochine. Apoi descrie drumul spre școală și modul în care bunicul David pregătea costițe de porc afumate și cârnați fripiți. Partea a doua descrie venirea de la muncă a părintelui, alimentele păstrate, slănină în pod, urechi, brânză în putină. În a treia parte este descrisă perioada în care Nică învață la seminarul teologic. Merge la crăsmă împreună cu Golan și Trăsnet, iar cârciumăreasa le pune pe masă plăcinte fierbinți și o găină friptă. De Crăciun pleacă de la seminar spre casă unde îl așteapta costițe de porc, chișcă, purcel fript, burduf umplut, cârnați trandafiri usturoiați, slănină de cea subțire. Ultima parte a Amintirilor din copilărie este prezentată prin sintagma „La plăcinte înainte și la război înapoi”.

FIȘĂ DE DOCUMENTARE

Adaptare după povestea "Capra cu trei iezi" de Ion Creangă

Supărată că vecinul ei cumătrul lup i-a mâncat cei doi iezișori, capra încearcă să îl pedepsească strârnindu-i lăcomia. Astfel ca o femeie pricepută capra începe să gătească pentru cumătrul lup, la praznicul celor doi iezișori. Pentru a pregăti cele trebuincioase capra își ridică poalele-n brâu și își suflecă mâneșile, ațâță focul și s-apucă de făcut bucate. Capra pregătește sarmale, plăchie, face poale-n brâu, face pască cu smântână și face alivenci.

Sarcina de lucru

Citiți cu atenție fișa de documentare și răspundeți la următoarele întrebări.

1. Cum se pregătește capra pentru a găti preparatele pentru cumătrul lup?
2. Identificați preparatele gătite de către capră pentru cumătrul lup.

3. Ce preparate le regăsim și în lecția noastră din cele găsite de capră pentru cumătrul lup?
4. Alegeți un preparat din cele pregătite de capră și prezentați ingredientele.
5. Prezentați modul de preparare al preparatului așa cum l-ați învățat.

Bibliografie

1. Bodea Hategan C(2016) *Terapia tulburarilor de limbaj. Structuri deschise*, Bucuresti, Editura Trei;
2. Bodea Hategan C(2013) *Tulburari de voce si vorbire. Evaluare si interventie*, Cluj, Presa Universitara Clujana;
3. Bodea Hategan C(2010) *Evidentierea productiilor verbale prin stabilirea lungimii medii a enuntului*, in *psihopedagogia speciala intre practica si cercetare*, Cluj Napoca, Presa universitara Clujana;

DIZABILITĂȚI AUDITIVE

Prof. Mircea RUSU, CJRAE Cluj- Școala Gimnazială Teodor Murășanu Turda

Alături de dizabilitățile auditive mai sunt utilizați și alți termeni cum ar fi afecțiuni senzoriale auditive, hipoacuzie, slăbirea acuității auzului, tulburări de auz, surditate.

Când un copil nu este în stare să audă sunete la fel de bine ca și ceilalți copii avem tendința de a spune că are deficiențe/dereglări/dizabilități de auz.

Auzul poate fi afectat în măsură diferită:

- unii copii și adolescenți sunt în stare să audă multe sunete;
- alții aud doar cu aparatul auditiv;
- unii care nu aud deloc;
- unii care nu aud și nu vorbesc deloc: surdo-muți.

Deficiența de auz se caracterizează prin pierderea parțială (hipoacuzie) sau totală (surditate) a auzului. Deficiența poate fi congenitală (innăscută) sau poate să apară în primii 3 ani de viață.

Cea mai mare dificultate pentru un copil cu deficiențe de auz este "de a-l învăța să vorbească".

Dereglarea auzului presupune dereglarea "centrului auditiv al creierului", precum și lezării urechilor.

Majoritatea persoanelor cu dizabilități de auz reușesc să se integreze bine și eficient în viața socială, școlară și mai ales în viața profesională.

Dizabilitatea auditivă presupune un deficit la nivelul abilităților de informare și receptare pe baza analizatorului auditiv.

În funcție de pierderea înregistrată audiometric dizabilitățile de auz se clasifică astfel:

- dizabilitate auditivă ușoară - pierderea abilităților de receptare și sinteză 20-40 dB
- dizabilitate auditivă moderată - pierderea abilităților de receptare și sinteză 40-70 dB
- dizabilitate auditivă severă - pierderea abilităților de receptare și sinteză 70-90 dB

Cum putem ști dacă un copil/adolescent are pierderi de auz?

- ✓ un copil care suferă de pierdere atenuată de auz va reacționa doar la sunetele mai ridicate decât cele normale și nu va reacționa la cele joase. El poate auzi toate sunetele, dar nu pe cele joase.
- ✓ un copil cu pierdere totală a auzului nu poate să răspundă la nici un stimul.

Semne sau indicatori de avertizare:

Copilul surd	Copilul cu hipoacuzie
- nu întoarce capul după sursa unui sunet sau a unei voci; - are infecții dese la ureche; - nu răspunde când îl chemi dacă nu te vede; - îți privește buzele atunci când îi vorbești; - vorbește foarte încet sau foarte tare.	- întoarce capul pentru a auzi mai bine; - poate să roage colegii, profesorii să vorbească mai tare; - nu este atent (nu aude bine ceea ce i se spune sau aude distorsionat); - vorbește prea tare/încet; - pronunță cuvintele cu greu fiindu-i afectată inteligibilitatea vorbirii; - înțelege mai bine când profesorul este mai aproape de el; - înainte de a începe o sarcină se uită la profesor sau la colegi pentru a observa unele indicii; - preferă să lucreze singur, să se așeze în locuri liniștite; - poate fi timid, încăpățânat, neastâmpărat; - dacă nu este încurajat să interacționeze are rețineri

de a participa la activități; - este capabil să înțeleagă mai bine mimica, mișcările corpului și informațiile contextuale; - poate avea tulburări comportamentale cauzate de dificultățile de comunicare.

Ce trebuie să știe profesorul care predă la clasa unde este integrat un copil cu dizabilități de auz?
(Solloum 2011, pag. 47-50)

- copilul este mai speriat decât el, înainte de prima întâlnire

Nu știe dacă profesorul mai are în clasă un copil special, nu știe dacă acesta este pregătit, dacă acesta știe sau nu care sunt limitele elevului, progresele pe care le pot face, dacă are răbdare sau dacă este dispus să accepte această nouă provocare;

- copilul are o pierdere de auz, aceasta nu înseamnă implicit o dizabilitate mintală!

Poate fi un copil inteligent dacă se lucrează ținând cont de particularitățile copilului, se obțin performanțe.

- copilul poate să aibă pierderea de auz la una sau la ambele urechi, iar dacă pierderea este bilaterală ea nu este întotdeauna egală;
- o consecință secundară a lipsei auzului este comunicarea deficitară.

Limbajul este sărac, cuvintele de legătură (prepoziții, conjuncții, sufixe, prefixe, etc.) sunt inutile. Pentru un copil cu dizabilități auditive este același lucru "coleg de bancă/ coleg pe bancă; stau la bloc, stau pe bloc";

- ordonarea cuvintelor în propoziție este stabilită de importanța pe care o are aceasta și nu de regulile gramaticale abstracte.

Logica lui îi spune „pietoni de trecere” și nu „trecere de pietoni”.

Oricât ar face și ar dori profesorul să îl facă să se corecteze, limitele lui sunt clare și oricât de mult ar lucra, chiar dacă a înțeles mesajul copilul nu poate să reproducă, conform pretențiilor. Singura lui șansă este să reproducă lecții pe care le memorează mecanic, pentru a-i mulțumi pe alții, care nu apreciază ceea ce a înțeles el dacă o spune așa cum condiția lui specială îi permite.

- pentru că nu înțeleg tot ceea ce se comunică în jurul lor, ei deduc restul conversațiilor din context, astfel pot face astfel numeroase erori de înțelegere;
- nu înțeleg sensul figurat al cuvintelor, limbajul metaforic, sensurile multiple le crează confuzii;
- nu sesizează cuvintele accentuate dintr-o propoziție.

Sarcinile de lucru trebuie explicate în special atunci când este vorba despre un examen, un extemporal. S-ar putea să știe lecția, dar să nu înțeleagă sensul cerinței și să scrie despre alceva, deși ar fi putut scrie la subiect. Lui trebuie să i se ceră să repete cerința și să explice cu cuvintele lui ceea ce a înțeles.

- locul copilului este în prima bancă pentru a auzi ce spune profesorul sau colegul de la tablă;
- nu trebuie să stea singur în bancă are nevoie de un coleg (care să-i dea voie să copieze după notițele lui dacă a rămas în urmă);
- nu poate scrie după dictare;
- profesorul ar trebui să scrie pe tablă, pe fișe de documentare, să îi ofere timp de lucru;
- de câte ori este posibil este indicată folosirea unor pictograme în timpul predării, pentru ca elevul să înțeleagă mai bine lecția;
- mobilierul clasei trebuie să fie aranjat în semicerc;
- ceilalți elevi ai clasei să fie încurajați să vorbească pe rând.

Părinții colegilor de școală ai elevilor cu dizabilități integrați în învățământul de masă pot fi grupați în trei categorii:

a. părinți care sunt împotriva acceptării copiilor cu dizabilități

Unii dintre aceștia amenință cu transferul propriului copil din clasă. Majoritatea motivează poziția lor prin afirmații de genul:

- învățătorul /profesorul pierde prea mult timp cu elevul respectiv;
- este un exemplul negativ pentru copilul meu, deoarece nu face față cerințelor unei clase obișnuite;
- așteaptă mereu ajutor de la copiii noștri, cred că este leneș și profită de ceilalți;
- e ciudat, locul lui este la școala specială;
- e periculos pentru copilul meu cine știe de ce e în stare.

b. părinții neutri

Părinții neutrii nu fac referire la prezența unui coleg în clasa propriului copil. Acestor părinți le este indiferentă o astfel de situație.

c. părinții care sunt de acord cu prezența unui elev cu dizabilități în clasă

Părinții care sunt de acord cu prezența unui elev cu dizabilități în clasă își manifestă părerile:

- mă bucur pentru că așa copilul meu poate vedea ce noroc are că este sănătos;
- copilul meu va deveni mai sensibil și mai bun pentru cei cu probleme de sănătate;
- se bucură și el de prezența copiilor de vârsta lui;

- părinții lui sunt oameni de treabă și se ocupă de el;
- este cuminte, sociabil;
- copii au de învățat multe de la el.

Cadrul didactic este obligat să colaboreze cu toți părinții, este un mediator, el intermediază relația dintre părinții clasei, dar mîiestria lui depinde de succesul relațiilor armonioase între aceștia

Copii cu deficiență de auz trebuie să beneficieze de:

- protezare auditivă;
- examen de specialitate medical;
- programe de terapie specializate (pentru deficiențele de vorbire, limbaj mimico-gestual);
- modalități alternative de comunicare (protezare, limbaj minico-gestual, terapia auditiv verbală);
- curriculum adaptat;
- profesor itinerant și de sprijin;
- sprijinul permanent al familiei.

Bibliografie

1. Bălaș-Baconschi, Cristina (2008) – Psihopedagogia copiilor cu dificultăți de învățare (suport de curs), Cluj-Napoca.
2. Coman, S., (1995): Educația fizică și metodică predării ei la clasele IV. Editura Tehnică Chișinău, Editura Spiru Haret Iași
3. Cucu, și Tache, (2004): Psihomotricitatea și actul grafic, Risoprint Cluj Napoca
4. Dănoiu, M., Dănoiu, S., Orănescu, D., Călina, M., (1997): Introducere în Kinetologie, caiet de lucrări pentru uzul studenților. Reprografia Universității din Craiova
5. Fătu, Z., (1969): Ritmică și gimnastică medicală. Ministerul Învățămîntului, Universitatea “Babeș-Bolyai” Cluj, Facultatea de Istorie-Filozofie, Catedra de Psihopedagogie Specială, Cluj
6. Gherguț, Alois (2007) – Sinteze de psihopedagogie specială, Ed. Polirom, București.
7. Kramar, M., (1997): Psihologia culturii fizice și a sporturilor. Editura Fundația “Vasile Goldiș”, Arad
8. Nicola, I.(1994) – Pedagogie, Ed. Didactică și Pedagogică, București.
9. Potolea, Dan; Neacșu, Ioan; (coord.) (2008) – Pregătirea psihopedagogică (manual pentru definitivat și gradul didactic II), Ed. Polirom, București.
10. Preda, V., Șendrea, L., (2001): Educația timpurie a copiilor cu deficiențe vizuale. Ghid pentru părinți psihopedagogi și psihologi. Presa Universitară

METODE DE RECUPERARE ȘI REABILITARE ÎN AFAZIE LA ADOLESCENȚI

Prof. Mircea RUSU, CJRAE Cluj

A. Metode bazate pe deficitul de vorbire:

A.1. Terapie prin inducerea unei constrângeri a părți funcționale (CIAT) - este o abordare terapeutică adresată persoanelor cu afazie care se bazează pe următoarele principii:

- evitați să utilizați strategii compensatorii;
- efectuați tratamente intensive;
- modulați comportamentul verbal.

Conform principiilor lui Pulvermuller de fapt utilizarea strategiilor de compensare ar induce subiecților cu afazie să caute din ce în ce mai puțin limbajul verbal reducând astfel amplasarea și posibilitatea recuperării. Cel mai important este intensitatea tratamentului timp de 5 zile, de 2 ori pe zi. Terapie CIAT asociată cu interacțiunea socială dă rezultate bune.

Jocul Go fish are 4 nivele de complexitate. Astfel:

- primul nivel - numiți cartea pe care o aveți (de exemplul pâine);
- la al II lea nivel - trebuie să formulați o propoziție: Maria ai pâine;
- la al III lea nivel - sunt introduse variante pentru fiecare carte (cantitativ dar și calitativ, pentru a fi nevoit să faceți cereri mai complexe specifice cum ar fi :“Maria ai pâine prajită?”

CIAT folosește limbajul oral ca singură cale de comunicare între participanți. Există 4 planuri (piloni):

- tratamentul de intensitate ridicată (de 3-4 ori pe zi timp de 10 sau 14 zile);
- modularea răspunsurilor (creșterea stimulilor utilizați în comunicarea limbajului oral (fortat);
- activitatea care vizează comunicarea socială.

Coaching conversațional - a fost dezvoltat de Audrey Holland (Holland, 1991) pentru pacienții cu afazie în care terapeutul susține un client cu afazie și partenerul de conversație pentru a identifica și implementa strategii verbale și nonverbale utile pentru a facilita comunicarea. Terapie este colaborativă și implică utilizarea acestor strategii de comunicare în sarcini semicontrolat destinate promovării utilizării lor în

afara sesiunilor de terapie. Interacțiunile dintre clientul cu afazie și partenerul de conversație sunt analizate pentru a crește gradul de conștientizare a strategiilor de comunicare care sunt cele mai eficiente pentru ei.

De exemplu: Schița sesiunii inițiale

- Clientului i se arată un scurt videoclip (un segment scurt dintr-o emisiune TV). Partenerul de conversație nu este prezent în această etapă;
- Partenerul de conversație este adus în cameră și se face o înregistrare video a clientului care încearcă să raporteze conținutul scurtului videoclip la partenerul de conversație. În această etapă nu au fost predate strategii nici clientului partenerului de conversație, nici terapeutul nu intervine;
- Terapeutul, clientul și partenerul de comunicare urmăresc apoi înregistrarea video a interacțiunii. În timp ce face acest lucru, terapeutul evidențiază orice strategii de susținere care ar fi făcut ca comunicarea în această interacțiune să fie mai eficientă (a se vedea exemplele de strategii de comunicare, mai jos), precum și observarea oricăror strategii observate care păreau să împiedice comunicarea.

În urma discuției despre aceste și alte strategii, clientul și partenerul lor de comunicare sunt de acord asupra strategiilor lor preferate. Cuvintele cheie care reamintesc clientului și partenerului lor de comunicare aceste strategii sunt tipărite pe hârtie și utilizate ca un memento în timpul interacțiunilor viitoare în sesiunile de terapie.

Sesiune de ședință:

- Clientului cu afazie i se arată din nou un scurt videoclip, nevăzut de partenerul său de comunicare;
- Clientul încearcă din nou să comunice conținutul scurtului videoclip partenerului său de conversație. Ambele părți sunt amintite să folosească strategiile lor preferate în timpul acestei sarcini. Poate fi util să faceți din nou o înregistrare video a acestei etape pentru o vizionare ulterioară cu clientul și partenerul lor de comunicare.
- Dacă apare o comunicare greșită sau o defecțiune a comunicării, terapeutul intervine pentru a oferi asistență (după ce a acordat clientului și partenerului său de comunicare 2 șanse de a repara în mod independent interacțiunea), determinând partenerul de comunicare să ceară clientului cu afazie să încerce o altă strategie sau sugerând noi strategii care s-ar putea potrivi situației.
- Terapeutul, clientul și partenerul de comunicare reflectă apoi asupra interacțiunii (vizionarea înregistrării video a interacțiunii dacă aceasta a fost realizată). Eficacitatea strategiilor utilizate de ambele părți în videoclip sunt discutate și, acolo unde este necesar, modificările aduse listei lor de strategii preferate. Acest proces se repetă cu schimbarea rolurilor de către client și partenerul lor de comunicare (adică partenerul de comunicare urmărește scurtul videoclip și încearcă să-și raporteze conținutul cu clientul cu afazie).
- Referințe bibliografice: (Hinckley, J.J., 2008. *Intervenție pentru afazia anomică dintr-o perspectivă funcțională* în: Martin, N., Thompson, C.K. și Worrall, L. eds.; *Reabilitarea afaziei: afectarea și consecințele acesteia*. Oxford: Editura Plural, 181-198; Hinckley, J.J., 2009. *Tratamente conversaționale: afazie. Tratamente care funcționează atât pentru demență, cât și pentru afazie*. Seminar prezentat la Convenția ASHA din 2009 (New Orleans, L.A.) http://www.asha.org/Events/convention/handouts/2009/1206_Hinkley_Jacqueline.

Nume și prenume: S.F.

Vârsta: 46 ani

Domiciliul: Câmpia Turzii, jud. Cluj

Diagnostic: Afazie mixtă pe fondul AVC

Data întocmirii planului: 08.07.2020

Logoped:...

Materiale folosite: imagini cu obiecte, cartonașe, planse, acțiuni, tăbliță magnetică, fișe de lucru, propoziții, texte.

Obiective generale:

- Dezvoltarea abilităților de comunicare prin orice metodă de comunicare accesibilă;
- Îmbunătățirea abilităților funcționale pentru a facilita materializarea strategiilor de comunicare achiziționate;
- Menținerea și generalizarea abilităților și deprinderilor comunicaționale achiziționate.

Obiective specifice:

Obiective	Activități
• Antrenarea abilităților de articulare corectă a sunetelor limbii române	• Exerciții de antrenare a abilităților motorii, în vederea pregătirii componentelor aparatului fonoarticular, pentru a articula sunetele. • Exerciții de pronunție a sunetelor limbii române. • Exerciții de recunoaștere și indicare corectă a literelor. • Exerciții de formare de cuvinte monosilabice, bisilabice și plurisilabice (în momentul acesta, se va utiliza tablița magne-tică sau litere scrise pe hârtie).
• Antrenarea abilităților de identificare a	

literelor specifice limbii române.	- Exerciții de citire a literelor. - Exerciții de așezare a literelor alfabetului în mod automat, enumerând, sau într-o altă ordine, după dictare.
- Antrenarea abilităților de asociere a sunetului cu litera corespunzătoare. - Antrenarea abilităților de exprimare a conținuturilor gramaticale. - Antrenarea abilităților de denumire de obiecte și imagini. - Antrenarea abilităților de construire de câmpuri lexicale și familii lexicale. - Antrenarea abilităților de exprimare în propoziții.	- Exerciții de identificare a formei de plural a substantivelor date. - Exerciții de realizare a acordului între substantiv-adjectiv (ex. carte mare), subiect- predicat (ex. Fata citește). - Exerciții de construcție de sintagme pentru localizarea obiectelor (se lucrează pe structurile adverbiale „sus”, „jos”, prepozițiile „pe”, „sub”, „lângă”, locuțiuni prepoziționale „în față”, „în spate”. - Descrierea orală a unei imagini. - Denumirea imaginilor și obiectelor date. - Exerciții de construire de câmpuri lexicale (exemplu: pentru „floare” avem „a înflori”, „floricică”, „înflorit”, „florărie” etc) și familii lexicale (exemplu: culori, meserii, alimente, animale etc). - Exerciții de descriere a unei imagini, a unui obiect. - Exerciții de construire de propoziții simple, apoi din ce în ce mai complexe. - Exerciții de transformare a unei propoziții simple într-una dezvoltată.
Antrenarea abilităților conversaționale.	Exerciții de inițiere, menținere și finalizare a unei conversații.
Creșterea inteligibilității vorbirii.	Exerciții de completare a unei povestiri, a unui dialog etc.
Antrenarea abilităților perceptiv auditive.	Exerciții de categorizare a sunetelor audiate: sunete onomatopice, sunete din natură.
Antrenarea abilităților de analiză și sinteză. Antrenarea abilităților de diferențiere a structurilor paronimice.	Exerciții de diferențiere a vocii masculine de vocea feminină sau de vocea de copil. Exerciții de identificare a poziției unui sunet în cuvânt. Exerciții de asociere a imaginii cuvântului corespunzător. Exerciții de diferențiere a cuvintelor prin indicarea asemănării sau deosebirii dintre ele.
Antrenarea abilităților de înțelegere a conținuturilor lexicosemantice.	Exerciții de definire a cuvintelor date. Exerciții de completare a propoziției cu cuvântul lipsă. Exerciții de identificare a imaginii corespunzătoare cuvântului dat. Exerciții de asociere a sinonimelor și antonimelor.
Antrenarea abilităților de înțelegere a propozițiilor.	Exerciții de identificare a imaginii, obiectului corespunzător descrierii date (descrierea este oferită oral). Exerciții de asociere a propoziției (în formă scrisă) cu imaginea corespunzătoare. Exerciții de completare a propozițiilor cu cuvintele care lipsesc. Exerciții de așezare a cuvintelor în forma corectă pentru a alcătui propoziții.
Antrenarea abilităților atenționale și a înțelegerii verbale a textului.	Exerciții pentru creșterea duratei de concentrare a atenției. Exerciții de răspuns la întrebări oral, pe baza textului audiat. Exerciții de identificare a imaginii corespunzătoare textului dat. Exerciții de ordonare a propozițiilor date, pentru a forma un text.

Bibliografie

1. Bodea Hategan C(2016) *Terapia tulburarilor de limbaj. Structuri deschise*, Bucuresti, Editura Trei;
2. Bodea Hategan C(2013) *Tulburari de voce si vorbire .Evaluare si interventie*, Cluj, Presa Universitara Clujana;
3. Bodea Hategan C(2010)*Evidentierea productiilor verbale prin stabilirea lungimii medii a enuntului, in psihopedagogia speciala intre practica si cercetare*, Cluj Napoca, Presa universitara Clujana;
4. Bodea Hategan C(2004). *Curs. Terapia tulburarilor de limbaj*, Cluj Napoca;
5. Rosan A(2016)*Modele de evaluare si interventie*, Iasi, Editura Polirom;
6. Rosan A, Carmen D(2018)*Intervenții psihopedagogice in tulburarile de invatare*, Editura Polirom, Bucuresti;

RECONFIGURAREA ACTULUI EDUCAȚIONAL ÎN ERA DIGITALĂ

Prof. Mariana SABO, Liceul Tehnologic „Elisa Zamfirescu” Satu Mare

Introducere

Transformările tehnologice din ultimele decenii au influențat profund toate domeniile societății, iar educația reprezintă unul dintre cele mai importante sectoare aflate într-un continuu proces de adaptare. Era digitală a adus oportunități semnificative pentru modernizarea procesului instructiv-educativ, oferind profesorilor și elevilor acces rapid la informație, instrumente interactive și modalități inovatoare de învățare.

Conceptul de „reconfigurare a actului educațional” presupune schimbarea paradigmei tradiționale de predare și orientarea către un model centrat pe elev, pe colaborare și pe dezvoltarea competențelor digitale. În prezent, școala nu mai poate funcționa exclusiv prin metode clasice, deoarece noile generații sunt profund conectate la tehnologie și utilizează zilnic dispozitive digitale.

Digitalizarea educației nu înseamnă doar folosirea calculatorului sau a tablei interactive în timpul orelor, ci presupune integrarea tehnologiei în toate etapele procesului educațional: planificare, predare, evaluare și comunicare. Astfel, profesorul devine facilitator al învățării, iar elevul capătă un rol activ în construirea propriilor cunoștințe.

În contextul actual, utilizarea platformelor educaționale, a aplicațiilor interactive și a resurselor online contribuie la creșterea motivației elevilor și la adaptarea conținuturilor la nevoile individuale de învățare.

Totodată, dezvoltarea competențelor digitale reprezintă o necesitate pentru integrarea viitoare a elevilor pe piața muncii și pentru participarea activă la viața socială.

Prezenta lucrare își propune să evidențieze principalele schimbări produse în educație de dezvoltarea tehnologiei digitale, avantajele și provocările utilizării instrumentelor moderne, precum și rolul profesorului în formarea competențelor necesare elevilor secolului XXI.

Impactul tehnologiei asupra procesului educațional

Tehnologia a schimbat semnificativ modul în care informația este transmisă și asimilată în mediul școlar. Dacă în trecut manualul și tabla reprezentau principalele instrumente de lucru, în prezent elevii au acces la resurse variate: platforme educaționale, videoclipuri explicative, simulări virtuale, aplicații interactive și biblioteci digitale.

Integrarea tehnologiei în activitatea didactică oferă multiple beneficii. În primul rând, lecțiile devin mai atractive și mai interactive. Elevii participă activ la activități, răspund la quiz-uri online, colaborează în proiecte digitale și își dezvoltă creativitatea prin utilizarea diferitelor aplicații educaționale.

Un alt avantaj important este accesul rapid la informație. Prin intermediul internetului, profesorii și elevii pot consulta surse diverse, actualizate permanent. Astfel, procesul de învățare devine mai flexibil și mai adaptat realităților contemporane.

Tehnologia facilitează și personalizarea învățării. Fiecare elev are propriul ritm de lucru și propriile nevoi educaționale. Platformele digitale permit adaptarea conținuturilor și a exercițiilor în funcție de nivelul de pregătire al elevului. În acest mod, învățarea devine mai eficientă și mai accesibilă.

De asemenea, utilizarea instrumentelor digitale contribuie la dezvoltarea competențelor esențiale pentru viitor: gândire critică, colaborare, comunicare, creativitate și competențe digitale. Aceste abilități sunt necesare într-o societate în continuă schimbare, în care tehnologia joacă un rol central.

Perioada pandemiei a demonstrat importanța tehnologiei în educație. Trecerea la învățământul online a evidențiat atât avantajele utilizării platformelor digitale, cât și dificultățile întâmpinate de elevi și profesori. Chiar dacă procesul a fost unul dificil, experiența acumulată a accelerat modernizarea sistemului educațional și a determinat cadrele didactice să își dezvolte competențele digitale.

În prezent, multe școli utilizează platforme precum Google Classroom, Microsoft Teams sau Moodle pentru organizarea activităților didactice, distribuirea materialelor și evaluarea elevilor. Aceste instrumente facilitează comunicarea și colaborarea dintre profesori, elevi și părinți.

Rolul profesorului în era digitală

În contextul digitalizării educației, rolul profesorului s-a modificat considerabil. Dacă în modelul tradițional profesorul era principalul furnizor de informație, în prezent acesta devine coordonator al procesului de învățare și ghid pentru elevi.

Profesorul trebuie să selecteze resurse relevante, să creeze situații de învățare interactive și să stimuleze participarea activă a elevilor. Utilizarea tehnologiei presupune adaptarea strategiilor didactice și dezvoltarea continuă a competențelor digitale.

În același timp, profesorul are responsabilitatea de a forma elevilor un comportament responsabil în mediul online. Educația digitală presupune dezvoltarea capacității de selectare a informațiilor corecte și utilizarea etică a resurselor digitale.

Relația dintre profesor și elev rămâne esențială în procesul educațional. Chiar dacă tehnologia oferă numeroase instrumente moderne, succesul actului educațional depinde în continuare de implicarea profesorului și de capacitatea acestuia de a motiva elevii.

Pedagogia digitală și provocările viitorului

Pedagogia digitală reprezintă un domeniu modern al educației care urmărește integrarea eficientă a tehnologiei în procesul de predare, învățare și evaluare. Aceasta nu presupune doar utilizarea unor dispozitive digitale, ci schimbarea modului în care elevii învață și interacționează cu informația.

În cadrul pedagogiei digitale, accentul este pus pe învățarea activă, colaborativă și personalizată.

Elevii sunt încurajați să descopere informații, să lucreze în echipă și să utilizeze resurse multimedia pentru rezolvarea sarcinilor de lucru. Astfel, procesul educațional devine mai atractiv și mai apropiat de realitatea cotidiană a noilor generații.

Un aspect important al pedagogiei digitale îl reprezintă utilizarea platformelor educaționale și a aplicațiilor interactive. Aceste instrumente permit realizarea unor lecții dinamice, dezvoltarea creativității și evaluarea rapidă a progresului elevilor. În același timp, tehnologia facilitează accesul la resurse educaționale deschise și la informații actualizate permanent.

Viitorul educației va fi influențat de dezvoltarea inteligenței artificiale, a realității virtuale și a realității augmentate. Aceste tehnologii vor transforma experiența de învățare și vor permite simulări interactive, laboratoare virtuale și activități adaptate nevoilor fiecărui elev.

Cu toate acestea, pedagogia digitală implică și numeroase provocări. Una dintre cele mai importante este necesitatea formării continue a profesorilor pentru utilizarea eficientă a noilor tehnologii. Cadrele didactice trebuie să își dezvolte permanent competențele digitale și să adapteze metodele de predare la cerințele societății moderne.

O altă provocare este reprezentată de menținerea echilibrului dintre utilizarea tehnologiei și dezvoltarea relațiilor umane. Comunicarea directă, colaborarea și empatia rămân elemente esențiale ale educației și nu pot fi înlocuite complet de mediul virtual.

În plus, viitorul educației presupune dezvoltarea unor competențe esențiale precum gândirea critică, adaptabilitatea, creativitatea și capacitatea de rezolvare a problemelor. Școala trebuie să pregătească elevii pentru profesii care încă nu există și pentru o societate aflată într-o continuă schimbare.

Pentru a răspunde acestor provocări, este necesară o colaborare permanentă între profesori, elevi, părinți și instituțiile educaționale. Investițiile în infrastructură digitală și promovarea unei educații moderne și incluzive reprezintă condiții esențiale pentru succesul pedagogiei digitale.

Provocările digitalizării în educație

Deși tehnologia aduce numeroase beneficii, procesul de digitalizare implică și anumite provocări. Una dintre cele mai importante probleme este inegalitatea accesului la resurse digitale. Nu toți elevii dispun de dispozitive performante sau de conexiune stabilă la internet.

O altă dificultate este reprezentată de timpul excesiv petrecut în fața ecranelor. Utilizarea îndelungată a dispozitivelor poate avea efecte negative asupra sănătății și asupra concentrării elevilor.

Există și riscul ca tehnologia să fie utilizată superficial, fără un scop pedagogic clar. Este necesară integrarea corectă a instrumentelor digitale în activitățile didactice și formarea continuă a profesorilor.

Siguranța online reprezintă o altă provocare importantă. Elevii trebuie să fie informați cu privire la riscurile existente în mediul virtual și la modul responsabil de utilizare a internetului.

Concluzii

Era digitală a determinat transformări majore în educație, oferind noi oportunități pentru modernizarea procesului instructiv-educativ. Integrarea tehnologiei în activitatea didactică contribuie la creșterea atractivității lecțiilor, la dezvoltarea competențelor digitale și la adaptarea învățării la nevoile elevilor.

Reconfigurarea actului educațional presupune schimbarea rolului profesorului și orientarea către metode interactive și colaborative. Profesorul devine facilitator al învățării, iar elevul participă activ la construirea propriilor cunoștințe.

Cu toate acestea, procesul de digitalizare implică și provocări importante, precum accesul inegal la tehnologie, necesitatea formării continue a cadrelor didactice și utilizarea responsabilă a mediului online. Pentru depășirea acestor dificultăți este necesară implicarea tuturor factorilor educaționali.

Educația viitorului trebuie să îmbine armonios metodele tradiționale cu tehnologia modernă, astfel încât școala să răspundă cerințelor societății contemporane și să pregătească elevii pentru provocările secolului XXI. În acest context, digitalizarea nu reprezintă doar o tendință temporară, ci o direcție esențială pentru dezvoltarea unui sistem educațional eficient, flexibil și incluziv.

NOI EXPERIENȚE DE ÎNVĂȚARE ÎN ERA DIGITALĂ LA ORELE DE ESTETICA ȘI IGIENA CORPULUI OMENESC

**Prof. Ana SAVA, Liceul Economic "Alexandru Ioan Cuza" Piatra Neamț
M.I. Georgeta REGEPI, Liceul Economic "Alexandru Ioan Cuza" Piatra Neamț**

Era digitală transformă rolul profesorului din sursă unică de informație în facilitator al învățării, transformând orele de predare din momente pasive în experiențe profund interactive.

Într-un domeniu vocațional bazat pe manualitate, tehnologia nu înlocuiește munca, repetiția, implicarea, creativitatea și imaginația, ca valori de bază în învățarea și practicarea meseriei de Coafor-stilist, ci le accelerează și le perfecționează. Tehnica digitală devine un suport vizual și de analiză, în timp ce metoda tradițională, munca și respectarea etapelor de lucru, rămâne nucleul central al învățării prin repetiție, palpare și corectare fizică.

Introducerea digitalizării în cadrul orelor de "Estetica și igiena corpului omenesc", implică adaptarea metodelor de predare-învățare-evaluare prin integrarea instrumentelor tehnologice moderne în orele de teorie și practică. Adaptarea orelor de "Estetică și igiena corpului omenesc" la digitalizare transformă lecțiile teoretice în experiențe interactive și vizuale. Această tranziție îmbunătățește curiozitatea elevilor și facilitează înțelegerea teoriei aplicată în practică.

Utilizarea tehnologiilor informatice și a aplicațiilor online la orele de Estetica și îngrijirea corpului omenesc are ca scop facilitarea și dinamizarea procesului de predare-învățare, creșterea atractivității și a implicării elevilor în timpul orelor de curs precum și trecerea de la activitățile centrate pe transferul de cunoștințe la cele centrate pe formarea de competențe și deprinderi. Prin simulare și joc se formează deprinderi și abilități tehnice, dar, mai ales, reprezentarea unei imagini de ansamblu privind adaptarea tunsorii și a coafurii la profilul clientului (forma feței, imperfecțiuni, culoarea tenului, a ochilor, ocazia etc.), fiind un cadru atractiv de exersare și învățare. Noțiuni precum istoria coafurii, clasic și modern în coafarea părului, tehnici clasice de îngrijire și înfrumusețare, determină interacțiunile și comportamentele sociale ale elevului în prezent și viitor, raportate la trecut.

Digitalizarea învățământului oferă oportunități majore de modernizare, dar vine la pachet și cu provocări tehnice și psihologice semnificative pentru elevi și profesori. Elevii pot accesa resurse educaționale, cursuri și biblioteci digitale de oriunde și oricând. Lecțiile devin atractive prin simulări 3D, realitate virtuală și jocuri educaționale care cresc atenția. Platformele cu inteligență artificială adaptează exercițiile în funcție de nivelul și viteza de lucru ale fiecărui elev. Corectarea automată a testelor și cataloagele electronice reduc birocrația și salvează timp pentru profesori. Elevii își însușesc competențe tehnologice esențiale pentru piața muncii din viitor.

La orele de Estetica se pot utiliza diverse platforme și aplicații: Google Classroom, Moodle, Microsoft Teams, mijloace de comunicare cu elevii: WhatsApp, Facebook/Messenger sau aplicații pentru comunicare colaborativă online: Meet, Skype, Zoom. Comunicarea devine astfel mai rapidă, accesul la informații teoretice și practice este mai facil.

Aceste instrumente permit organizarea eficientă a cursurilor, distribuirea materialelor didactice, realizarea de activități interactive și evaluarea progresului elevilor, chiar și în contextul învățământului online.

Resursele digitale disponibile sunt de mare ajutor și profesorilor care beneficiază de materiale specifice domeniului "Estetica și igiena corpului omenesc", ce pot fi adaptate și utilizate în procesul de reconfigurare a actului educațional. Astfel, accesând platformele didactice, cadrele didactice pot găsi:

- Planificări calendaristice, proiecte didactice,
- Lecții interactive, fișe de lucru și teste, acoperind subiecte diverse
- Proiecte educaționale și prezentări ppt.

Prin urmare, reconfigurarea actului educațional în acest domeniu necesită o combinație între utilizarea eficientă a tehnologiilor digitale pentru predarea teoriei și comunicare, și menținerea unei componente practice solide, adaptată contextului actual.

Utilizând resursele digitale actuale elevii înțeleg mai bine unele fenomene care se petrec în structura firului de păr sau al pielii, pot adapta cu ușurință o coafură sau tunsoare la caracteristicile clientului cu ajutorul simulatoarelor și aplicațiilor online. Prin experimentarea tehnicilor de înfrumusețare virtuale, se elimină riscul unor nepotriviri sau greșeli. Elevii învață să folosească tehnologiile actuale din saloanele moderne, fiind adaptați rapid la exigențele de pe piața muncii aflată în continua dezvoltare.

Lucrurile trebuie îmbinate, pentru a nu face exces și a ne îndepărta de scopul final: însușirea unor tehnici de lucru, aplicarea în practică a noțiunilor teoretice și exersarea manualității și a creativității, aspecte esențiale în practicarea meseriei.

Demonstrația tradițională a profesorului poate fi facilitată de instrumente digitale astfel: când profesorul execută o tunsoare sau un detaliu la manichiură doar cei 2-3 elevi din față văd exact unghiul foarfecii sau mișcarea pensulei. Profesorul face demonstrația clasică pe manechin, dar folosește o cameră (sau un telefon pe stativ) care transmite live, la rezoluție maximă, pe videoproectorul din clasă. Elevii urmăresc detaliile pe ecran, dar își folosesc propriile mâini pentru a repeta imediat mișcarea pe postul lor de lucru, primind feedback direct de la profesor.

Un alt exemplu este atunci când la orele de practică elevul lucrează o coafură sau o manichiură, iar profesorul vine la final și corectează asimetriile. De multe ori, greșeala este observată prea târziu. Soluția ar fi ca în timpul execuției practice, elevul își folosește telefonul pentru a face fotografii din unghiuri diferite (profil, spate, de sus). Folosind o aplicație simplă de editare (sau chiar liniile de ghidaj ale camerei foto), suprapune o grilă digitală peste lucrarea sa pentru a verifica simetria formei. Evaluarea vizuală digitală îl trimite înapoi la lucrul manual: elevul pune mâna pe foarfecă sau pilă și corectează fizic imperfecțiunile identificate.

Câteva exemple de utilizarea a instrumentelor digitale la orele de estetică: profesorul proiectează animații 3D care arată exact cum se modifică lungimea părului în funcție de unghiul de ridicare al șuviței (la 45°, 90° sau 180°). Elevii folosesc tablete și aplicații de realitate augmentată (AR) sau inteligență artificială (de exemplu, Style My Hair de la L'Oréal) pentru a testa virtual diverse coafuri, volume sau nuanțe de vopsea pe fizionomia unui model. Elevii folosesc aplicații de editare grafică (precum Canva sau aplicații dedicate de Nail Design) pentru a crea o paletă de culori și o schiță digitală pentru nail art (linii geometrice, degradeuri). Tot digital, ei pot folosi lămpi UV/LED inteligente cu senzori și timpi programați prin aplicație. Elevii utilizează un scanner digital de scalp și fir de păr (microcameră conectată la tabletă) pentru a analiza nivelul de hidratare, porozitatea sau problemele scalpului (mătreață, sebum). Toate datele sunt introduse într-o fișă digitală a clientului (bază de date Excel sau aplicație de gestiune).

Saloanele moderne caută angajați care știu deja să utilizeze o microcameră pentru scalp sau o imprimantă de unghii, reducând costurile de instruire ale patronilor. Elevul învață să nu mai lucreze pe ghicite; el știe să interpreteze diagnoza digitală a scalpului și să argumenteze științific alegerea unui tratament în fața clientului. Absolvenții care stăpânesc aplicațiile de editare foto/video (specifice esteticii) își creează un portofoliu vizual profesional pe rețelele sociale, principala carte de vizită în această industrie. Elevii obișnuiți de pe băncile școlii cu aplicații de programare înțeleg valoarea timpului și își optimizează agenda din prima zi de muncă. Tinerii înțeleg importanța completării fișelor digitale de client și se familiarizează cu stocurile digitalizate și scanarea codurilor de bare care îi ajută pe elevi să înțeleagă costul per procedură și managementul risipei de produse (vopsea, loțiuni, consumabile).

Există și dezavantaje ale utilizării excesive a instrumentelor digitale. Elevii din medii defavorizate sau zone rurale fără internet și dispozitive performante riscă să fie excluși, dacă realizarea temelor pentru acasă se bazează mult pe accesul la internet sau dispozitive tehnologice (laptop, PC). Un alt aspect important este faptul că accesul la ecrane deschide calea către rețele sociale sau jocuri, scăzând concentrarea în timpul orelor. De aceea, accesul și utilizarea exagerată a tehnologiei digitale poate perturba emoțional și psihologic elevul. Reducerea interacțiunii fizice față în față afectează dezvoltarea abilităților sociale și empatia copiilor. Pot apărea probleme de sănătate din cauza expunerii prelungite la monitoare ce cauzează oboseală oculară, sedentarism și tulburări grave de somn.

Însumând toate aceste practici educaționale desfășurate la orele de Estetică și Îngrijirea corpului omenesc, elevii își însușesc pe lângă deprinderile practice și teoretice necesare meseriei, și deprinderi de viață esențiale precum: rezolvarea unor situații și probleme de viață, dezvoltarea deprinderilor de comunicare și relaționare, lucrul în echipă, dezvoltarea unei atitudini pozitive pentru o viață armonioasă, deprinderi de stabilire a unor scopuri în viață, dezvoltarea spiritului antreprenorial și mai ales deprinderea de a lucra cu plăcere, de a te implica și a pune suflet în orice faci.

Reconfigurarea orelor de estetică este absolut necesară, deoarece industria frumuseții și profilul consumatorului s-au transformat radical sub influența tehnologiei digitale. Predarea exclusiv prin metode tradiționale lasă viitorii absolvenți nepregătiți pentru realitatea din saloanele moderne.

Aparatura modernă de cosmetică și remodelare corporală utilizează software-uri complexe, diagnoze laser și analizatori digitali de piele, păr și unghii. Un estetician modern nu doar aplică produse, ci trebuie să știe să gestioneze rezervări online, fișe digitale ale clienților și strategii de promovare socială. Generația nativilor digitali își pierde rapid interesul în fața dictatului clasic sau a manualelor învechite, memorând mult mai ușor prin stimulare vizuală și interactivitate.

Pentru a înțelege structura pielii, a părului, a unghiilor se pot folosi platforme 3D interactive și aplicații de tip atlas virtual pentru a explora epiderma, glandele sebacee sau foliculii piloși. Proiecția microscopică pe un ecran interactiv a structurii firului de păr oferă o perspectivă clară la nivel celular.

În loc de desene bidimensionale, structura pielii, a mușchilor faciali și vascularizația sunt studiate prin modele tridimensionale interactive. De la simulări pe hârtie la simulări AR: Stilurile de machiaj,

micropigmentarea sau nuanțele de păr sunt proiectate mai întâi digital (prin Realitate Augmentată), reducând risipa de materiale și corectând erorile instantaneu. Elevii învață să creeze istoricul digital al clientului, monitorizând evoluția tratamentelor dermatocosmetice prin fotografii și grafice de progres. Digitalizarea permite accesul rapid la baze de date internaționale pentru scanarea și analizarea ingredientelor, învățând elevii să recunoască substanțele toxice sau alergenii. O programă reconfigurată nu elimină practica manuală — care rămâne esențială în estetică — ci o completează. Ea transformă viitorul estetician dintr-un simplu executant într-un specialist capabil să combine tehnologia cu arta frumuseții, crescându-i substanțial șansele de angajare sau succes în antreprenariat.

Un elev digitalizat știe cum și unde să caute noi tehnici (webinarii, masterclass-uri online, platforme educaționale ale marilor branduri precum L'Oréal sau Wella). Industria frumuseții se schimbă la fiecare câteva luni. Elevii conectați digital pot anticipa și adopta rapid noile tendințe virale din online, oferind saloanelor un avantaj de pionierat.

Îmbinarea metodelor tradiționale (demonstrația practică, studiul de caz) cu digitalizarea (aplicații interactive, realitate virtuală, platforme e-learning) în orele de estetică și igienă maximizează implicarea elevilor. Tehnologia aduce vizualizare detaliată, iar practica fizică asigură formarea abilităților motrice, esențiale în acest domeniu.

Bibliografie:

1. Mocanu, M. (2026). Digitalizarea educației în România: provocări, oportunități și practici inovatoare. *Experiențe didactice din sistemul educațional românesc*. Revista Edict Virtual.
2. Barenji, A., & Montreuil, B. (2025). Intelligent tutoring platform for improving psychomotor skills in STEM workforce education: XR enhanced ITP. *Interactive Learning Environments*, pp. 1-20. Emerging Society.
3. Nițuc, C., & Stanciu, T. (2025). *Didactica disciplinelor tehnice*. Departamentul pentru Pregătirea Personalului Didactic (DPPD), Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași.
4. Petrescu, C. (Coord.), Lambru, M., & Palade, E. (2012/2016). *Învățământul profesional și tehnic din România: Provocări și perspective de dezvoltare*. ResearchGate / Institutul de Cercetare a Calității Vieții.

METODE PEDAGOGICE INOVATOARE ÎN ERA DIGITALĂ

Prof. Mirela SLUJITORU, Liceul Tehnologic „Elisa Zamfirescu”, Satu Mare

Lucrarea de față explorează transformările profunde pe care era digitală le aduce în peisajul educațional contemporan. Prin analiza instrumentelor tehnologice moderne, a pedagogiilor inovatoare și a competențelor digitale necesare atât cadrelor didactice, cât și elevilor, studiul propune o perspectivă integrativă asupra reconfigurării actului educațional. Sunt identificate principalele oportunități oferite de digitalizare, dar și riscurile și provocările asociate, cu accent pe echilibrul dintre tehnologie și relația umană în educație.

Societatea contemporană traversează o perioadă de transformări fără precedent, determinate în mare măsură de avansul rapid al tehnologiei digitale. Educația, ca pilon fundamental al dezvoltării individuale și sociale, nu poate rămâne în afara acestor schimbări. Dimpotrivă, sistemul educațional este chemat să devină un agent activ al transformării, pregătind generații capabile să navigheze cu succes într-o lume din ce în ce mai digitalizată.

Reconfigurarea actului educațional în era digitală nu înseamnă înlocuirea profesorului cu mașina sau a cărții cu ecranul, ci o regândire profundă a rolurilor, metodelor și instrumentelor pedagogice. Este vorba despre o simbioză inteligentă între tradiție și inovație, între valorile perene ale educației și potențialul imens al tehnologiei moderne.

Prezentul referat își propune să analizeze dimensiunile esențiale ale acestei reconfigurări: transformările în rolul profesorului și al elevului, instrumentele digitale cu impact pedagogic dovedit, noile modele de predare-învățare și provocările etice și sociale implicate.

Educația tradițională, centrată pe transmiterea cunoașterii de la profesor la elev prin metode expositive, a dominat sistemele educaționale timp de secole. Sala de clasă clasică, cu rânduri de bănci și tabla neagră, a reprezentat un cadru stabil, dar adesea rigid. Odată cu apariția și democratizarea internetului, a dispozitivelor mobile și a platformelor de învățare online, aceste granițe s-au dizolvat spectaculos.

Pandemia COVID-19 a accelerat dramatic această tranziție, forțând sisteme educaționale din întreaga lume să adopte în urgență instrumente și metode digitale. Această experiență, deși traumatizantă în unele privințe, a demonstrat atât potențialul, cât și limitele educației exclusiv digitale, furnizând lecții valoroase pentru construirea unui model hibrid, echilibrat și eficient.

Era digitală a favorizat apariția și consolidarea unor modele pedagogice care pun elevul în centrul procesului educațional. Printre cele mai relevante se numără:

- **Blended Learning (învățarea mixtă):** combină experiența față-în-față cu activitățile online, permițând personalizarea ritmului de învățare și accesul la resurse diversificate. Elevul beneficiază atât de ghidajul profesorului, cât și de flexibilitatea platformelor digitale.
- **Flipped Classroom (clasa inversată):** elevii asimilează conținuturile noi acasă, prin materiale video sau interactive, iar timpul de clasă este dedicat aprofundării, dezbaterii și aplicării practice. Profesorul devine facilitator și mentor, nu simplu transmițător de informație.
- **Gamificarea:** integrarea elementelor specifice jocurilor (puncte, insigne, clasamente, provocări) în procesul educațional crește motivația și implicarea elevilor, transformând învățarea într-o experiență atractivă și competitivă în sens pozitiv.
- **Microlearning:** livrarea conținutului educațional în module scurte, focalizate, adaptate atenției și nevoilor generației digitale native. Favorizează retenția informației și permite parcurgerea conținutului în propriul ritm.
- **Project-Based Learning digital:** proiectele colaborative realizate cu ajutorul platformelor digitale dezvoltă competențele secolului XXI: gândire critică, creativitate, comunicare și colaborare.

Platformele de tip LMS (Learning Management System) – Google Classroom, Moodle, Microsoft Teams for Education, Edmodo – au revoluționat modul de organizare și desfășurare a procesului educațional. Acestea oferă un spațiu integrat pentru distribuirea materialelor didactice, comunicarea profesor-elev, colectarea temelor, administrarea testelor și monitorizarea progresului individual. Profesorul devine, astfel, un manager eficient al experienței de învățare.

Instrumentele interactive – Kahoot!, Quizziz, Mentimeter, Padlet, Jamboard – transformă activitățile de predare în experiențe participative și captivante. Ele permit evaluarea formativă în timp real, colectarea feedback-ului instantaneu și stimularea gândirii colaborative. Aplicațiile de realitate augmentată și virtuală deschid dimensiuni noi ale explorării cunoașterii, plasând elevul în inima fenomenelor studiate.

Aceste instrumente sunt preferate de elevii acestor generații și putem spune că transformă actul educațional în joc interactiv.

Poate cea mai semnificativă reconfigurare adusă de era digitală privește relația profesor-elev și rolurile celor doi actori principali ai actului educațional. Profesorul nu mai este sursa exclusivă a cunoașterii – în condițiile în care informația este accesibilă oricui, oricând, de oriunde – ci devine un ghid, un facilitator și un mentor care ajută elevul să navigheze, să evalueze critic și să integreze informația.

Elevul, la rândul său, devine un participant activ al propriei formări. Modelul constructivist al învățării, susținut de instrumentele digitale, plasează elevul în postura de creator de conținut, cercetător, colaborator și comunicator. Competențele digitale – capacitatea de a folosi responsabil și critic tehnologia – devin tot mai importante alături de competențele tradiționale.

Cadrul european al competențelor digitale (DigComp) identifică cinci domenii esențiale: alfabetizarea digitală, comunicarea și colaborarea, crearea de conținut digital, siguranța digitală și rezolvarea problemelor prin mijloace digitale. Formarea în aceste domenii devine o responsabilitate fundamentală a sistemului educațional.

Entuziasmul față de potențialul tehnologiei în educație trebuie temperat de o analiză lucidă a riscurilor și provocărilor asociate. Printre cele mai presante se numără:

- **Decalajul digital (digital divide):** accesul inegal la tehnologie și internet creează inechități educaționale profunde, atât între țări, cât și în interiorul aceleiași societăți. Copiii din medii defavorizate riscă să fie și mai marginalizați într-un sistem educațional tot mai digitalizat.
- **Supraîncărcarea informațională și superficialitatea:** abundența informației nu garantează calitatea cunoașterii. Gândirea critică, discernământul și capacitatea de a evalua surse devin competențe esențiale, dar și extrem de dificil de format.
- **Dependența de tehnologie și impactul asupra sănătății:** utilizarea excesivă a ecranelor ridică probleme legate de sănătatea fizică și psihică a elevilor – sedentarism, probleme de vedere, scăderea capacității de concentrare.
- **Securitatea datelor și protecția vieții private:** colectarea masivă de date despre comportamentul elevilor pe platforme digitale ridică întrebări serioase despre confidențialitate și utilizarea etică a acestor informații.
- **Riscul dezumanizării educației:** relația umană autentică dintre profesor și elev, dimensiunea emoțională și formativă a educației nu pot fi replicate digital. Echilibrul dintre eficiența tehnologică și căldura umană rămâne o provocare constantă.

Reconfigurarea actului educațional în era digitală nu este o opțiune, ci o necesitate. Societatea cunoașterii și economia digitală solicită un sistem educațional flexibil, inovator și orientat spre viitor. Tehnologia oferă instrumente extraordinare, dar valoarea lor se realizează doar în contextul unei viziuni pedagogice clare și al unor cadre didactice bine pregătite și motivate.

Cheia succesului rezidă în echilibru: între digital și analogic, între eficiență și umanitate, între inovație și tradiție. Profesorul rămâne centrul actului educațional – nu ca transmitător de informație, ci ca arhitect al experienței de învățare, modelator de caractere și cultivator de valori.

Investiția în competențele digitale ale cadrelor didactice, în infrastructura digitală a școlilor și în programe de educație digitală incluzivă reprezintă prioritățile strategice ale unui sistem educațional responsabil față de generațiile viitoare.

Bibliografie

1. Cucuș, C. (2019). *Pedagogie. Ediția a III-a revăzută și adăugită*. Iași: Polirom.
2. Hooper, S., & Rieber, L. P. (1995). *Teaching with technology*. In A. C. Ornstein (Ed.), *Teaching: Theory into practice*. Needham Heights, MA: Allyn & Bacon.
3. Istrate, O. (2010). *Efecte și rezultate ale utilizării TIC în educație*. București: Universitatea din București.
4. Pânișoară, G., & Pânișoară, I.-O. (2015). *Motivarea eficientă. Ghid practic*. Iași: Polirom.
5. Redecker, C. (2017). *European Framework for the Digital Competence of Educators: DigCompEdu*. Publications Office of the European Union.
6. UNESCO (2021). *Reimagining our futures together: A new social contract for education*. Paris: UNESCO.
7. Vlăsceanu, L. (coord.) (2011). *Educație și putere*. Iași: Polirom.
8. *** *Cadrul European al Competențelor Digitale – DigComp 2.2*. (2022). Comisia Europeană

RECONFIGURAREA ACTULUI EDUCAȚIONAL ÎN ERA DIGITALĂ **Prof. Alina Maria SZABO , Liceul de Arte „Aurel Popp”, Satu Mare**

Tranziția către societatea informațională a generat transformări profunde în toate sectoarele socio-economice, însă impactul cel mai semnificativ se resimte la nivelul sistemului educațional. Reconfigurarea actului educațional în era digitală nu mai reprezintă o opțiune opțională sau o simplă alternativă modernă, ci o necesitate fundamentală pentru pregătirea noilor generații în raport cu cerințele unei piețe a muncii dinamice și puternic tehnologizate. Digitalizarea învățământului depășește simpla dotare a sălilor de clasă cu echipamente tehnice; ea implică o schimbare profundă de paradigmă pedagogică, mutând accentul de la transmiterea pasivă de informații către construirea activă de competențe, autonomie și gândire critică.

În mod tradițional, profesorul a ocupat rolul de unică sursă de cunoaștere în sala de clasă. În era digitală, acest rol evoluează către cel de facilitator al învățării și ghid în managementul informației. Integrarea unor platforme educaționale complexe (cum ar fi Google Classroom, Microsoft Teams sau Moodle) a permis extinderea spațiului de învățare dincolo de limitele fizice ale școlii. Aceste instrumente facilitează nu doar distribuirea materialelor, ci și gestionarea eficientă a sarcinilor de lucru, oferirea unui feedback rapid și personalizat și monitorizarea progresului fiecărui elev în timp real.

Resursele Educaționale Deschise (RED) și aplicațiile software dedicate (precum Kahoot, Quizizz, Padlet sau Canva) transformă orele de curs în experiențe interactive și imersive. Elementele de gamificare (învățare prin joc) stimulează motivația intrinsecă a elevilor, transformând conceptele teoretice abstracte în aplicații practice vizuale și ușor de înțeles. Prin utilizarea simulărilor virtuale și a manualelor digitale inteligente, elevii pot experimenta fenomene fizice, chimice sau evenimente istorice într-un mod care era imposibil de realizat în formatul clasic, exclusiv tipărit.

Această reconfigurare aduce beneficii majore, dar și provocări substanțiale pentru toți participanții la actul educațional. Pentru elevi, avantajul principal rezidă în personalizarea procesului de învățare. Tehnologia permite adaptarea ritmului și a stilului de predare în funcție de nevoile individuale, oferind suport suplimentar pentru cei care întâmpină dificultăți și activități de extindere pentru cei capabili de performanță. În plus, competențele digitale dezvoltate nativ sunt consolidate într-un cadru formal și sigur, pregătindu-i direct pentru societatea viitorului.

Pentru cadrele didactice, era digitală impune o nevoie continuă de formare și adaptare profesională. Dezvoltarea competențelor digitale ale profesorilor este esențială pentru ca tehnologia să fie utilizată eficient din punct de vedere pedagogic, evitând capcana de a folosi ecranele doar ca simpli înlocuitori ai tablei clasice. Profesorul modern trebuie să îmbine expertiza de specialitate cu abilitățile tehnice și de design instrucțional, creând experiențe de învățare mixte (blended learning) care mențin atenția și curiozitatea elevilor.

Deși oportunitățile sunt vaste, procesul de reconfigurare digitală se lovește de o serie de obstacole semnificative. Cea mai importantă provocare o reprezintă decalajul digital (digital divide), determinat de lipsa infrastructurii tehnologice adecvate în anumite medii defavorizate sau de accesul limitat la internet de mare viteză. Fără o echitate în distribuirea resurselor, digitalizarea riscă să adâncească inegalitățile educaționale existente.

O altă problemă majoră este gestionarea timpului petrecut în fața ecranelor și riscul de suprasolicitare informațională sau distragere a atenției elevilor. De asemenea, siguranța în mediul online (cybersecurity) și promovarea unui comportament digital responsabil (cetățenia digitală) trebuie să devină teme integrate obligatoriu în noul curriculum, protejând tinerii de riscurile asociate expunerii necontrolate în spațiul virtual.

Reconfigurarea actului educațional în era digitală este un proces ireversibil și complex, care redefineste din temelii structura școlii contemporane. Tehnologia nu trebuie privită ca un scop în sine, ci ca un catalizator puternic menit să potențeze calitatea actului pedagogic și să apropie școala de realitatea curentă a elevilor. Succesul acestei tranziții depinde în mod direct de investițiile strategice în infrastructură, de flexibilitatea programelor școlare și, mai ales, de susținerea continuă a cadrelor didactice în procesul de perfecționare. Doar printr-o simbioză armonioasă între pedagogia tradițională și instrumentele digitale moderne se poate asigura o educație de calitate, echitabilă și adaptată secolului XXI.

Bibliografie

- **Comisia Europeană** (2020) – Planul de acțiune pentru educația digitală (2021-2027): Resetarea educației și formării pentru era digitală. (Document crucial care arată direcția politicii educaționale la nivel european).
- **UNESCO** (2023) – Global Education Monitoring Report: Technology in education: A tool on whose terms? (Un raport global excelent care analizează critic când și cum ajută tehnologia cu adevărat în procesul de învățare).
- **Ministerul Educației din România** – Strategia privind digitalizarea educației din România (SMART-Edu).
- **Hattie, John** (2020) – Visible Learning Effects with Technology. (Analizează impactul real pe care instrumentele digitale îl au asupra rezultatelor efective ale elevilor).
- **Robinson, Ken** (2011) – O lume ieșită din minți. Revoluția creativă a educației, Editura Publica, București. (Chiar dacă nu e exclusiv despre digital, critică sistemul tradițional și propune reconfigurarea lui).
- **Collins, Allan; Halverson, Richard** (2018) – Rethinking Education in the Age of Technology: The Digital Revolution and Schooling in America, Teachers College Press.

VIITORUL EDUCAȚIEI DIGITALE PENTRU ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR – CLASA PREGĂTITOARE

Înv. Alexandra Maria TĂMAȘ, Școala Gimnazială „Mircea Eliade”, Satu Mare

Introducere

Societatea contemporană este caracterizată printr-o dezvoltare accelerată a tehnologiei digitale, iar educația trebuie să răspundă noilor cerințe și provocări ale lumii moderne. Încă din primii ani de școală, copiii intră în contact cu dispozitive digitale, aplicații interactive și resurse multimedia care influențează modul în care învață și comunică. În acest context, educația digitală devine o componentă esențială a procesului instructiv-educativ, inclusiv în învățământul primar și, în mod special, în clasa pregătitoare.

Clasa pregătitoare reprezintă o etapă importantă în dezvoltarea copilului, deoarece marchează trecerea de la mediul familial și preșcolar la mediul școlar organizat. Elevii de această vârstă învață cel mai eficient prin joc, explorare și activități interactive. Din acest motiv, utilizarea tehnologiei digitale poate contribui la creșterea motivației pentru învățare și la dezvoltarea competențelor de bază într-un mod atractiv și adaptat particularităților de vârstă.

Viitorul educației digitale în ciclul primar este influențat de apariția unor tehnologii moderne precum tablele interactive, platformele educaționale, realitatea augmentată, aplicațiile multimedia și inteligența artificială. Aceste instrumente oferă posibilitatea personalizării procesului de învățare și creează contexte educaționale inovatoare, centrate pe elev.

1. Educația digitală în învățământul primar

Educația digitală presupune utilizarea tehnologiei informației și comunicațiilor în activitatea didactică pentru a sprijini procesul de predare, învățare și evaluare. În învățământul primar, tehnologia are rolul de a transforma lecțiile într-o experiență interactivă și captivantă pentru copii.

Elevii din clasa pregătitoare sunt atrași de elementele vizuale, de animații și de jocurile educative. Astfel, utilizarea resurselor digitale poate facilita înțelegerea noțiunilor de bază și poate contribui la dezvoltarea competențelor cognitive, sociale și emoționale.

Printre cele mai utilizate instrumente digitale în învățământul primar se numără:

- *tablele interactive;*
- *platformele educaționale online;*
- *jocurile didactice digitale;*
- *aplicațiile multimedia;*
- *videoclipurile educative;*
- *manualele digitale.*

Tehnologia permite adaptarea conținuturilor la nivelul de dezvoltare al fiecărui elev și oferă posibilitatea învățării într-un ritm propriu. În plus, elevii își dezvoltă încă de la început competențele digitale necesare în societatea actuală.

Conform UNESCO, integrarea tehnologiei în educație poate îmbunătăți accesul la învățare și poate susține dezvoltarea unor metode didactice moderne și incluzive.

În același timp, utilizarea tehnologiei în clasa pregătitoare trebuie realizată într-un mod echilibrat, astfel încât activitățile digitale să completeze metodele tradiționale și să nu afecteze dezvoltarea socială și emoțională a copiilor.

2. Rolul jocului digital în procesul de învățare

La vârsta specifică clasei pregătitoare, jocul reprezintă principala formă de învățare. Din acest motiv, introducerea jocurilor educative digitale în activitatea didactică poate avea efecte pozitive asupra motivației și participării elevilor.

Jocurile digitale dezvoltă:

- *atenția și concentrarea;*
- *memoria;*
- *creativitatea;*
- *gândirea logică;*
- *coordonarea vizual-motorie.*

Prin intermediul aplicațiilor interactive, copiii pot învăța literele, cifrele, culorile sau formele geometrice într-un mod atractiv și accesibil. De asemenea, jocurile educative stimulează curiozitatea și implicarea activă a elevilor în procesul de învățare.

Un alt avantaj important îl reprezintă feedbackul imediat oferit de aplicațiile digitale. Elevii pot observa rapid dacă au răspuns corect sau greșit și își pot corecta greșelile într-un mod constructiv.

Specialiștii în educație consideră că utilizarea jocurilor digitale contribuie la dezvoltarea competențelor-cheie și la crearea unui mediu de învățare motivant și interactiv. Totuși, profesorii și părinții trebuie să monitorizeze timpul petrecut de copii în fața ecranelor și să selecteze aplicații educaționale adecvate vârstei.

3. Tendințe moderne în educația digitală pentru clasa pregătitoare

Viitorul educației digitale pentru învățământul primar este influențat de dezvoltarea unor tehnologii inovatoare care pot transforma modul de predare și învățare.

3.1. Realitatea augmentată și realitatea virtuală

Realitatea augmentată (AR) și realitatea virtuală (VR) oferă posibilitatea creării unor experiențe interactive și immersive pentru elevi. În clasa pregătitoare, aceste tehnologii pot fi utilizate pentru: explorarea lumii înconjurătoare; observarea animalelor și plantelor în format 3D; învățarea prin simulări și animații; dezvoltarea imaginației și creativității.

De exemplu, elevii pot „vizita” virtual spațiul cosmic sau pot observa corpul uman prin intermediul aplicațiilor digitale interactive. Astfel, procesul de învățare devine mai atractiv și mai ușor de înțeles.

3.2. Inteligența artificială în educație

Inteligența artificială începe să fie utilizată și în domeniul educațional pentru personalizarea activităților de învățare. Platformele educaționale inteligente pot adapta exercițiile și conținuturile în funcție de ritmul și nivelul fiecărui elev.

Pentru clasa pregătitoare, inteligența artificială poate contribui la: identificarea dificultăților de învățare; oferirea unor exerciții personalizate; monitorizarea progresului elevilor; dezvoltarea autonomiei în învățare.

Profesorul rămâne însă elementul central al procesului educațional, iar tehnologia trebuie utilizată ca instrument de sprijin și nu ca înlocuitor al relației directe dintre dascăl și elev.

3.3. Învățarea hibridă

Învățarea hibridă combină activitățile desfășurate în clasă cu cele realizate online. Acest model educațional a devenit foarte utilizat în perioada pandemiei și continuă să fie dezvoltat și în prezent.

În cazul clasei pregătitoare, activitățile online trebuie adaptate particularităților de vârstă și realizate într-un mod interactiv și scurt, pentru a menține atenția copiilor. Platformele digitale pot fi utilizate pentru:

- *exerciții interactive;*
- *activități de consolidare;*

- comunicarea cu părinții;
- accesul la resurse educaționale suplimentare.

4. Avantajele educației digitale în clasa pregătitoare

Integrarea tehnologiei digitale în procesul instructiv-educativ oferă numeroase beneficii pentru elevii din clasa pregătitoare.

4.1. Creșterea motivației pentru învățare

Copiii sunt atrași de tehnologie și de activitățile interactive. Lecțiile digitale devin mai dinamice și mai interesante, ceea ce contribuie la participarea activă a elevilor.

4.2. Dezvoltarea competențelor digitale

Elevii își dezvoltă încă de la început competențe digitale esențiale pentru societatea modernă:

- utilizarea responsabilă a tehnologiei;
- comunicarea digitală;
- căutarea informațiilor;
- utilizarea aplicațiilor educaționale.

4.3. Personalizarea învățării

Tehnologia permite adaptarea activităților la nevoile și ritmul fiecărui elev. Astfel, copiii pot învăța într-un mod mai eficient și mai confortabil.

4.4. Îmbunătățirea colaborării

Platformele digitale facilitează colaborarea dintre elevi, profesori și părinți. Comunicarea rapidă și accesul la resurse contribuie la crearea unui parteneriat educațional eficient.

5. Provocări și limite ale educației digitale

Deși educația digitală oferă multiple avantaje, există și anumite dificultăți care trebuie gestionate cu atenție.

- ✓ **Accesul inegal la tehnologie** - nu toți elevii beneficiază de dispozitive digitale sau de conexiune stabilă la internet. Această situație poate genera inegalități educaționale.
- ✓ **Timpul excesiv petrecut în fața ecranelor** - specialiștii recomandă utilizarea moderată a dispozitivelor digitale la vârste mici pentru a evita problemele de sănătate și dificultățile de socializare.
- ✓ **Necesitatea formării cadrelor didactice** – profesorii pentru învățământul primar trebuie să fie pregătiți pentru utilizarea eficientă a tehnologiei în activitatea didactică. Formarea continuă este esențială pentru adaptarea la noile cerințe educaționale.
- ✓ **Menținerea echilibrului între metodele tradiționale și cele digitale** - educația digitală nu trebuie să înlocuiască activitățile practice, jocurile reale și relațiile directe dintre copii și profesori. Metodele digitale trebuie integrate armonios în procesul educațional.

În concluzie, viitorul educației digitale pentru învățământul primar și în special, pentru clasa pregătitoare este strâns legat de dezvoltarea tehnologiei și de adaptarea sistemului educațional la nevoile societății moderne. Utilizarea instrumentelor digitale poate transforma procesul de învățare într-o experiență atractivă, interactivă și eficientă.

Tehnologiile moderne precum jocurile educative, realitatea augmentată, platformele online și inteligența artificială oferă oportunități importante pentru dezvoltarea competențelor elevilor și pentru personalizarea activităților didactice.

Cu toate acestea, succesul educației digitale depinde de utilizarea echilibrată și responsabilă a tehnologiei, de pregătirea cadrelor didactice și de colaborarea dintre școală și familie. În acest mod, educația viitorului poate deveni mai accesibilă, mai incluzivă și mai adaptată nevoilor copiilor din generația digitală.

Bibliografie

1. Cerghit, Ioan – Metode de învățământ, Editura Polirom, Iași, 2006.
2. Cucoș, Constantin – Pedagogie, Editura Polirom, Iași, 2014.
3. Iucu, Romiță – Instruirea școlară. Perspective teoretice și aplicative, Editura Polirom, Iași, 2008.
4. UNESCO – Digital Education and Learning, UNESCO Digital Education
5. UNESCO – Technology in Education Report, UNESCO Global Education Monitoring Report
6. European Commission – Digital Education Action Plan, Digital Education Action Plan
7. OECD – The Future of Education and Skills 2030, OECD Future of Education and Skills 2030
8. UNICEF România – resurse privind educația și dezvoltarea copilului

PROFESORUL DIGITAL: NOI PERSPECTIVE ÎN ARTA PREDĂRII DISCIPLINELOR INFORMATICĂ ȘI TIC

Prof. Filomela Monica TĂMAȘ, Liceul Tehnologic „Elisa Zamfirescu” Satu Mare

Rezumat

Transformările produse de dezvoltarea tehnologiilor digitale au influențat profund sistemul educațional contemporan, determinând schimbări importante în metodologia predării disciplinelor Informatică și TIC. Profesorul digital devine un facilitator al învățării, utilizând instrumente tehnologice moderne pentru crearea unor experiențe educaționale interactive și eficiente. Lucrarea evidențiază rolul pedagogiei digitale în modernizarea procesului instructiv-educativ, avantajele utilizării tehnologiilor digitale, competențele necesare cadrului didactic modern și provocările întâlnite în implementarea educației digitale.

Cuvinte-cheie: pedagogie digitală, profesor digital, Informatică și TIC, metode moderne, competențe digitale, educație digitală.

Societatea actuală se caracterizează printr-o dezvoltare accelerată a Tehnologiei Informației și Comunicațiilor, ceea ce impune adaptarea permanentă a sistemului educațional la noile cerințe sociale și profesionale. În acest context, pedagogia digitală reprezintă una dintre cele mai importante direcții de modernizare a procesului instructiv-educativ.

Disciplinele Informatică și TIC ocupă un loc esențial în formarea competențelor necesare elevilor pentru integrarea într-o societate digitalizată. Profesorul nu mai este doar un transmițător de informații, ci devine un organizator al învățării, un mentor și un ghid al elevilor în utilizarea eficientă și responsabilă a tehnologiei.

1. Pedagogia digitală și rolul profesorului modern

Pedagogia digitală presupune utilizarea tehnologiilor digitale pentru optimizarea procesului de predare-învățare-evaluare. Aceasta include metode, strategii și instrumente care facilitează accesul la informație, colaborarea și dezvoltarea competențelor digitale.

Profesorul digital trebuie să combine competențele pedagogice clasice cu cele tehnologice, utilizând platforme educaționale, aplicații interactive și resurse multimedia pentru a crea situații de învățare eficiente și atractive.

În predarea disciplinelor Informatică și TIC, utilizarea tehnologiei este indispensabilă, deoarece obiectul de studiu este strâns legat de competențele digitale și de utilizarea calculatorului.

Profesorul modern trebuie:

- să utilizeze metode interactive;
- să proiecteze activități centrate pe elev;
- să încurajeze colaborarea și creativitatea;
- să adapteze conținuturile la nivelul elevilor;
- să utilizeze evaluarea digitală.

2. Schimbări produse de pedagogia digitală în predarea Informaticii și TIC

2.1. Învățarea interactivă și colaborativă

Metodica tradițională, bazată pe transmiterea unilaterală a informațiilor, este înlocuită treptat de metode interactive și participative.

În cadrul orelor de Informatică și TIC sunt utilizate:

- platforme educaționale online;
- laboratoare virtuale;
- aplicații multimedia;
- tutoriale video;
- simulări și exerciții interactive.

Aceste resurse stimulează participarea activă a elevilor și dezvoltă autonomia în învățare.

2.2. Învățarea bazată pe proiecte

Pedagogia digitală favorizează utilizarea metodei proiectului, care contribuie la dezvoltarea competențelor practice și creative ale elevilor.

În cadrul activităților didactice, elevii pot realiza:

- aplicații software;

- pagini web;
- prezentări interactive;
- proiecte multimedia;
- baze de date.

Prin utilizarea unor platforme precum Google Classroom, Microsoft Teams, Scratch sau GitHub, elevii colaborează și își dezvoltă competențele digitale și sociale.

2.3. Modernizarea evaluării

Tehnologia digitală oferă noi modalități de evaluare:

- teste online;
- portofolii digitale;
- quiz-uri interactive;
- evaluare automată;
- autoevaluare și evaluare reciprocă.

Evaluarea digitală permite monitorizarea progresului elevilor în timp real și oferă feedback rapid, contribuind la eficientizarea procesului educațional.

3. Avantajele utilizării pedagogiei digitale

Integrarea tehnologiei în predarea disciplinelor Informatică și TIC oferă numeroase beneficii:

• Creșterea motivației elevilor

Activitățile interactive și resursele multimedia fac lecțiile mai atractive și stimulează interesul pentru învățare.

• Dezvoltarea competențelor digitale

Elevii își formează competențe necesare societății actuale:

- comunicare digitală;
- gândire computațională;
- rezolvarea problemelor;
- utilizarea responsabilă a tehnologiei.

• Personalizarea învățării

Platformele digitale permit adaptarea ritmului și a conținuturilor în funcție de nivelul fiecărui elev.

• Acces rapid la informație

Internetul și resursele educaționale online facilitează accesul la materiale diverse și actualizate.

4. Provocări ale profesorului digital

Deși avantajele sunt numeroase, implementarea pedagogiei digitale implică și anumite dificultăți.

- ✓ **Accesul inegal la tehnologie** - nu toți elevii dispun de dispozitive performante sau de conexiune stabilă la internet, ceea ce poate afecta participarea la activitățile online.
- ✓ **Necesitatea formării continue** - profesorii trebuie să participe permanent la activități de perfecționare pentru a utiliza eficient noile tehnologii și metode digitale.
- ✓ **Gestionarea echilibrată a tehnologiei** - utilizarea excesivă a tehnologiei poate conduce la:
 - scăderea atenției;
 - diminuarea comunicării directe;
 - dependență digitală.

Din acest motiv, tehnologia trebuie utilizată echilibrat și integrată într-o strategie pedagogică bine organizată.

5. Perspective de viitor

Viitorul educației este strâns legat de evoluția inteligenței artificiale și a tehnologiilor digitale. În predarea Informaticii și TIC vor fi utilizate tot mai frecvent: platforme inteligente de învățare; laboratoare virtuale; realitate augmentată și virtuală; aplicații bazate pe inteligență artificială.

Profesorul digital va deveni tot mai mult un mentor și facilitator al procesului de învățare, iar elevul va avea un rol activ în construirea propriilor cunoștințe.

În concluzie, pedagogia digitală produce schimbări semnificative în metodologia predării disciplinelor Informatică și TIC și contribuie la modernizarea procesului educațional. Profesorul digital utilizează tehnologia pentru a crea experiențe de învățare interactive, atractive și adaptate nevoilor elevilor.

Succesul educației digitale depinde de pregătirea continuă a cadrelor didactice, de accesul echitabil la tehnologie și de utilizarea responsabilă a instrumentelor digitale, profesorul digital reprezentând un factor esențial al educației moderne și un promotor al inovării în procesul instructiv-educativ.

Bibliografie

1. Cerghit, I. – Metode de învățământ, Editura Polirom, Iași, 2006.

2. Cucos, C. – *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 2014.
3. Joița, E. – *Instruirea constructivistă – o alternativă*, Editura Arves, Craiova, 2006.
4. Bates, A.W. – *Teaching in a Digital Age*, BCCampus Open Education, 2019.
5. Howell, J. – *Teaching with ICT: Digital Pedagogies for Collaboration and Creativity*, Oxford University Press, 2012.
6. Istrate, O. – „Pedagogia digitală: definiție și arie conceptuală”, *Revista de Pedagogie Digitală*.
7. European Commission – *Digital Education Action Plan 2021–2027*.
8. Digitaliada – Ghiduri de predare a Informaticii și TIC prin metode digitale.
9. Platforma iTeach – Resurse educaționale pentru cadre didactice.
10. Universitatea din București – Materiale privind competențele digitale și pedagogia digitală.

IMPACTUL DIGITALIZĂRII ÎN DEMERSUL DIDACTIC

Prof. educație timpurie Paula Nicoleta TOMA, Liceul Tehnologic Arduș
Director Maria Ilona CATONA, Liceul Tehnologic Arduș

*„Tehnologia nu va înlocui niciodată profesorii,
dar profesorii care folosesc tehnologia îi vor înlocui pe cei care nu o folosesc.”*
Ray Clifford

Pentru a exprima cât mai succint și limpede subiectul lucrării de mai jos, am pornit de la ideea exprimată de Ray Clifford (renumit lingvist și educator), conform căreia tehnologia devine un element esențial al educației moderne, iar digitalizarea pedagogică reprezintă astăzi nu doar o opțiune, ci o necesitate pentru adaptarea procesului educațional la cerințele societății contemporane.

În ultimele decenii, dezvoltarea rapidă a tehnologiei informației și comunicațiilor a determinat schimbări majore în toate domeniile societății, inclusiv în educație. Digitalizarea reprezintă procesul prin care activitățile tradiționale sunt transformate și adaptate cu ajutorul tehnologiilor digitale. În cadrul procesului educațional, digitalizarea influențează atât metodele de predare și evaluare, cât și relația dintre profesor și elev.

Demersul didactic modern nu mai este bazat exclusiv pe metode clasice, precum expunerea orală și utilizarea manualului tipărit, ci integrează platforme educaționale, aplicații interactive, table inteligente și resurse multimedia. Astfel, procesul de învățare devine mai atractiv, mai accesibil și mai eficient pentru elevi.

Digitalizarea contribuie la modernizarea actului educațional și la adaptarea acestuia la cerințele societății actuale. Utilizarea calculatorului, a internetului și a aplicațiilor educaționale facilitează accesul rapid la informație și dezvoltarea competențelor digitale necesare în viața profesională și personală.

Unul dintre cele mai importante avantaje ale digitalizării este diversificarea metodelor de predare. Profesorii pot utiliza prezentări interactive, videoclipuri educaționale, simulări virtuale și platforme online pentru a explica mai ușor noțiunile teoretice. De asemenea, lecțiile devin mai dinamice și captează mai bine atenția elevilor.

În perioada pandemiei de COVID-19, digitalizarea educației a devenit esențială. Platforme precum Google Classroom, Microsoft Teams sau Zoom au permis desfășurarea cursurilor online și menținerea legăturii dintre profesori și elevi. Această experiență a demonstrat că tehnologia poate susține procesul educațional chiar și în situații dificile.

Digitalizarea oferă numeroase beneficii atât pentru profesori, cât și pentru elevi. În primul rând, aceasta favorizează învățarea interactivă și participativă. Elevii nu mai sunt simpli receptori ai informației, ci devin participanți activi în procesul de învățare.

Un alt avantaj important este accesul facil la resurse educaționale variate. Prin intermediul internetului, elevii pot consulta articole, biblioteci digitale, enciclopedii și materiale video care completează informațiile prezentate la clasă. În plus, platformele online permit învățarea individualizată, fiecare elev având posibilitatea să învețe în ritmul propriu.

Evaluarea digitală reprezintă, de asemenea, un progres semnificativ. Testele online oferă rezultate rapide, iar profesorii pot monitoriza mai ușor progresul elevilor. Totodată, tehnologia contribuie la dezvoltarea competențelor digitale, considerate esențiale în societatea contemporană.

Pentru cadrele didactice, digitalizarea facilitează organizarea lecțiilor și comunicarea cu elevii și părinții. Catalogul electronic, platformele de management educațional și aplicațiile de colaborare simplifică activitatea administrativă și economisesc timp.

În contextul transformărilor tehnologice actuale, programul de pedagogie digitală are un rol esențial în formarea cadrelor didactice moderne. Acest program oferă profesorilor competențele necesare pentru

utilizarea eficientă a tehnologiei în procesul educațional și pentru adaptarea strategiilor didactice la nevoile elevilor din generația digitală.

Pedagogia digitală nu înseamnă doar folosirea calculatorului sau a internetului în timpul lecțiilor, ci presupune integrarea conștientă și creativă a resurselor digitale în activitatea de predare, învățare și evaluare. Prin intermediul acestui program, profesorii învață să utilizeze platforme educaționale, aplicații interactive, metode moderne de evaluare și instrumente multimedia care pot transforma lecțiile într-o experiență mai atractivă și mai eficientă.

Un aspect important al pedagogiei digitale este dezvoltarea competențelor digitale atât pentru profesori, cât și pentru elevi. În societatea contemporană, capacitatea de a utiliza tehnologia în mod responsabil și eficient reprezintă o competență fundamentală. Astfel, profesorii formați în domeniul pedagogiei digitale pot contribui la pregătirea elevilor pentru cerințele pieței muncii și pentru integrarea activă în societatea informațională.

De asemenea, programul de pedagogie digitală îi ajută pe profesori să gestioneze mai bine activitățile online și să creeze un mediu educațional flexibil și accesibil. În situații speciale, precum învățarea la distanță, competențele dobândite în cadrul acestui program devin indispensabile pentru desfășurarea eficientă a procesului instructiv-educativ.

Pentru profesorii care au absolvit în acest an programul de pedagogie digitală în educație, competențele dobândite reprezintă un avantaj important în activitatea didactică și în dezvoltarea profesională. Aceștia pot crea lecții interactive, pot utiliza platforme educaționale moderne și pot adapta metodele de predare la nevoile elevilor din generația digitală. În plus, profesorii formați în domeniul pedagogiei digitale sunt mai bine pregătiți pentru desfășurarea activităților online și pentru integrarea tehnologiei în procesul educațional.

Prin urmare, pedagogia digitală reprezintă o componentă importantă a formării profesionale continue a cadrelor didactice și contribuie la modernizarea educației, la creșterea calității actului didactic și la adaptarea școlii la cerințele societății moderne.

Un rol important în procesul de digitalizare îl au platformele educaționale utilizate în activitatea didactică. Aceste platforme oferă profesorilor și elevilor posibilitatea de a comunica rapid, de a distribui materiale educaționale și de a desfășura activități interactive.

Google Classroom este una dintre cele mai utilizate platforme educaționale. Aceasta permite organizarea claselor virtuale, încărcarea temelor și transmiterea rapidă a informațiilor către elevi. Profesorii pot oferi feedback direct, iar elevii își pot trimite lucrările într-un mod simplu și eficient.

Microsoft Teams reprezintă o altă platformă importantă în educație. Prin intermediul acesteia pot fi organizate întâlniri online, lecții interactive și activități de colaborare între elevi. Platforma facilitează comunicarea și permite partajarea documentelor și prezentărilor necesare în procesul de predare.

Zoom a devenit foarte popular în perioada învățământului online deoarece oferă posibilitatea realizării videoconferințelor și a lecțiilor la distanță. Profesorii pot explica lecțiile în timp real, pot răspunde întrebărilor elevilor și pot menține interacțiunea specifică activităților desfășurate în clasă.

De asemenea, aplicații precum Kahoot sau Quizizz sunt utilizate pentru evaluări interactive și jocuri educaționale. Aceste instrumente transformă procesul de evaluare într-o activitate atractivă și motivantă pentru elevi, contribuind la creșterea interesului pentru învățare.

Utilizarea platformelor digitale contribuie la dezvoltarea creativității, colaborării și gândirii critice. Elevii învață să utilizeze tehnologia într-un mod util și responsabil, iar profesorii își pot diversifica metodele de predare pentru a răspunde nevoilor educaționale moderne.

Deși digitalizarea aduce multiple beneficii, există și anumite dificultăți și riscuri. Unul dintre principalele dezavantaje este dependența excesivă de tehnologie. Utilizarea prelungită a dispozitivelor digitale poate afecta sănătatea elevilor, provocând oboseală vizuală, sedentarism și scăderea capacității de concentrare.

O altă problemă este inegalitatea accesului la tehnologie. Nu toți elevii dispun de dispozitive performante sau de conexiune stabilă la internet, ceea ce poate crea diferențe între mediul urban și cel rural. De asemenea, profesorii trebuie să fie pregătiți pentru utilizarea eficientă a instrumentelor digitale. Lipsa competențelor tehnologice sau rezistența la schimbare pot îngreuna integrarea digitalizării în procesul educațional. În plus, există riscul ca elevii să fie distrași de rețelele sociale și alte aplicații care nu au legătură cu activitatea școlară.

Digitalizarea reprezintă o componentă esențială a educației moderne și influențează profund demersul didactic. Prin utilizarea tehnologiei, procesul de predare-învățare devine mai interactiv, mai atractiv și mai eficient. Accesul rapid la informație, diversificarea metodelor de predare și dezvoltarea competențelor digitale sunt doar câteva dintre beneficiile importante ale acestui proces.

Cu toate acestea, pentru ca digitalizarea să aibă rezultate pozitive, este necesară utilizarea echilibrată a tehnologiei și pregătirea adecvată a profesorilor și elevilor. Educația viitorului trebuie să combine metodele tradiționale cu instrumentele digitale, astfel încât procesul educațional să răspundă nevoilor societății contemporane.

În concluzie, digitalizarea pedagogică nu diminuează rolul profesorului, ci îi oferă noi posibilități de a crea un proces educațional mai interactiv, mai accesibil și mai adaptat nevoilor elevilor, demonstrând că adevărata valoare a tehnologiei o dă profesorul, prin modul în care aceasta alege să o integreze în demersul didactic.

RECONFIGURAREA ACTULUI EDUCAȚIONAL ÎN ERA DIGITALĂ ÎN CADRUL ORELOR DE PRACTICĂ LA DOMENIUL ESTETICA ȘI IGIENA CORPULUI OMENESC

Prof. Mihaela ȚIPU, Liceul Tehnologic „Ioan N. Roman” Constanța

Transformările tehnologice din ultimele decenii au influențat profund toate domeniile societății, inclusiv educația. În contextul dezvoltării accelerate a tehnologiei digitale, procesul educațional a fost nevoit să se adapteze noilor cerințe ale pieței muncii și ale generațiilor actuale de elevi. În cadrul liceelor tehnologice, unde accentul este pus pe formarea competențelor practice și profesionale, digitalizarea reprezintă atât o provocare, cât și o oportunitate.

Domeniul coafură și manichiură presupune dezvoltarea unor competențe practice, creative și estetice, care necesită exercițiu constant, atenție la detalii și contact direct cu modelele de lucru. În același timp, acest domeniu este puternic influențat de tendințele moderne promovate prin intermediul platformelor digitale, al rețelelor sociale și al aplicațiilor specializate. Astfel, integrarea tehnologiei digitale în cadrul orelor de practică devine esențială pentru pregătirea elevilor în concordanță cu cerințele actuale ale industriei frumuseții.

Reconfigurarea actului educațional în era digitală presupune utilizarea unor metode moderne de predare, a resurselor online și a instrumentelor interactive care să faciliteze procesul de învățare și să stimuleze interesul elevilor. În cazul orelor de practică din domeniul coafură și manichiură, tehnologia poate contribui la îmbunătățirea calității instruirii, la dezvoltarea creativității și la formarea unor competențe digitale necesare viitorilor specialiști.

Rolul tehnologiei digitale în educația profesională

Digitalizarea educației a schimbat modul în care profesorii transmit informațiile și modul în care elevii învață și își dezvoltă competențele. În învățământul tehnologic, utilizarea tehnologiei contribuie la modernizarea procesului educațional și la adaptarea acestuia la nevoile actuale ale societății.

În cadrul orelor de practică pentru specializarea coafură și manichiură, profesorii pot utiliza diverse instrumente digitale, precum:

- platforme educaționale online;
- tutoriale video;
- prezentări interactive;
- aplicații pentru simularea tehnicilor de lucru;
- cataloage digitale de modele și tendințe;
- rețele sociale utilizate în scop educațional.

Prin intermediul tutorialelor video, elevii pot observa în detaliu tehnicile de realizare a diferitelor coafuri, metode de aplicare a produselor cosmetice sau procedee moderne de manichiură. Aceste materiale pot fi vizionate de mai multe ori, ceea ce facilitează înțelegerea și consolidarea cunoștințelor practice.

De asemenea, platformele digitale permit accesul rapid la informații actualizate despre produse profesionale, tehnici moderne și tendințe internaționale din domeniul beauty. Astfel, elevii au posibilitatea de a se conecta la realitatea profesională și de a înțelege cerințele pieței muncii.

Un alt avantaj al utilizării tehnologiei este posibilitatea desfășurării activităților de învățare în format hibrid sau online. În situații speciale, precum perioada pandemiei, multe activități practice au fost adaptate mediului online prin utilizarea platformelor de videoconferință și a aplicațiilor educaționale. Chiar dacă practica directă nu poate fi înlocuită complet, mediul digital poate susține procesul de învățare și poate menține continuitatea activităților educative.

Metode moderne de predare în cadrul orelor de practică

Reconfigurarea actului educațional presupune și schimbarea metodelor tradiționale de predare. Profesorul nu mai este doar sursa principală de informație, ci devine un ghid și un facilitator al învățării. Elevul este încurajat să participe activ la procesul educațional, să descopere informații și să își dezvolte competențele prin experiențe practice și colaborare.

În domeniul coafură și manichiură, metodele moderne de predare pot include:

Învățarea prin proiecte

Elevii pot realiza proiecte individuale sau de grup care presupun crearea unor stiluri de coafură sau modele de manichiură inspirate din tendințele actuale. Aceste proiecte pot fi prezentate digital prin portofolii electronice, fotografii sau videoclipuri.

Învățarea colaborativă

Platformele digitale facilitează colaborarea între elevi, schimbul de idei și evaluarea reciprocă.

Elevii pot lucra împreună pentru realizarea unor prezentări, tutoriale sau colecții de modele.

Utilizarea rețelelor sociale în scop educațional

Aplicații precum Instagram, TikTok sau Pinterest au devenit surse importante de inspirație în domeniul beauty. Profesorii pot utiliza aceste platforme pentru a analiza tendințe, pentru a promova lucrările elevilor și pentru a dezvolta spiritul creativ.

Portofoliul digital

Realizarea unui portofoliu digital reprezintă o metodă modernă de evaluare și promovare profesională. Elevii își pot documenta evoluția prin fotografii, videoclipuri și descrieri ale lucrărilor realizate. Acest portofoliu poate fi utilizat ulterior la angajare sau pentru promovarea serviciilor personale.

Simulările și demonstrațiile virtuale

Anumite aplicații permit simularea diferitelor tehnici de coafură și manichiură. Aceste instrumente ajută elevii să exerseze virtual anumite proceduri înainte de aplicarea practică.

Avantajele digitalizării în domeniul coafură și manichiură

Integrarea tehnologiei digitale în cadrul orelor de practică oferă numeroase beneficii atât pentru elevi, cât și pentru profesori.

Un prim avantaj este creșterea motivației elevilor. Generațiile actuale sunt familiarizate cu tehnologia și manifestă interes față de metodele interactive de învățare. Utilizarea videoclipurilor, aplicațiilor și platformelor online face procesul educațional mai atractiv și mai dinamic.

Un alt avantaj important este accesul rapid la informații și resurse variate. Elevii pot descoperi tehnici moderne din întreaga lume, pot urmări specialiști renumiți și pot învăța permanent lucruri noi.

Digitalizarea contribuie și la dezvoltarea competențelor digitale, esențiale în societatea contemporană. Viitorii specialiști din domeniul beauty trebuie să știe să utilizeze tehnologia pentru promovare, comunicare cu clienții și dezvoltarea propriei imagini profesionale.

În plus, utilizarea tehnologiei facilitează evaluarea progresului elevilor. Profesorii pot utiliza platforme online pentru teste, feedback și monitorizarea activităților practice.

Provocările utilizării tehnologiei în cadrul orelor de practică

Deși digitalizarea aduce numeroase avantaje, există și anumite dificultăți în implementarea acesteia în liceele tehnologice.

Una dintre principalele provocări este lipsa infrastructurii tehnologice adecvate. Nu toate unitățile de învățământ dispun de echipamente moderne, conexiune bună la internet sau suficiente resurse digitale.

O altă problemă este pregătirea cadrelor didactice. Profesorii trebuie să își dezvolte competențele digitale pentru a putea utiliza eficient noile tehnologii și metode de predare.

În domeniul coafură și manichiură, practica directă rămâne esențială. Tehnologia poate completa procesul educațional, dar nu poate înlocui exercițiul practic realizat în salon sau laborator. Elevii trebuie să își dezvolte abilitățile manuale și relaționarea cu clienții prin activități practice reale.

Există și riscul ca elevii să utilizeze excesiv rețelele sociale fără discernământ profesional. De aceea, profesorii trebuie să îi îndrume spre utilizarea responsabilă și educativă a mediului digital.

Concluzie

Reconfigurarea actului educațional în era digitală reprezintă o necesitate pentru învățământul tehnologic și pentru domeniul coafură și manichiură. Integrarea tehnologiei în cadrul orelor de practică contribuie la modernizarea procesului educațional, la creșterea motivației elevilor și la dezvoltarea competențelor profesionale și digitale.

Utilizarea platformelor online, a tutorialelor video, a portofoliilor digitale și a aplicațiilor interactive oferă elevilor posibilitatea de a învăța într-un mod atractiv și adaptat cerințelor actuale ale industriei frumuseții. În același timp, profesorii trebuie să găsească un echilibru între metodele tradiționale și cele moderne, astfel încât pregătirea practică să rămână eficientă și relevantă.

În viitor, tehnologia va continua să influențeze procesul educațional și domeniul beauty, iar liceele tehnologice trebuie să se adapteze permanent pentru a forma specialiști competenți, creativi și pregătiți pentru provocările unei societăți digitale.

Bibliografie

1. Cerghit, Ioan – „Metode de învățământ”, Editura Polirom.
2. Cuceș, Constantin – „Pedagogie”, Editura Polirom.
3. Istrate, Olimpiu – „Educația în era digitală”, materiale și articole de specialitate.
4. Platforme educaționale și resurse online din domeniul beauty.
5. Studii și articole privind digitalizarea învățământului tehnologic.

EDUCAȚIA DIGITALĂ ȘI NOILE PERSPECTIVE ALE PREDĂRII LIMBII ROMÂNE

Prof. Rodica Mariana VAIDA - Liceul Tehnologic „Elisa Zamfirescu” Satu Mare

Societatea actuală este marcată de transformări rapide generate de dezvoltarea tehnologiei informației și a comunicațiilor. Digitalizarea influențează toate domeniile de activitate, iar educația reprezintă unul dintre sectoarele care resimt cel mai puternic aceste schimbări. În acest context, școala contemporană este chemată să se adapteze noilor cerințe sociale și să pregătească elevii pentru o lume aflată într-o continuă evoluție. Predarea limbii și literaturii române nu mai poate rămâne limitată la metodele tradiționale bazate exclusiv pe manual și expunere verbală. Elevii generației digitale au nevoie de metode interactive, de contexte atractive de învățare și de instrumente moderne care să stimuleze interesul pentru lectură, comunicare și creație. Astfel, educația digitală deschide noi perspective asupra modului în care profesorul organizează procesul instructiv-educativ și asupra felului în care elevii învață și interacționează cu informația. Tehnologia digitală nu înlocuiește profesorul, ci devine un instrument valoros care facilitează accesul la cunoaștere, personalizează învățarea și dezvoltă competențele-cheie necesare în societatea contemporană. Integrarea resurselor digitale în predarea limbii române contribuie la modernizarea activității didactice și la creșterea eficienței actului educațional.

Educația digitală presupune utilizarea tehnologiei în procesul de predare, învățare și evaluare, având ca scop dezvoltarea competențelor digitale și îmbunătățirea performanțelor școlare. În ultimii ani, platformele educaționale, aplicațiile interactive și resursele multimedia au devenit componente importante ale activității didactice.

În cadrul orelor de limba română, utilizarea tehnologiei permite diversificarea strategiilor didactice și adaptarea conținuturilor la particularitățile elevilor. Profesorul poate utiliza prezentări multimedia, platforme educaționale, videoclipuri didactice, jocuri interactive, biblioteci digitale, teste online sau aplicații pentru realizarea proiectelor colaborative. Prin intermediul acestor instrumente, procesul de învățare devine mai atractiv și mai accesibil. Elevii sunt implicați activ în activități de descoperire, analiză și creație, iar informația este receptată într-o manieră mai dinamică. De asemenea, educația digitală facilitează comunicarea și colaborarea dintre profesor și elevi. Platformele online permit distribuirea rapidă a materialelor, transmiterea feedback-ului și monitorizarea progresului școlar. În același timp, elevii au posibilitatea de a lucra individual sau în echipă, dezvoltându-și autonomia și responsabilitatea.

Predarea limbii și literaturii române în era digitală presupune o schimbare de paradigmă educațională. Accentul nu mai cade exclusiv pe memorarea informațiilor, ci pe formarea competențelor de comunicare, interpretare și utilizare creativă a limbii. Noile perspective didactice urmăresc: învățarea centrată pe elev, dezvoltarea gândirii critice, utilizarea metodelor interactive, stimularea creativității și integrarea resurselor digitale în activitatea didactică. Textele literare pot fi valorificate prin metode moderne și atractive. De exemplu, elevii pot realiza prezentări digitale despre opere și autori, podcasturi literare, bloguri tematice, reviste online sau hărți conceptuale digitale. Aceste activități transformă ora de limba română într-un spațiu interactiv și creativ, în care elevii participă activ la procesul de învățare. Literatura devine mai apropiată de universul lor, iar lectura este percepută într-un mod mai atractiv și mai actual. În ceea ce privește studiul gramaticii, aplicațiile interactive și exercițiile online facilitează exersarea și fixarea cunoștințelor. Testele digitale oferă feedback imediat și permit profesorului să identifice rapid dificultățile întâmpinate de elevi.

Integrarea tehnologiei digitale în activitatea didactică oferă multiple oportunități pentru modernizarea procesului educațional. În practica școlară există numeroase exemple de activități eficiente care valorifică avantajele mediului digital. Platforme precum Google Classroom, Microsoft Teams permit organizarea eficientă a activităților didactice. Profesorul poate încărca materiale, teme, teste și resurse suplimentare, iar elevii pot transmite rapid lucrările realizate. În cadrul orelor de limba română, aceste platforme facilitează realizarea temelor online, organizarea dezbaterilor, evaluarea interactivă precum și colaborarea între elevi. Aplicațiile precum Kahoot, Quizizz sau WordWall transformă evaluarea într-o activitate atractivă și motivantă. Profesorii pot crea exerciții interactive pentru vocabular, gramatică, ortografie, înțelegerea textului sau recapitulare. Învățarea prin joc stimulează participarea elevilor și contribuie la consolidarea cunoștințelor într-un mod relaxat și eficient. O practică modernă și eficientă o reprezintă realizarea proiectelor digitale de grup. Elevii pot crea reviste online, bloguri literare, prezentări multimedia, interviuri imaginare cu personaje literare și materiale video inspirate din operele studiate. Prin aceste activități se dezvoltă creativitatea, spiritul de echipă și competențele digitale. Accesul la cărți electronice și biblioteci online facilitează apropierea elevilor de lectură. Profesorii pot recomanda texte digitale, audiobook-uri sau materiale interactive care completează studiul operelor literare. De asemenea, utilizarea fragmentelor audio și video poate contribui la o mai bună înțelegere a textelor și la dezvoltarea expresivității orale. Portofoliul digital reprezintă o metodă modernă de evaluare și monitorizare a progresului elevului. Acesta poate include compuneri, fișe de lectură, prezentări, proiecte multimedia sau reflecții personale. Această metodă stimulează responsabilitatea și autoevaluarea.

Integrarea tehnologiei în activitatea didactică aduce numeroase beneficii, și anume creșterea motivației pentru învățare, participarea activă a elevilor dezvoltarea competențelor digitale, acces rapid la informații și resurse educaționale, diversificarea metodelor de predare și evaluare precum și dezvoltarea creativității și a gândirii critice. În plus, utilizarea tehnologiei facilitează adaptarea procesului educațional la stilurile diferite de învățare ale elevilor și permite personalizarea activităților didactice.

Cu toate avantajele sale, educația digitală presupune și anumite dificultăți. Una dintre cele mai importante probleme este accesul inegal la tehnologie și la internet. Nu toți elevii beneficiază de dispozitive performante sau de condiții optime pentru participarea la activitățile online. De asemenea, utilizarea excesivă a tehnologiei poate conduce la diminuarea interesului pentru lectura clasică, scăderea capacității de concentrare, dependența de mediul virtual, sau la superficialitatea în procesarea informațiilor. În acest context, rolul profesorului este esențial. Cadrul didactic trebuie să utilizeze tehnologia într-un mod echilibrat și responsabil, integrând metodele moderne fără a renunța la valorile educației tradiționale.

Educația digitală reprezintă o componentă importantă a școlii moderne și oferă noi perspective asupra predării limbii și literaturii române. Integrarea tehnologiei în activitatea didactică contribuie la modernizarea procesului instructiv-educativ și la dezvoltarea competențelor necesare elevilor în societatea contemporană. Prin utilizarea platformelor educaționale, a aplicațiilor interactive și a resurselor multimedia, ora de limba română devine mai atractivă, mai dinamică și mai apropiată de interesele elevilor. În același timp, tehnologia facilitează comunicarea, colaborarea și accesul la informație.

Succesul educației digitale depinde însă de modul în care profesorul reușește să combine metodele tradiționale cu instrumentele moderne, pentru a crea un mediu educațional echilibrat și eficient. Astfel, predarea limbii române poate deveni un proces inovator, creativ și adaptat nevoilor generației digitale.

Bibliografie

1. Cerghit, Ioan – Sisteme de instruire alternative și complementare, Editura Aramis, București.
2. Cucus, Constantin – Pedagogie, Editura Polirom, Iași.
3. Ionescu, Miron – Didactica modernă, Editura Dacia, Cluj-Napoca.
4. Joița, Elena – Instruirea constructivistă, Editura Polirom, Iași.
5. Ministerul Educației – Documente și ghiduri privind digitalizarea educației.

DIGITALIZAREA ÎN FORMAREA PROFESIONALĂ DIN ESTETICĂ ȘI IGIENA CORPULUI OMENESC

Elev: Alexandru Bianca Anamaria, Liceul Tehnologic „Ion Bănescu”, Mangalia

Prof. coordonator: Roxana Violeta VASILESCU, Liceul Tehnologic „Ion Bănescu”, Mangalia

Transformările aduse de era digitală se resimt puternic și în domeniul esteticii și igienei corpului omenesc, unde tehnologia devine un instrument esențial pentru formarea viitorilor specialiști. Într-un domeniu în care precizia, igiena și atenția la detalii sunt fundamentale, digitalizarea nu doar modernizează procesul educațional, ci îl face mai sigur, mai eficient și mai accesibil.

Platformele digitale permit elevilor să vizualizeze proceduri cosmetice complexe prin materiale video, simulări 3D și tutoriale interactive. Astfel, aceștia pot înțelege mai bine etapele unei proceduri, pot observa tehnici profesionale și pot repeta virtual anumite manevre înainte de a le aplica în practică. Acest tip de învățare vizuală și interactivă reduce anxietatea, crește încrederea și pregătește elevul pentru lucrul real pe model sau client.

Un alt avantaj major îl reprezintă accesul la resurse actualizate. Domeniul esteticii evoluează rapid, iar tehnologia permite profesorilor să integreze în lecții informații recente despre produse, aparatură, norme de igienă și tendințe. Elevii pot compara tehnici, pot analiza studii de caz și pot înțelege mai bine importanța igienei profesionale prin exemple vizuale clare.

De asemenea, digitalizarea facilitează evaluarea. Platformele educaționale permit profesorilor să urmărească progresul elevilor, să ofere feedback personalizat și să creeze teste interactive care verifică atât cunoștințele teoretice, cât și înțelegerea procedurilor. În același timp, elevii pot încărca fotografii sau filmări ale lucrărilor practice, ceea ce permite o evaluare mai obiectivă și mai detaliată.

Totuși, în estetică, tehnologia nu poate înlocui complet practica directă. Ea poate pregăti elevul, îl poate ghida și îl poate forma teoretic, dar dezvoltarea abilităților manuale rămâne dependentă de exercițiul real. De aceea, reconfigurarea educației în acest domeniu presupune un echilibru între resurse digitale și activități practice, între învățarea asistată de tehnologie și experiența directă.

În ultimii ani, educația s-a schimbat mai mult decât ne-am fi imaginat vreodată. Tehnologia a intrat în școli, în laboratoare și chiar în modul în care învățăm acasă. Pentru noi, elevii care studiem estetică și igiena corpului omenesc, digitalizarea nu este doar o noutate, ci o parte importantă din formarea noastră

profesională. Ea ne ajută să înțelegem mai bine procedurile, să lucrăm mai sigur și să ne pregătim pentru o meserie în care detaliile fac diferența.

Unul dintre cele mai mari avantaje ale digitalizării este accesul la resurse vizuale. În domeniul esteticii, foarte multe lucruri se învață prin observație. De exemplu, atunci când studiem structura unghiei, tehnicile de pilire sau modul corect de a îngriji cuticula, videoclipurile explicative ne ajută să vedem exact ce trebuie făcut. Putem pune pauză, putem revedea un anumit pas și putem compara tehnici diferite. Acest lucru ne oferă o înțelegere mai clară decât dacă am citi doar din manual.

Tot datorită tehnologiei, putem urmări specialiști din întreaga lume. În manichiură, tendințele se schimbă rapid, iar tehnicile noi apar aproape în fiecare lună. Prin tutoriale, cursuri online și demonstrații live, avem acces la informații actualizate, pe care altfel nu le-am fi descoperit atât de ușor. Asta ne ajută să fim la curent cu noutățile și să ne formăm un stil propriu, inspirat din practici profesionale.

Un alt aspect important este învățarea teoretică. Platformele digitale ne permit să repetăm lecțiile în ritmul nostru. Când învățăm despre igienă, despre dezinfectarea instrumentelor sau despre riscurile unei manichiuri realizate incorect, materialele interactive ne ajută să înțelegem mai bine consecințele. De exemplu, animațiile care arată cum se transmit bacteriile sau ce se întâmplă dacă nu sunt respectate regulile de igienă ne fac să conștientizăm responsabilitatea pe care o avem atunci când lucrăm cu oameni.

Digitalizarea ne ajută și la evaluare. Putem trimite fotografii sau filmări cu lucrările noastre, iar profesorul poate analiza detaliile mult mai atent decât într-o oră aglomerată de practică. Uneori, o formă de unghie pare corectă de la distanță, dar într-o poză se vede clar dacă este simetrică sau nu. Feedback-ul primit astfel este mai precis și ne ajută să progresăm mai repede.

Un alt lucru care s-a schimbat este modul în care colaborăm. Prin grupuri online, platforme de comunicare și proiecte digitale, putem lucra împreună chiar și atunci când nu suntem în aceeași sală. Putem discuta tehnici, putem compara rezultate și putem cere sfaturi. Asta creează o comunitate de învățare în care fiecare elev poate contribui și poate învăța de la ceilalți.

Un alt avantaj al digitalizării este faptul că fiecare elev poate învăța în ritmul lui. Unii dintre noi înțeleg mai repede partea teoretică, alții partea practică. Platformele digitale ne permit să revenim asupra lecțiilor, să repetăm tehnicile și să ne concentrăm pe ceea ce ne este mai greu. De exemplu, dacă cineva are dificultăți la realizarea formei pătrate sau la curățarea cuticulei, poate urmări materiale dedicate acestor etape. Asta face ca învățarea să fie mai personalizată și mai eficientă, iar fiecare elev poate progresa în felul lui.

Totuși, chiar dacă tehnologia ne ajută mult, este important să înțelegem că în estetică partea practică rămâne esențială. Poți să vezi o mie de tutoriale, dar până nu ții pila în mână, până nu simți textura unghiei sau până nu înveți cum să lucrezi cu presiunea potrivită, nu poți spune că stăpânești tehnica. Practica reală dezvoltă îndemânarea, precizia și siguranța în mișcări — lucruri pe care nicio platformă digitală nu le poate înlocui complet.

Un lucru pe care l-am observat de când folosim mai mult tehnologia este că ne crește încrederea în noi. Atunci când putem revedea o procedură de câte ori avem nevoie sau când putem compara lucrarea noastră cu un model profesional, ne simțim mai pregătiți. Înainte, dacă nu înțelegeam ceva în timpul demonstrației, rămâneam cu o nelămurire. Acum, resursele digitale ne ajută să repetăm până când ne simțim siguri pe noi. Asta contează mult în estetică, unde fiecare detaliu se vede și unde încrederea în propriile abilități face diferența între o lucrare bună și una foarte bună.

Chiar dacă tehnologia ne ajută mult, profesorul rămâne ghidul nostru principal. El este cel care ne arată ce resurse sunt cu adevărat utile, ce tehnici sunt corecte și cum să evităm informațiile greșite de pe internet. În domeniul esteticii, unde circulă foarte multe tutoriale neprofesionale, profesorul ne ajută să facem diferența între ceea ce este corect și ceea ce este doar „popular”. Digitalizarea nu înlocuiește profesorul, ci îi schimbă rolul: din cineva care explică totul pas cu pas, într-un mentor care ne învață să selectăm, să analizăm și să aplicăm informația în mod responsabil.

Digitalizarea ne ajută să înțelegem mai bine și responsabilitatea pe care o avem ca viitori tehnicieni în estetică. Prin exemple video, studii de caz și materiale interactive, vedem ce se poate întâmpla atunci când o procedură este realizată greșit sau când regulile de igienă nu sunt respectate. Aceste resurse ne fac să conștientizăm că munca noastră nu este doar despre frumusețe, ci și despre sănătate. Într-un fel, tehnologia ne ajută să devenim mai atenți, mai disciplinați și mai conștienți de impactul pe care îl avem asupra oamenilor.

De aceea, cred că reconfigurarea actului educațional în era digitală nu înseamnă să renunțăm la metodele tradiționale, ci să le combinăm inteligent cu cele moderne. Tehnologia ne pregătește, ne explică, ne arată, ne corectează. Practica ne formează cu adevărat. Împreună, cele două creează un proces de învățare complet, adaptat la nevoile noastre și la cerințele actuale ale domeniului.

Pentru mine, digitalizarea în formarea profesională din estetică și igiena corpului omenesc înseamnă șansa de a învăța mai bine și mai eficient. Înseamnă acces la informații pe care altfel nu le-aș fi avut, înseamnă posibilitatea de a repeta până înțeleg și de a mă corecta fără să mă simt presată. Înseamnă să mă pregătesc pentru o meserie modernă, în care tehnologia și creativitatea merg mână în mână.

Educația digitală nu ne face mai puțin profesioniști. Dimpotrivă, ne ajută să devenim mai buni, mai atenți și mai responsabili. Iar în domeniul esteticii, unde lucrăm direct cu oamenii, asta contează cel mai mult.

Digitalizarea devine astfel un aliat al profesorului și al elevului, un instrument care completează formarea profesională și ridică standardele de calitate în pregătirea viitorilor specialiști în estetică și igiena corpului omenesc.